Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

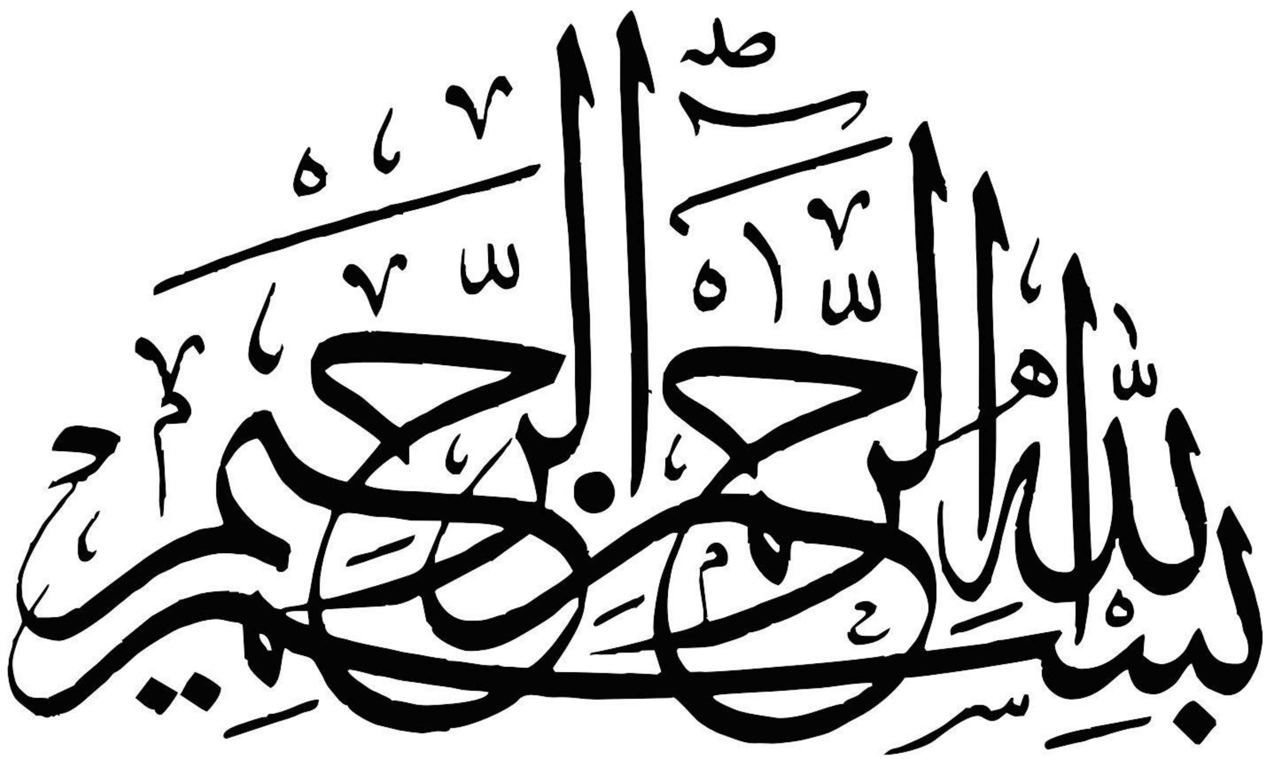

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||

کتاب :: فضل الرحیم د قران پاک پښتو تفسیر

لیکوال:: علامه محمد معین الدین ابوالفضل

خپرونکي :: دبېنوا پاڼه

دخپریدو طرز :: پرلپسې لړۍ

کمپوز/ ډیزاین ::خپله لیکوال

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د(أعوذ بالله) تفسيراو تحقيق :

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاَتِ اَعْمَالِنا ،مَن يَّهْدِهِ اللهُ فَلاَ مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضْلِلْهُ فَلاَهَادِيَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلَهَ اِلَّااللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ .

أمابعد : فَيَقُولُ الْعَبْدُالْعَاصِيْ اَلخاطئ احقرالمخلوقين ابوالفضل محمد معين الدين ابن مقرء القران صاحب البنان المرحوم قاري بلوڅ غفرالله له هذاتفسيرالقران الكريم بلغة البشتو قدبذلتُ كل جهدي فيه في تفسيرايات القران الكريم كلمةً كلمةً ثم في تحقيقهاوتفصيلهاحرفاًحرفا بحيث يكونُ نافعاًاشدالنفع للعوام ومغنياً وكافياً غاية الاغناءِوالكفاية للخواص وفقني الله لاتمامه وجعله الله سبباًلرضاه ولارضائه اياي في دنياه وعقباه ومقبولاًلكل مخلوقاته ونافعاًلعوامهم وخواصهم ورجالهم ونسائهم ،امين ويرحم الله عبداً قال امين .وهاانا اشرع وعلي الله اتوكل

د(أعوذبالله من الشيطان الرجيم) ترجمه اوتحقيق :

(أَعُوذُ) پناه غواړم (بِاللهِ) په خداۍ (مِنَ الشَّيطَانِ) له شيطانه (الرَّجِيمِ) ويستل سوي ،يا سنگسارسوي ــ يعني په لعنت سره د الله جل جلاله ،يا شړل سوي يعني له رحمت څخه د الله (جل جلاله)

يعني په قدرت اوپه حفظ ،اوساتنه د الله پاک سره، له هغه شيطان څخه پناه غواړم کوم چي د الله (جل جلاله) له رحمت څخه شړل سوئ دئ ،اود الله پاک د لعنت په ډېرو سنگسارسوئ او ويشتل سويدئ ـــ يعني له دې څخه په الله جل جلاله پناه غواړم چي شيطان ملعون و دين ،اوياودنياځما ته ضرر راورسوي ،اويادَئ ملعون ماله کولو څخه د هغه کار راوگرځوي چي الله پاک زه په کولو دهغه کارسره مأمور کړئ يم ،اويامي پرهغه کارباندي راوپاره وي ،راپورته مي کړي، باعث مي کړي کوم چي الله پاک زه له کولوڅخه د هغه کار منع کړئ يم .

ځکه شيطان هغه دښمن دئ چي له انسان څخه يې پرته له الله (جل جلاله) بل هيڅوک نه سي دفعه کولاۍ .

تفـــــصيل

پوسه چي ده اعوذبالله دويلو په حکمتوکښي يو حکمت مفسرينوداذکرکړيدئ چي دقران کريم په تلاوت شروع کول داسي مثال لري لکه يوڅوک چي ديوه بادشاه ودربارته اووحضورته ورداخليږي ، اودا معلوم خبرده چي دبادشاه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحضورته بي له اجازت غوښتلويوڅوک نسي ورتللای نودقران کريم دتلاوت په سرکښي اعوذبالله ويل داسی مثال لري چي ګواکي دغه سړي له الله پاک څخه دده وعظيم حضورته کوم چي هغه دلته عبارت دئ له کلام پاک دده څخه دورداخليدلواجازت غواړي ، نواعوذبالله ويل په حکم کښي داجازت غوښتلوسودورداخليدلوودربارالهي ته ، خوزما احقر په قاصرعلم کښي داخبره راګرځي چي اعوذبالله ويل په حکم کښي ددي دئ چي ګواکي دغه سړي له الله پاک څخه دده ودربارته دورداخليدلواجازه وغوښتله اوالله پاک هم اجازه ورکړه . ځکه چي دبادشاه ودربارته صرف په اجازه غوښتلوسره يوسړي نسي ورداخليدلای ترڅوچي دبادشاه له لوري اجازه ورنه کړه سي، پاته سوه داخبره چي د اعوذبالله ويل په څه وجه وتلاوت کوونکي ته له الهي لوري څخه په حکم کښي داجازت ورکولوهم دئ نوددي جواب دادئ چي څرنګه چي الله پاک فرمايلي دي.

(فَأِذَاقَرَئْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْبِاللهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيْمِ)يعنی نوهغه وخت چی اراده وکړی ته يعنی ای رسوله دقرائت دقران نوپناه وغواړه په الله سره له شيطان رټل سوی څخه

نوګواکي دالله پاک له طرفه وتلاوت کوونکي ته داسي فرمايل سويدي چي کله چي ته اعوذبالله ووايې نوزماله طرفه څخه وتاته اجازه ده چي زما ودربارته راداخل سي يعني زما دکلام په تلاوت شروع وکړي.

دوهم حکمت داعوذبالله په ويلو کښي دادئ چي اعوذبالله ويل داسي مثال لري لکه ويوه بادشاه ته چي ددي دپاره يوڅوک واسطه برابره کړي چي بادشاه دَيْ وخپل حضورته ومني، ځکه چي داعوذبالله په ويلوکښي دشيطان ملعون سخت توهين اومذمت موجووددئ اوله ده څخه دبيزاره کيدلو اظهار دئ اوداثابته خبره ده چي دبادشاه ددښمن توهين څوک وکړي اوله هغه څخه خپله بيزاري ښکاره کړي نودا ودغه بادشاه ته دتقرب سبب ګرځی نو څرنګه چي شيطان ملعون د الله پاک اودهغه ددوستانوپه دښمنانو کښي ترټولو لوی دښمن دئ نوپه دي وجه دده توهين اوله ده څخه دبيزارئ اظهار والله جل جلاله ته دنزديکت سبب ګرځي.

دريم حکمت داعوذبالله په ويلوکښي دادئ چي دقران پاک تلاوت وډيروداسي امورو ته ضرورت لري چي که تلاوت کونکئ هغه امورپه ځان کښي رانه ولي نو دثواب پرځاي به دغه تلاوت ود ته سبب دعذاب جوړسي لکه تصفيه دنيت اواخلاص اوحضوردزړه اودغه راز نورادبيات

پوه سه چي د شيطان لفظ په عربي زبان کښي يا له (شَطَنَ) څخه مأخوذ دئ چي معنی يې ده : ليري سوئ . نوشيطان به په معنی د(بعيد) شي ، يعني ليري له رحمت څخه د خدائ پاک ، ايا ليري له هره خيره او پردغه تقديربه دشيطان په لفظ کښي نون له أصلي حروفو څخه سي .

اويا له (شَاطَ) څخه مأخوذ دئ چي په معنی د (بَطَلَ) دئ.پردغه تقدير به شيطان په معنی دباطل سي او الف اونون به دواړه پکښي زائد سي . (تفسير بيضاوي او مظهري)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه سه چي د شيطان لفظ که څه هم په إبليس او دده په اولاده کښي شهرت لري، خو له دې سره سره و هر مُتَمَرِّد او سرکښه ته کوم چي په خپله هم گمراه وي اود نورو خلگو په گمراه کولوکښي هم کوښښ کوي هم شيطان ويل کيږي .

اونظر ودغي معنی ته شيطان پر دوه قسمه دئ : يو شيطان الإنس دئ ،اوبل شيطان الجن دئ لکه چي الله (جل جلاله) په يوه مبارک آيت کښي فرمايلي دي :

)وَکَذَالِکَ جَعَلْنَا لِکُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الإِنْسِ وَ الْجِنِّ(

يعني اواې رسوله لکه چي تالره موږ شيطانان د انسانانو اودپيرانانو دښمنان گرځولي دي ،دارنگه هرنبي لره موږ دغه دواړه قسمه د شيطانانو دښمنان گرځولي ؤ .

مطلب دادئ چي هر هغه انسان چي په ظاهره شکل کښي خو انسان وي ،مگرله الله اود الله له دين څخه سرکښه وي ،اودمؤمنانو،مسلمانانو په دښمني کښي لوېدلئ وي .

اولکه څنگه چي په خپله بې دينه وي نور هم بې دينه کوي ،ودغه رازانسان ته هم شيطان ويل کيږي ،بلکه دغه قسم انسان تر أصلي شيطان ،دشيطان په نامه سره ډير لائق دئ .

ځکه چي اصلي شيطان چي جني شيطان دئ له دې وجي چي دَئ په حقيقت کښي له انسان څخه بيل دئ، د انسان ودين اودنياته دومره ضرر نه سي رسولائ لکه څرنگه چي يې إنسي شيطان رسولائ سي .

په موجوده وخت کښي چي انسي شيطانان بيخی ډيردی کوم چی په خپله هم بی لاری دې اونورخلگ هم بيخې په اسانی سره بی لاری کوی نوکه ددوئ پرحال باندی يوڅوک نظر واچوی نوپه دی به ښه پوه سی چی بيشکه چی انسی شيطان ترجنی شيطان ډيربددئ اودابه ورته معلومه سی چي څونه خلگ چي انسي شيطان له سمي لاري څخه اړوي نوجني شيطان دهغه په سلمه حصه کار نه سي کولائ . ځکه څونه خلگ چي په دغه حاضردَور کښي انسی شيطانانودخپلو شيطاني فريبونو په سبب په ډيره لږ موده کښي له سمي لاري څخه واړول اوياېي اړه وی اوهمدارنگه څونه ضررچي د مسلمانانوودين اودنيا ته او د دوی ونگ او ناموس ته او د دوی و عنعناتوته دوئ وررسوی نوجني شيطانانو په پيړيو ،پيړيو عُشرعَشير دهغه نه سوائ کولائ .

پوه سه چي شيطان که انسي وي اوکه جني وی د خروړي اويا دليوني سپي په مثال دئ د يوچا له کور څخه چي خروړئ ياليونئ سپئ پر يو چا باندي راوغورځي نو دغه سړئ ددغه سپي و مالک ته نارې وروهي چي وروره داسپئ دي دروگرزوه

(دأعوذ بالله) د ويلو مطلب هم دادئ چي پروردگاره دغه ستاخروړئ او ليونئ سپئ چي شيطان الإ نس والجن دئ له ماڅخه دروگرځوه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومو ځایوکښي (أعوذبالله) ويله کيږي ؟

محترمو که څه هم د(أعوذبالله) ويل خو په هروخت کښي د مسلمان لپاره په کاردئ ،خو ځيني ځايونه د شرعي دلائلوله مخي د) أعوذبالله) ويلو لپاره په مشخص ډول په ګوته سوي دي چي اول له هغو ځايو څخه دقرآن کريم د تلاوت دشروع ځائ دئ ، چي کله يو مسلمان دقرآن کريم تلاوت شروع کوي نوپه سرکښي بي أعوذبالله وايې

په دليل ددې قول د خدائ (جل جلاله) چي :

]فَإِذَاقَرأْتَ الْقُرْآَنَ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيْمِ [

يعني کله چي ته ،اې رسوله، د قرآن کريم د ويلواراده وکړې نوړومبئ (أعوذبالله من الشيطان الرجيم) وايه .

۲دوهم : دلمانځه په اول رکعت کښي له (سبحانک اللهم) څخه وروسته .

۳دريم په وخت دغضب کښي، لکه چي له سليمان بن صرد (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي ده وويل چي : دوو۲ نفرو دنبي عليه السلام په حضورکښي په داسي حال کښي چي موږ هم دده په حضورکښي ناست وو ويوه اوبل ته بَد رَد په داسي حال کي ويل چي هريو په غضب کښي ؤ ،اومخ يې تک سور ګرځيدلئ ؤ . نونبي (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل چي : بېشکه زه په يوه داسي کلمه عالم يم چي که چيري هر يوه له دوی‌څخه هغه کلمه ويلې وائ نودغه غصه اوغضب به ورڅخه تللئ وائ ،چي هغه کلمه (أعوذبالله من الشيطان الرجيم) ده .

۴څلرم : په وخت کښي د داخليدو وبيت الخلاء ته لکه چي له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي نبي (عليه الصلاة والسلام) چي به کله اراده د داخليدو وبيت الخلاء ته وکړه، نو به يې وويل: اللّهم إِنيِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبُثِ وَالخَبائِثِ .

يعني اې الله پاکه بېشکه زه پناه غواړم په تا له نرانو دشيطانانو،اوله ښځو د شيطانانو .

۵پـــنـــځم : کله چي انسان دسپي غفا ،يا دخره اِنګاره واوري .لکه چي رسول (عليه السلام) فرمايلي دي : کله چي په شپه کښي تاسي د سپي غفا يا دخره اِنګاره واورۍ نو (أعوذبالله) واياست .ځکه چي دغه سپئ او خر په دغه وخت کښي هغه څهويني چي تاسي يې نه وينۍ .

٦ شپږم : د خوف او دويري په وخت کښي . لکه چي روايت دئ چي : داسلام پيغامبربه وخپلو أصحابوته داسي تعليم کاوه چي د ويري په وخت کښي دغه کلمې واياست (أَعُوْذبِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزاتِ الشَّيَاطِيْنِ وَأَنْ يَّحْضُرُوْنَ) .

يعني پناه غواړم په کلمودالله پاک چي تامي اوپوره دي له غضب څخه دده اوله عذاب څخه دده اوله شرڅخه دبندګانودده اوله فريبوڅخه دشيطانانواوله دي څخه چي حاضريږي دوی ،يعني شيطانان وماته ،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷ اووم : پر یو چاباندي د دَم کولوپه وخت کښي . لکه چي روایت دئ چي نبي علیه السلام به پر حسن اوحسین باندي د دم کولوپه وخت کښي داسي ویل

)أُعِيْذُکُمَا بِکَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ کُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ کُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ . (

۸ اتم : په وخت د داخلیدوکښي و مسجد ته . ځکه نبي علیه السلام چي به کله ومسجد ته داخلیدئ نو بې داسي ویل :

)أَعُوْذُ بِاللهِ الْعَظِيْمِ وبِوَجهِهِ الْکَرِيْمِ وَسُلْطانِهِ القَدِيْمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ. (

یعني پناه غوام په الله ډیرلوی‌سره اوپه بلاکیفه وجهه یاپه ذات کریم دده سره اوپه باچاهي دده سره چي قدیمه ده له شیطانه رټل سوي څخه.

د(اعوذبالله) ښیګڼي،لطائفي،اوباریکۍ.

پوسه چي امام فخرالدین رازي د (اعوذبالله) ډیري په زړه پوري ښیګڼي اوباریکۍ ذکر کړیدي چي تفصیل یې په دي شرحه دئ.

اوله ښیګڼه یې داده چي کله یومسلمان ووایې چي (اعوذ) نوپه دي سره ده ګواکۍ په خپل فقراوحاجت اوپه خپل عجزاوناوسۍ اقراراواعتراف وکړچي اي الله پاکه زه فقیریم حاجتمند یم اوعاجزاوناوسه یم اوکله چي بیا (بالله) ووایې نوپه دي سره ده په دووشیانواقراروکړ ،اول په دي چي الله پاک وماته پرراکولودټولوښیګڼو باندي اودارنګه له ما څخه پردفعه کولوباندي دټولوافتواومصیبتو قادردئ . اودوهم په دي سره چي له الله جل جلاله څخه پرته بل هیڅوک ددي توان او وس نلري چي وماته دي یاکوم خیرراورسوي اویادي له ما څخه کوم شر اوافت دفعه کړي.

اودوهمه ښیګڼه اوباریکي یې داده چي داعوذبالله په ویلو کښي ودي ته اشاره ده چي والله جل جلاله ته دقرب اودنزدیکت وسیله داده چي بنده خپل ځان په عجز او په احتیاج سره وپیژني اووالله جل جلاله ته دخپل عجز اظهار وکړي اوددي اظهاروکړي چي اي الله پاکه ته قادرمطلق یې اوهرڅه ستاپه اختیاراوپه قدرت سره کیږي همداسبب دئ چي دطریقت بزرګانو فرمایلي دي چي دولایت اودالله جل جلاله دمعرفت اودپیژندني په مقاماتو کښي اخیري مقام مقام دعجز دئ اودارنګه دوی‌فرمایلي دي چي هرڅونه چي بنده والله پاک ته ورنزدیکیږي نوهغومره دده دنفس شکستګۍ اوعجز زیاتیږي.

حضرت بایزید بسطامي رحمه الله تعالي په یوه مناجاتي کلام کښي فرمایلي دي. بیت

چار چیزاورده ام شاهاکه در ګنج تونیست ـــــــ عاجزي ومسکنت فقروګناه اورده ام.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني څلور شيان مي راوړيدي اي بادشاه يعني الله پاكه چي هغه څلور سره ستا په خزانه كښي نسته اول عاجزي دوهم مسكنت دريم فقر اوڅلورم گناه.

داسلام پيغمبر په يوه مشهورحديث كښي كوم چي امام رازي هم په تفسير كبير كښي ذكركړيدئ فرمايلي دي (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْعَرَفَ رَبَّهُ) معني ددغه مبارک حديث داده چي هرچا كه وپيژندئ ځان خپل يعني په ضعف اوپه قصور اوپه عجز سره نوپه تحقيق سره وپيژندئ ده رب خپل يعني په قدرت اوپه كمال اوپه جلال سره .

دريمه ښيگڼه اونكته اوباريكي داعوذبالله په ويلوكښي داده چي په دي كښي ودي ته اشاره ده چي شيطان ملعون چي دانسان تاريخي اوبنيادي دښمن دئ دَيْ دخپل عداوت اودښمنئ په مقتضي سره په هغه وخت كښي له انسان سره خپل مكراوفريب عملي كوي چي انسان دالله جل جلاله ديوه طاعت اوعبادت اراده وكړي.

څلورمه نكته په اعوذبالله كښي داده چي په اعوذبالله كښي له الهي لوري څخه وبندگانوته ددي خبري تعليم سويدئ چي نافرماني اوسركښي دالله جل جلاله له حكمه څخه سبب ددونه بدبختئ گرځي چي بيا دالله پاک هرنيک بنده دده له قربه اووده له حاله اودارنگه دده له شر اوفساد څخه پناه غواړي لكه چي ددي پرخلاف هغه څوک چي دالله پاک اطاعت اوفرمان برداری يې كړې وې نوخلگ دهغه په نزديكت سره تبرک كوی او په دي كښي كوښښ كوي چي دده دعاگوېي اوبركت اوفيض حاصل كړي

پنځمه نكته داعوذبالله په ويلوكښی داده چی داعوذبالله په ويلوسره وانسان ته هغه تاريخی پيښه پيادورځی كومه چی دادم عليه السلام اودابليس په منځ كښی په غه وخت كښی چی الله پاک ابليس وادم ته په سجده كولوسره امركړاوپه هغه وخت كښ چی ادم عليه السلام اوحواءرضی الله عنها وجنت ته ورداخل كړه سول اوبيادشيطان په توسط له جنت څخه راوايستل سوه،واقع سويده

د (بسم الله الرحمن الرحيم) : تفسير او تحقيق

لفظي ترجمه

(بسم) خاص په نامه سره (الله)دخدائ پاک (الرحمن) ډيرمهربانه په دنياكي پرهرچا(الرحيم) ډيرمهربانه په آخرت كښي خاص پرمؤمنانوشروع كوم ياتلاوت كوم.

تفصيل اوعلمي تحقيق.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه سه چي دالله (جل جلاله) دټولونومونو له جملې څخه په(بسم الله)کښي دغه درې مبارک نومونه چي ،الله، رحمن، اورحيم، دئ په دې وجه خاص کړه سوي دي چي انسان چي هرکارکوي که د دنياکاروي ، اوکه دآخرت نودغه کارده پر دروشيانوباندي موقوف دئ :

اول برابريدل د أسبابود هغه کار .

دوهم دوام اوبقا ددغو أسبابوله ابتدا د کارڅخه ،بيا تر انتها او ترپايه دکاره .

دريم مرتب والئ دګټو او د فائدو د هغه کار ، پر هغه کار باندي .

ځکه که أسباب د کار و سرې ته برابرنه سي ،نوکار نه سي کيدلائ . اودارنګه که دغه أسباب د کار تر پايه پوري دوام ونه لري نوکار پائ ته نه سي رسيدلائ . اوکه پر دغه کارباندي هغه ثمرې اونتيجې مرتبي نه سي کومي چي له دغه کاره څخه مقصود دي ، نوهم دغه کار عبث اوبې فائدې وګرځيدئ .

دمثال په ډول په دې موجوده روان حال کښي مسلمانان د شر او فساد ،اودکفراوالحاد اود اِرتِداد په مقابل کښي په جهاد مقدس مشغول دي ، نوجهاد د ټولو مسلمانانوپه مشترک ډول يوکاردئ .په دغه کارکښې مسلمانان

په اول قدم کښي ودې ته مجبوردي چي الله تعالی څه ناڅه د جهاد اسباب او وسائل و دوی ته وربرابر کړي

اوپه دوهم قدم کښي ودې ته مجبوردي چي الله پاک دغه أسباب او وسائل له دوی سره د برې تر وخته پوري دائم ولري .

اوپه دريم قدم کښي ودې ته مجبوردي چي الله (جل جلاله)د دوی پر جهاد باندي هغه ثمرې او نتيجې مرتبي کړي ،دکومولپاره چي په اسلام کښي د جهاد وضعه راغلې ده .

نودکارپه ابتداکښي د کار داسبابو برابروالئ د(الله) دنامه کوم چي اسم ذات دئ اوپه اجمالي ډول يې په معنی کښي د خدائ (جل جلاله) دټولو اسماوو او صفاتو معناګاني پرتې دی له تصرفاتو او مقتضاګانو څخه دئ ..

او دوام او بقا دأسبابو له ابتدا دکارڅخه بيا تر پايه دکاره پوري ،مقتضی دنامه د (رحمن) ده .

او پرکارباندي د ثمرو او نتيجو مرتبوالئ مقتضی د نامه د (رحيم) ده . نوپه دې وجه دغه درې نومونه په بسم الله کښي خاص کړه سويدي .

د بسم الله په اړه يو بل دقيق مضمون :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولیاءکرامو اود طریقت علماؤ فرمایلي دي چي ابتدا د بسم الله چي په مکسور یعني زیرداره حرف سره سوې ده ،په دې کښي الله پاک و مسلمانانو ته ددې خبري اشاره کړې ده چي ستاسي کامیابي اوستاسي د شان لوړوالئ په تواضع او خاکساري کښي دئ .

لکه چي د اسلام پیغامبر فرمایلي دي (مَن تَواضَعَ لِلهِ رفعَه الله) ، یعني هرچا چي د الله (جل جلاله) د رضا دپاره عاجزي او خاکساري غوره کړه ،نو الله (جل جلاله) به د مقام او د مرتبې په لحاظ و ده ته رَفعَت او لوړوالئ ورنصیب کړي .

اوهمدارنگه اولیاءکرامو فرمایلي دي چي ابتدا د(بسم الله) چي په داسي حرف سره سوېده چي هغه یو ټکئ لري نوپدی کښی اشاره ده ودې ته چي معبُود، خالِق او مالِک ، اوحاکم د کائناتو یوذات دئ چي له هرقسم شریک څخه پاک دئ .

همدارنگه دوی فرمایلي دي چي ابتدا د(بسم الله) چي په داسي حرف سره سوې ده چي د هغه ټکئ دلاندي و طرف ته دئ نوپه دیکښی اشاره ده ودې ته چي انسان باید خپل ټول هغه شهوات او خواهشات وشاته وغورځوي کوم چی له إلهي ارشاداتو سره ټکروی .

همدارنگه دوی فرمایلي دي چي دالله (جل جلاله)هرمبارک نوم دیوه خاص قسم موجوددپیداکولوتقاضاکوله اوبیادهرنامه په تقاضاسره خدائ پاک یو قسم مخلوق پیداکړئ هم دئ دمثال په ډول دالله پاک د(رزاق) نامه ددې تقاضا کوله چي یو داسي مخلوق باید پیداسي چي هغه ورزق اوو روزي ته اړتیا ولري اوبیا وهغه ته روزي ورکړه سي نو ددې تقاضا په مطابق الله پاک روزي خوړونکئ مخلوق لکه انسان پیدا کړوهکذا

د اسلام دپیغامبر تخلیق الله (جل جلاله) په مقتضی د نامه د (الله)سره کړئ دئ . ځکه چی د الله نوم دالله (جل جلاله) دټولو أسماؤ او صفاتو پرمعناگانو باندي په اِجمَالِي ډول دلالت کوي نوپه دې وجه دغه مقدس نامه ددې تقاضا کوله چي یوداسی مخلوق پیداکړسی چی هغه دنورو ټولو مخلوقاتو إجمَال و ي اوهغه قسم مخلوق ذات مطهر د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) دئ کوم چی سبب دپیدایښت دټولوکائناتوگرځیدلئ دئ .

پوه سه چي لفظ د(الله) د ځینو علماؤ په قول نوم دئ د ذات بَحت یعني د خالص ذات دالله پاک بې له ملاحظې د صفاتو .

اودځینو علماؤپه قول نوم دئ لپاره د ذات دالله (جل جلاله) سره له ټولوصفاتوکامله ؤ دده . همداسبب دئ چي د طریقت په استاذانو کښي ځیني داوایي چي په وخت د ذکر د(الله) کښي کوم چي په پنځولطائفو کښي کیږي باید التفات د زړه وخالص ذات ته دالله کړ کیږي . اوځیني وایي چي په وخت دذکرداللہ کښی به د الله پاک دذات

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودموصوفوالی دذات دده په ټولو کاملوصفتوسره اودارنګه دپاکوالی دده له ټولونقصاناتوڅخه ددغودری واړو ملاحظه کوله کیږی .

پوه سه چی د (رحمن) نوم د(الله) له نامه سره په دې خصوصیت کښي شریک دئ چي له الله (جل جلاله)څخه پرته نه په زمانه د جاهلیت کښي اونه په زمانه کښي د اسلام وبل چاته ویل سوئ دئ لکه څرنګه چی دالله دنامه اطلاق له الله پاک څخه سوی پربل هیچاباندی دهیچاله خواپه هیڅ وخت کښی ندی سوی، صرف داخبره ستة چی د مسَیلمة الکذاب ،کوم چي په دروغو یې د نبوت دعوه کړې وه ، په صفت کښي یوه کافرپه دې شعرکښي چي : أنتَ غَیثُ الوَری لا زِلتَ رَحمانًا ، ومسیلمه ته رحمن ویلئ دئ . خو دا فقط او فقط د تعصب اوعناد په وجه ؤ .

همداسبب دئ چي علماوو فرمایلي دي چي : (رحمن) د لفظ په اعتبار خاص دئ . یعنی که څه هم دمعنی په اعتبارسره عام دی ځکه چی دمعنی په لحاظ ومومن اووکافرودواړوته ورشامل دی.

(رحیـــم) درحیم په نامه سره له خدایٔ پاکه ماسوا بل څوک هم یا د یدلایٔ سي لکه چي الله پاک د اسلام و پیغامبر ته په دغه آیت کریمه کښي چي (بِالْمُؤمِنِیْنَ رَؤفُ رَّحِیم) رحیم ویلئ دئ . همدا سبب دئ چي علماؤ فرمایلي دي چي رحیم د لفظ په اعتبار عام دئ .

پوه سه چي مفسرینو ذکر کړیدي چي د خدایٔ تعالی ټول اسماني کتابونه یعني د مضمون په اعتبار په قرآن کریم کښي دي ، او دقرآنکریم ټول أحکام په (یس شریف) کښي موجود دي ، او د (یس شریف) ټول أحکام په (الحمدلله) کښي موجود دي ، او د (الحمدلله) شریفي ټول أحکام په (بسم الله) کښي موجود دي ، او د (بسم الله)ټول أحکام بیا په (باء) د بسم الله کښي موجود دي .

ځکه چي مقصود له ټولو إلهي أحکاموڅخه الصاق او پیوستون د بنده دئ له الله (جل جلاله) سره ،اود (بې جاره) وضع د الصاق لپاره راغلې ده .

د (بسم الله) د ویلو شرعي حکم :

پوه سه چي د(بسم الله) ویل کله فرض وي لکه په وخت د ذبحه کولو دحیوان کښی ، البته د ذبحی په خت کښي ډیرعلماء داسي وايي چي پوره(بسم الله) به نه ویله کیږي بلکه فقط (بسم الله) ،الله أکبر به ویل کیږي . او په (جوهره) کښي داسي راغلي دي چي ښه کار دادئ چي د ذبح په وخت کښي ټوله (بسم الله) وویله سي ،

اودارنګه د (بسم الله) ویل فرض دي په وخت کښي د ویشتلو د ښکارپه غیشي سره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودارنګه د (بسم الله) ویل فرض دي په وخت کښی د خوشي کولو د تعلیم یافته سپي په ښکار پسي .

دلته یوسوال پیداکیږي په دې ډول چي که یوسړئ یوپسه مثلاً ذبحه کړي ،اوبسم الله ویل یې هیرسي نودغه پسه حلال دئ ،نوکه په وخت د ذبح کښي بسم الله ویل فرض وائ نو باید دغه پسه مرداروائ ؟

جواب ددې سوال دادئ چي د هیري په وخت کښي دعذر په وجه د ذبحه کونکي مسلمانتوب پرځائ باندي د (بسم الله) ویلو دریږي .

اوکله د(بسم الله) ویل واجب وي ، لکه د لمانځه په هغو رکعتو کښي چي په هغو کښي (الحمدلله) ویل واجب دي ، خوالبته دهغه چاپه قول چي (بسم الله) د(الحمدلله) جُزء بولي ، مګر ځموږ مذهب دانه دئ .

اوکله بسم الله ویل سنت وي لکه د اوداسه په سر کښي ، اوپه اول کښي د هرهغه کار چي (ذي بال) یعني خاوند د شرف وي ، چي خوراک ،اوجماع هم له دې جملې څخه دئ .

اوکله (بسم الله) ویل مُبَاح وي، لکه د فاتحې او دسورت په منځ کښي ، بناپر قول راجح باندی ، اودارنګه په ابتداکښي د تګ کولو،اودکښینستلو.

اوکله د بسم الله ویل حرام وي ،لکه د زناکولوپه وخت کښي ،او دارنګه دغصب شوي یاد غلا سوي شي د خوړلو په وخت کښي ،له مخه تردې چي دهغه شي ضمأن ادا کړي اوياپي مالک وروبخښي .

او کله بسم الله ویل مکروه وي لکه په اول د سورت براءت کښي ، اویا لکه په مردارځائ کښي .

)مراقي الفلاح ص ۲ـ ۳ . سره له څه زیادته (

په کومو ځایوکښي (بسم الله) ویله کیږي ؟ :

محترمومسلمانانو

دپاره د زیاتوالي د فائدې ستاسی دوولس ۱۲ځایونه له هغو ځایو څخه درته ذکرکوم کوم چي بسم الله پکښي ویله کیږي :

اول : تر استنجا وهلو له مخه .

دوهم : د اوداسه په شروع کښي .

دريم : دذبحی او دښکارکولو په وخت کښي .

څلرم : په ابتداکښي د خوراک اوڅښاک .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم : د دَم کولو په وخت کښي پر مريض باندي . لکه چي روايت دئ چي حضرت عثمان بن ابي العاص ثَقَفي ورسول عليه الصلاة والسلام ته عرض وکړچي له هغه وخته چي ما اسلام قبول کړئ دئ دبدن په يوه حصه کښي مي درد پيداسوئ دئ . نورسول �عليه الصلاة والسلام � ورته وفرمايل چي ته خپل لاس ستا د بدن پر هغه حصه کښيږده کومه چي درد کوي ،اودرې ٣ واره داسي ووايه چي بسم الله ، او اووه٧ واره داسي ووايه (أعوذ بالله من شَرِّ ما أجِد وَ أحَاذِر) .

دارنګه له حضرت ابي سعيد الخدري څخه روايت دئ چي حضرت جبرئيل (عليه السلام) ونبي (صلى الله عليه وسلم) ته راغئ ، بيا يې ورته وويل چي اې محمده

لکه چي مريض سوئ يې ؟

ده مبارک ورته وفرمايل چي هو !

نو جبرئيل عليه السلام وويل يعني د دَم کولو په نيت (بسم اللهِ ارقِيکَ من کُلَّ شَئ يُؤذِيکَ ، من شر کلِّ نفسٍ او عينِ حاسدٍ ، اللهُ يشفيک بسم اللهِ اَرقِيک) .

شپږم : په وخت د داخليدو او راوتلو کښي له مسجده . ځکه له حضرت انس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي : رسول الله(صلى الله عليه وسلم) چي به کله و مسجد ته داخليدئ نو داسي به يې ويل (بسم الله اللهم صل على محمد ، اللهم افتح لي ابواب رحمتک). اوچي کله به له مسجد څخه راوتئ نو بې داسي ويل (بسم الله ،اللهم صل على محمد، اللهم افتح لي أبواب فضلک .)

اوم ٧ : د جماع کولو په وخت کښي . ځکه له حضرت ابن عباس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي : رسول الله صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي : چي که څوک له تاسي څخه په وخت د ارادې کښي د جماع له خپلي ښځي سره داسي ووايي :

(بسم اللهِ ،اللهم جَنِّبنا الشيطانَ ، و جنِّب الشيطان ما رزَقتَنَا) . نو که په دغه جماع کښي د دوی لپاره د ولد يعني ځوی يا لور فيصله وکړه سي نو وهغه وَلَد ته به هيڅکله شيطان ضرر ونه رسوي .

اتم ٨ : په وخت کښي د سهار او د ماښام . ځکه له حضرت عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي : رسول الله صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي : چي هر بنده چي د هري ورځي په سهار کښي ،او د هري شپې په ماښام کښي درې٣ واره داسي ووايي : (بسم اللهِ الذي لا يَضُرُّ معَ اسمِه شئ في الأرضِ ولا في السَّماءِ و هُو السميعُ العليم) نو هيڅ شئ به و ده ته ضرر ونه رسوي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ۹ : په شپه کښي په وخت دبيدېدلو کي ،چي کله د سرائ او دخونو دروازې رابنده وي ،اويا د لوښو سرونه پټوي ،اويا د مشکولاوو خولې ورتړي ،نودغه کارونه به په بسم الله ويلو سره کوي . لکه چي د حضرت جابربن عبدالله (رضي الله عنه) په يوه دراز حديث کښي دغه مضمون راغلئ دئ.

لسم۱۰ : په وخت کښي دراوتلو يا د داخليدو و کور ته . لکه چي له حضرت انس بن مالک (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي : رسول الله صلی الله عليه وسلم) فرمايلي دي: چي کله يو سړئ له خپله کوره څخه وځي، نو داسي ووايي :

(بسم اللهِ توكَّلتُ على اللهِ ،لاحول ولاقوة الا باللهِ) . نو وويل سي په دغه وخت کښي يعني وده ته د فرشتو له طرفه ،يا داالله (جل جلاله) له لوري چي : هدايت وکړسو و تاته ،اوکفايت وکړ سو ستا ،او وساتل سوې ته .

نوله دغي وجي شيطانان له ده څخه ډير ليري سي . همدارنګه له حضرت جابر بن عبدالله (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي له رسول عليه السلام څخه ده واوريدل چي ويل يې : کله چي يوسړئ وخپل کورته راداخليږي نود داخليدو په وخت کښي الله تعالی ياد کړي ، او دارنګه يې د خوراک په وخت کي ياد کړي ، نوشيطان ووايي :

يعني و خپلواتباعو ته) چي تاسي ته د شپې د تيريدو ځائ نسته،اونه دماښام ډوډۍ سته ،يعني په دغه کور کښي . اوکله چي يو سړئ وکورته راداخليږي نو د داخليدو په وخت کښي الله عزوجل ياد نه کړي ،نوشيطان ملعون ووايي چي دشپې ځائ تاسي پيداکړ . اوکله چي دغه سړئ بيا ډودۍ خوري نو د ډوډۍ په وخت کښي هم الله ياد نه کړي ،نوشيطان ملعون وخپلو اتباعو ته ووايي چي تاسي د شپې ځائ هم پيداکړ ، او د ډوډۍ ځائ هم .

يولسم ۱۱ : په وخت کښي د سپريدوپر يوه چارپائ يا په يوه موټرکښي مثلا. څکه چي رسول صلی الله عليه وسلم) چي به کله پر يوه چارپائ باندي سپريدئ نو بې داسي ويل (بسم اللهِ الحمدللهِ ،سبحان الذي سخَّرلنا هذا و ما كُنا له مقرنين (

دوولسم ۱۲: نوله بسم الله ذکر کيږي په ابتداکښي د قرآنکريم ،اودارنګه په وخت کښي دليکلو د خط ويوچاته .

د بسم الله الرحمن الرحيم فضيلتونه

محترمووروڼوهر مسلمان ته چي ځما تفسير ګوري نوورته ضرور دئ چي زما له دغه راز بيانو څخه پوره نفعه اوفائده حاصله کړي ، د بسم الله شريفي له فضيلتوڅخه

اول فضيلت دادئ چي امام دارقطني له ابن عمر رضي الله تعالي عنه څخه روايت کړي دئ چي بيشکه رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي چي جبرئيل عليه السلام چي کوم وخت ماته وحي راوړي نواول څه چي دي يي و ماته وايي هغه بسم الله الرحمن الرحيم دئ. دوهم فضيلت ،ابو نعيم اوابن السلمي له حضرت عائشي رضي الله عنها څخه روايت کړي دئ چي کله چي بسم الله الرحمن الرحيم نازل سو نو د مکي مکرمي غرو دونه په زوره دخداي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبارک وتعالي تسبيح وويلي چي دمکي شريفي ټولو خلګو دغه تسبيحات واوريدل بيا دمکي مکرمي کفارو وويل چي محمد صلي الله عليه واله وصحبه وسلم پر غرونو باندي هم سحر اوجادو وکړ بيا خداي پاک يوقِسم دود پيداکړ چي دمکي مکرمي پر خلګو باندي دسائبان په ډول سايه سو بيا رسول الله صلي الله عليه وسلم وفر مايل چي هرڅوک چي دزړه په يقين سره بسم الله الرحمن الرحيم ووايي نوغرونه هم دخداي پاک تسبيح ورسره وايي مګر خودغه څوک دغه تسبيح دغرونو نه اوري.

دريم فضيلت ،په درمنثورکښي له ابن عباس رضي الله عنهما څخه داسي روايت ذکر دئ چي رسول الله صلي عليه وسلم وفرمايل هر څوک چي بسم الله الرحمن الرحيم ولا حول ولاقوة الا بالله العلي العظيم ووايې نو الله پاک به له ده څخه اويا (70) رقمه بلاوي اوغمونه اوليونتوبونه لري کړي ،څلورم فضيلت ، پو سه چي الله جل جلاله لره دري زره (3000) نومونه دي په دغو دري زره نومونو کښي زرنومونه يوازي وملائکوته معلوم دي اوزرنومونه بيايوازي ونبيانوعليهم السلام ته ورمعلوم وه اودري سوه (300) نومونه په انجيل کښي راغلي وواودري سوه نومونه په تورات کښي راغلي وو اودري سوه نومونه په زبور کښي راغلي وو اونه نوي (99) نومونه په قران کريم کښي دي اويونوم چي اسم اعظم دئ هغه مستوردئ اووهر چاته نه دئ معلوم له عامو خلګو څخه پوشيده اوپټ دئ ددغو دريوزرو (3000) نومونو دټولو معني ګاني په دغو دريو نومونو کښي چي الله او رحمن اورحيم دئ اوپه بسم الله الرحمن الرحيم کښي راغلي دي موجودي دي نو هر څوک چي په صدق اودزړه په يقين سره بسم الله الرحمن الرحيم ووايي ګواکي دغه دري زره نومونه يي وويل.

دبسم الله الرحمن الرحيم دويلو طريقي

اول ، په شپه کښي دشيطان اوپيري اودغله له شره اوداراز دنورو افاتو دحفاظت دپاره دي دخوب په وخت کښي يوويشت(21) واره ويله کيږي.

دوهم ، ددردو دبدن دليري کولو لپاره اودارنګه دسحر اوجادوددفعه کولوياليري کولو لپاره دي تراوو(7) ورځوپوري پرله پسي ويله کيږي پرمريض باندي چُپ کيږي.

دريم (3) درزق دفراخ والي لپاره دي هره ورځ دلمر دراختو په وخت کښي دري سوه اوديار لس (313) واره ويله کيږي سره له سل (100) واره درود شريفه

څلورم (4) دهر حاجت دپوره کيدلو دپاره دي بسم الله ترپايه هره ورځ اوه سوه اواوه اتيا(787) واره ويله کيږي

پنځم(5) که په يوه ورځ کښي دوولس زره (12000) واره وويله سي اوله هرزرواره وروسته دوه دوه رکعته لمونځ کوي نو په تلوار سره بي حاجت پوره سي.

خزينة الاسرار وغيره .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (سورة فاتحې) تفسير او تحقيق:

شان نزول:

مولانا يعقوب چرخي له حضرت أميرالمؤمنين علي (كرم الله وجهه) او له حضرت عبدالله ابن عباس څخه روايت کړئ دئ چي دغه مبارک سورت په مکه مکرمه کښي نازل سوئ دئ ، او کيفيت د نزول يې په دې ډول دئ چي رسول الله فرمايلي دي چي کله چي به زه و صحرا ته ولاړم ، نو د يامحمد اواز به مي واوريدئ ، اويو نوراني شخص به مي وليدئ چي د زرو پر يوه تخت باندي به چي په منځ کښي د اسمان او د مزکي به ؤ، ولاړ ؤ ، زه به له همدغه اواز څخه وبيريدم ، او وبه تښتيدم .

نوځرنګه چي دغه حادثه مکرره پيښه سوه،نو و وَرَقه بن نوفَل ته مي دغه واقعه بيان کړه او ورقه بن نوفل يو داسي سړئ ؤ چي په تورات او په انجيل عالم ؤ ، او له علماؤ د نصارى ؤ څخه يې ډير علم حاصل کړئ ؤ ده راته وويل چي کله ته دغه اواز واوري نو مه ورڅخه تښته اوغوږ ورته ونيسه چي څه درته وايي . نوماهم دغه ډول وکول ،نوبيا چي کله د �يا محمد� اواز راغئ ، ما لبيکووايو ده راته وويل چي زه جبرئيل يم او ته نبي ددغه أمت يې بيا ده را ته وويل چي ووايه

أشهد ان لا إله الا الله ، و أشهد ان محمدا عبده ورسوله.

بيا جبرئيل وده ته (الحمدلله) له سره تر پايه وويله.

لفظي تفسير او ترجمه:

(الحَمدُ) هر ثنا اوصفت (لِلهِ) خاص الله لره دئ (رَبِّ) پالونکئ(العَلَمِين) دټولو عالميانو ، يعني داسي الله چي پالونکئ او تربيه کونکئ د ټولو عالميانو دئ .

َ(مالِکِ) خاوند(يَومِ) د ورځي(الدِّينِ) دجزا ،

يعني اوداسي الله چي په هغه ورځ کښي چي و خلګو ته دخير،اودشر جزا ورکړه کيږي ،په ظاهر اوپه باطن کښي دهرشي مالک دئ ، په دې معنى چي په دنيا کښي خو که څه هم حقيقي مالک الله دئ ،مګرخو په ظاهرکښي انسانان مثلاً هم د قسم،قسم شيانو مالکان ګڼل کيږي . دقيامت په ورځ کښي به په ظاهرکي هم له خدائ څخه پرته هيڅوک د هيڅ شي مالک نه وي .

(اِيَّاکَ) خاص تالره ، يعني اې الله پاکه (نَعبُدُ) عبادت کوو موږ ،يعني ځکه چي له تا پرته بل هيڅوک لائق د عبادت نه دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)و)اَو(اِيَّاکَ) خاص له تاڅخه(نَستَعينُ) طلب د مدت کوو موږ .

(اِهدِ) وښيه ياروان کړه (نَا) وموږ ته ياموږ(الصِّرَاط) لار(المُستَقِيم) برابره ،يعني اې پروردگاره و موږ ته په هر باب کښي د سمي اوبرابري لاري هدايت وکړه .

(صِرَاطَ) لار (الذين) دهغوکسانو (اَنعَمتَ) چي انعام کړئ دئ تا (عَلَيهِم) پر دوی باندي ـ يعني چي هغه دغه څلورقسمه نزدې بندگان د الله دي چي انبياء،صديقين، شهداء ، اوصالحين دي . (غَيرِ) نه (المَغضُوبِ) هغه خلگ چي غضب کړسويدئ (عَليَهِم) پردوی باندي ـ يعني دهغو خلگو دلاري هدايت راته وکړه ، چي هغه غيردي له هغوخلگو چي ستاغضب پردوی باندي سوئ دئ ،چي هغه مطلق فاسقان اويا يهودان دي .

(وَلَا) اونه (الضاَلِّينَ) اونه هغه خلگ چي گمرهان دي (آمين) ځما دعاقبوله کړه يعني اې پروردگاره .

تفصيل اوعلمي تحقيق :

)الحمدلله(

پوه سه چي دغه مبارکه کلمه د قرآنکريم د پنځوسورتو په سرکښي ذکرده ،چي هغه دادي : سورت فاتحه ، سورت أنعام، سورت کهف ، سورت سبا، سورت فاطر،.

په فضيلت کښي ددغه مبارکي کلمې ډير روايتونه راغلي دي ،چي له جملې د هغو روايتو څخه يو هغه روايت دئ چي ترمذي ،اوابن ماجه له حضرت جابربن عبدالله (رضي الله عنهما) څخه کړئ دئ ،چي ده مبارک ويلي دي :

چي رسول الله فرمايلي دي :

أفضل الذکر لااله الاالله ، وأفضل الدعاء الحمدلله .

يعني بهترين د ذکر کلمه د لااله الاالله ده، او بهترينه د دعاوو الحمدلله ده .

اوبل روايت هغه دئ چي قرطبي وغيره يې له أنس څخه روايت کړئ دئ ،چي رسول الله فرمايلي دي :

(لوأن الدنيا بِحَذَافِيرِها في يَدِ رَجلٍ مِّن أُمَّتي ،ثُمَّ قالَ الحمدلله لَکانَ الحمدلله افضل من ذلک) يعني که چيري دا خبره وجود پيداکړي چي دنيا (بتمامها) ټوله کښيښودله سي په لاس کښي د يوه سړي له أمت څخه ځما،بيا ووايي دغه سړئ چي: الحمدلله نو دغه الحمدلله به ډيره بهتره وي له هغه څخه .، يعني داچي الله پاک وده ته ددې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهام وکړ چي دَئ یو واري الحمدلله ووایي ،نودا به د الله پاک له لوري ډیر لویۍ احسان وي پر ده باندي ،له دې څخه چي ټوله دنیاېي دده په لاس کي کیښودله .

ځکه چي ثواب د الحمدلله فنا نه لري اود دنیا نعمتونه ټول فاني کیږي .

خلاصه اومطلب ددې مبارکي کلمې دادئ چي ټول کامل صفتونه په الله کښي حصر دي . ځکه چي په بل چاکښي لکه نبي یا شهید، یاصدیق ،یاولي که څه هم په ظاهره کښي کامل صفتونه موجود دي ،خوهغه وده ته الله پاک ورکړي دي ،اودده له خپل ځان څخه نه دي . او الله پاک چي په ټولوکاملو صفتو موصوف دئ اوله ټولونقصاناتوڅخه پاک دئ نودادخپل ذات له وجهي دئ اودارنګه هرڅوک چي دکامل صفت خاوندوي نوهغه هم خاص دالله پاک له طرفه دئ ځکه چي وبل هرچاته د کامل صفت ورکونکۍ هم خاص دَی دئ .

)رب العالمین (

پوه سه چي دالفظ په ترکیب کښي صفت دئ د (الله) د کلمې دپاره .

امام راغب فرمایلي دي چي د رَب لفظ له (ربوبیة) یا له (تربیة) څخه جوړ دئ ،چي معنی د دغو دواړو لفظو(انشاء شئ حالافحالا الی حدالتمام) ده .

یعني پیداکول دیوشي حال په حال یعني سوکه په سوکه ترڅوچي دغه شي وحددتمام ته رسیږي.

اوقاضي بیضاوي فرمایلي دي چي د(رب) لفظ له (تربیة) څخه مأخوذ دئ ،اوتربیة رسول دشي دي و کمال خپل ته لږ لږ ، درجه په درجه .

پوه سه چي تربیة (یعني پالنه) پردوه قسمه ده :

اول قسم یې دادئ چي یوڅوک پالنه د یوشي د خپل ځان د فائدې او د ګټي په خاطر کوي ، داقسم تربیة د مخلوق شان دئ .

دوهم قسم دادئ چي دیوشي پالنه ددغه شي دفائدې لپاره وسي او وپالونکي ته هیڅ ګټه اوفائده په دې کښي نه وي اوپالونکۍ په خپل ذات کښي غني اوبې پروا وي له دې څخه چي له خپلي پالني څخه ګټه اوفایده ترلاسه کړي داقسم تربیه تر الله پوري خاصه ده .

همدارنګه پوسه چي د (رب) لفظ دصیغې په اعتبار یا په أصل کښي صفت مشبه ده ، په معنی داسم فاعل کښي مستعمل سوئ دئ ،او یا صیغه د اسم فاعل ده په أصل کښي (رابٌّ) ؤ په تشدیددباءسره . اویا مصدردئ مبالغةً صفت د الله واقع سوئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام راغب اوابن کثیر فرمایلي دي چي د رب لفظ چي مضاف نه وي نوله الله پاکڅخه پرته یې پربل چا اطلاق نه دئ صحیح ،او په اضافة سره یې ،یعني که چیري یو ښکاره مانع موجود نه ؤ پرغیر د الله تعالی هم اطلاق صحیح دئ .

دارنګه په تفسیرقرطبي ، روح المعاني ، مدارک، مُسَیَّر کښي هم راغلي دي .

پوه سه چي لفظ د رب په قرآنکریم کښي ۹۶۹نهه سوه اونهه شپیته واره راغلئ دئ اودغه مبارک لفظ ډیري معناوي لري چي هره یوه یې دلته صحیح کیږي چي هغه په دې ډول دي ، مالک، یعني خاوند ، سَیِّد، یعني بادار ، مُصلِح ، یعني اصلاح کونکئ ، مدَبِّر، یعني تدبیرکونکئ ، معبود ،یعني هغه ذات چي عبادت یې کړکیږي اولائق دعبادت وي، مُرَبِّي ، یعني تربیه کونکئ ،پالونکئ ،

د (عالمین) لفظ جمع ده د عالَم ، عالـَم په أصل کښي و هغه ته ویل کیدئ چي په ده سره به بل شئ معلومیدئ ،بیاپه معنی د (مَایُعلَمُ بِه الصَّانع) یعني هغه چي په ده سره الله پاک پیژندل کیږي چي هغه عبارت دئ له مخلوقاتو څخه .

اوځیني وایي چي عالـَم په مخلوق کښي یواځي وهغه چاته ویل کیږي چي دعقل خاوند وي ،چي هغه دغه څلور ډلي دي: انسانان، پیریانان ، ملائکه ،اوشیطانان .

پوه سه چي په سورت فاتحه کښي الله (جل جلاله) خپل پنځه نومونه ذکر کړیدي :

اول : الله . دوهم : رب العالمین . دریم : رحمن . څلرم : رحیم . پنځم : مالک یوم الدین .

وجه د تخصیص د دغو پنځو نومو داده چي د الله (جل جلاله) په نعمتوکښي چي کوم ډیر عمده نعمتونه دي هغه د همدغه پنځو نومونو آثار دي . ځکه نعمت د وجود یعني داچي الله پاک کوم مخلوقات له نیستۍ څخه و هستۍ ته را ایستلي دي اوبایې له دي څخه وروسته پیداکوي نو دا له آثارو څخه د نامه د (الله) دي ، اوبیا چي یې سوکه په سوکه وروسته له وجود ورکولو څخه پرورښ ورکړیدئ اوبایې ورکوي تر څوچي وکمال ته رسیږي ،نو داله آثارو څخه د نامه د (رب العالمین) دئ ،او بیاچي الله پاک د مخلوق ګناهونه او نافرمانۍ او عیبونه وریوټوي ، اوپه نورو خلګو کښي یې نه رسوا کوي نو داله مقتضا اوآثاروڅخه د نامه درحمن دئ ،او بیاچي الله پاک د بنده پرمخ باندي د توبې دروازه خلاصه کړې ده ، اوکه چیري بنده په اخلاص باندي توبه وکاږي نوالله پاک دده توبه قبلوي ، ګناه وربخښي ، بلکي اضافه احسان هم ورسره کوي نو دامقتضا د نامه د رحیم ده ،او بیا چي د قیامت په ورځ موافق له اعمالوسره وبنده ګانو ته جزا ورکوي نو دا مقتضا د مالک یوم الدین ده .

)ایاک نعبد (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه سه چي دلته دنحوي قانون له مخي داسي سوال کيږي چي (اياک) خو د (نعبد) دپاره مفعول دئ ، او په مفعول کښي خو أصل دادئ چي له فعل څخه به وروسته ذکر کيږي ، اوکه چيري له فعل څخه مخکي ذکر سي نو به خامخا ديوه غرض او نکتې له وجی وي ، نو دلته دکومي نکتې له رويه لفظ د اياک ، پر نعبد باندي مقدم ذکرسوئ دئ ؟

جواب په دغه تقديم کښي ډيري نکتې په نظر کښي نيولي سويدي :

اوله نکته داده چي د اياک لفظ څرنګه چي پر الله (جل جلاله) دلالت کوي ،اودغه دلالت يې هم په شکل کښي د خطاب دئ ، اوکوم لفظ چي پر الله پاک دلالت کوي نو هغه سبب د پيداکيدو د ويري وي دذکر کونکي اود اوريدونکي په زړه کښي ، نوځرنګه چي د الله تعالی په عبادت کښي په کارهم داده چي انسان يې په داسي حال کښي وکړي چي زړه يې له خشيت او إجْلال څخه اود الله تعالی له ويري څخه ډک وي ، نو لپاره د اشارې ودغي نکتې ته لفظ د اياک مقدم فرمايل سوئ دئ .

دوهمه نکته داده چي دالله تعالی د ذکر له خاصيتو څخه يو خاصيت دادئ چي شيطان ملعون د انسان له زړه څخه ليري کوي ، نوپه دغه تقديم کښي وبندګانو ته ددې تعليم سوئ دئ چي تاسي چي کله د الله(جل جلاله) عبادت کوی نو ړومبئ بايدد الله تعالی ذکروکړی ددې لپاره چي شيطان ملعون درڅخه ليري کړسي ..

دريمه نکته داده چي په کلام کښي د هغه شي رامخته کول چي حق يې وروسته کول وي اختصاص او حصَر فايده کوي ، همداسبب دئ چي اوس يې معنی په دې ډول کيږي چي خاص تالره عبادت کوو موږ ، يعني نه بل چاله . اوکه چيري اياک له نعبد څخه وروسته ذکر وائ ، نو بيا يې معنی په دې ډول کيدله چي عبادت کوو موږ تالره ، نود خاص والي معنی يې نه ورکوله .

پوه سه چي يو عبادت دئ او بل عُبُودِيَت دئ ، اوبل عُبُودَت دئ ، ځينو علماؤلکه صاحب دمراقي الفلاح ددغو لفظو تر منځ په دې ډول فرق کړئ دئ چي :

عبادت وهغي بندګئ ته دالله پاک ويل کيږي چي ددې لپاره يې انسان کوي چي د قيامت په ورځ د خدائ (جل جلاله) له عذاب څخه خلاص سي ، او دجنت نعمتونه ورته حاصل سي .

اوعبوديت وهغي بندګئ ته دالله پاک ويل کيږي چي ددې لپاره يې انسان کوي چي تلذذ ، خوند ، او روحاني غذا په حاصلوي ځکه د الله پاک په بندګی کښي يو مقام د استلذاذ الطاعات دئ ، دا داسي مقام دئ چي کله انسان ور ورسيږي نو د الله په طاعت سره داسي خوند اخلي لکه يو انسان چي يې په خوراکي موادو کښي په ډيرو خوندورو خورکو سره اخلي . په قرآنکريم کښي په دغه قول دخدائ پاک کښي : چي (والناشطات نشطا) او د نبي (عليه الصلوة والسلام) په دغه مبارک حديث کښي چي : (ثلاث من کن فيه وجد حلاوة الإيمان) وهمدغه مقام ته اشاره سوې ده . دعبوديت مقام د عبادت تر مقام بالاتر دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوعُبُودَت وهغی بندګۍ ته ویل کیږي چي انسان یې صرف په دې خاطر کوي چي الله(جل جلاله) لائق د عبادت دئ ، اوزه لایق ددې یم چي عبادت دده وکړم .

سوال : لمونځ کونکی‌خو یو نفر دئ نو دَی خوباید دقانون له مخي (ایاک أَ‌ْعبُدُ) ووایي ، نه ایاک نَعبد ، ځکه چي د نعبد لفظ د متکلم مع الغیر صیغه ده چي د جمع لپاره راځي ؟ .

جواب :خبره خوپه دغه ډول ده لکه رنګه چی تاوویل مګردلته ځکه داډول فرمایل سویدي چي د ایاک نعبد په ویلو کښي ډیري نکتې دي :

اوله نکته داده چي ځکه (ایاک نعبد) فرمایل سویدئ چي د لمونځ کونکي عبادت په عبادت کښي دنورو عبادت کونکو چي په هغوی کښي انبیاء ، ملائکه ، اولیاء هم داخل دي ګډ سي ، نوبه په طُـفَیل دعبادت دهغو عبادت دده هم الله (جل جلاله) قبول کړي .

او دوهمه نکته داده چي په دې کښي اشاره ده ودې ته چي مسلمانان باید د الله(جل جلاله) دغه عظیم عبات په جماعت سر اداکړي .

اودریمه نکته داده چي له هرلمونځ کونکي سره حفظه ،اوکِرام کاتبین ملائکه موجود دي ، نوکله چي دَی لمونځ کوي نو دغه ملائکه هم لمونځ ورسره کوي، نوپه دې اعتبار خو که څه هم لمونځ کونکئ یو وي ، خوسره له ملائکه ؤ جمع ورڅخه جوړیږي .

او څلرمه نکته په دې کښي داده چي الله پاک د نعبد په لفظ کښي ودې ته اشاره کړې ده چي ته چي اي ځما بنده ځما عبادت کوې ، نوته که څه هم یوېې وماته د بسته ډلي په صورت اوشکل کښي منظور یې .

داستدراک په ډول دسورت فاتحي اوددغه مبارک سورت دایاتوپه اړه ځني نورعلمي بحثونه.

د(الحمدلله) دلفظ دالف لام تعریفي داقسامو اودارنګه دحمددمصدري معني دانواعوپه اعتبار دالحمد دلفظ معني ګاني په دې ډول دي

(الحمد) هرثنا ویل کیدل یا جنس ثنا ویل کیدل یا هر ثنا ویل یا جنس ثنا ویل یا فرد کامل دثنا ویلو یا هره ثنا وینه یا جنس ثنا وینه یا فرد کامل دثنا ویني یا هره ثنا وینه کیدنه یا جنس ثنا وینه کیدنه یا هرثنا ویل دهر ثنا ویونکي یا جنس ثنا ویل د هر ثنا ویونکي یا فرد کامل دثنا ویلو د هرثنا ویونکي یا هرثنا ویل کیدل دهر ثنا ویل سو ي یاجنس ثنا ویل کیدل دهر ثنا ویل سوي یا هر هغه چي حمد ورته ویل کیږي(للـــــــه) ثابت دئ خاص خداي ج لره(رب) تربیه یا اهل د تربیي یا ډیر تربیه کونکئ یا تربیه کونکئ یا پیدا کونکئ یا سردار یا بادشاه یا نعمت ورکونکئ یا اصلاح کونکئ یا معبود یا خاوند(العلمین)د ټولو عالمیا نو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علمي تفصيل

پوسه چي(الحمد لله)اته(8) حرفونه دي په حساب د دروازود جنت او دغه مبا رکه جمله دوه تعلقه لري يو تعلق ئي له هغو نعمتو سره دي چي وبنده ته الله(ج)ورکړي دي دغه تعلق ئي عبارت دي له دي څخه چي شکر دهغو نعمتو دئ د همدغه تعلق په اعتبار دغه مبارکه جمله سبب گرځي د نجات له دوږخو څخه او بل تعلق ئي له اينده نعمتو سره دي چي سبب د زيات والي دنعمتو گرځي ددي تعلق په اعتبار سبب د حصول د نعمتو د جنت گرځي

)رب العلمين(

پوسه چي په صيغه کښي د لفظ درب متعدد قولونه دي اول(1) قول دادئ چي لفظ درب مصدر دئ په معني د تربيي دئ او تربيه و(تبليغ الشئ الي کماله الذي کان في استعداده من الازل شيئا فشيئا) ته ويل کيږي يعني رسول د شي وکمال ته دده هغه کمال چي له ازله په علم د خداي ج کښي دده په استعداد او صلا حيت کښي ؤ . سوکه په سوکه يعني په تدريج سره ، پر دغه قول باندي نوتوصيف د الله ج په رب سره يا مبالغة دئ اويا په حذف دمضاف سره دئ يعني ذي رب العالمين اويا رب په معني دمربي دي دوهم (2) قول دادئ چي رب صيغه دمبالغي د اسم فاعل ده چي راب دئ په شدباسره اودريم (3) قول دادي چي رب داسم فاعل صيغه ده اصل يي راب ووپه شددباسره بيا په حذف دالف سره تخفيف پکښي راغلي دئ لکه بار، وبراوڅلورم (4) قول دادئ چي رب صفت مشبه دي خودغه قول رد سوي دئ پدي سره چي په رب العلمين کښي درب اضافت ومفعول ته راغلي دي

اوصفت مشبه خو وفاعل ته مضاف گرځی نه و مفعول ته ځکه مفعول خو صفت مشبه لره نسته پوسه لکه چي په لفظي تر جمه کښي ما اشاره ورته کړي ده درب لفظ په ډيرو معني گانو راځي اول (1) تربيه دوهم (2) المربي المبالغ في التربيه دريم (3) مطلق مربي څلورم (4) خالق پنځم (5) سيد شپږم (6) ملک اووم (7) منعم اتم (8) مصلح نهم (9) معبود لسم (10) مالک په هره يومعني دلته صحيح کيږي خواولي دري (3) معني گاني په ترتيب سره پرباقي معني گانو ترجيح لري روح المعاني دمذکور تفصيل په ارتباط وگوره البته لږ شاني تغير موجود دي، د(عالمين)په لفظ کښي اختلاف دي ځني وائي چه د عالَم جمع ده او ځني وائي چه د عالم لپا ره اسم جمع ده اوځني وائي چه عالمين هم د مفرد صيغه ده لکه عالم البته داسي مفرد دي چي پر لفظ د جمع باندی راغلي دی لکه عرفات اوعرفه چي دواړه په يوه معني دي خو عرفات په صيغه دجمع مؤنث سالم راغلي دي عالم په اصل کښي وهغه ته ويل کيږي چي بل شي په معلوميږي يا پر بل شي باندي علامه وي مشتق دي له علمه يا له علا مي څخه او په عرف کي هغه ته ويل کيږي چي صانع پيدا کونکي يعني خداي پاک په معلوميږي چي مخلوقات دي، دعرفي معني په لحاظ بايد ويوه شخص ته هم عالم وويل سي لکه زيد مگر په استعمال کښي عالم يا مجموع مخلوق ته ويل کيږي لکه عالم المخلوق، عالم المخلوقات اويا ئي پر يوجنس يا پر يوه نوعه د مخلوق اطلاق کيږي لکه عالم الحيوان يا عالم الانسان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال جمع په ياء او په نون يا په واو او نون سره خو د ذوي العقولو لپاره راځي او عالمين خو ذوي العقو ل وغيرهم ټولو ته ور شامل دئ

جواب اول عالمين چي له عالم څخه مشتق دي وروسته له تخصيصه دلفظ د عالم په ذوي العقولو پوري په دي ډول چي اول دعالم لفظ له ،ما يعلم به الصانع ،څخه ومن يعلم به الصانع ته راوړل سويدئ اوبيا په عالمين سره جمعه سويدئ.

دوهم جواب دلته تغليب دذوي العقولو كوم چي جن اوانس اوملائكه دي پرغيرذوي العقولوباندي راغلئ دئ.

دريم جواب په نسبت والله جل جلاله ته ټول مخلوقات په حكم كښي دذوي العقولودي ځكه چي هرمخلوق دالله جل جلاله تسبيح وايي همداسبب دی چی مولانارومی رحمه الله فرمايلی دی ،بامن وتومرده باحق زنده اند،

طريقي دوينا دسورت فاتحي

اوله طريقه (1)كه څوک مريض وي نوسورت دفاتحي دي يوڅلويښت (41)واره سره له بسم الله ووايي په دي ډول چي پرلفظ د الرحيم به نه دريږي بلكه دالرحيم دلفظ ميم به له لامه دالحمد سره تړي اوپر مريض باندي دي چف كړي دوهمه طريقه (2) كه څوک هرسهار دسنتو وروسته اوله فرضو دمخه يو څلويښت واره (41) بسم الله سره له سورته دفاتحي وايي نو كه مسكين وي خداي پاک بي غني كړي اوكه پوره وړي وونو خداي پاک بي له پوره خلاص كړي اوكه مريض وونوخداي جل جلاله بي جوړكړي اوكه ضعيف وو نوخداي جل جلاله بي قوي كړي اودغه رازبي نور ډير مشكلات حل كيږي دريمه طريقه (3) هره ورځ دي دسهار له لمانځه وروسته ديرش واره (30) واره اودماپښين له لمانځه وروسته پنځه ويشت (25) واره اود مازديګر د لمانځه وروسته شل (20) واره اودماښام ده لمانځه وروسته پنځلس (15) واره اودماخستن دلمانځه وروسته لس (10)واره ويله كيږي.

د الحمد لله داوو(7) مباركو اياتو تناسب د لمانځه له اوو (7) ركنوسره

پوسه چي د الحمد لله شريفي يعني دسورت فاتحي اووه(7) اياتونه دي اودلمانځه ركنونه هم اووه(7) دي اول (1) قيامه يعني ولاړه دريدل . دوهم (2) ركوع . دريم(3) قومه څلورم(4) اوله سجده پنځم (5) جلسه په مابين كښي ددوو سجدو شپږم (6) دوهمه سجده اوم (7) قعده په تشهد كښي ،دسورت فاتحي هر يو ايت دلمانځه په دغو ركنوكښي له يوه خاص ركن سره مناسبت لري په دي اړه دتفصيل دپاره فتح العزيز وګورئ.

)مالک يوم الدين(

پوسه چي په لفظ د مالِک كښي متواتر قرائتونه هم مختلف راغلي دي اوشاذ قرائتونه هم مختلف راغلي دي دشاذو قرائتو داختلاف تفصيل په تفاسيرو كي وګوريه اود متواتروقرائتو اختلاف پدي ډول دئ چي عاصم اوكسائي دغه لفظ مالِک په الف سره ويلي دئ اونورو قاريانو مَلِکِ بي الفه ويلي دئ په ترجيح كښي ددغو دوو (2) قرائتو هم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختلاف دئ ځني دمَلِکِ قرائت راجح بولي پرمالِک باندي اول (1) لدي وجهي چي داقرائت داهل حرمينو دئ دوهم (2) له وجهي ددي قوله دخداي پاک چي لِمَنِ المُلک اليَومَ ، يعني داخرت په ورځ به الله پاک وفرمايي چي چالره ده بادشاهي نن ورځ يعني هيچالره نسته بي له خداي جل جلاله څخه اوبل له وجهي ددي قوله دخداي جل جلاله چي مَلِکِ الناسِ يعني بادشاه د خلگو ، اوبل له دي وجهي چي مَلِک عام دئ ترمَالِک ځکه څوک چي مَلِک يعني بادشاه وي مَالِک به هم وي اوداضرور نه دئ چي يوڅوک مَالِک ديوشي وي نوبادشاه به هم وي اوځني علماء بيا دمَالِک وقرائت ته ترجيح ورکوي پرمَلِک باندي چي زموږ احناف هم اکثر په دغه قرائت عمل کوي دغه علماء دمقابل طرف دعلماؤ ددلا ئلو په دي ډول جوابونه ورکوي د اول دليل جواب داسي ورکوي چي داخبره چي دملک قرائت داهل حرمينو دئ سبب دترجيح دملک پر مالک نسي گرځيداي ځکه موطأ دامام مالک صاحب چي د يوه له حرمينو دئ چي مدينه منوره ده په درجه کښي کښته ده تربخاري شريف سره له دي چي ا مام بخاري صاحب د يوه له حرمينو ندي ددوهم دليل جواب داسي ورکوي چي لکه چي مذکوره ايت پردي باندي دلالت کوي چي الله پاک دقيامت په ورځ کي ملک دئ داراز ځني نور ايتونه بيا پردي باندي دلالت کوي چي الله ج داخرت په ورځ کښي مالک دئ لکه داقول دخداي ج يوم لاتملک نفس لنفس شيئا اوددريم دليل جواب داسي ورکوي چي په ملک الناس کښي ملک ويل سوي دئ اومالک ندي ويل سوي داپه دي سبب چي مخکښي درب الناس توري ذکر سوي دئ چي معني يي داده مالک دخلگو نو که دلته هم مالک الناس وويل سي نو تکراربه لازم سي سوال په الحمد لله کښي خوهم مخکښي رب العلمين ذکر دئ چي معني يي داده مالک دعالميانونوکه په مالک يوم الدين کښي هم مالک وويل سي نو تکرار به لازم سي جواب دلته مضاف اليه درب اودمالک سره جلادئ نوتکرار نه لازميږي داخودعلماؤ دويناوو تحقيق وو بهتر دادئ چي دغه دوه قرائتونه يوپر بل بهتر ونه بلل سي ځکه دادواړه قرائتونه متواتر دي اوهر يو دترجيح وجهي لري اودڅلورم دليل جواب داسي ورکوي چي دمالک اودملک تر منځ عموم اوخصوص مطلق ندي بلکه ددوي ترمنځ عموم اوخصوص من وجهٍ دئ پوسه چي لفظ د(يوم)په عرف کښي وهغه وخت ته ويل کيږي چي له لمر راختوڅخه بيا تر لمر لويدوپوري دئ اوپه شريعت کښي په نزد داهل سنتو ماسوي له اعمشه وهغه وخت ته ويل کيږي چي د صبح صادق دراختوڅخه بياتر لمر لويدو پوري دئ اوومطلق وخت ته هم ويل کيږي اودقيامت وورځي ته هم ويل کيږي خوالبته سره له مقيدوالي په يوقيد سره اودقيامت ورځ وهغه وخت ته ويله کيږي چي ددوهمي شپيلۍ څخه داسرافيل عليه سلام شروع کيږي بيا تر داخليدوپوري دجنتيانو وجنت ته اوددوږخيانو ودوږخ ته دوام لري پوسه چي ديوم په لفظ کښيې يونادر خوصوصيت دادئ چي فا کلمه يي ياء اوعين کلمه يي واو دئ اوداډول په عربي زبان کښي بله کلمه نسته پوسه چي له دين څخه يامراد ملت داسلام دئ نوبه دمالک يوم الدين معنی داسي سي ،خاوند دورځي دښکاره کيدو دگټي دملت داسلام اوياخاونددورځی دښکاره کيدو د حقيت دملت داسلام وهرچاته يعني الله پاک مالک دئ دهغه ورځي چي په هغه ورځ کښي به داسلام دملت گټه اوداسلام دملت حق والي وهرچاته ښکاره سي اويا دين په معني دانقياد دئ انقياد وتابعداري ته ويل کيږي نوبه معني داسي سي خاوند دورځي دتابع داريځ دټولو مخلوقاتو الله ج لره اويا په معني دجزا دئ يعني خاوند

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورځي دجزا اويا په معني دحساب دئ يعني خاوند دورځي دحساب ياپه معني دسياست دئ يعني خاوند دورځي دسياست پراول تقدير الف لام عهد خارجي دئ پر نورو ټولو تقديرو استغراقي دئ انظر تبصير الرحمن جلد اول صـ ،سوال ،مالک يوم الدين صفت دئ د الله لپاره سره لدي چي صفتيت يي نه صحيح کيږي ځکه چي نکيره دئ پدي وجه چي مالک داسم فاعل صيغه ده ومعمول ته مضاف دئ نو په اضافت سره معرفه نه ګرځي جواب دلته اسم فاعل يا په معني دفعل ماضي دئ اويا په معني ددوام اوداستمراردئ اوپه داسي وخت کښي اضافت دده معنوي وي چي اضافت يي معنوي سو نو معرفه سو، سوال ،يوم الدين خو لدي وروسته راځي نو مالکيت دورځي دجزابه والله ج ته په ماضي کښي څنګه ثابت سي اودارنګه معني دمالکيت استمراري به دلته څنګه صحيح سي (جواب) څرنګه چي مالکيت دالله ج ورځي دجزالره اوهغو ټولوشيانو لره چي په ورځ دجزاکښي واقع کيږي يقيني راتلونکي دئ نوپه دي سبب دغه مستقبل مالکيت لکه ماضي اولکه واقع سوئ داسي بلل سوئ دئ اودارنګه دقيا مت ورځ اوهرهغه څه چي هلته پيداکيږي لکه متحقق سوي شئ داسي ګڼل سوي دئ ځکه عرب ډير ځله له متيقن مستقبل څخه په ماضي تعبير کوي اوکه دمالک لفظ په معني د استمرار سي نو معني به داسي سي چي الله پاک خاونددهميشه مالکيت دورځي دجزا دئ يعني کله چي دجزاورځ راسي نو الله پاک هميشه مالکيت دټولو هغو امورو لري کوم چي په همدغه ورځ کښي پيداکيږي پوسه ! که دمالک پر ځاي باندي ملک وويل سي چي صفت مشبه دئ نو بيا سوال مذکور نه کيږي ځکه دصفت مشبه اضافت معنوي وي سوال اضافت داسم فاعل خوومفعول به ته راځي نه ومفعول فيه ته اويوم الدين خومفعول به نه دئ دمالک لپار ه بلکي مفعول فيه دئجواب کله کله ظرف جاري پرځاي دمفعول به ګرځي مجازاً نو بيا منصوب هم راځي بيله تقديره دفي اومضاف اليه داسم فاعل هم راځي پوسه ! چي ظرف پر دوه قسمه دئ يومتصرف اوبل غير متصرف اول (1) هغه دئ چي له ظرفيت سره لازم نه وي لکه لفظ ديوم اولفظ دليلة په دغه قسم ظرف کښي توسع جائزه ده پدي ډول چي مرفوع مستعمل سي يامجرور يامنصوب شي بي له تقديره دفي نوجاري سي پرځاي دمفعول به خوله دي سره سره له معني دظرفيته هم نه خارجيږي له دي وجهي فعل لازمي هم متعدي ورته ګرځي که څه هم ومفعول ته تعدي نسي کولاي اوغير متصرف ظرف هغه دئ چي له ظرفيته سره لازم وي سوال کله چي يومتصرف ظرف منصوب واقع سي نو دا معلومات به له کومي لاري کيږي چي داظر ف بنا پرظر فيت په تقدير دفي سره منصوب راغلي دئ اوکه دتوسع له لاري بي له تقديره دفي منصوب دیاوجاري پرځاي دمفعول به دي جواب کله چي اسم ظر ف اسم ظاهر وي نوبيا يي فرق دقرائنو له لاري کيږي سوال که يو فعل متعدي و مفعول ته ؤ نو سره له تعدي وخپل مفعول ته ومتصرف ظرف ته هم تعدي کولاي سي اوکه يا جواب که فعل غيرمتعدي وو نو وظرف متصرف ته متعدي ګرځيداي سي اوکه فعل متعدي و يوه مفعول ته ؤ نوسره له تعدي وهغه مفعول ته وظرف متصرف ته هم متعدي ګرځيداي سي لکه حفرت بئراليوم اوکه فعل متعدي و دوو مفعولو ته ؤنو ځني نحويين ومتصرف ظرف ته بيا تعدي ددي فعل صحيح نه بولي اوځني يي صحيح بولي اوکه فعل متعدي و درو مفعولو ته ؤ نوبيا دغه فعل په اتفاق ومتصرف ظرف ته تعدي نسي کولاي ،اعلم ان معني التوسع في الظروف جعل ،الفعل متعديا اليها ومتعلقابها باعتبار کونه واقعا فيها بمنزلة نسبته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الي المفعول به الواقع عليه لمابينهما من الملازمة والمشابهة والتوسع في الظروف تجوز حكمي في النسبة الظرفيةالواقعة بعد نسبة المفعول به الحقيقي واعلم ايضا ان الظرف المتوسع فيه مما جمع فيه بين الحقيقة والمجاز وهووان لم يكن جائزا لاكن ههنا جائز بالا تفاق لان التجوز ههنا تجوز حكمي لاحقيقي لبقاء الظرف علي معنا ه الظرفي فيه پوسه ! چي دملک په لفظ کښي دري احتماله دي اول دا چي مبالغة داسم فاعل سي دوهم دا چي ملحق سي په اسماء اجناس پوري لکه دسلطان لفظ دريم دا چي صفة مشبه سي دمذکوره بيان په ارتباط تفسير بيضاوي اوتفسير خفاجي وګورئ (اِيَاکَ) خاص تالره (نَعْبُدُ)عبادت کوو موږ (وَاِيَاکَ) اوخاص له تاځخه(نَسْتَعِينُ) طلب دمعاونت کوو موږ، پدي مبارک ايت کښي ومسلمانانو ته دالله جل جلاله له طرفه مختلفي لارښوني سوي دي اوله لارښوونه داده چي دمسلمان طاعت اوبندګي بايد په داسي ډول وي چي وار په وار والله جل جلاله ته دده دنزديکت اوقربت سبب وګرځي . تر داسي حده پوري چي اخير دخداي جل جلاله سره دونه معنوي قرب پيدا کړي لکه الله پاک ته چي په سترګوګوري دوهمه لارښوونه داسي په دي مبارک ايت کښي موږ ته سوي ده چي أي بندګانو کله چي زماعبادت کوئ نوستاسي باطن اوزړه بايد وماته داډول متوجه وي لکه ماچي په سترګووينئ چي ودغه قسم عبادت ته په شريعت کښي احسان ويل کيږي له خدايه جل جلاله سره دريمه لارښوونه په دي ايت مبارک کښي موږ ته داسوي ده چي أي بندګانو دبندګي اوعبادت لائق به يواځي مابولئ بل څوک به لائق دعبادت نه بولئ اوکله چي ماته عبادت کوي نو هغه به خالص زمالپاره کوي ،ريااونمايش وخلګوته به زما له عبادت سره نه ګډوئ اوځپل عبادت به له هرقسمه شرکه که خفي وي، که جلي وي پاک ساتئ اوکله چي عبادت کوئ نوبايد دغه عبادت سبب دعُجب اودمغرورئ دځپلوځانولپاره ونه ګرځوئ اوهم په دي ايت کښي الله جل جلاله داسي لارښوونه راته کړيده چي أي بندګانو کله چي له ما يوحاجت غواړئ نو بايد دحاجت تر غوښتني له مخه يو قسم طاعت اوبندګي وماته دواسطي اووسيلي په ډول وکړئ اوهمداسي لارښوونه الله پاک راته کړي ده چي حقيقي مددګار اوکومک دررسونکي بايد ما وګڼي اوپه هر مشکل کښي له ماځخه کومک وغواړيۍاوهم په دي ايت مبارک کښي داسي لارښوونه الله پاک موږ ته کړي ده چي تر انفرادي عبادت اوتر انفرادي غوښتني زماپه دربار کښي اجتماعي عبادت لکه دجمعي لمونځ اوپه جمعه واري له ماځخه ديوشي سوال کول زيات معتبر دئ .

علمي تحقيق

سوال = ددغه مبارک ايت له ماقبل سره چي د مالک يوم الدين کلمه ده څه قسم تعلق اومناسبت سته جواب = ددواړو ايتو اول جزءونه چي دمالک اواياک لفظونه دي په مدلول کښي سره متحد دي چي خداي پاک دئ اودنعبد کلمه له اول جزء سره دماقبل مختلف مناسبتو نه لري، اول مناسبت يي مناسبت دمعلول دئ له علت سره ځکه چي مالکيت دالله تعالي موږلره علت دئ دعبادت زموږ الله پاک لره ، دوهم مناسبت يي مناسبت دعبادت دئ له معبود سره ، دريم مناسبت يي مناسبت دفعل دئ له مقصود سره دفعل ،څلرم مناسبت يي مناسبت دفعل دئ له مُجازي سره پردغه فعل باندي اومناسبت دنعبد له يوم الدين سره دادئ چي يوم الدين وخت دئ د حصول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دثمرو دعبادت سوال = مخکښي الله پاک له خپله مقدسه ذاته دغائب په الفاظو تعبير کړئ ؤ اودلته يي داياک په لفظ دخپل ځان څخه تعبير وکړ نوپه دي بدلون کښي مقصد څه دئ جواب = مقصد په دي کښي دادئ چي په کلام کښي التفات راسي سوال = التفات وڅه ته ويل کيږي جواب = ځني وايي چي التفات دادئ چي په مقام دخطاب کښي دغائب په صيغه سره تعبير وسي يادډي عکس وسي اويا په مقام دتکلم کښي دغائب په صيغه سره تعبير وسي يايي عکس وسي يا په مقام دتکلم کښي دمخاطب په صيغه تعبير وسي يايي عکس وسي عام له دي که يواري په بله طريقه تعبير سوئ وي اوکه نه اومشهور دادئ چي التفات ودي ته ويل کيږي چي يواري له يوچا په يوه طريقه سره تعبير وسي اوبيا په بله طريقه تعبيرورڅخه وکړسي، په مذکوره ايت کښي په دواړومذهبو التفات موجود دئ سوال = دالتفات عامه نکته کومه نکته ده اودلته په دي مبارک ايت کښي چي التفات راغلی دئ نو په دغه التفات کښي خاصه نکته کومه يوه ده جواب = دالتفات عامه نکته چي په هرالتفات کښي بايد موجوده وي هغه تطريه دنشاط دسامع ده يعني تازه کول دشوق دسامع اوکوم التفات چي په دغه مبارک ايت کښي راغلي دئ نو ترهغه پوري خاصه نکته داده چي الله پاک بندګانوته ددي التفات له لاري دالارښوونه کوي چي زماحمد اوشکر اوزما ذکر چي تاسي کوئ هغه بايد په دي ډول وي چي وار په وارمو ماته دونه رانژدي کوي چي اخيرله ماسره دحضور اومشاهدي ومقام ته ورسيږئ . سوال =داياک لفظ خو مفعول دنعبد دئ مفعول خو له فعله وروسته ذکر کېږي دلته يي تقديم دڅه نکتي لپاره سوي دئ . جواب = په دي کښي ډيري نکتي دي اوله نکته افاده د حصر اواختصاص ده ځکه که اياک له نعبدڅخه وروسته ذکر سوي واې نومعني به داسي کيدله چي (نعبد) عبادت کوو مونږ اياک تالره اواوس چي اياک پر نعبد رامخکښي سوي ده نو معني يي داسي کيږي اياک خاص تالره يعني نه بل چاله(نعبد) عبادت کوو مونږ ،دوهمه نکته په تقديم داياک کښي تعريض دئ ومشرکانو ته چي هغوی دبتانو عبادت هم کاوه ، دريمه نکته پکښي داده چي تقديم راسي دهغه چي هغه په وجود کښي له مخه دئ هم ترعابد اوهم تر عبادت دده په اعتبار دذات نو به وضع اوطبع سره موافق سي ، څلرمه نکته پکښي داده چي عبادت کوونکي ته له اوله وهلته اګاهي ورکړه سي پر دي باندي چي معبود ستا الله جل جلاله دئ ، پنځمه نکته پکښي داده چي عابد ته تنبيه ورکړه سي پر دي باندي چي په وخت دعبادت کښي دَيْ بايد هم په ظاهر کښي اوهم په باطن کښي والله پاک ته متوجه وي اوحضور يې برابر وي اودخداي پاک په تعظيم کښي کاهلي اوسستي بايد ورڅخه ونسي اونه دده زړه اوباطن له خدايه اوله عبادته دده څخه پرته په يوه اوبل شي مشغول سي، اوشپږمه نکته پکښي داده چه اهتمام راسي په هغه شي چي هغه تر هرڅه ومؤمنانو ته مهم دئ په هر حال کښي خاص بيا په حال کښي دعبادت چي هغه عبارت دئ له ذکره دخدايه ، اومه نکته پکښي داده چه دفعه دوسوسو دشيطان راسي ، اتمه نکته پکښي داده چي له اوله وهلته تصريح راسي پر دي باندي چه دغه عبادت الله پاک لره دئ ، نهمه نکته پکښي داده چي عبادت کونکي اګاه سي پر دي خبره باندي چه نظردده ومعبود خپل ته په وخت دعبادت کښي اولا اوبالذات وي اووعبادت ته يي نظر بايد له دي حيثه وي چي دغه عبادت يو نسبت دئ دده اودالله تعالي په منځ کښي . پوسه چي لفظ د(نعبد) جوړ سوی دئ له عبادت څخه عبادت په اصل کښي ودي ته ويل کيږي چه يوڅوک

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اخيره درجه کښي اظهار دذلت اودعجز خپل په خپل اختيار سره ويوچاته وکړي لپاره ددي چه په اخيره درجه کښي عظمت اولويي دهغه چاښکاره کړي ،کله چي دعبا دت په معني پوه سوي نو اوس په دي پوه سه چي دعبادت لايق هغه څوک دئ چه عبادت کوونکی ترهغه لوي اوبالا ترمنعم يعني نعمت ورکونکئ نه لري اوهغه له الله پاک څخه ماسوي بل څوک نسته ځکه وهيچاته هغه ډول نعمتونه چي الله پاک ورکړي دي اوورکوونکی يي دئ بل هيڅوک نسواي ورکولاي نونتيجه داسوه چي لايق دعبادت ماسوي له الله تعالي بل هيڅوک نسته نوځکه به موږ داسي وايو چي(اياک نعبد) يعني خاص تالره خدايه عبادت کوو نه بل چالره ،. پو سه چي عبادت کله په معني دطاعت راځي لکه په دي قول کښي (لاتعبدواالشيطان)اوکله په معني ددعاراځي لکه په دي قول دخداي تعالي کښي (ان الذين يستکبرون عن عبادتي) اوکله په معني د توحيد راځي لکه په دي قول دخداي پاک کښي (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) . سوال = څه وجه ده چي د (نعبد)لفظ دمتکلم مع الغير په صيغه سره ويل سوئ دئ سره له دي چي هر لمونځ کونکی په لمانځه کښي سورت فاتحه وايي اوهر لمونځ کونکي خو يو نفر وي .جواب = په دي کښي ډير اسرار دي اول سر دادئ چي لمونځ کونکي سره له دي چي يوسړي دئ اوداسي ووايي چي اياک نعبد نوګواکي ده وخداي پاک ته داعذر اوعجز وړاندي کړ چي خداي پاکه زه قاصر يم اوعبادت مي قاصر دئ ددي وړ نه دئ چي تنهايي وتاته وړاندي کړم نوزه عبادت خپل په ضمن کښي دعبادت دنوروعبادت کونکيو درته ذکر کوم . او خپل ځان په حيث د عبادت کونکي دنورو عبادت کونکيو په جمله کښي درته عرضه وم چي ددوئ دعبادت په طفيل ځما عبادت هم قبول کړي اوددوئ دمنظوريدو په ترڅ کښي زه هم منظور سم.

شنيدم که درروزاميد وبيم ــــ بدان را به نيکا ن ببخشد کريم ، بدان را در اقبال نيکان زيند ،

وګر نه بدان اهل نيکي نيند، اودوهم سِر دادئ چي لمونځ کونکي يوه اندازه له دروغ ويلو وساتل سي ځکه چي دی په لمانځه کښي مثلا داسي ووائي چه اياک اعبد يعني خاص تالره عبادت کوم اوپه عين حال کښي دغه لمونځ کونکئ دريا په مرض مبتلا وي اوددنيوي منافعو په طمع هميشه واهل ددنيا ته سر کښته کونکئ وي نو سخت کاذب بلل کيږي اوچي عبادت خپل په جمله کښي دعباداتو دصادقينو ذکر کړي نو څه قدر به صادق وبلل سي . دري يم سِر دادئ چه و بندګانو ته تنبيه ورکوله سي چي تاسي ټول بايد په دي کښي سره متفق ياست چي هر يوخاص دالله تعالي عبادت کونکی وي اوعبادت دالله تعالي بايد ستاسي مابه الاشتراک وي ، اوڅلرم سِر په دي کښي اشاره ده وبندګانو ته ددي چي لمونځونه بايد په جماعت سره ادا کوئ ، اوپنځم سِر په دي کښي دادئ چي حفظه اوکرام کاتبين ملکو ته هم شامل سي ،اوشپږم سِر په دي کښي دادئ چي الله تعالي بنده ته ددي اشاره کوي چي که دي زما عبادت کاوه نو دلوړ عظمت والا به وګرزي چي ته به تنها دپوره ډلي په سريي ، ولي نعبد تر نستعين له مخه ذکر سو

سوال = په څه وجه الله پاک دعبادت ذکر پر استعانت له مخه کړي دئ . جواب = ددي کار مفسرينو رحمهم الله ډيري وجهي بيان کړي دي ، اوله وجه داده چي که دنعبد جمله راوروسته سوي واي نو بيابه دااياتو داخيري حرفونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سجع نه واي برابره سوي ، دوهمه وجه داده چي نستعين دعاده اودعاهلته ښه قبليږي چي دوسيلي په ډول يو طاعت اوبندګي له مخه تر دعا وکړه سي ، دريمه وجه داده چي عبادت هغه شي دئ چي الله پاک يي له موږ څخه غواړي اوپه نستعين کښي ځموږ غوښتنه درج ده نو پکارده چي غوښتنه دالله جل جلاله له مخه سي پر غوښتنه ځموږ اوداسي هم نوري ډيري وجهي سته (واياک نستعين) پوسه چي نستعين له استعانت څخه مشتق دئ استعانت طلب دمعونت اودکومک ته ويل کيږي اوکومک پرڅلورقسمه دئ اول قسم يي دادئ چي الله پاک پر کار باندي قدرت وبنده ته ورکړي دوهم قسم يي دادئ چي کار ورته اسانه کړي اواسانه يي په خيال کښي ورولي ،دريم قسم يي دادئ چي وکار ته يي ورنزدي کړي ،څلرم قسم يي دادئ چي پر کار يي باعث کړي اوشايق اوراغب يي کړي وکار ته مثلا دعقل اوشعور اودلاسو اوپښو ورکو ل وبنده ته له اول قسم کومک څخه دئ اوفراغت دزړه ورکول اوموانع دکار ورڅخه لري کول له دوهم قسم څخه دئ اود کار مينه دبنده په زړه کښي پيداکول اوکا ر دبنده په نظر کښي ښائسته وروستل اودکار لذت اوخوند په ده کښي پيداکول له دريم قسم څخه دئ اويومرشد اولارښوونکئ ورته پيداکول چي هر ساعت وده ته پند اونصيحت کوي اوپر کار دعبادت ترغيب اوباعثتوب ورکوي له څلرم قسم څخه دئ ، پو سه چي مقصود له اياک نستعين څخه ياطلب دکومک دئ په عبادت کښي نوبه معني داسي شي چي خاص له تاڅخه أي خدايه طلب دکومک کوو په عبادت ستا کښي اويامقصود ورڅخه طلب دکومک دئ په ټولو روا کارو کښي نوبه معني داسي شي واياک اوخاص له تا څخه نستعين طلب دکومک کوو په ټولو کارو کښي يعني هغه کارونه چي رواودخير کارونه دي

اِهْدِراوښيه نَا موږ ته الصِرَاطَ لار المُسْتَقِيْمَ سيده برابره يايي داسي معني وکړي اهد روان کړه نا مو ږ الصراط پر لار المستقيم برابره باندي يايي داسي معني وکړئ اهد بوزه نا موږ الصراط پرلار المستقيم برابره باندي ، پوسه چي يو ښوونه ده دلاري حقي او يو رسول ولاري حقي ته دي او يو روانول يابيول پر لار حقه باندي دئ که مقصود ښوونه دلاري حقي وه نواهدنا الي الصراط المستقيم ويل کيږي اوکه مقصود رسول ولاري حقي ته وو نواهدنا للصراط المستقيم ويل کيږي اوکه مقصود بيول ياروانول پرلارحقه وونو اهدنا الصراط المستقيم ويل کيږي دغه ډول شاه عبد العزيز قدس سره په خپل تفسير کښي ذکر کړي دي سره له لږ اضافه توبه زما په بيان کښي، نودلته که اوله معني مراد سي نوتقديرداالي به ورسره ملاحظه کيږي اوکه دوهمه معني مراد شي نوتقدير دلام جاره به ورسره ملاحظه کيږي اوکه دريمه اويا څلرمه معني مرادسي نو بيا ملا حظه دتقدير دحرف جرنه کيږي سوال = ددي مبارک ايت له مخکښي ايت سره څه مناسبت دئ؟ جواب = دغه مبارک ايت دمخکني ايت دواياک نستعين له جملي سره تړلي دئ په دي ډول چي زموږ له خوا داوويل سي چي واياک نستعين يعني اوخاص له تا څخه معونت غواړو نوګويا دالله تعالي له طرفه داسي راته وويل سوو چي په څه ډول زه کومک اومعونت درسره وکړم نوموږ دخپل رب په جواب کښي داعرض وړاندي کوو چي داسي کومک راسره وکړه چي دحق پرلارباندي موږ محکم اوثابت ولره ،سوال = هر لمونځ کونکي دلمانځه په هرركعت کښې سورت فاتحه وايي نودَیْ چي داووايي چي موږ ته هدايت وکړه دصراط مستقيم نوداخو ده دداسي شي غوښتنه وکړه چي هغه وده ته ورکړسوي دئ څکه دَيْ چي لمونځ کوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوخو مسلمان دئ نودصراط مستقیم کوم چي دین داسلام دئ هدایت خو حتماً ورته سوی دئ جواب = ددي سوال مختلف جوابونه سته اول جواب دادئ چي مرتبي دقرب اونزدیکت دبنده والله پاک ته بیشماره دي نولمونځ کوونکئ چي په هره مرتبه کښي وي نودَي سوال دهدایت دهغه صراط مستقیم کوي چي وهغه ته لاهنوز دَي نه دئ وررسیدلی دوهم جواب دادئ چي مقصود له دغه سواله څخه ثبات اوټینګوالي پر صراط مستقیم دئ تر مرګه پوري اوداسي نور جوابونه هم سته خودغه هغه بیخي عمده جوابونه دي،سوال = دمفعول ضمیرکوم چي په اهدنا کښي دجمع په لفظ سره راوړل سوئ دئ په دي کښي څه حکمت دئ ، جواب = یوحکمت دادئ چي دنعبد اودنستعین له صیغوسره موافق سي ځکه هغه هم دجمع لفظونه دي اودوهم حکمت دادئ چي په جمع واري سره دعاښه مقبوله ګرزي دریم حکمت دادئ چي یوانسان لکه چي دځان وهدایت ته مجبور دئ داډول دځپل ماحول دخلګو وهدایت ته هم مجبور دئ ځکه یوه خوداوجه ده چي کله یوانسان پر سمه لار روان وي اونوربي لاري وي نودغه انسان په دغه بي لاري تېولنه اوجامعه کښي له سختو کړاوو اوستونځو سره مخامخ ګرزي اوبله داوجه هم ده چي هر انسان لکه چي دځپل ځان پر اصلاح مکلف دئ همدارنګه پر امر بالمعروف اونهي عن المنکر هم مکلف دئ نو په دي وجه هر مسلمان ته ضرور دئ چي دنورو دهدایت سوال هم کوي په دي وجه چي دامر بالمعروف له ستونځو څخه تر یوحده پوري خلاص سي . سوال = هدایت پر څو قسمه دئ جواب = هدایت بي حسابه نوعي لري خوسره له دي په شپږو جنسوکښي حصر دئ اول هدایت هدایت الهامي دئ په ابتداء کښي دولادت دوهم هدایت هدایت الهامي دئ وروسته له دي چي انسان وسِن دتمیز ته ورسیږي دریم هدایت په ذریعه دوحي دئ څلرم هدایت په ذریعه دصادقو خو بو دئ پنځم هدایت په ذریعه دفراست دئ شپږم هدایت په ذریعه دکشف دئ اوم هدایت په ذریعه دحواسو دئ اتم هدایت په ذریعه دعقل دئ نهم هدایت په ذریعه ددلائلو دئ لسم هدایت په واسطه درسولانو اوپه واسطه دانزال دکتابو دئ اخیري هدایت بیا پر دوه قسمه دئ یوعام دئ اوبل خاص دئ عام بیا پر دوه قسمه دئ یو تبیاني دئ بل توفیقي دئ خاص بیا پر دري قسمه دئ یومن الله دئ بل الي الله دئ بل بالله دئ ، دذکر سویو اقسامو تفصیل ، پوسه چي کله یو کوچني څنګه له موره پیداسي نو الله پاک ده ته داښوونه مثلا وکړي چي کله وږي سي نوژاړه چي موردي په دي پوسي چي ته وږی سوی‌یي اودارنګه ددي ښوونه ورته کوي چي دي باید په څه رقم دمور تی ورودي دغه ته هدایت الهامي په حال دطفولیت کښي ویل کیږي اوکله چي و یوه صالح انسان ته ویو ولي ته دخداي پاک دیوي خبري معلومات په زړه کښي خداي پاک ورواچوي نوودي ته هدایت الهامي وروسته له سِنه دتمیزه ویل کیږي چي ودي ته وحي عرفاني هم ویله کیږي اوکله دوحي فطري له لاري ویوه حیوان ته الله پاک دیوه کار نقشه معلومه کړي لکه دعسلوومچمچیو ته اولکه عنکبوت ته ودغه قسم ته هدایت فطري ویل کیږي اوکله یوه انسان ته عام له دي که کافر وي اوکه مسلمان وي دیوه شي دجوړولو نقشه په ذهن کښي ورواچوي لکه دتیاري (جهاز) اویا دموټر یاداسي دنورو شیانودجوړه ولو نقشي چي اول واري الله پاک دځینو انسانانو په ذهنو کښي ورواچولي چي ودغه قسم ته هدایت ایجادي ویل کیږي اوکله داعلام بالشرائع له لاري الله تعالي یوچاته هدایت وکړي چي ودي ته هدایت په واسطه دوحي شرعي ویل کیږي دغه قسم هدایت تر نبیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اورسولانو پوري خاص دئ اوکله دخوب ليدلو په ذريعه الله پاک يوڅوک په يو شي خبر کړي ودي ته هدايت په واسطه دخوب ويل کيږي خو نسبت ونبي اوورسول ته حکم دوحي لري اوکله دفراست له لاري الله پاک چاته هدايت وفرمايي چي ودي ته هدايت په واسطه دفراست ويل کيږي اوکوم معلوما ت چي انسان ته دظاهري حواسو په واسطه کيږي لکه دسترگو ليدل دغوږ اوريدل په پَزه ديو شي بويه ول په خوله ژبه ديوه شي څکل په مسه کولو ديوه شي دگرم والي يايخوالي مثلا معلومه ول اودارنگه دباطني حواسو په واسطه ديوه شي معلومول ودي ته هدايت په ذريعه دحواسو ويل کيږي همدارنگه الله پاک چي وانسانانو ته عقل ورکړی دئ اودوی ته دهمدغه عقل په ذريعه دحقائقو معلوماتونه کيږي ودي ته هدايت په ذريعه دعقل ويل کيږي اوکوم دليلونه چي الله پاک پرخپل ذات اوپر خپلو صفاتو باندي پيداکړي دي لکه مخلوقات چي هر شي په مخلوقاتو کښي دلالت کوي پر ذات اوپر صفاتو دخداي پاک باندي و دي ته هدايت په واسطه ددلائلوويل کيږي اوهمداراز پيغمبران نبيان اورسولان چي الله پاک وانسانانو ته راليږي دي اوددوئ په سبب انسان حق اوباطل معلومه وي ودي ته هدايت په توسط دپيغمبر ويل کيږي اوکومه لارښوونه چي الله پاک يي په واسطه دخپل نازل سويو کتابو وبندگانو ته کوي لکه ومونږ ته چي يې په واسطه دقران کريم کړيده ودي ته هدايت په واسطه دکتابو ويل کيږي اوکوم هدايت چي په واسطه دهغو معجزو وو چي دنبيانو په لاس وخلگوته ښکاره سوي وي وهغه ته هدايت بالمعجزات ويل کيږي دانبيا وو اوکتابو په ذريعه عام هدايت دادئ چي دخير اودشر لار الله پاک ومونږ ته ښکاره کړي ده په دغه عام هدايت کښي بيا تبياني هدايت دادئ چي الله پاک هغه څه چي نبي اورسول دخداي پاک له طرفه ومونږ ته راوړي دي اوهغه څه چي دخداي پاک په کتاب کښي دي ويوچاته داسي ښکاره کړي چي هيڅ شک اوشبهه دده په زړه کښي نسي پاته اوکامل اوپوخ يقين باندي ورته حاصل شي اوتوفيقي هدايت ودي ته ويل کيږي چي الله پاک وبنده ته پر دغه هدايت باندي دکامل اوټينگ عمل توفيق ورکړي اوخاص هدايت دادئ چي دنبي ياولي په واسطه الله جل جلاله يوقسم نور ديوه سړي پرمدرکه قوه باندي وځلوي چي په نتيجه کښي ددي حقائق په واقعي توگه ودته منکشف سي اودغه خاص هدايت به يامن الله وي کوم چي په دغه قول دخداي پاک سره اشاره ورته سويده (قُلْ اِنَّ هُدَى اللهِ هُوَالْهُدَي) اويابه الي الله وي کوم چي په دغه قول دخداي پاک کښي اشاره ورته سويده (اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلَي رَبِّيْ سَيَهْدِينِ) اويابه بالله وي کوم چي په دغه قول کښي درسول عليه السلام اشاره ورته سويده (لوْلَااللهُ مَااهْتَدَيْنَا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له اول ا يت څخه تراتم آيت پوري مصحح اومكمل

پاره الم / سورة البقره

تفسير سور ة بقره:

پوسه چي د قرآن كريم سورتونه دوه قسمه دي ـ اول مَكِي سورتونه دي ، دوهم مَدَنيِ سورتونه دي . پر اصح قول مكي سورتونه هغه دي چي د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم تر هجرت كول له مَكي مكرمې څخه و مدينې منورې ته له مخه نازل سوي دي . او مَدَني سورتونه هغه دي چي له هجرت څخه وروسته نازل سويدي.

د بقرې سورت له مَدَنيِ سورتو څخه دئ ،دغه مبارک سورت دبقرې سورت ځکه بولي چي بَقَرَه په عربي زبان کښې و غوا ته ويل کيږي ، اوپه دې سورت کښي د بني اسرائيلو د يوې غوا يوه ډيره له عبرت څخه ډکه نادره قصه راغلې . نو ځکه دغه مبارک سورت په همدې نامه سره نامداره سوئ دئ.

دغه مبارک سورت نور ټول په مدينه کښي نازل سوئ دئ ،ماسوی له دوه سوه اوياتيايم (۲۸۱) آيت څخه ،چي په مِنى كي په حجة الوداع كي نازل سويدئ . ددغه سورت (۲۸٦) اياتونه دي ،څلويښت (۴۰)يې ركوع ګاني دي . او د المطففين د سورت څخه وروسته نازل سويدئ ، په تلاوت كي دوهم سورت دئ . ځکه اول سورت په تلاوت کي د فاتحې سورت دئ . او په نزول کي اوه اتيايم (۸۷) سورت دئ ، يعني شپږ اتيا ،۸٦ ـ سورتونه له مخه نازل سوي وو . أوه اتيايم سورت همدغه سورت ؤ ،چي پر رسول باندي - صلى الله عليه وسلم- نازل سو .

لفظي ترجمه.

(الــم) خداي پاک عالم دئ په معني اوپه مطلب ددي لفظ يا معني ددي لفظ پټ سردي دخداي پاک اودرسول حضرت محمد صلي الله عليه وسلم په منځ کښي ، (ذالک) دا(الكتاب) کتاب يعني داقران کريم (لا) نسته (رَيبَ) هيڅ شک (فيِ) په (هِ) ده كښي ، يعني په دغه کتاب کښي چي قران کريم دئ هيڅ شک نسته په دې معنى په دغه کتاب، قرآن کريم کښي هيڅ شک نسته ،چي د خدائ جل جلاله کلام دئ ، او د خدائ پاک له طرفه پر حضرت محمد ـ صلى الله عليه وسلم ـ باندي نازل سوئ دئ او ټولي خبري ،او مضمونونه يې حق دي او دکفارودغه ټولی خبری چی ددغه قران په باره کښی يې کوي باطلی اوددوی‌پرکفر،عناداوپرتعصب باندی بنادی .. (هُدى) لار ښوونه ده ، يا لارښوونکئ دئ يعني دغه كتاب (لِلمتقين) پرهيزګارانولره ، يعني لكه څرنګه چي دغه قرآن كريم بې شک او شبهې دالله پاک کتاب دئ ، پر حضرت محمد ـ صلى الله عليه وسلم ـ نازل سوئ دئ ، او ټولي خبري يې حقي دي . دغه رنګه دا قرآن هدايت کونکئ ، او دسمي لاري ښوونکئ هم دئ پرهيزګارانو لره .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفصيل اوعلمي خبري (الم)

ۧ پوسه چي ددغي مباركي كلمې په شان چي كومي كلمي دسورتو په اول كي راځي لكه (الم ،الر وغيرهما،ودغو ته مُتَشابِهَات او يا حروف مُقَطعَه ، يا مُقَطعات قرآنيه ويل كيږي . كه څه هم دغه كلمي هره يوه اسم ده ځكه مثلاً په الف لام ميم كښي الف اولام ميم هريو ديوه معلوم حرف نوم دئ خوحروف په دي وجه ورته ويل كيږي چي دمتقدمينوپه اصطلاح كښي دحرف اطلاق پراسم اوفعل اوحرف دروسرو باندي كيږي اومقطعه په دي وجه ورته ويل كيږي چي هرتوري په تقطيع سره يعني په پريكړون سره له هغه بل حرفه څخه ويل كيږي اومتشابهات په دي وجه ورته ويل كيږي چي ددوی معني ګاني پوشيده اوپټي دي اوقرانيه په دي وجه ورته ويل كيږي چي دقران دسورتو په سروكښي راغلي دي

همدارنګه پوسه چي په دغوكلموكښي علماؤرحمهم الله سخت اختلاف كړئ دئ ،

په دي ډول چي ايا پرته ،سوی له الله (جل جلاله)څخه بل څوک د دغو كلمو په معنى ګانو عالم كيداړ سي اوكه يا ، او كه عالم كيداړ سي نو بيا تنها د خداړ پاک رسول د دغو كلمو په معنى پوهيدړ ،اوكه له رسول - صلى الله عليه وسلم- څخه پرته بل چا ته هم د دغو كلمو پر معنى ګانو علم حاصليدلاړ سي ، او كه حاصليدلاړ سي نو بيا يې معنى ګاني څه دي ؟ . دغه ټول اختلافونه ذكر كول موږ له اصلي مقصد څخه وروسته كوي فقط هغه بيان په دې باب ذكر كوم كوم چي د امام الهمام ابو حنيفه رحمه الله تعالى د مذهب مفسرينو غوره كړيدئ.

هغه بيان دادئ چي ځيني علماء ځموږ د مذهب وايي چي : د دغو كلمو معنى له خداړ پاک څخه بغير و بل هيڅا ته نه ده معلومه . او ځيني علماء وايي چي و رسول ته هم د دغو كلمو پر معنى باندي علم حاصل ؤ ، او معنى ګاني د دغو كلمو ، د خداړ پاک او حضرت محمد - صلى الله عليه وسلم- په منځ كښي پټ رازونه ؤ ، چي جبرئيل عليه السلام ته هم په هغوئ باندي علم نه ؤ حاصل.

ځموږ په مذهبي علماؤ كي د ځينو له قوله څخه ، اول قول بهتر معلوميږي .. او له خلفاووراشدينو څخه هم د اول قول مطابق روايت راغلئ دئ . او د بعضو علماوو له قوله ، د دوهم قول بهتروالئ معلوميږي . بهرحال د اول قول مطابق چي الم ووايې نو به دا ډول وايې الله پاک عالم دئ

په معنى د دې ، يعني د (الــمّ).

او د دوهم قول مطابق چي (الم)و وايې ، نو به داسي وايې ، معنى ددي كلمي پټ سردئ د خداړ اود رسول په منځ كښي ، هر ډول چي په دغودووډولوكښي و وايې صحيح دئ .

عرفاني فايده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي ددغومقطعه حروفو په دي شرط چي مکررپه دوی کښي حذف کړه سي ټول تعداد څوارلس یادیارلس دي په دي شرحه (الم ــ المص ــ الر ــ المرا ــ کهیعص ــ طه ــ طسم ــ طس ــ یس ــ ص ــ حمعسق ــ ق ــ ن)

اوشاه عبدالعزیزرحمه الله فرمایلي دي چي سورت بقره له جملي څخه دهغو نهه ویشتوسورتوڅخه دئ کوم چي دهغوی ابتداء په حروفومقطعه ۋ سره سویده اودغه حروف مقطعه په دي شرط چي مکررحرفونه ورڅخه حذف کړه سي ټول څورلس حرفونه دي په دي ډول، الف، لام ،میم ، صاد، را، کاف، ها ،یا ،عین ، طا ،سین، حا، قاف، نون ، انتهی ماقال.

همدارنګه پوسه چی په دغو ذکرسویو حروفوکښي ودغولاندی اسماء الهیه ۋ ته اشاره راغلي ده خو نه په دي معني چي دغه حروف له دغواسماء الهیه ۋ څخه رامختصرسوي دي بلکي په دي معني چي دغه حروف په دغواسماء الهیه ۋکښي موجوددي، هغه اسماء الهیه دادئ:

)یاالله جل جلاله یااحد جل جلاله یااخرجل جلاله ، یالطیف جل جلاله ، یا ملک جل جلاله ، یا مبدئ جل جلاله ، یا معید جل جلاله، یا محیي جل جلاله ، یا ممیت جل جلاله ، یاماجد جل جلاله ، یا مقتدر جل جلاله ، یا مؤخر جل جلاله ، یا منتقم جل جلاله، یا متعال جل جلاله، یا مالک الملک جل جلاله، یا مقسط جل جلاله، یا مغني جل جلاله، یامعطي جل جلاله ، یا مانع جل جلاله،یا صمد جل جلاله، یا صبور جل جلاله، یا رحمن جل جلاله، یا رحیم جل جلاله یا رزاق جل جلاله ، یارافع جل جلاله، یارقیب جل جلاله، یارؤف جل جلاله، یا رشید جل جلاله، یا کبیر جل جلاله ،یا کریم جل جلاله، یا هادي جل جلاله، یا عزیز جل جلاله، یاعدل جل جلاله، یا عظیم جل جلاله، یا علي جل جلاله، یاعفو جل جلاله، یا سلام جل جلاله، یا سمیع جل جلاله ، یا حلیم جل جلاله، یا حفیظ جل جلاله، یا حسیب جل جلاله، یار حیم جل جلاله، یا حق جل جلاله، یا حمید جل جلاله، یا حي جل جلاله، یا قادر جل جلاله، یا قیوم جل جلاله، یا قوي جل جلاله، یاقهار جل جلاله، یاحسیب جل جلاله، یاقدوس جل جلاله، یا نور جل جلاله، یا نافع جل جلاله، یاطیب جل جلاله (

دغه مذکورحروف مقطعه غیرمکرره سره له دغوالهي نومو دپاره دحل دمشکلاتو چي دري ورځي پرلپسي وویل سي او په دغودریوورځوکښي وشپږسوه دري نوي(٦٩٣) واره ته یې دویلو شمیر ورسیږي نو دایوډیر مجرب عمل دئ.

)ذالک الکتاب (

پوسه چي د(ذالک الکتاب) دمبارکو دووکلمولفظي ترجمه په دري ډوله کیدلای سي دوه ډوله ترجمه یې پردي تقدیرده چي ذالک مبتداء سي اوالکتاب یې خبرسي په دغه تقدیرکښی بیادوه احتماله دی اول احتمال دادی چی دذالک په لفظ سره وهغه ته اشاره وکړه سی کوم چی له رسول علیه السلام سره ئی ددغوایاتو ترنازلولوډیرړومبی دانزال وعده الله پاک کړئی وه اودوهم احتمال دادی چی په ذالک سره وهغه ته اشاره وکړه سی کوم چی په تورات اوپه انجیل کښی الله پاک دهغه دنازلولو وعده فرمایلی وه چی تفصیل به ددواړواحتمالودرته راسی ، اودریم ډول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه يې پردي تقديره چي ذالک موصوف يا مبدل منه سي اوالکتاب يې صفت يابدل سي مجموع مبتدا سی او(لاريب الخ)ئی خبرسی چي دغه دري سره ډولونه په دي شرحه درته ذکرکوم.

اول ، (ذٰلِکَ) هغه چي وعده يي سوي وه له تاسره دنازليدو (الْكِتَابُ) دغه کتاب دئ يعني کوم چي ته يې وخلګوته وايې، دوهم (ذلک) هغه چه وعده يي سوي وه دنازليدوله پخواڅخه‌لا ـ يعني په تورات کښي کوم چي پرموسي عليه السلام نازل سوي دئ او په انجيل کښي کوم چي پرعيسي عليه السلام نازل سوي دئ (الْكِتَابُ) دغه کتاب دئ ـــ يعني هغه دغه قران کريم دئ چه ته يي وخلګوته وايي اوځني يي مني اوعمل په کوي اوځني يي نه مني سحرجادواوياشعريي بولي . پوسه چه په تورات کښي اوپه انجيل کښي ددي وعده الله پاک کړي وه چه دغه قران کريم به په خپل وخت کښي پر حضرت محمدصلي الله عليه وسلم نازلوي لکه چه له حضرت کعب څخه روايت دئ چه ده وخلګوته وفرمايل .

)علَيْكُم ْبِالْقُرْاٰنِ فَاِنّهُ فَهْمُ الْعَقْلِ وَنُوْرُالْحِكْمَةِ وَيَنَابِيْعُ الْعِلْمِ وَاَحْدَثُ الْكُتُبِ بِالْلّهِ عَهْدًاوَقَالَ فِي التَّوْرَاةِ يَامُحَمَّدُ اِنِّي مُنَزِّلٌ عَلَيْكَ تَوْرَ ةً حَدِيْثاً تُفْتَحُ بِهَااَعْيُناًعُمْياًوَاَذَاناًصُمًّاوَقُلُوْباًغُلْفاً(

يعني اي خلګولازم سي له دغه قران کريم سره يعني هم عمل په کوي اوهم يي تلاوت کوي اوهم يي زده کوي په خپله اوهم يي ونورو ته ورزده کوي ځکه چه دغه قران کريم داسي مقدس کتاب دئ چه هم دانسان دعقل لپاره فهم دئ اوهم له حکمته ډک نوردئ اوهم دده مبارک اياتونه دعلم اودپوهي چيني دي اودالله جل جلاله ترنورو ټولوکتابويي تعلق له الله سره تازه اونوي دئ ځکه دخداي ج ترټولوکتابووروسته نازل سوي کتاب دئ اوالله پاک په تورات کښي له پخوالافرمايلي وو چه اي محمده بيشکه زه نازله وونکي يم پرتاباندي دداسي يوه نوي تورات يعني چه قران کريم دئ چه په هغه سره به خلاصيږي هغه سترګي دخلګوچه دحق له ليدلوړندي وي اوهم به په ده سره خلاصيږي هغه غوږونه دخلګوچه دحق له اوريدلوڅخه کاڼه وي اوهم به په ده سره خلاصيږي هغه زړونه دخلګوچه له حق څخه په پردوکښي وي يعني دده په وجه به خلګ داسي هدايت پيداکړي چه هم به دحق نښاني په سترګووينې اوهم به دحق خبري دقبول په ډول په غوږواوري اوهم به دده په وجه دخلګوله زړوڅخه دکفراودګناووپردي ليري سي اوددوئ دزړوسترګي به خلاصي سي نوبيا به حق حق بولي اوباطل به باطل بولي دارنګه په انجيل کښي هم الله پاک دقران کريم دنازلولوپرحضرت محمدصلي الله عليه وسلم باندي وعده کړي وه اوداراز الله پاک له رسول عليه السلام سره هم له مخه ترنازليدودسورت بقري پرده باندی دپاته قران پاک دنازلولو وعده کړي وه په دي قول سره چه الله پاک فرمايلي دي(اِنَاسَنُلْقِيْ عَلَيْکَ قَوْلاًثَقِيْلاً)ترجمه بيشکه موږ به ژرده چه وابه چوويعني نازل به کړوموږپرتاباندي قول دروندچه عبارت دئ له قران کريم څخه نوځکه مادذلک دلفظ په لفظي ترجمه کښي دوه ډوله تعبيرونه ذکر کړل دادواړه ډولونه پرهغه تقديردي چي ذالک الکتاب مبتداء اوخبرسي ، او دريم ډول ترجمه يې داده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ذالک) دا (الکِتاب) کتاب(لا ـ) نسته(ریب) هیڅ شک(فیه)په ده کښی یعني په دغه قرآن کریم کښی. تنبیه ، دغه ترجمه يې پردي تقدير د ه چي د (الکتاب) لفظ له(ذالک) څخه بدل اويا يې صفت سي اومجموع مبتداء سي اولاريب فيه يې خبرسي ، پوسه چي دلته يوڅلورم ډول هم سته هغه دادئ چي په ذالک سره اشاره وقرانکريم ته وکړه سي اومبتداء سي او د(الکتاب) په لفظ کښي الف لام جنسي سي او د(ذالک) خبرسي نوبې ترجمه په دي ډول سي چي دغه قران جنس کتاب دئ يعني ګواکي له ده څخه پرته بل هيڅ کتاب نسته اومطلب به ورڅخه داسي چي په کتابوالي کښي ترده کامل کتاب نسته، سوال دذلک په لفظ سره اشاره وکوم شي ته ده ځکه دذلک لفظ خوداسي مشاراليه غواړي چه بعيدوي جواب په مشاراليه کښي دذلک ډيراحتمالونه دي خوله جملي دهغوڅخه زه هغه احتمالونه درته ذکرکوم چه هغه ډيرپه زړه پوري دي اول احتمال دادئ چه په ذلک سره وهغه کتاب ته اشاره ده چه په تورات اوپه انجيل کښي يي دنازليدووعده سوي وه دوهم احتمال دادئ چه په ذلک سره اشاره ده وهغه کتاب ته چه وعده دنازليدو يي له رسول عليه السلام سره په خواترنازليدودسورت بقري سوي وه ددغودوواحتمالوتفصيل مخکي درته ذکرسودريم احتمال دادئ چه په ذلک سره اشاره ده ودغه حاضرقران کريم ته دغه حاضرقران کريم که څه هم بعيداوليري نه دئ بلکي قريب دئ خوپه ذلک سره چه اسم اشاره دبعيدده يادتعظيم له وجهي اشاره ورته سوي ده لکه چه علماؤدعلم بلاغت ذکرکړي دي چه کله کله وقريب شي ته په ذلک سره اشاره کيږي لپاره دښکاره کولودعظمت دهغه شي ځکه دغه قريب شي که څه هم دمکان په حيث نژدي وي خودمرتبي په اعتبارلوړاوليري وي نودغه ليري والي اولوړواليدمرتبی دده داسي فرض کړل سي لکه ليري والي په مکان کښي نوپه ذلک سره اشاره ورته وسي اوياله دي وجهي په ذلک اشاره ورته سوي ده چه مشاراليه چه قران کريم دئ کله چه دخداي له لوري پررسول عليه السلام نازل کړسواوځموږپه حضورکښي وګرزيدی نوګواکي له اشاره کونکي څخه په ذلک سره چه الله پاک دئ راليري کړسواوبعضي مفسرينوفرمايلي دي چه په ذلک سره اشاره ده وصراط مستقيم ته هغه صراط مستقيم چه په سورت فاتحه کښي ذکرسوي دئ بنا پردغه قول مناسبت دبقري دسورت دفاتحي له سورت سره په ډيره کامله وجه راځي پوسه چه په مشاراليه کښي دذلک يوشي بل هم ضروردئ هغه داچه محسوس به وي يعني ليدل کړکيدونکي به وي په سترګوسره اوحاضربه وي واشاره کونکي ته په وخت داشاري کښي دلته دذلک مشاراليه پرهرتقدير له ذکرسويوتقديروچه يي واخلي محسوس په سترګوسره نه دئ ددي سوال جواب په دي ډول دئ چه که څه هم حقيقة خوداسم اشاري په مشاراليه کښي محسوس والي دسترګوضروردئ خوکله کله په اسم اشاره سره اشاره کيږي وهغه شي ته چه محسوس والي يي محال وي اويامحسوس وي خوپه وخت داشاري کښي حاضرنه وي خودغه اشاره بنا پرمجازاواستعاره باندي ده په دي ډول چه دغه غيرمحسوس مشاراليه مشابه کړي په ذهن کښي له محسوس شي سره اويادغه مشاراليه چه په وخت داشاري کښي حاضرنه وي مشابه کړي په ذهن کښي له حاضرشي سره بياهغه لفظ چه په مشبه به کښي مستعمليږي داستعاري په ډول په مشبه کښي مستعمل کړي نوپه دغه وخت کښي په اسم اشاره کښي استعاره مصرحه جوړيږي ،د(الکتاب)په لفظ کښي الف لام ياعهدخارجي دئ نوبه په دغه الف لام سره وهغه فردته دکتاب اشاره وسي چه پرمحمد صلي الله عليه وسلم نازل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي دئ اوده وخلگوته وايه لکه چه لفظي ترجمه هم ماددغه صورت مطابق کړي ده اويا الف لام په الکتاب کښي جنسی دئ نوبه بياظاهري ترجمه په دي ډول سي ذلک هغه قران چه پرتاباندي نازل سوي دئ اي رسوله ياذلک هغه قران چه دخداي پررسول باندي نازل سوي دئ اي خلگو الکتاب جنس کتاب دئ يعني ماسوي له ده بل کتاب نسته نوبه حصردمطلق کتاب راسي په قران کريم کښي خوحصرد جنس شي چه په يوشي کښي وکړل سي نو دغه په دوه ډوله دئ يوډول يي دادئ چه په نفس الامرکښي هم دغه جنس شي حصروي په دغه شي کښي بل ډول يي دادئ چه حصرددي جنس په دي شي کښي دمبالغي په ډول وکړل سی مرادورڅخه داوي چه دغه شي چه ماجنس شي په ده کښي حصرکړفرد کامل دهمدغه جنس دئ دلته چه جنس کتاب حصرسوي دئ په قران کريم کښي دغه حصرله دغه دوهم قسم څخه دئ ځکه چه په نفس الامرکښي خوکتاب حصرنه دئ په قران کريم کښي بلکي نورهم ډيرافرادلري (،لاَ رَيْبَ فِيْهِ). يعني نسته هيڅ شک په دغه کتاب کښي چه قران کريم دئ پوسه چه کلمه د(لا)دپاره دنفي دجنس ده اود(ريب) لفظ مبني پرفتحه دئ له وجهي ددي چه متضمن دئ حرف استغراق لره چه کلمه دمن ده ځکه تقديردکلام داسي دئ لامن ريب يعني نسته هيڅ له يوشکه په دي قران کريم کښي او اسم دلادئ اود(فيه) لفظ په اعتباردمتعلق مقدرسره چه(ثابت) دئ خبردئ دلادپاره اَي (لاريب ثابتاً فيه) همدارنگه پوسه چي دريب لفظ په اصل کښي مصدردرَابَ دئ اومعني يې په اضطراب اوپه سرگرداني کښي اچول، ده اودريبة لفظ په معني داضطراب اودسرگردانۍ ده بيادريب لفظ په معني دشک سره مشهورگرځيدلئ دئ ځکه چي شک سبب داضطراب اودبي اطمنانۍ دنفس دئ، امام رازي فرمايلي دي چي دريب لفظ په معني کښي وشک ته ورنزدی ده مگردريب په معني کښي يوڅه زياتوالئ سته هغه دادئ چي ريب ودي ته ويل کيږي چي پريوشي باندي دبدوگمان وکړسي مطلب دا چي ريب وظن سوء يعني گمان دبدوته ويل کيږي لکه چي داسلام پيغمبرفرمايلي دي (دَعْ مَايُرِيْبُکَ اِلیَ مَالاَ يُرِيْبُکَ) حديث صحيح . يعني پريږده هرهغه شي چي اچوي تاپه بدگماني کښي وهغه شي ته،يعني اوځه وهغه شي ته چي هغه تاپه شک اوپه بدگماني کښي نه اچوي همدارنگه پوسه چي دلته يوسوال کيږي چي جواب يې ضروري دئ سوال په دي ډول کيږي چي کافران دمکي اودنوروځايودقران کريم دنازليدوپه زمانه کښي ځيني له قران کريم څخه منکروه اوځني پکښي شک کونکي وه نوله دي سره سره به دخداي پاک ددغه قول چي لا ريب فيه دصحت وجه څه وي جواب ددي سوال په مختلفوډولوکيدلای سي اول په دي ډول چي دخداي پاک دذکرسوي قول مطلب دانه دئ چي دخلگوله طرف څخه هيڅ شک په قران کريم کښي نه دي واقع سوئ بلکي مطلب ورڅخه دادئ چي په قران کريم کښي نسبت وهغه چاته شک نه پيداکيږي کوم چي سالم عقل لري اوله تعصب اوعنادڅخه پاک وي اودحق په لټه کښي وي اوله دي سره سره يې په هغوښکاره دلائلو کښي تأمل اوفکرکړيوي کوم چي دقران کريم پرحقيت باندي لالت کوي.

اودوهم په دي ډول چي لاريب فيه څخه مطلب دادئ چي قران کريم لائق په دي سره نه دئ چي په ده کښي شک وکړسي يعنی مرادله نفی دريب څخه نفی دلياقت دريب ده اودريم پدي ډول چی مقصودله آية څخه نهی ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعنی شک مکوئ ای خلگو په دغه کتاب،قرآن کريم کښی نو به لاريب فيه په معنی دلاترتابوافيه سی ،بيضاوی وغيره

(هدًي)لارښوول دی ، يعني دغه قران کريم ډيري کاملي لارښووني په وجه چه حقه اوسمه لاروخلگوته ورښه يي گواکي ټول سره لارښوول يالارښوونه گرزيدلي دئ يا(هدي)په معني دلارښوونکي دئ مصدر دی په معنی داسم فاعل دیيعني دغه قران کريم دحقي لاري ښوونکئ دئ پوسه چی دترکيب په لحاظ سره دهدی په لفظ کښی دوه احتماله دی اول احتمال دادی چی حال سی له ضميرمجرورڅخه دفيه دوهم احتمال دادی چی خبرسی دمبتدامحذوفی دپاره چی لفظ د هو دی پوسه چی که دهدی لفظ پرخپله مصدری معنی باندی حمل سی نوبه په حمل دده کښی پرضميرمجروربائدی ياپرمحذوفه مبتدا باندی مجازفی النسة راسی اوکه په معنی داسم فاعل سی نوبيابه دهدی په لفظ کښی مجاز فی الطرف اومجاز مرسل راسی همدارنگه پوسه چی دهدايت په اړه يوه برخه دتفصيل دسورت فاتحی په تفسير کښی مادرته ذکر کړاومکمل تفصيل بې په بل ځاي کښي انشاءالله درته راسي خودلته په خلاصه ډول په دي اړه بيان درته کوم،پوسه چي دهدًی اودهدايت لفظونه داکثروعلماؤپه قول په يوه معني دي دغه دواړه لفظونه متعدي اولازمي دواړه قسمه راغلي دي چي متعدي سي نومعني ددواړو ښوونه دلاري ده اوچي لازمي سي نومعني ددواړوليدل دلاري دئ ، پوسه چي په هدايت کښي څلورمذهبه دي اول مذهب دادئ چي هدايت په لغت کښي په معني دلارښوولودئ چي په فارسي په راه نمودن اوپه عربي په الدلالة علي مايوصل الي المطلوب ياپه الدلالة سره تعبيرورڅخه کيږي داداهل سنت والجماعت مذهب دئ اودوهم مذهب دادئ چي هدايت په لغت کښي وداسي لارښوولوته ويل کيږي کوم چي ومطلب ته رسوونکئ وي چي په عربي کښي په الدلالة موصلة الی المطلوب سره تعبيرورڅخه کړکيږي دادمعتزله ؤ مذهب دئ ، دريم مذهب دادئ چي هدايت مشترک لفظي دئ دغودواړومعني گانوپه منځ کښي دغه مذهب ځينو وعلامه تفتازاني صاحب ته منسوب کړيدئ که څه هم دغه انتساب غلط دئ، اوڅلورم مذهب دادئ چي هدايت مشترک معنوي دئ ددغودوذکرسويومعني گانوپه منځ کښي دامذهب وقاضي بيضاوي ته منسوب سويدئ خوداانتساب هم غلط دئ،همدارنگه پوسه چي له معتزله ؤسره زموږيعني داهل سنت والجماعت په هدايت کښي له يوي بلي لاري څخه هم اختلاف سته هغه دادئ چي موږ وايوچي په شرعي استعمال کښي هدايت په غالب ډول په معني دخلق الاهتداء راځي اودوی وايې چي په معني دبيان الطريق الحق والصواب راځي دغه اختلاف زموږاوددوی‌په علم عقائد کښي مذکورددئ اوکوم اختلاف چي مخکښي ذکرسوهغه دتفسيرپه کتابوکښي اودارنگه دمنطقوپه کتابوکښي ذکرسويدئ .

په دغودوومعني گانوکښي دهدايت دلفظ داستعمال طريقه.

پوسه چي ځني علماؤفرمايلي دي چي که چيري دهدايت نسبت والله پاک ته سويؤ نوبيا هدايت په معني ددلالة موصلة دئ اوکه يې چيري نسبت ورسول اووقران ته سويؤ نوبيا په معني ددلالة علي مايوصل دئ، اوعلامه تفتازاني رحمه الله فرمايلي دي چي کچيري هدايت ودوهم مفعول خپل ته بي له واسطي دحرف جرڅخه متعدي سويؤ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوبیاپه معني ددلالة موصله دئ، اوکه په واسطه دلام جاره یادالي جاره متعدي سويؤ نوبیاپه معني ددلالة علی مایوصل دئ.

نبراس، شرح مقاصد، نورالانوار، میرزاهدوحواشیه.

مادمخه لاوعِده کړیوه چي په مکمل ډول به دهدایت بیان په بل ځایکښی انشاء الله په نایاب ډول درته کوم.

لِلْمُتَقِیْنَ پرهیزگارانولره.. یعني دغه قران کریم وهغه چاته دحق لارښيي چه هغه داغواړي چه په تقوي سره مشرف سي اویامراددادئ چه قران کریم که څه هم سمه لارخو وهرچا ته ورښيي که کافروي که مؤمن وي اراده ددي لري چه حقه لارورته معلومه سي اوپرهغه لار باندي ولاړسي اوکه يي نه لري خوڅرنګه چه دقران کریم په لارښوونه ګټه اوفائده هغوخلګوحاصله کړي ده چه هغه متقیان اوپرهیز ګاران دي نوګواکي قران کریم تنهاودوئ ته لارښوونه کوي خاص ددوئ لار ښوونکئ دئ نه دنورو

پوسه چی د(متقین)لفظ جمع دمتقٍ دی، کوم چی داسم فاعل صیغه ده له باب څخه دافتعال اصل ئی موتقی ؤاومصدر ئی اتقاءً دی، چی په اصل کښی اِوتقاءً

وواومجردمصدرئی وقایة دی کوم چی وسختی ساتنی ته دیوشی ته ویل کیږی په شریعت کښی متقی وهغه چاته ویل کیږی کوم چی له هرهغه څه څخه دخپل ځان ساتنه کوی کوم چی په اخرت کښی دده په ضرر تمامیږی پوسه چی تقوی لره په شریعت کښی دری مرتبی دی اوله مرتبه ئی ځان ساتل دی داخرت له همیشنی عذاب څخه په سبب داجتناب کولوله کفراوشرک اونفاق څخه په دغه مرتبه کښی تقوی په دغه مبارک ایت کښی مذکوره ده(والزمهم کلمة التقوی)یعنی لازمه کړئی ده الله پاک له مومنانوسره کلمه دتقوی چی دلااله الاالله کلمه ده اودوهمه مرتبه دتقوی ځان ساتل دی له هرهغه شی څخه چی سرې په ګناه ګاره کیږی عام له دی څخه چی کول دیوکاروی اوکه پریښوول دکوم کاروی ددغه قسم تقوی ذکرپه دغه ایت کښی راغلی، دی(وَلَوْاَنّ اَهْلَ القری امنوا واتقوالفتحناعلیهم برکاتٍ مّن السماء والارض ولکن کذبوافاخذناهم بما کانوایکسبون . الاعراف /٩٦)

یعني .اوکه چیری ثابته سوي وای،داخبره چي بیشکه خاوندانوددغوقریو یعني کومي چي دانبیاؤ دتکذیب په وجه موږ په هلاکت ورسولي،ایمان راوړئ وای ا وځانونه يې ساتلي وای، له ګناهونو څخه نوخامخا به راخلاص کړیوای، موږ پردوی، باندی برکتونه له اسمان څخه اوله ځمکي څخه مګرخودوی، تکذیب اوانکاروکړ یعني له رسولانو زموږڅخه، نوونیول موږ دوی، یعني هلاک کړل موږدوی، په سبب دهغه چي ؤ دوی، چي کسب کاوه دوی، دهغه یعني چي تکذیب اوکفراوبدعملونه ؤ،

اوپه شریعت کی همدغه قسم تقوی دتقوی په نامه سره متعارفه ده اودریمه مرتبه دتقوی ځان ساتل دی له هرهغه شی څخه کوم چی دانسان سر،روح اوباطن له الله پاک څخه راګر ځوی که څه هم هغه مباح کاروی دغه قسم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتقوی حقیقی تقوی بلله کیږی کومه چی په دغه مبارک ایت کښی الله پاک بندګان په امر کړیدی (یاایهاالذین امنوا اتقواالله حق تقاته ولاتموتن الاوانتم مسلمون)ال عمران ایت ۱۰۲؛ یعنی ای مومنانو وویریږی له الله څخه په حق ویریدلوله ده څخه اومه مړه کیږی خامخامګرپه داسی حال کښی چی تاسی مسلمانان یاست،پوسه چی دتقوی ددغودریومرتبوپه اعتبارسره متقیان او پرهیزګاران هم په دري (۳) قسمه دي ـ اول عام متقیان ، دوهم خاص متقیان ، دریم خاص الخاص متقیان . عام متقیان هغه خلګ دي چي فقط ایمان یې راوړئ وي ،عام له دی څخه چی له ګناؤئی پرهیز کړئ وي او کې ئی نه وي کړئ ، د داسي متقیانو چي ایمان لري خو له ګناهونو څخه یې پرهیز نه وي کړئ د آخرت په ورځ کښي حکم دادئ چي یا به الله (جل جلاله) عفوه ورته کوي ، او یا به د یو چا په شفاعت سره څني په دوی کي له عذابه خلاص سي ، او یا به د ګناؤ په مقدار د دوږخ عذاب ورکړسي وروسته به جنت ته ولاړسي .

او د خاصو متقیانو حکم دادئ چي د آخرت په ورځ به له ابتداڅخه لا وجنت ته ځي، اوددوزخ له عذاب څخه به خلاص وي. او د خاص الخاصو متقیانو حکم دادئ چي سره له دې چي د آخرت په ورځ کښي به له ابتداڅخه لا و جنت ته ورځي ، خاص خاص نعمتونه او لوړ مقامات به هم ورکیږي .

خاص متقیان هغه دي چي مؤمنان وي ، او له ګناوو څخه یې ځانونه ساتلي وي ، یا یې ګناوي کړي وي خو بیا یې په اخلاص توبه کښلي وي . او خاص الخاص متقیان هغه خلګ دي چي هم ایمان لري ، او هم یې له ګناهونو څخه ځانونه ساتلي وي ، له دې سره سره یې له هرهغه شي څخه ځانونه ساتلي وي چي هغه یې د الله له ذکره څخه منع کوي ، که څه هم هغه مباح شَئ وي .

دلته دوه سوالونه او دهغو جوابونه بیانول ضروري دي : اول سوال دادئ چي قرآن کریم خو د هرچا لپاره هدایت کونکئ دئ که متقیان وي ، او که غیر متقیان وي ، کافران وي ، او که مؤمنان وي ،نو الله پاک ولي په دغه ځائ کښي قرآن کریم یواځي د متقیانو لپاره هدایت کونکئ بللی دی ؟

د دې سوال جواب دادئ چي که څه هم قرآن پاک خو و هر چاته سمه لاره ښیي ، خوڅرنګه چي دده په لارښوونه سره کافران کومه فائده نه اخلي ، ځکه عمل نه په کوي . او مؤمنان اومتقیان دده په لارښوونه فائده اخلي ،

ځکه چی ایمان ئی په راوړی دی اوعمل په کوي ، نو ګواکي دَی یواځي مؤمنانو لره چي متقیان دي لارښوونکئ دئ ،نه کافرانو لره .

دوهم (۲) سوال دادئ چي د قرآن کریم و هدایت ته خو ددې لپاره ضرورت سته چي له خلګو څخه متقیان ، او پرهیزګاران جوړسي . کله چي متقیان سي نو له دې وروسته خو و هدایت ته ضرورت نسته ځکه هدایت خو به تر تقوی له مخه لا سوئ وي له دی وجی چی بې هدایته خو تقوی اوپرهیزګاري نسی کیدلائ ؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې سوال جواب په دوه ډوله کيداۍ سي : اول په دې ډول چي د(للمتقين) له لفظه څخه خپله اصلي معنی مراد نه ده . ځکه اصلي معنی خو په دې ډول کيږي چي (لپاره د پرهيزګارانو) يعني هغه خلګ چي د قرآن تر هدايت له مخه لا پرهيزګاران وي . بلکي دغه معنی ورڅخه مراد ده چي (لپاره د هغو خلګو چي اراده کونکي وي د پرهيزګارۍ ، اويا دا معنی ورڅخه مراد ده چي (لپاره د هغو خلګو چي اخير اخير پرهيزګاره کيږي او په علم د خداۍ کښي رجوع ددوی‌اخير و پرهيزګاری‌ته وي چي ودغه ته په علمي اصطلاح کښي مجاز بالمشارفه ويل کيږي ، لکه چي خلګ و حج ته ځي نو و دوی ته حاجيان ويل کيږي ،سره له دې چي حاجيان خو دوی هلته جوړيږي چي احکام د حج ټول پر ځاۍ کړي .

او دوهم يې په دې ډول جواب کيداۍ سي چي تقوی او پرهيزګاري خو بيحسابه مرتبې لري، نو په هره درجه کښي چي يو سړۍ پرهيزګاره سي نو قرآن کريم وده ته تر هغي د لوړي مرتبې لارښوونه کوي .

دتقوي اودپرهيزګارۍ ديني اودنيوي اواُخروي منقبتونه او کرامتونه.

محترمو وروڼو هر څوک چي د اسلام په هداياتو عمل وکړي اوتقوي غوره کړي نو څلويښت قِسمه منقبتونه او کرامتونه الله (جل جلاله) دده په برخه کوي .

امام حجة الإسلام غزالي (رحمه الله) په خپل کتاب ، منهاج ،کښي ذکر کړيدي چي کله ما په هغو شيانو کښي تأمُّل او فکر وکړ کوم چي الله ـ جل جلاله ـ يې و بنده ته په سبب د عمل کولو په هداياتو د إسلام يعني دتقوی په سبب ورکوي ، نو و دې نتېجې ته ورسيدم چي هغه په مجموعي ډول څلويښت کرامتونه او إنعامونه دي ، چي شل ۲۰ له هغوی څخه په دنيا کښي دي او شَل له هغوی څخه په آخرت کښي دي ، هغه شل إنعامونه چي الله پاک يې په دُنيا کښي و هغه چا ته ورکوي کوم چي د إسلام د مقدس دين له هداياتو سره سم خپله زندګي تيروي په دې شرحه دي :

۱ ــ الله (جل جلاله) ددغه راز انسان ذکر ، ثنا او صفت کوي .

په دنيا کښي چي يو وزير يا يو بادشاه په يو مجلس کښي د يو چا ذکر او صفت وکړي نو دغه څوک دا کار د خپل ځان په باب کښي څونه لوی إفتخار او عظمت ګڼي ، نو چي د يو چا ذکر او صفت د ملائکه ؤ په حضور کښي الله (جل جلاله) وکړي نو دا خو حتماً بايد دغه سړۍ د خپل ځان لپاره له اندازې څخه وتلۍ فخر او عظمت وبولي .

د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) په يوه مبارک حديث کښي چي په مشکوة و غيره کښي يې روايت سوۍ دۍ فرمايلي دي چي الله (جل جلاله) فرمايلي دي : زه له بنده سره پرهمهغه ډول باندي يم لکه څرنګه چي دده ګمان وي پر ما باندي او زه له ده سره يم کله چي ياد وي دَی ما ، نو که ده زه له خپل ځان سره ياد کړم يعني بل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک نه ؤ ورسره ، دتنهايي په حال کښي يې ځما ذکر وکړ نو زه به دَی له خپل ځان سره ياد کړم ، او که چيري ده زه په يوه ډله کښي ياد کړم نو ياد به کړم زه دغه بنده په داسي ډله کښي چي دده تر ډله به ډيره بهتره وي .

دوهم : الله (جل جلاله) ددغه بنده چي د إسلام په هداياتو عمل کونکئ وي شکرگذاري او تعظيم کوي .

دريم : الله (جل شانه) له دغه صالح بنده سره محبت کوي ، لکه چي الله پاک فرمايلي دي :

(ن اللهَ يُحبُّ المتقين) .

يعني بېشکه الله تعالی محبت کوي له متقيانو سره .

څلرم : دا چي الله (جل جلاله) ددغه ډول بنده کارسازي کوي او دده کارونه الله پاک په خپل عظيم تدبير سره ورسمه وي .

پنځم : دا چي الله (جل شانه) ددغه نيک عمله انسان روزي او رزق له داسي لارو څخه وربرابروي چي دده په خيال کښي لا هم نه وي ورتيري سوي او بېله دې چي دَی د روزي او رزق د حاصلولو لپاره کِسب او کار وکړي الله پاک وده ته روزي رسوي ، لکه الله تعالی چي فرمايلي دي :

)و من يتق الله يجعل له مخرجاً ويرزقه مِن حيث لا يَحتَسب . (

يعني : او هر څوک چي ويريږي له الله (جل جلاله) څخه نو پيدا کوي به الله پاک دده لپاره ځاێ د وتلو له مشکلاتو څخه ، او رزق به ورکوي وده ته له هغه طرفه چي گمان به نکوي دَی يعني ددې چي له دغه طرفه دي و ماته رزق راکول سي .

شپــــږم : دا چي الله (جل جلاله) ددغه راز انسان نصرت او مدت کوي ، او هر دُښمن چي دده وي ، هر څوک چي وده ته د بدو اراده کوي ، نو دَی په خبر لا هم نه وي او الله پاک هغه له ده څخه دفعه کړې وی اوورڅخه دفع کوي ئی .

اوم‍ـــ٧ــــ : دا چي دغه ډول شخص الله پاک له وحشت څخه په امن کوي او له دې څخه يې بېغمه کوي چي ده ته دا ويره پيدا سي چي ځما په دغه ښه حال کښي او دارنگه په دغو نعمتو کښي چي ماته خداێ راکړيدي تغير او تبديل رانسي .

پوه سه چي يو څوک چي د الله (جل جلا له) او دهغه د رسول (صلی الله عليه وسلم) نافرماني کوي نو د هغه په زړه کښي په غيبي ډول داسي وحشت او نفرت پيدا کيږي چي له هيڅا سره يې زړه نه لگيږي او نا ارامه او مُضطرب الحاله وي ، او دارنگه که يوه خوشحالي او يو ښه حال باندي راسي نو دفعةً له ده سره دا ويره پيدا سي چي دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال په غم رابدل نسي او را څخه زائل نسي ، مگر صالح انسان له دغسي وحشت او ويري څخه الله پاک په أمن کړئ وي .

اتـــم : دا چي د إسلام د هداياتو د تابعدارۍ په وجه الله پاک و انسان ته داسي لوړ هِمت او عزت وربخښي چي دولت ، مال ، جاه او جلال او ټول دنيوي شيان پرته له رضا د الله (جل جلاله) دده په فکر کښي هيڅ هم نه ورځي ، حتی که لوی لوی اميران ، سرداران او بادشاهان دده إحترام او خدمت کوي هم و ده ته سبب د عُجب ، کبر او غرور نه گرځي ، بلکي دده هِمت د الله (جل جلاله) په عبادت کښي او د الله تعالی د مخلوق په خدمت کښي لپاره د رضا مندی د الله پاک مصروف وي .

نهـــم : د إسلام د هداياتو د تابعدار انسان عقل ، مزاج او طبيعت له شخصي دنيوي گټو څخه دا ډول تَرَقُع او بلندپروازي کوي لکه څرنگه چي لويان عاقلان خلگ د کوچنيانو او ښځو له کارو څخه ترَفُّع او ليري والئ کوي .

لســـم : و متقي انسان ته الله پاک غناءِقلبي ، يعني د زړه غنيتوب وربخښي ، چي أصلي او حقيقي غنيتوب هم له دغه غنيتوب څخه عبارت دئ .

د چا چي په زړه کښي غِنا نه وي نو که تمامه دُنيا دده سي لا به هم دَی د مسکين او فقير په ډول ستړئ او سرگردانه وي ، او که د چا په زړه کښي الله پاک غِنا پيدا کړي او زړه يې غني سي نو که سل ورځي وږئ او تږئ گرځي لا هم دَی مطمئن او ارام وي .

يولسم : دا چي الله (جل جلاله) د هغه انسان په زړه کښي کوم چي د الله تعالی په أحکامو عمل کونکئ وي يو قِسم نور پيدا کوي چي د هغه نور په وجه دغه انسان و داسي علومو او أسرارو ته لار پيدا کوي چي هغه قِسم علوم او أسرار په ډير زيات مِحنت سره و چا ته نسي حاصليدلائ .

لکه چي د اسلام پيغمر په يوه مبارک حديث کښي کوم چي د حديثو په معتبرو کتابو کښي مذکور دئ فرمايلي دي :

)مَن عَمِلَ بِ ِما عَلِمَ وَرّثَهُ اللهُ عِلْمَ مَا لَمْ يَعْلَمْ . (

يعني هر څوک چي عمل وکړي په هغه چي عالم سويوي دَی په هغه يعني چي هغه عبارت دئ له شرعي أحکامو څخه نو الله تعالی به وارث وگرځوي دَی د عِلم د هغو شيانو چي نسوائ عالم کيدلائ دَی په هغو شيانو يعني له بلي لاري څخه ، چي و دې ته علمِ باطني ، علم وراثت او علم لَدُني ويل کيږي .

لکه چي په دې اړه ځما يو شعر دئ :

د لَدُن په مقابِل کښي نظر څه دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و فولادو ته حَجَر او مدَر څه دئ

وسائل د عبور تا لره پـــکار دي

اوليــاؤ ته د بـــحر ګذر څه دئ

چي نې مغز نه أثر نه يې ثمروي

أبوالفضله داسي علمُ وْهنر څه دئ.

دولـــسم : دا إنعام الله جل جلاله وهغه چا ته ورکوي چي هغه د الله پاک په أحکامو عَمَل کوي ، چي الله تعالی دده شرح صدر وکړي ، يعني الله پاک يې سينه ورخلاصه او پراخه کړي چي په نتيجه کښ ددې په ده کښي داسي عظيم تَحمل او برداشت پيدا سي چي له هر څونه مشکلاتو او تکليفو سره چي دَی مخامخ کيږي نو هيڅ قِسم وارخطايي نکوي او په ډيره ميړانه او لوی هِمت سره د هغوی تحمل او برداشت کولاۍ سي .

شرح صدر دالله (جل جلاله) په نعمتو کښي يو ډير عظيم نعمت دئ ، حضرت موسی عليه السلام د همدغه نعمت د حاصلولو لپاره دُعا کړې ده ، لکه چي الله تعالی په قرآن کريم کښي له ده څخه په دې ډول حکايت فرمايلئ دئ :

)رَبِّ اشْرِحْ لِـيْ صَــدْرِيْ . (

يعني اې ربه څما راخلاصه کړه سينه څما .

او الله (جل جلاله) و خپل رحمة للعالمين رسول حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) ته په مقام د تسلې او د وريادولو د نعمتو خپلو کښي داسي فرمايلي دي :

)الَم نَشرح لـک صـــدرک . (

يعني : ايا نه ده درخلاصه کړې موږ ستا لپاره سينه ستا يعني بلکي درخلاصه کړې مو ده ،

ديارلــسم : دا کرامت او نعمت الله پاک د إسلام د هداياتو و تابعدار ته وربخښي چي د خلګو په زړو کښي دَی هيبتناک او د دبدبې خاوند ګرځوي ، او دارنګه د خلګو په زړو کښي الله پاک دده إحترام او عزت پيدا کوي چي په نتيجه کي أخيار او أشرار دده إحترام کوي او هر ظالم ، جابر او د وخت فرعون له ده څخه ويريږي ، لکه چي د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) په يوه مبارک حديث کښي چي امام غزالي ،رحمه الله' يې په احيآءالعلوم کښي روايت کړئ دئ فرمايلي دي :

هر څوک چي له الله (جل جلاله) څخه ويريږي ، نو الله پاک به هرد ښمن له ده څخه په ويره کښي اچوي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوارلـــسم : دا نعمت الله (جل جلاله) ورکوي چي دَی د انسانانو په زړو کښي محبوب وګرځوي او هر څوک له ده سره مینه او محبت کوي ، او هیڅوک له ده څخه نفرت کونکئ نه وي ، لکه چي په یوه مُثبت حدیث کښي چي په مشکوة و غیره کښي یې روایت سوئ دئ داسي مضمون راغلئ دئ چي د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

چي صالح او نیک انسان اول و الله (جل جلاله) ته محبوب وګرځي او په مخلوقاتو کښي هیڅوک له دې څخه خبر نلري چي دغه سړئ د الله تعالی محبوب او دوست دئ ، بیا الله پاک و جبرئیل ,علیه السلام، ته وفرمایي اې جبرئیله زه له فلاني سړي سره محبت کوم نو ته هم محبت ورسره کوه ، بیا جبرئیل علیه السلام نوري پرښتې هم له دغه صورتحال څخه خبرداري کړي ، وروسته بیا د ځمکي د خلګو په زړو کښي دده محبت او مینه الله پاک پیدا کړي .

دغه راز محبوبیت نو چي د یو چا نصیب سي أصیل او صحیح محبوبیت دئ .

او محبوبیت د یو چا د خلګو په زړو کښي کله فاسد او باطل هم وي هغه دادئ چي یو انسان د الله تعالی په نزد مبغوض ، ملعون او تر حیوانانو لا په کښته درجه کښي وي ، مګر په خلګو کښي د مادیاتو په خاطر محبوب او منل سوئ وي ، لکه چي ځما یو شعر دئ :

چي په اسمان کښي تســـلیم نسي ابوالفـــضله اول

خالي پر ځمکه منل سوي صالحان دي سي ورک.

پنځلســـــم : دا نعمت او کرامت الله پاک و خپل صالح بنده ته په دنیا کښي وربخښي چي دده هر شئ برکتناک ورګرځوي که یې خبري وي ، که یې حرکت او سکون وي ، که یې جامه وي ، که یې د ناستي ځائ وي او که یې د قدم خاوره وي په دغه هر شي کښي دده الله پاک برکت اچوي او د خلګو د ګټي او فایدې سبب یې ګرځوي .

شپاړســـم : دا خَلعَت او کرامت الله پاک د ده په برخه کوي چي مځکه ، دریاب او هوا وده ته تابعداره او مُسخره وګرځوي ، نو که پر ځمکه باندي تګ کوي نو ډیره لیري مسافه په یوه ثانیه کښي پرې کوي ، او که په دریاب کښي د تګ اراده وکړي نو د اوبو پر مخ باندي روان وي او اوبه یې نه غوټه کوي ، او که و هوا ته قصد وکړي نو په هوا کښي هستوګه او تګ کولائ سي .

ځینو علماؤ په خپلو کتابو کښي ددې هري خبري مِصداق ذکر کړئ دئ ، داسي متعدد نقلونه سته چي د الله تعالی ځنو دوستانو به په هوا کښي کوډَل جوړه کړې وه او هلته بې د الله (جل جلاله) عبادت کاوه .

عبد الرحمن بابا (رحمه الله تعالی) فرمایلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په يوه قدم تر عرشه پوري رسي

مـــا ليدلئ دئ رفـتار د درويـــشانو.

اولســـم : څوک چي د الله (جل جلاله) او د هغه د رسول د هداياتو تابع سي نو الله پاک درنده ګان ، وحشي حيوانان او د ځمکي خزندې و ده ته مسخر او تابعداره ګرځوي ، لکه شيخ سعدي شيرازي (رحمه الله) چي په بوستان کښي فرمايلي دي :

چي يو سړئ مي وليدئ چي پر پړانګ باندي سپور ؤ نو زه ډير په تعجب کښي ورته پاته سوم ، دغه سړي راته وويل :

تو هم ګردن از حـکم داور مپيچ

که ګردن نه پيچد ز حکم تو هيچ.

يعني اې سعدي ته هم د الله (جل جلاله) له حکم څخه غاړه مه پيچه چي بيا به هيڅ شئ ستا له حکم څخه غاړه نه پيچي .

اتلســـم : دا خلعَت او إنعام و متديّن انسان ته وربخښل کيږي چي الله پاک د مزکي مفاتيح او چابياني دده په اختيار کښي ورکوي ، بيا نو کچيري دَی وغواړي چي له ځمکي څخه خزانه ورته راښکاره سي نو چي ځمکه په لاس سره ووهي خزانه ورته راښکاره کيږي ، او که اوبه وغواړي نو چي مځکه په پښه سره ووهي د اوبو چينه ورته را وځي ، او که د خوراک اراده وکړي نو غيبي سترخوان ورته پيدا سي .

نولســـم : دا نعمت او کرامت الله تعالی وربخښي چي د الله پاک په حضور کښي قدرمند او مخور وي ، او هر قسم ناز چي پر الله تعالی باندي وکړي نو والله ته منظور وي ، په همدې سبب خلګ دده د خدمت کولو په وجه او دده د وجاهَت او برکت په سبب د خپلو مشکلاتو حَل او د حاجاتو پوره کول له الله (جل جلاله) څخه غواړي .

شلـــم : څوک چي د الله (جل شانه) د هدايت مطابق ژوند کوي نو الله تعالی دده دُعا او شفاعَت قبلوي ، حتی ځيني داسي نيکان لا هم پيدا کيږي چي که و غره ته اشاره وکوي نو هغه غر له خپل ځائ څخه ليري کيږي ، او که په زړه کښي يو شئ ورتير کړي ببله دې چي په خوله د هغه سوال وکړي نو الله عـــز وجـــل هغه مطلب دده تر سره کوي .

دا ټول هغه کرامتونه دي چي په دنيا کښي يې الله پاک د هغو بندګانو په برخه کوي کوم چي د إسلام د هداياتو موافق ژوند کوي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه شل کرامتونه چي ددغي دنیا له ژوند څخه وروسته یې الله پاک دده په نصیب کوي هغه په دې شرحه دي :

)۱: (ــ د مرگ سکرات او سختې الله پاک پر ده باندي اسانه کوي .

)۲: (ــ په قبر کښي د نکير او منکَر د پوښتنو په وخت کښي الله پاک دَی پر کلِمه د إسلام مُحکم گرځوي .

)۳: (ــ دراحت ، أمن ، خوشحالې او دجنت زيرئ د خدائ له طرفه پر ده باندي کيږي

)۴: (ــ دده روح کله چي دده له بدنه څخه جلا سي د اسمانو پر ملائکه ؤ باندي د إکرام او اعزاز په خاطر وړاندي کړه کيږي ، او د بدن سپارل یې و قبر ته د خلگو له طرفه په ډير اخلاص او تعظيم سره سر ته رسيږي ، او هر څوک دا غنيمت گڼي چي دده په جنازه کښي شرکت وکړي .

پنځم : دا چي د جنت په نعمتونو کښي به هميشه اوسيدونکئ وي .

شپږم : په قبر کښي د نکير او منکر د سوال له هيبت څخه په أمن گرځي .

اوم : قبر ورته فراخيږي او په قبر کښي نور ورته پيدا کيږي ، او قبر يو باغچه له باغچو د جنت څخه تر ورځي د قيامته پوري ورته گرځي .

اتــم : د ځينو اروحونه په دوی کښي د زرغونو مرغانو په نسو کښي اچول کيږي او په جنتو کښي گرځي ، لکه د شهيدانو اروحان .

نهــم : د حشرگاه په ورځ به د کرامَت او عزت جامې باندی أغوستلې کيږي او دارنگه به د کرامت تاج دده پر سر باندي ايښوول کيږي ، او پر بُراق باندي سپور به د حشرگاه و ميدان ته راځي .

)۱۰: (ــ د قيامت په ورځ به دده مخ له نور څخه ډک ، خندان او خوشحاله وي اوپه حشرگاه کښي به حاضريږي ، لکه الله (جل جلاله) چي فرمايلي دي :

)وجوه يومئذ مسفرة ضاحکة مستبشرة . (

يعني يو قسم مخونه به په دغه ورځ کښي روښانه وي ، خندان به وي او خوشحاله به وي (يعني چي هغه د صالحانو او نيک عمله انسانانو مخونه دي)

)۱۱(داکرامت الله جل شانه ورنصيب کوي چي دقيامت په ورځ کښي به الله پاک دَي له اهوالوويرواوسختيودقيامت دورځي په امن کړي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)۱۲(داچي عملنامه به په راسته لاس کښي ورکړي ،اوځني به په دغونيکانوکښي داسي هم وي چي دسره به حساب اوکتاب نه ورسره کيږي بي حسابه به جنت لره ځي .

)۱۳ (داچي که حساب ورسره کيدئ نوپه سهولت اوپه اساني سره به ورسره کيږي .

)۱۴(داچي تله دنيکواعما لوبي درنه سي اوځني خوبه لاداسي هم وي چي داعمالودتللوله انتظارخخه به هم خلاص وي .

)۱۵(داچي دنبي عليه السلام دحوض کوثراوبه به يې نصيب سي .

)۱٦(داچي دصراط پرپله به په ډيره تيزي اواساني سره تيرسي ،حتی ځني به په دغونيکانوکښي داسي نازولي هم وي چي ددوزخ کښکي به لانه واوري .

)۱۷(داچي دعرصات پرميدان به دګناهګارانودپاره دشفاعت کولواجازت ورکړسي .

)۱۸(داچي دجنت ابدي نعمتونه بې نصيب سي .

)۱۹(داچي رضوان اکبربه يې نصيب سي چي عبارت دي له رضا څخه دالله پاک چي ډيره لويه ده .

)۲۰(داچي ديدار دالله پاک بې نصيب سي

انتهی کذافي قطب الارشاد ،مع توضيح وزيادة ايرادالدلائل في اکثرالمواضع

اللهم ارزقنا جميع ذالکَ بفضلک العظيم،امين يارب العلمين

لفظي ترجمه :

(اَلذِينَ) هغه کسان (يُؤمِنُونَ) چي ايمان لري یاايمان راوړی (بِالغَيبِ) په غيب يعني په هغه چي له دوی څخه غائب وي (و) او (يقيمون) دروي دوی يعني سم ادا کوي (الصلوة) لمونځ (وَ) او (مِمَّا) ځني له هغه يعني له هغه مَاله (رَزق) چي ورکړئ دئ (نَا) موږ (هُـمْ) ودوی ته (يُنْفِقُوْنَ) صرفه وي دوی يعني د خدائ د رضا لپاره يې و مسکينانو ته ورکوي يعني متقيان اوپرهيزګاران کوم چي هدايت اولارښوونه دقران کريم ودوی ته ګټه اوفايده رسوي هغه خلګ دي چي ايمان لري اوياايمان راوړي په هغه چي غائب وي يعني له دوی‌څخه لکه وجوددالله پاک اووحدانيت دالله پاک اولکه جنت اودوزخ اولکه ورځ دقيامت وغيره اودروي دوی يعني په صحيح توګه اداکوي لمونځونه اوبعضي له هغه څخه يعني ځني له هغومالوڅخه چي ورکړيدي موږودوی‌ته خرڅوي، صرفوي دوی يعني ومسکينانواوفقيرانواوداسي نورو مستحقينوته يې ورکوي مراددادئ چي له مالوڅخه زکاتونه وغيره باسي مطلب دايت دادی‌چی متقيان هغه کسان دی چي په دوی کي دا صفتونه موجود وي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول دا چي صحيح ايمان لري اوعقيده يې برابره وي .

دوهم داچي لمونځونه کوي او په صحيح ډول يې کوي په صحيح ډول کول د لمانځه دادئ چي د لمانځه د فرضو شيانو، اود لمانځه د واجبو ، سنتو، مستحبو زده کړه يې کړېوي ، اوبيادډغو ټولو شيانو په وخت داداکولود لمانځه کښي پوره پوره رعايت هم کوي ، اودارنګه په لمانځه کښي د زړه د حضوراودخشوع هم ټينګ مراعات کوي. محترمومسلمانانو په قران کريم کښي چي هرځاى الله جل جلاله وبندګانوته دلمانځه په کولوسره امرکړيدئ نوداقامت په لفظ سره يې امرکړيدي له دي څخه داڅرګنديږي چي کوم لمونځ چي په هغه کښي دذکرسويوشيانولحاظ ونه کړسي نوهغه لمونځ اصلي لمونځ نه دئ اونه دهغوتأثيراتواوبرکاتوسبب ګرځيدلاى سي کوم چي په اصلي لمانځه کښي موجوددي.

دريم داچي کوم مال او جايداد چي موږ ودوى ته ورکړئ وي ، نو ځني د هغه د خدائ د رضا لپاره و محتاجانو ته ورکوي ، مثلا زکوة ورکوي ، سرسايه ورکوي ، اضحيه کوي ،خيراتونه کوي ،له قريبانو سره وصيله رحمي کوي ، اوله علماوو ،طالبانو او مجاهدينو سره کومک کوي، همدارنګه پوسه چي په دغه ايت کښي چي کوم دري صفتونه دمتقيانو ذکرسويدي چي يو قلبي اوعقيدوي صفت دئ چي ايمان دئ اوبل بدني صفت دئ کوم چى لمونځ دى اوبل مالى صفت دى کوم چى زکوة وغيره دې دغه درى واړه داسې صفتونه دى که ددوى فعل په صحيح ډول يوڅوک ترسره کوى نويوخوپه دغه سړى کښى باقى ټول قلبى اوبدنى اومالى نيک صفات پيداکيږى کوم چى دقران پاک په بيلا بيلوځايوکښى الله پاک دمتقيانودپاره ذکر کړيدى لکه دبقره په ۱۷۷اودآل عمران په ۱۳۴اودزمرپه ۳۳وغيره کښى او بل دغه درى واړه مستلزم ګرځي وترک دټولونالايقه صفاتولره لکه چى الله پاک فرما يلى دى ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنکر نوځکه الله پاک لته دمتقيانو دصفاتوله جملى څخه دلته همدغه درى صفتونه په ذکرسره خاص کړى دى اودارنګه ځکه موږمخکښى دصفت کا شفه احتمال هم ذکر کړ

تــفــصـــيــل اوعلمي خبري :

)الذين يؤمنون بالغيب(

پوسه چي په دغه موصول اوصله کښي دترکيب په اعتبارمتعدداحتمالونه موجوددي اول احتمال دادئ چي مقيده اومخصصه صفت سي د(المتقين) دپاره داپه هغه صورت کښي چى دغهله متقين څخه مرادهغه خلګ سي کوم چي له نالائقه کاروڅخه لکه زنا ، غيبت ، دروغ وغيره اجتناب کوي عام له دي څخه چي که لايق اوښايسته کارونه کوي اوکه يې نه کوي، اودوهم احتمال دادئ چي د(المتقين) دپاره کاشفه صفت سي کوم چي دموصوف دمعني اومفهوم بيانونکئ دئ خوداپه هغه صورت کښي چي له متقين څخه مراد هغه خلګ سي کوم چي دنيکوکاروکوونکي او دبدوکاروپريښوونکي وي اودريم احتمال دادئ چي دمتقين دپاره صفت مادحه سى کوم چي مقصودورڅخه مدحه اوصفت دموصوف وي اوڅلورم احتمال دادئ چي منسوب سي بنا پرمدحه باندي په تقديرد اعني سره اويامرفوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي بناپرمدحه په تقديردمبتداسره چي لفظ دهُم دئ اَي اعني بهم الذين يؤمنون الخ اوهم الذين يؤمنون الخ اوپنځم احتمال دادئ چي دغه موصول سره له خپلي صلي اوسره له معطوفه مبتداسي او اولئک الخ يې خبرسي.

بيضاوي.

پوسه چي په ايمان کښي ځموږ د امام اعظم د مذهب د علماؤ دوه قوله دي : اول قول دادئ چي ايمان له دوو شيانو څخه جوړ دئ اول په زړه سره يقين او تصديق کول دي پر ټولو هغو شيانو چي په

شريعت کښي په هغوشيانو ايمان راوړل فرض دي کوم چې عبارت دی له هغو شيانوڅخه چی په يقينی ډول داثابته وی چی داشيان له دين څخه دمحمد عليه السلام دی ، لکه داچي خدائ پاک واحد ،لاشريک دئ او لکه داچي نبيان حق دي اوجنت او دوږخ حق دی او داسي نور، او دوهم دزړه د تصديق موافق په ژبه په همدغو شيانوسره اقرار کول دي، مگر د زړه تصديق او د خولې اقرار دا فرق سره لري چي که مثلا يو کافر پر يوه مسلمان باندي زور واچوي چي د کفر کلمه ووايه او که د کفر کلمه و نه وايې نو قتلوم دي ، نو دغه مسلمان ته دا جائزاو روا ده چي د کفر الفاظ په خوله ووايي او، په دې وخت کښي دَئ په دې سره نه کافر کيږي خوپه دې شرط چي د زړه تصديق يې پر خپل حال وي . او که کافران يو مسلمان مجبور کړي چي په زړه کښي د کفر عقيده و کړه او دئ همدا ډول و کړي نو بيا کافر کيږي ځکه دلته دَئ معذور نه بلل کيږي په دی وجه چي کافر خو دده پر زړه باندي علم نه لري نوپه دروغو ورته ويلای سي چي ښه دئ په زړه کښي مي د کفر عقيده وکړه . نوبنا پر دغه قول با ندی که يو سړئ په ټول عمر کي په ژبه اقرار ونه کړي او کوم عذر هم نه وي او د زړه تصديق يې برابر وي او په دې حال کښي مړ سي نو دغه سړئ به کافر گڼل کيږي .

او دوهم قول دادئ چي ايمان عبارت دئ له تصديق څخه د زړه ،او په ژبه اقرار کول د ايمان جزء نه دئ او نه ايمان پر موقوف دئ البته په ژبه سره اقرار کول د دنيوي احکامو د جاري کولو لپاره شرط دئ ، مثلا که يو سړئ په خوله سره هم اقرار په ايمان سره کوي او کلمه د ايمان په خوله هم وايي ، نوبيا دده مؤمن توب و مسلمانانو ته ښکاره وي نو له ده سره په ژوند اومرگ کښي مسلمانان هغسي معامله کوي لکه څرنگه چی ئی له نورو مسلمانانو سره کوی. او که يو څوک په زړه کښي مومن وي او په ژبه يې اقرار نه وي کړئ اوچا طلب د اقرار هم نه وي ورڅخه کړئ نوپه آخرت کښي مؤمن بلل کيږي ، ليکن په دنيا کښي أحکام د کافرپرده باندي جاري کيږي . مثلا که مړ سي نو غسل نه ورکيږي ،لمونځ نه ورکيږي ، دمسلمانانو په مقبرو کښي به نه ښخيږي .پوسه چی په ايمان کښي ځموږ له مذهب څخه پرته نورهم ډير مذهبونه سته چی تفصيل بی په بل ځای کښي انشاءالله درته راسي.

پوسه چي که يو سړئ په زړه کي ايمان لري اوپه ژبه هم اقرار کوي اوله گناهونو څخه يې هم ځان ساتلئ وي نو ودغه سړي ته کامل مؤمن ويل کيږي او که يې له گناؤ څخه ځان نه ؤ ساتلئ نو ودغه سړي ته فاسق او ناقص مومن

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل كيږي او كه يو سړئ په زړه تصديق په ايماني شيانو نه كوي مگر په خوله په ايماني شيانوسره اقرار كوي نو و دغه سړي ته منافق ويل كيږي

محترمو مسلمانانوخوندو او وروڼو پر هر مسلمان باندي فرض دئ چي ټول هغه شيان چي سړئ په كافر كيږي اويا دسړي ايمان او عقيده په سميږي له علماؤ څخه زده كړي په گناه سره د سړي ايمان نه زائليږي ،خو البته ايمان په كمزورئ كيږي اوكه پر گناه باندي ځوک هميشه والئ كوي او توبه نه ورڅخه كاږي نو دا آخر سړئ و كفر ته رسوي او ځيني داسي اياتونه اوحديثونه راځي چي له هغو څخه داسي په ظاهره معلوميږي چي په گناه سره انسان له ايمانه خارج گرځي ، خو ددې جواب موږ داسي كوو چي دغه ډول اياتونه او حديثونه يا زَجرًا داسي حكم كوي اويا مراد ورڅخه دادئ چي د گناه په سبب له كامل ايمان څخه سړئ بې نصيبه كيږي .

همدارنگه پوسه چي د(يؤمنون)لفظ له يمان څخه جوړدئ، ايمان په اصل لغت كښي وامن وركولوته ويل كيږي بياپه لغت كښي دغه لفظ په معنى دتصديق اودوثوق اوداعتراف كښي مستعمل سويدئ، اود شرعي معنى بيان يې مخكښي تيرسودلته كه ديؤمنون لفظ په معنى ديصدقون سي نوكه د بالغيب په لفظ كښي باجاره دتعدية دپاره سى نوبيابه د يؤمنون لفظ متضمن گرځول كيږي معني دوثوق ياداعتراف لره او كه باجاره دتعدية دپاره نسي لكه په هغه صورت كښي چي له غيب څخه مرادزړه سي نوبياودغه تضمين ته حاجت نسته.

(بالغيب)پوسه چي غيب هغه شي دئ چي له موږ څخه غائب وي په شريعت كښي غيب دوه قسمه

دئ يو قسم هغه غيب شيان دي چي نه په عقل معلوميدلائ سي او نه په نقل په دغه قسم غيب يواځي الله پاک عالم دئ وبس داهغه غيب دئ چي په دغه آيت كښي يې ذكر راغلئ دئ .

(وَ عِندَهُ مَفَاتِيحُ الغَيبِ لَا يَعلَمُهَا اِلا هُو) او دوهم (٢) قسم هغه غيب شيان دي كوم چي په عقل سره يا په نقل سره يعني په دليل شرعي اويا په دليل عقلى سره معلوميدلائ سي لكه وجود د الله اوداچي خدائ يو دئ او بې شريكه دئ او رسولان او نبيان حق دي جنت او دوږخ حق دي او داسي نور.

په (يؤمنون بالغيب) كښي له غيب څخه دغه دوهم قسم غيب مراد دئ .

پو ه سه چي ځيني علماء له غيب څخه زړه اخلي ، نو د يؤمنون بالغيب معنى داسي كوي چي ايمان لري په زړه يعني داسي نه وي لكه منافقان چي په خوله يې اقرار او په زړه يې انكار وي.

)ويقيمون الصلاة(

دلمانځه په اړه تفصيلي بيان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترمومسلمانانولمونځ د الله (جل جلاله) او د بنده تر منځ يوداسي عظيم او ډير لوی تعلق او ارتباط دئ ، اودارنګه يو داسي خوی ، خصلت او عبادت دئ چي دده په وجه انسان ته ظاهري او باطني تصفيه ، طهارت او پاکي حاصليږي،او پر ښو أخلاقو باندي و انسان ته باعث ګرځي او له بدو أخلاقو څخه د انسان حفاظت او ساتنه کوي ، او ديني او دنيوي او أخروي ، شخصي او إجتماعي بې مثاله منافع ، ګټي او فائدي پکښي موجودي دي.

حضرت فقيه ابوالليث سمرقندي (رحمه الله تعالى) په دې ارتباط يو مبارک حديث ذکر کړئ دئ چي د حديث مبارک متن په دې ډول دئ :

قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) : الصلوة مرضاة للرب تبارک وتعالى ،وحب الملائکة وسنة الأنبيآء ونور المعرفة وأصل الإيمان ، و إجابة الدعآء وقبول الأعمال وبرکة في الرزق وراحة للأبدان ، وسلاح على الأعدآء وکراهية للشيطان ، و شفيع بين صاحبها وبين ملک الموت ، وسراج في قبره وفراش تحت جنبه و جواب مع منکر ونکير ومؤنس في قبره إلى يوم القيامة ، فإذاکانت القيامة صارت الصلاة ظلاً فوقه وتاجاً على رأسه ولباساً على بدنه ونوراً يسعى بين يديه وسِتراً بينه وبين النار ، وحجة للمؤمنين بين يدي الرب (تبارک وتعالى) و ثقلاً في الموازين وجوازاً على الصراط و مفتاحاً للجنة ، لأن الصلاة تسبيح وتحميد وتقديس وتعظيم وقرآءة ودعآء ، و إن أفضل الأعمال کلها الصلاة لوقتها .

يعــــني : جناب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي چي : لمونځ رضا د الله (جل جلاله) ده (يعني د لمانځه په سبب د کائناتو حقيقي واکدار او مالک راضي کيږي ، داد لمانځه له فايدو څخه اوله فائده ده) .

او لمونځ محبت د ملائکو او فرشتو دئ (يعني و ملائکو ته لمونځ ډير محبوب کار دئ ، يا لمونځ سبب د ميني او محبت د ملائکو دئ په دې معنى چي يو څوک په صحيح صورت لمونځ کوي نو د الله (جل جلاله) فرشتې له هغه سره محبت او مينه کوي) ..

او لمونځ طريقه د نبيانو ده ، په دې معنى چي هيڅ داسي نبي و دنيا ته نه دئ راغلئ چي دهغه په دين کښي دي لمونځ نه ؤ ، يا دي هغه په خپله لمونځ په ډير لوی اهتمام او تأکيد سره نه کاوه ، نو په دې سبب لمونځ له جملې څخه د هغو أعمالو دئ چي د ټولو پيغمبرانو په منځ کښي مشترک وه ،چي يو انسان لمونځ کوي نو دغه انسان د ټولو نبيانو پر لار باندي له دغه جهته تلونکئ بلل کيږي .

او لمونځ نور د معرفت دئ ، يعني د لمانځه په سبب په انسان کښي د الله (جل جلاله) د معرفت او د پيژندني نور ښکاره کيږي او قوت او زياتوالئ پيداکوي .

او لمونځ أصل د إيمان دئ ، يعني کوم نيک عملونه چي د إيمان په تقاضا سره مسلمان کوي د هغو ټولو اساس او بنياد لمونځ دئ ، که يو سړئ لمونځ نه کوي نو نور ټول صالح عملونه کوم چي دَی يې کوي له فيض او برکت څخه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

معطل پاته کیږي او په ټولو صالحو عملو کښي لمونځ د فضیلت او د بهترۍ په إعتبار په اوله درجه کښي قرار لري
.

او لمونځ إجابت د دُعا دئ ، یعني د لمانځه د کولو په سبب الله پاک د انسان دعاګاني قبلوي . لکه چي په ځینو نورو روایتو کښي راځي چي : یو له هغو وختو څخه چي دُعا پکښي قبلیږي له فرضي لمونځو څخه د فارغ کیدلو وختونه دي .

او لمونځ قبلول د عملو دئ ، یعني د لمانځه په سبب د انسان نور صالح عملونه هم الله تعالی قبلوي .

او لمونځ برکت دئ په رزق او په روزي کښي ، یعني د لمونځ ګذاره سړي په رزق کښي زیاتوالئ او برکت الله (جل جلاله) پیداکوي ..

او لمونځ راحت دئ لپاره د بدنو ، یعني کوم خګ چي لمونځونه په پابندي ، په صحیح صورت سره کوي نو د هغو په بدنو کښي آسوده ګي ـ او راحت پیداکیږي .

او لمونځ سلاح ده پر دُښمنانو باندي ، یعني کوم سړئ چي لمونځ کوي په دې ډول چي د لمانځه په کولو کښي د لمانځه د ټولو حقوقو پابندي او مراعت کوي نو ددغه لمانځه په سبب چي کوم دُښمنان دَی لري پر هغو دُښمنانو باندي الله پاک و ده ته غلبه او برئ ورنصیب کوي ..

او لمونځ کراهِیَت د شیطان دئ ، یعني له لمانځه او لمونځ ګذاره څخه د شیطان ملعون ډیر بَد کیږي ، او د لمانځه په سبب و شیطان ملعون ته ډیر تکلیف او زحمت ورکول کیږي .

او لمونځ شفیع (سپارښګر) دئ په منځ کښي د لمونځ ګذاره او د ملک الموت ، یعني کوم وخت چي حضرت عزرائیل (علیه السلام) د لمونځ ګذاره سړي روح قبض کوي نو په دغه وخت کښي هغه لمونځ چي په ژوند کي ده په صحیح صورت سره کړئ وي و عزرائیل ته دده سپارښ کوي ، او له دې څخه دَی خلاصوي چي د روح او د ساه د ختلو په وخت کښي کوم ربړ او تکلیف وده ته ورسیږي .

او لمونځ سراج (څراغ) دئ په قبر کښي دده ، یعني کله چي لمونځ ګذاره سړئ له مرګ څخه وروسته و قبر ته ورداخل کړ سي نو په هغه توره تیاره د قبر کښي الله پاک دده لمونځ وده ته ډیوه او څراغ وګرځوي چي په دې ذریعه دَی د قبر د ظلمت او د تیارې له مُشَقت څخه خلاص سي .

او لموځ فراش دئ لاندي تر بغل دده ، یعني د لمانځه په سبب په قبر کښي و لمونځ کونکي ته د راحت او عزت فرش غوړول کیږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولمونځ جواب دئ سره له منکر اونکیره ، یعني کله چي په قبر کښي د سوالو او پوښتنو فرشتې چي نکیر او منکَر دي له لمونځ ګذاره سړي څخه سوال کوي نو لمونځ و دوی ته دده له طرفه سبب د جواب ورکولو جوړیږي .

او لمونځ مؤنِس او ألفَت ورکونکئ دئ په قبر دده کښي تر ورځې د قیامته پوري ، یعني کله چي لمونځ ګذاره سړئ د قبر و وحشت ته ورداخل کړ سي نو لمونځ له ده څخه د قبر وحشت لیري کوي ، او یو داسي ملګرئ به دده ګرځي په قبر کښي ، کوم چي دده به ډیر أنس او ألفت ورسره وي ، او ملګري د لمانځه به له ده سره تر هغه وخته پوري وي کوم چي خلګ به له قبرو څخه د حشرګاه ومیدان ته ژوندي راپورته کیږي ، چي هغه د قیامت ورځ ده .بیا کله چي قیامت سي نو وبه ګرځي دغه لمونځ سایه سربیره پرده باندي اوخول پرسردده باندي اوجامه پربدن دده باندي اونور اوروڼا چي ځي به دَی په مخکښي د هغه ، او پرده او حجاب په منځ کښي دده او په منځ د اور ددوږخ .

او حجت او دلیل لپاره د مؤمنانو په حضور کښي د الله (جل جلاله) او دروندوالئ په تلو کښي د میزان او تیریدل پر پل صراط باندي او چابي او کیلي د جنت، ځکه چي بېشکه لمونځ تسبیح ده او تحمید، تقدیس او تعظیم دئ او قرآئة او دُعا دئ .

او بېشکه بهترین د عملو ټولو لمونځ دئ په وخت خپل کښي .

یعني کومي چي مخکښي ذکرسوې هغه د لمانځه هغه فایدې دي چي د لمانځه په برکت په دُنیا او بیا په قبر کښي د قیامت تر ورځي پوري و لمونځ ګذاره ته رسیږي .

او کله چي د قیامت ورځ راسي نو بیا دغه فایدې د لمونځ ګذاره سړي په برکت د لمانځه نصیب کیږي :

اول : دقیامت په ورځ به دغه لمونځ د لمونځ ګذاره لپاره د سایبان په ډول دده پر سر باندي سایه وغوړه وي چي له حرارت او ګرمۍ څخه به د قیامت د ورځي دغه لمونځ ګذاره سړئ په أمن وي .

دوهم : په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ دده د سر تاج او خولۍ وګرځي .

دریم : په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ دده د بدن جامه او لباس وګرځي .

څلرم : په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ د لمونځ کونکي لپاره کله چي دَی و حشرګاه ته له قبره څخه روان وي او دارنګه په نورو ځایو کښي نور او رُڼا سي چي په مخ کښي بې روان وي .

پنځم (٥) : په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ د لمونځ کونکي او د دوږخ د اور په منځ کښي حجاب وګرځي چي په دې سبب به د دوږخ داور هیڅ قسم أثر وده ته نه رسیږي .

شپږم (٦) : په دغه ورځ کښي به د الله (جل جلاله) په حضورکښي دغه لمونځ د مؤمنانو لپاره داسي حجت او دلیل جوړ سي چي د الله تعالی له ملامتیا څخه به مؤمنان دده په سبب نجات پیداکړي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوم (۷): په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ د نیکوعملو د تلو د دروندوالي سبب سي ، کله چي عملونه د خلګو د میزان په تلو کښي تلل کیږي .

اتم (۸) : په دغه ورځ کښي به ددغه لمانځه په سبب لمونځ کونکۍ د صراط پر پله باندي په سهولت او اسانتیا سره تیر سي .

نهم (۹) : په دغه ورځ کښي به دغه لمونځ ولمونځ کونکي ته کلي د جنت وګرځي ، یعني د لمانځه په سبب به وده ته دروازه د جنت خلاصه که سي .

همدا سبب دئ چي د تارک الصلاة لپاره د ډیرو سختو جزاګانو او عذابو ذکر راغلئ دئ تر داسي حده چي امام أحمد بن حنبل (رحمه الله) فرمایلي دي چي : یو څوک که لمونځ په قصد سره قضا کړي نو دغه سړئ کافر دئ او قتل یې واجب دئ .

او إمام شافعي (رحمه الله تعالی) فرمایلي دي : که چا په قصد سره لمونځ قضا کړ نو کافر نه دئ مګر قتل یې واجب دئ .

د تارک الصلاة په شان کښي چي بیخي اسانه لاره غوره کړه سوېده هغه څموږ د إمام أعظم أبوحنیفه (رضي الله عنه) مسلک دئ ، څکه ده مبارک (رحمه الله) فرمایلي دي : څوک چي په قصد سره لمونځ پریږدي نو هغه نه کافر دئ او نه به قتل کیږي ، بلکي اسلامي حکومت به دَی و محبس ته داخله وي تر څو چي توبه ګار ګرځي او یا مړکیږي .

محترمو ورونو ! په هر کار چي الله پاک یا دالله تعالی رسول (صلی الله علیه وسلم) خلګ أمر کوي نو هغه کار دغه ډول له ښیګڼو ، برکتو او فایدو څخه ډک وي لکه څرنګه چي د لمانځه په باره کښي وتاسي ته بیان وکړ سو

(ومما رزقناهم ینفقون) پو ه سه چي څني مفسرین وایي چي له دغه قول څخه فرض زکوة اداکول مراد دئ . او څني مفسرین وایي چي هر قسم صرفه ول د مال چي د خدائ پاک د رضا لپاره وي هغه ټول ورڅخه مراد دي . او څني مفسرین وایي چي دغه قول یواځي و مالي إنفاق ته نه دئ ورشامل ،بلکي هر قسم قوت چي الله پاک و انسان ته ورکړئ وي لکه علم ، مال ، بدن ، اعتبار ، رسوخ ، اوداسي نور ټول په دې قول کښي داخل دي.

دزکات په اړه تفصیل اوبیان.

محترمو ورونوهر دسالم اودصحیح عقل خاوند چي له تعصب اوله عناد څخه خالي وي اوداسلام دمقدس دین په دغه سپیځلي حکم اوفرمان کښي چي(واتوالزکوة) دَی عقل او فکروچلوي اوکوم مصلحتونه اوګټي چي دانسانیت ، شخصیت ، اجتماعیت اواقتصاد اوددنیا اوداخرت په اعتبارداسلام په دغه مقدس حکم کښي پرتي دي په غور اوپه تعمق دنظر سره ملاحظه کړي اوسربیره پردې په دې اړه وخلګوته د الهي ترغیب اوترهیب هم مطالعه وکړي نوپه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتمي ډول به دزړه له کومي داووايې چي بيشکه داسلام پاک دين په اعلی درجه دمحاسنو اودښيګڼو دين دئ او ټول قبائح اوبدی. اوناخوالي له اسلام څخه دباندي دي .

اوکه بالفرض له اسلام څخه پرته په بل کوم تهذيب اومذهب کښي څه محاسن او ښيګڼي وجود ولري نوبايد داسي ووايوچي هغه يې داسلا م له ويېپانې څخه غلاکړيدي، لکه چي په دي اړه زمايوشعر دئ :

اصلي حسن اوکمال ټوله ځمادئ

که زمين دئ که اسمان پردي ګواه دئ

که بياهم يو څه له تاسره موجود وي

هغه تاوړئ له ماڅخه په غلادئ

محترمومسلمانانو اول داسلام ددغه حکم چي زکات دئ و حکمتواوګټو ته ځيرسی :

اول(١)دزکات لفظ په لغت کي ونماکولوته اوو زياتيدلوته اوپاکيدلوته اووصلاح ته ويل کيږي ،

چي معني يې له (زکی يزکوزکاة وزکاءً) څخه رااخستله سويې ده .

اوپه شريعت کښي دزکات دلفظ اطلاق پردؤ معناؤ باندي کيږي :

اول اداءکول دهغه حق چي په خاصو مالو کښي په خاصه طريقه سره پرمسلمان باندي فرضيږي اودفرضيدو لپاره يې حَولان دحول يعني تيريدل دکال اونصاب شرط د ئ

دوهم : دزکات لفظ ومال مخرج ته ، يعني هغه قدر مال ته چي پرمسلمان باندي يې دزکات په نيت ايستل له خپله ماله څخه فرض وي هم زکات ويل کيږي په دغه نامه کښي شريعت دزکات وځينو غټو مصلحتو اوګټوته اشاره کړيې ده :

اول(١) : دزکات د ايستلوپه وجه دزکات ورکونکي په مال کښي نما اوبرکت پيداکيږي

دوهم(٢) : دزکات ايستلو په وجه دزکات ورکونکي مال کمی نکوي بلکي زياتيږي اوډيريږي

دريم(٣) : دزکات ورکولو په وجه دمسلمان ومال ته طهارت او پاکي حاصليږي

څلورم(۴) : دزکات په وجه زکات ورکونکي طاهر او پاک ګرځي ، په دې ډول چي که يې زکات نه وائ اداکړئ نو بيا به ګناه ګار سوئ وائ او د ګناه په نجاست به ملوّث اوککړ سوئ وائ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم (۵) : د زکات د ورکولو په وجه د زکات ورکونکي نفس د بُخَل له ناروا خوی ځخه پاکیږي کوم چي د انسان لپاره په هر لحاظ خرابوونکئ صفت دئ .

شپږم (٦) : دزکات د ورکولو په وجه زکات ورکونکئ د سخاوت په مُقَدس صفت سره موصوف گرځي ، کوم چي د انسان لپاره په هر لحاظ له ډیرو کاملو صفتو ځخه دئ .

د اسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي ـ : سخي انسان وخدائ (جل جلاله) ته نزدې دئ ، و خلگو ته نزدې دئ ، او و جنت ته نزدې او له دوږخ ځخه لیري دئ ، او بخیل سړئ له خدایه ، له خلگو او له جنت ځخه لیري دئ او دوږخ ته نزدې دئ .

اوم (۷) : د زکات د ورکولو په وجه د زکات ورکونکي مَشاعِر او حواس د مال او دولت د سوچ او فکر له سَلَطې ځخه ـــــ او دده زړه د دُنیا د میني او محبت له غلبې ځخه نجات پیداکوي ، کوم چي د انسان ټول شریف حیثیتونه بربادوي .

د اسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په یوه مبارک حدیث کښي چي امام غزالي رح یې په (احیآءالعلوم) کښي ذکر کړئ دئ فرمایلي دي چي :

دوه شرموښان او لیوان چي وږي وي او د پسو ویوې رمې (گلي) ته ور ایله سي ، نو دومره فساد او خرابي نه رسوي لکه ځونه خرابي چي د انسان ودین ته دغه دوه صفتونه رسوي :

۱ ـ محبت د دُنیا اومال

۲ـ محبت دجاه او منصب .

اتم (۸) : دزکات د ورکولو په وجه زکات ورکونکئ له رحمت او شفقت سره د الله تعالی پر مخلوق باندي عادت نیونکئ گرځي .

نهم (۹) : دزکات ورکولو په سبب دفع دحاجت د محتاجانو راځي ، او د فقر او احتیاج له مشقت ځخه په جامعه کښي مجبور خلگ نجات پیدا کوي .

ځینو بزرگانو عالمانو ذکر کړیدي چي عادت د الله (جل جلاله) پر دغه باندي جاري دئ چي په هره منطقه کښي الله (جل جلاله) دونه غنیان او مالدار خلگ پیداکوي چي که دوی په کامله وجه د خپلو مالو زکات وباسي نو په هغه علاقه کښي چي ځونه محتاجان او مسکینان وي د هغوی ټولو په دغه زکات سره تر بل راتلونکي کاله پوري چلاؤ او گذاره کیدلائ سي .

لنډه داچي اسلام په دغه حکم کښي هم بې حسابه مَصالح د فَرد او د مُجْتَمَع په فهم کښي نیولي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لفظي ترجمه : (وَ) او (الذِينَ) هغه کسان (يُؤمِنُونَ) چي ايمان لري دوی یاايمان راوړی (بِـــمَا) په هغه يعني په هغه کتاب (أنزِلَ) چي نازل کړ سوئ دئ (اِلَيَ) وه (کَ تاته يعنی وتاته نازل کړسويدی چی قرآن دی (وَ) او (مَا)په هغه يعني په هغه کتابو(أنزِلَ) چي نازل کړ سوئ دئ هغه(مِن) له (قَبلُ) مخه يعنی دمخه(کَ) ترتا ، يعني له مخه ترتاپرنورورسولانوباندی نازل کړسويدی(وَ) او (بِا لاَخِرَةِ) په آخرت(هُم) دوی (يُوقِنُون) يقين کوي (اُلئکَ) هغه خلګ ، يعني هغه خلګ چي ذکر يې وسو چي په غيب ايمان لري او په صحيح صورت لمنځونه کوي بيا تر پايه د ذکرسويو صفتوپوری (عَلی) پر (هُدًی) لوی هدايت با ندی يعنی ثابت دی دوی پرلوی هدايت باندی(مِن) له (رَبِّ) ربه يعنی له طرفه دربه (هِم) د دوی (وَ) او (اُلئکَ) هغه خلګ (هُم) خاص دوی (المُفلِحُون)هغه خلګ دی چی په مراد رسيدلي دي

تـفـصــيـل : يعني او بل به په متقيانو کي دا صفتونه موجود وي چي يو به دوی ايمان لري په هغه باندی چي پر تا باندي نازل سوئ دئ ، وتاته راغلئ دئ د خدائ له طرفه چي هغه دغه قرآن کريم دئ ،اودارنګه له قران څخه سوی نور هغه څه دی چي د خدائ له لوري وتاته ويل سويدي ، وحيه يې درته سوې ده .اوبل به په هغو کتابو ايمان لري چي تر تا له مخه پر نورو نبيانو نازل کړه سويدي لکه توراة ، انجيل ، زبور ، اوبل به په ورځ د آخرت ايمان لري ، داسي به نه وی لکه يهود چي وايي چي موږ خپل رسول موسی منو اودارنګه خپل کتاب توراة منو او نور لکه عيسی او انجيل ، حضرت محمد او قرآن نه منو .

اونه به داسي وی لکه نصاری او عيسايان چي د حضرت عيسی او د انجيل د منلو دعوه کوي او نور رسولان او خدايي کتابونه نه مني . اودارنګه د آخرت ورځ يهوديان په دې ډول مني چي هلته به په جنت کښي يواځي يهود وي ، اونصاری يې په دې ډول مني چي هلته به په جنت کي يواځي نصاری وي . دغه دواړه قسمه عقيدې باطلي او د کفر دي . متقيان او مسلمانان هغه خلګ دي چي په صحيح صورت سره په آخرت ايمان لري . هغه خلګ چي په دغو ذکرسويو صفتو موصوف وي پر عظيم الهي هدايت باندي دي . اوهمدغه خلګ په مراد رسيدلي او کامیابه دی هم په آخرت کښي ، اوهم په دنيا کښي .

پوه سه چي کله حضرت رسول اکرم ومديني منورې ته په هجرت راغئ ، نوپه دغه وخت کښی د مدينې منورې خلګ دري (۳) قسمه سول اول صاف او مخلص مسلمانان دوهم سوچه اوپه ډاګه کافران دريم منافقان . مسلمانان بيا دري قسمه وو او ل قسم هغه کسان ؤ چي له مکې څخه و مدينې منوری ته په هجرت راغلي ؤ ، دوهم قسم هغه کسان ؤ چي د مدينې باشنده ګان ؤ اوپه اصل کښي عرب مشرکين ؤ، دريم قسم هغه کسان ؤ چي په اصل کښي يهود يا نصاری ؤ بيايې په اخلاص ايمان راوړئ ، ودغو دريو سره فرقو ته دا قول د خدائ چي (هدی للمتقين) ورشامل دئ . اودغه قول چي (الذين يؤمنون بالغيب) بيا تر آخره د آيته پوری په صفت کښي د اولودؤ قسمود مسلمانانو نازل سوئ دئ . او دغه قول د خدائ چي والذين يؤمنون الخ ددريمی ډلی دمسلمانانوپه صفت کښی نازل سويدی ا و له(الئک)څخه بيا تر (المفلحون) پوري د دغو دريو سره ډلو په صفت کي نازل سوئ دئ . او له (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ان الذين كفروا) څخه بيا تر (عظيم) پوري د دوهمي ډلي په باب کښي کوم چي سوچه کافران ؤنازل کړسویدی البته په ايت کښی له کافرانوڅخه هغه کافران مراددی کوم چی داالله په علمکښی ددوی خاتمه پرکفرباندی وه او له دغه څخه وروسته راتلونكي اياتونه بيا د منافقانو په شان کښي نازل سويدي چي له (ومن الناس من يقول) څخه بيا تر (يا ايهاالناس اعبدوا) پوري دي .

لفظي ترجمه : اِن) بې شکه (الذِينَ) هغه کسان (کفروا)چي کافران سويدي (سَوَاء) برابر دئ (عَلَيهِم) پر دوئ باندي (ءَ) ايا (أنذَرتَ) که وويره وې ته (هُم) دوی يعني له عذابه د الله څخه(اَم) او که (لَم تُنذِر) نه و ويره وې ته (هُم) دوی (لَا يُؤمِنُون) نه راوړي ايمان دوی .یعنی بیشکه هغه خلگ چی کافران سویدی یعنی اوپه علم دخدای کښی ددوی خاتمه پرکفر باندی ده،برابره دهپردوی باندی داخبره چی که ته ای رسوله دخدای له عذابوڅخه ويره وی اوکه ئی نه ويره وی په دی معنی ستانصیحت اوویرَول او نه ويَرول پردوی باندی سره برابردی چی پرهيڅ تقدير دوی ايمان راوړونکی ندی

تــفــصــيــل اوعلمی خبری

پوسه چی کله چي خدائ پاک داسي و فرمايل چي پر کافرانو باندي ستا نصیحت ودوی ته او نه نصيحت ،دارنگه ويرول ستا دوی لره او نه ويرول برابر دي نو دلته دوه سوالونه پيداسول اول داسوال چي دغه برابر والئ پر دوی باندي په څه معنی مراد دئ ايا په دې معنی مراد دئ چي که ئې ته اې رسوله وويروې هم ايمان راوړي دوی ،اوکه ئې نه وويروې هم ايمان راوړي او که په دې معنی چي کې ويره وې ته دوی ،اوکه يې نه ويره وې پريوه تقديردوی‌ايمان نه راوړي ؟

نوددې سوال جواب الله پاک په خپل دې قول سره وکړ چي (لايؤمنون) يعني له دغه برابر والي څخه مراد برابر والئ دئ په دې کښي چي دوی ايمان نه راوړي ، نه په دې کښي چي دوی ايمان راوړونکي دي .

دوهم : دا سوال پيداکيدی چي اې خالقه ددې څه سبب دئ چي پر دغو بدبختو کفارو باندي ستا د مبارک رسول ويرول او نه ويرول برابر دي ،په دې معنی چي دوی ايمان نه راوړي ؟

نوددغه سوال جواب الله پاک په خپل دې قول سره کړيدی چي (ختم الله الخ) چي تفصيل بې راسي ان شاءالله تعالی .

پو ه سه چي دلته دوه سوالونه نور سته چي جواب غواړي هغه په دې ډول دي

اول سوال دادئ چي هركله چي و كافرانو ته د رسول نصيحت كول ،اونه كول دواړه بې فرقه وو،او فائده يې نه ورته رسوله ،نو بيا ولي خدائ پاک خپل رسول په دي سره امر کړئ ؤ چي ودغوکافرانوته تبليغ کوه ؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې سوال جواب دادئ چي د خدائ پاک په دې کښې يو حکمت دا ؤ چي رسول ته د تبليغ کولو و دغو کفارو ته اجر او ثواب حاصل سي اوبل حکمت پکښي دا ؤ چي د قيامت په ورځ کښې پر دغو کفارو باندي دا بهانه و دريږي چي په دنياکښې و موږ ته حق نه دئ بيان سوئ اورسول نه ؤ راته راغلئ .

همداسبب دئ چي الله (عز وجل)داسي فرمايلي دي چي ويرول اونه ويرول ستاپر دوی باندي برابر دي نه داسي چي نسبت ورسول ته هم سره برابر دي .

اودوهم سوال دادئ چي په کافرانو کښې خو زيات داسي خلگ ؤچي اخير يې ايمان راوړئ نو الله څنگه داسي فرمايلي دي چي هغه خلگ چي کافران دي ايمان نه راوړي ؟

ددې سوال جواب دادئ چي په دغه آيت کښې له کافرانو څخه هغه کافران مراد دي کوم چي داالله پاک په علم کښې د دوی خاتمه پر کفر باندي وه لکه ابوجهل ،وغيره . نعوذ بالله من سوء الخاتمة .

لفظي ترجمه :

(خَتَمَ) مهرلگولئ دئ (اَللّهُ) خدائ پاک (عَلٰی) پر (قُلُوبِ) زړوباندي (هِم) د دوی (وَ) او (عَلٰی) پر (سَمعِ) غوږوباندي (هِمْ) د دوی يعني الله پاک د دغو کافرانوپرزړواوغوږوباندي مهروهلئ دئ (وَ) او (عَلٰی) پر (اَبصَارِ) سترگوباندي (هِم) د دوی (غِشَاوَةٌ) پرده ده (وَ) او (لَهُم) دوی لره يعني سته دوی لره د قيامت په ورځ کښې (عَذَاب) عذاب (عَظِيم) ډير لوی ، غټ . يعني داچي د خدائ پاک د رسول خبر په دغوکفارو کښې هيڅ اثر نه کوي ،که هر څونه دَئ نصيحت ورته وکوي بياهم دوی ايمان نه راوړي ،داپه دې سبب چي الله د دوی پر زړو او غوږو مهر وهلئ دئ ،او د دوی پر سترگو يې پرده وراچولې ده ،نو دوی نه حق اوريدلائ سي ،او نه حق معلوموِلائ سي ،او نه حق ليدلائ سي ..

تــفــصــيــل اوعلمي خبري :

دکافرانو پر زړو اوغوږوباندي د مهر لگولواو دارنگه ددوی‌پرسترگوباندي دپردي اچولو مطلب څه دئ ؟

جواب ددې سوال دادئ چي د دغو کافرانو په زړواوغوږو کښې د دوی د کفر په سبب الله پاک يو داسي کيفيت پيداکړئ ؤ چي د هغه کيفيت په وجه د دوی زړونو په هيڅ ډول حق نه قبلوی او نه په حق پوهيدل .. او د دوی غوږونو که څه هم په ظاهره خو د حق خبره اوريدله خو دهغه معنوي کيفيت په وجه کوم چي د دوی په غوږو کښې الله پاک پيداکړئ ؤ د دوی غوږونو نسوای کولائ چي حق په داسې ډول واوري چي دا حق دئ او وئې مني دارنگه مراد له دې قوله د الله جل جلاله څخه چي پر سترگو د دوی باندي پَرده ده ، دادئ چي د دوی د کفراو گناؤ په سبب الله پاک ددوی په سترگو کښې داسي يو کيفيت پيداکړئ دئ چي د هغه په سبب دوئ نسي کولائ چي د حق نښانې او دليلونه په داسې ډول ووينې چي حق په وپيژني ، پوه سه چي له دغه کيفيت څخه کوم چي په

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه آيت کښي د خَتَم په لفظ تعبير ورڅخه سوئ دئ په قرآن کريم کښي په نورو الفاظوسره هم تعبير ورڅخه سوئ دئ لکه درِرَيْن په لفظ سره په دې آيت کښي (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلوبِهِمْ . .. .) او لکه د طبع لفظ په دې قول دالله کښي چي (اُلئک الذينَ طَبَعَ اللهُ عَلَى قُلُوْبِهِمْ) . او لکه د أِغْفال لفظ په د ي آيت کښي (وَلاتُطِعْ مَن اَغْفَلنَا قَلبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا) .

او لکه د قَساوة لفظ په دې آيت کښي چي (وَ جَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ قَاسِيَّةً) او ځينو مفسرينو د دغو الفاظو په منځ کښي يو څه فرق هم ذکرکړيدئ .

په يوه مبارک حديث کښي چي د أحاديثو معتمدو کتابو يې روايت کړئ دئ داسي راغلي دي چي کله چي يو انسان يوه ګناه وکړي نو دده په زړه کښي تور ټکئ پيداسي بياچي کله دغه انسان له دغي ګناه څخه توبه ونه کاږي اوبيابله ګناه وکړي نو دده په زړه کښي بل تور ټکئ پيداسي ،تر داسي حده پوري چي دده ټول زړه دغه تور ټکي ونيسي نو دا هغه رَان دئ يعني چي الله پاک په دې قول کښي ذکر کړئ دئ چي (کلا بَل رَانَ . . . .) . محترمو مسلمانانو کله چي د انسان زړه دغه تور ټکي ونيسي نو بيا ددغه انسان د سموالي او د هدايت امکان نسته اعُوذُ بالله منه ، همدارنګه په يوبل حديث شريف کښي راغلي دي چي دغه زړونه داسي زنګ نيسي لکه څرنګه چی اوسپينه زنګ نيسي يعني د ګناؤ په وجه يو قسم معنوي خراب صفت کوم چي د زنګ په ډول دئ په دغوزړوکښي دانسانانو پيداکيږي يوچا له ده مبارک څخه وپوښتل چي دغه زړونه چي زنګن سي نو بيا به په کوم شي سره بيرته صفا کيږي ؟ ده مبارک وفرمايل چي دمرګ په ډيره يادونه سره او په تلاوت دقرآن کريم سره .

په يوه بل حديث کښي رسول الله فرمايلي دي چي خبردار هر شي لره صفاکونکئ سته او صفاکونکئ دزړو يعني کله چي زړونه په ګناؤسره خيرن اوزنګن سي ذکر دخدائ دئ .

په يوه بل حديث کښي راځي چي بيشکه په جسد ، يعني په بدن د انسان کښي يوه ټوټه غوښه ده ، کله چي دغه غوښه صالح اوسمه سي نو ټول بدن صالح کيږي ،او که دغه غوښه خرابه ، فاسده سي ،نوټول بدن فاسديږي ، خبردار دغه ټوټه غوښه زړه دئ .

محترمو مسلمانانو په نن زمانه کښي د هرسړي ، او د هري ښځي زړه د ګناهونو په سبب کلک سوئ او زنګن سوئ دئ ، په دې سبب چي د خلګو شوق او ميلان وفساد ،او فسق ته ډير دئ ،او عبادت او بندګي د خدائ پاک باندي درنه وي ، او د علماؤ وعظ ، نصيحت هيڅ تاثير نه پکښي کوي .

نوهر مسلمان ته پکار ده چي اول د خپل زړه چاره وکړي په دې ډول چي مرګ ، قبر ، دآخرت حساب ، پر پل صراط تيريدل ، او د آخرت عذابونه ډير ډير په ياد ورولي ، او فکر پکښي وهي ، او دارنګه د قرآنکريم تلاوت ډير کوي ، او ذکر د خدائ پاک ډير ډير کوي تر څو چي په زړه کښي يې نرمي پيداسي او د ګناؤ له خِيرو څخه پاک سي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقري دسورت د ،۸،۹،۱۰،۱۱،۱۲، مبارکوایاتومحقق اومصحح تفسیراوتحقیق.

تفسیرفضل الرحیم (۲)برخه پاره الم/

لفظي ترجمه :

(و) او (مِنَ) ځني (النَّاسِ) د خلگو(مَن) هغه دی (یــَقُـــولُ) چي وايي دَیْ (امَنَّا) چي ایمان راوړئ دئ موږ(بِاللهِ) په خدائ باندی(وَ)او (بِالیــَومِ) په ورځ (الاٰخِرِ) اخیره باندی .

یعني په ورځ د قیامت باندی(وَ) حال دادئ(مَا) نه دي(هُم) دوی (بِمؤمِنِینِ)(۸) هیڅ مؤمنان یعني په هیڅ ډول دوی مؤمنان نه دي (یُخَادِعُونَ) چم کوي دوی (اَللهَ) له خدائ سره ،، مرا دادی چی دوی له رسول د خدای سره چم کوی (وَ) او (الَّذِینَ) له هغو خلگو سره (امَنوا) چي ایمان يې راوړئ دئ یعنی اوبل دوی په دغه منافقانه ویناکښی ومخلصومومنانوته کوم چی اصحاب دمحمدصلی الله علیه وسلم دی دوکه ورکوی(وَ) او (مَا) نه (یَشعُرُونَ)(۹) اگاه کیږ ي دوی .

یعني اوځنی له دغوخلگودمدینی منوری څخه هغه قسم خلگ دی چی دوی دالله ورسول اودده واصحابوته دملاقات په وخت کښی په دروغوسره داسی وایی چی موږهم ستاسی په شان مومنان یوپه الله پاک باندی اوپه ورځ داخرت باندی موایمان راوړی دی او حال دادی چی دوی په هیڅ معنی دمومنانوپه سلسله کښی داخل ندی خوداچی دوی په ظاهره دمسلمانی دعوه کوی په دی کښی ددوی غرض اومطلب دخدای درسول اودمومنانودوکه کول دی وبس او په دې نه آگاه کیږي او نه پوهیږي چي دغه چم او دغه د منافقت معامله ځموږ څونه بد أنجام او عذاب لري ، او نه په دې پوهیږي چي په حقیقت کښي دا موږ له خپلو ځانو سره چم کوو ، د خدائ (جل جلاله) و رسول او مومنانو ته ، او د الله تعالی ودین ته په دي سره هیڅ ضرر نه سو رسولائ ، او نه په دې طریقه هغه مقصدونه لاس ته راوړلائ سوکوم چي په دغه منافقت کښ موږ په نظر کښي نیولي دي .

پو سه چي په دغو اوپه راتلونکیو ایاتو کښي الله (جل جلاله) د منافقانو حالات بیان کړيدي.

محترمو مسلمانانو

منافق د اسلام له نظره پردری قسمه دئ اول إعتقادي انکاری منافق ، او دوهم اعتقادی شکی منافق اودریم عملي منافق ، اعتقادي انکاری منافق و هغه ته ویل کیږي چي په زړه کښي کافر وي ، اسلام نه مني ، مگر په خوله دا وايي چي زه مسلمان یم ، د اسلام دین مي قبول کړئ دئ اوشکی منافق وهغه ته ویل کیږی کوم چی په باطن کښی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسلام اودقران اودرسول الله په حق والی کښی شک لری خوپه خوله دغه شک نه ښکاره کوی و دغودواړه قسمه منافقانو ته غير مجاهر کافران ويل کيږي او هغه چي په ښکاره کافر وي و هغه ته کافر مجاهِر ويل کيږي پوسه چی دغه دوه قسمه منافق تر ښکاره کافر په کفر کښي زيات أغلَظ دی ، او د قيامت په ورځ کښي يې عذاب هم تر ښکاره کافر سخت دئ . ځکه دَی تر ښکاره کافر اسلام ضرره ډير دئ ځکه چی په ده مسلمانان خطاؤځي ، او په دې وجه چي ده د اسلام او مسلمان په جامه کښي ځان ښکاره کړئ دئ په مسلمانانو کښي مداخله ډيره کولائ سي ، او د مسلمانانو په پټو رازو اسانه خبريدلائ سي ، او مختلف ضررونه ومسلمانانو ته رسولائ سي .

او عملي منافق و هغه چاته ويل کيږي چي وي مسلمان ، خو خويونه د منافق په ده کښي موجود وي لکه دروغ ويل ، وعده خلافي کول ، په امانت کښي خيانت کول ، لکه چی په يوه مبارک حديث کښي هم داسي راغلي دي .

په مدينه منوره کښي چي د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) په وخت کښي کوم منافقان وونو هغه اول دوه قسمه منافقان ۇ ، او اکثر د دوی يهود ۇ چي شمير يې و دريوسوو۳۰۰ ته رسيدئ ، او عبدالله ابن أُبئ ابن سلول له دغو منافقانو څخه ډير مشهور منافق ۇ .

تفصيل اوعلمی خبری(ومن الناس)پوسه چی دمن کلمه دلته اسمی ده مؤله ده په لفظ دبعض سره مضافه ده د(الناس)ولفظ ته اومجموع مبتدا دی او(من يقول الخ) يی خبردی اوعکس ددی مناسب ندی ځکه چی بيا دغه جمله مفيده نه واقع کيږی لکه چی پرعالم سړی باندی داخبره خفی نده د(الناس) دلفظ تحقيق به په بل ځای کښی درته راسی ،،فائده،پوسه چی ددی خبری استنباط چی من جاره اسميه هم راځی علامه تفتازانی رحمه الله کړيدیاوکړی ئی هم ددغه ايت دحل په وجه دی ځکه چی ځنو مفسرينولفظ د(من الناس) لکه چی متعارف دی جار او مجروربللی دی اودمتعلق مقدرپه اعتبارئی خبرمقدم د(من يقول)دپاره گرځه ولی دی نومعنی دجملی نامناسبه راغله ځکه چی پردغه تقديردجملی محصول حکم دی پر(من يقول)باندی په(من الناس) سره يعنی هغه څوک چی وائی چی موږايمان راوړی دی الخ هغه بعضی دخلگودی اودابی فايدی محصول دی مفيدمطلب پردغه تقديرثابتيږی چی پر(من الناس)باندی په(من يقول)سره حکم وکړسی لطيفه ،،دِمن لفظ اسم هم راځی لکه پدغه آيت کښی اوفعل هم راځی بيانودواحدمذکرامرحاضرمعلوم صيغه ده له ،،مان يمين مينا ،،څخه چی په معنی ددروغ ويلو دئ اوحرف جرهم راځی نوپه ده کښی دکلمی دری سره قسمونه جمعه سوی دی مادغه دری سره ډوله من په يوه ترکيب کښی په دی ډول راوړی دی من من من عطازيد(من يقول)پوسه چی دمن په کلمه کښی دوه احتماله دی، اول دا چی موصوفه سی اود(يقول) جمله يې صفت سی نوبه تقديرپه دی ډول سی ای ومن الناس ناس الخ يعنی ځينی دخلگو داسی خلگ دی الخ، اودوهم داچی موصوله سی اومرادورڅخه معلوم خلگ دمنافقينوسی لکه عبدالله ابن ابی ابن سلول اوامثال دده نوبه کلمه دمَنْ په معنی دالذين سی پوسه چی ديقول لفظ له قول څخه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړدئ اودقول لفظ په قرآن کریم کښې په پنځو مختلفومعناګانوکښې مستعمل سویدی، اول خالی دژبې وینابې له دی څخه چې زړه ورسره موافق وی لکه په دغه آیت کښې، دوهم دژبې ویل سره له موافقت اواعتقاده دزړه لکه ددغه سورت په ،۱۵٦،آیت کښې ، دریم په معنی دکلام دخدای پاک لکه دنحل دسورت په ،۵۱، آیت کښې ،څلرم په معنی دوحی لکه داذالشمس کورت په ،۱۹ آیت کښې ، پنځم دافتراپه معنی لکه ددغه سورت په ،٦۹ آیت کښې، دیقول په لفظ کښې دهوضمیرمستتردی راجع دی ومن ته په اعتباردلفظ دمن ځکه چې دمن کلمه دلفظ په اعتبار مفرده ده اودآمنا وغیره په لفظو کښې دمن دکلمی دمعنی مراعات سویدی ځکه چې من په معنی کښې جمع دی (آمنا بالله الخ)په دغه قول کښې ولی ایمان ترالله اوترورځی داخرت پوری خاص ګرځول سوی دی سره له دی چې ددغو منافقانوله حال سره خو مناسب ذکرکول دایمان په رسول صلی الله علیه وسلم اوپه قرآن کریم ؤځکه چې دغه منافقان خواکثر یهودان ؤکوم چې په خدای اودآخرت په ورځ باندی یې له پخواڅخه لاایمان درلودی ځکه چې دوی اهل کتاب ؤ ؟ددی سوال اصلی اوپه زړه پوری جواب دادی چې دغومنافقانوخوورسول علیه السلام اوومومنانوته پرټولومومن به شیانوباندی دایمان راوړلو اظهارکاوه مګرپه آیت کښې ددغو دووشیانوذکر په دی وجه خاص سویدی چې په دی سره الله پاک ودی خبری ته اشاره کړیده چې دغه منافقین په هغوشیانوباندی دایمان په دعوه کښې لادروغ وایی کوم چې دوی په هغی دعوې کښې په خپلوزړوکښ هم ځانونه صادقان بولی نودهغه ایمان په دعوه کښې به چیری دوی صادقان وګڼل سی کوم چې دوی پخپله هم خپل ځانونه په هغی دعوی کښې کاذبین بولی چې هغه دعوه دایمان راوړلوده په قرآن اوپه حضرت محمد صلی الله علیه وسلم باندی

(وماهم الخ)پوسه چې مقصودله دغه قول څخه رددی دذکرسوی قول دمنافقانو نوپه دی سبب دلته داسوال کیږی چې دوی خودعوه دایمان د(آمنا)په لفظ سره کړیی وه کوم چې جمله فعلیه ده نوپه ردکښې یی هم بایدجمله فعلیه ویله سویی وای چې (وماآمنوا) دی جواب ددی سوال دادی چې په دی سبب له جملی فعلیی څخه وجملی اسمیی ته عدول سویدی کومه چې د(وماهم بمؤمنین) جمله ده چې پردغومنافقانوباندی ردپه ابلغه اوپه اکمله وجه سره راسی ځکه چې د(ماآمنوا)جمله دلالت کوی پرنفی دایمان راوړلو ددوی په ماضی زمانه کښې اومذکوره جمله اسمیه دلالت کوی پرنفی دایمان ددوی مطلقا(یخادعون الله الخ) پوسه چې دغه جمله مستانفه جمله ده جواب دیوه مقدر سوال واقع سوی ده سوال دادی چې منافقانوپه دغه دروغ ویلو کښې چې مومنان نه وه اوپه خوله بی ویل چې مورږ ایمان راوړی دی څه مطلب اوغرض درلودی نوالله پاک د(یخادعون)په جمله سره ددغه سوال جواب فرمایلی دی حاصل دجواب دادی چې غرض اومطلب ددوی په دی کښې دوکه اوچم کول ؤدخدای له رسول اوله مومنانو سره هم دارنګه پوسه چې دیخادعون لفظ له مخادعة یاله خداع څخه جوړدی اومجرد مصدریې خدع دی کوم چې په اصل کښې و پټولوته اویاوفسادته ویل کیږی اوپه عرف کښې خدع ودی ته ویل کیږی چې ویوچاته په فکرکښې یوشی ورواچوی اومرادستا په حقیقت کښې بل شی وی چې هغه هم مکروه اوناوړه شی وی اوپه یوه حدیث کښې کوم چې قرطبی ذکرکړی دی دخدع یادخداع تفسیر په دی ډول سوی دی چې خدع ودی ته ویل کیږی چې شرعی کارکوم چې الله پاک ته په هغه سره امرکړی یې ددنیوی اغراضوپه خاطر وکړی دمثال په ډول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمونځ يازکات ا ويابل عبادت دریایادمال حاصله ولوپه خاطر وکړی نوودغه ته خداع ويل کیږی سوال منافقانوخوهم لکه مسلمانان پردی باندی عقیده درلوده چی له الله جل جلاله څخه هیڅ شی نسی پټیدلای نو بیاڅنګه دوی له الله سره مخادعه کوله ځکه مخادعه خوله هغه چاسره ته کولای سی چی له هغه څخه ته یوشی پټولای سی ددی سوال متعددجوابونه دی اول جواب دادی چی په کلام کښی دمضاف حذف راغلی دی اوتقدیردکلام په دی ډول دی(یخادعون رسول الله) اودوهم جواب دادی چی په دوی کښی داعقیده موجوده وه چی العیاذبالله الله پاک په ټولوجزئیاتوعلم نلری دریم جواب دادی چی څرنګه چی ددغومنافقانومعامله له الله پاک سره په دی ډول وه لکه چی ګواکی د وی له الله سره چم کوی نوپه دي وجه الله پاک ددوی له معاملي څخه په مخادعه سره تعبیرفرمایلئ دئ ،سوال دالله پاک په شان کښي خودامحال دئ چي دَيْ له يوچاسره خِداع اوچم وکړي اودارنګه رسول علیه السلام اواصحابودده هم له منافقانوسره کومه معامله دچم نه کوله اوسره له دي چي د (یخادعون) له لفظ څخه کوم چي دمفاعلي باب دئ دالازمیږي چي الله پاک یارسول دده اوومومنانو هم له دوی سره خِداع اوچم کاوه ،،مفسرینوددغه سوال متعددجوابونه ذکرکړیدي خوډیرپه زړه پوري جواب دادئ چي د(یخادعون) فعل دلته دمبالغي دپاره دئ اودمفاعلي معني نه ده ورڅخه مراد یعني معنی یې داسي نه ده چي دوی مقابله کوي په چم کولو کښي له خدای سره اوله مومنانوسره بلکي معني یې په دي ډول ده چي ډیرچم کوي دوی‌له الله جل جلاله سره اوله مومنانوسره، سوال د(یخادعون الله الخ)، دجملي اود(ومایخدعون الخ،)دجملي په منځ کښي تعارض موجوددئ ځکه چي د(یخادعون)په جمله کښي ومنافقینوته دخِداع ثبوت راغلئ دئ له رسول سره اوله مومنانوسره اود(ومایخدعون) په جمله کښي مُخادعه اوچم ددوی حصرسویدئ په ځانوددوی کښي یعني دوی له هیچاسره چم نه کوي مګرله خپلوځانوسره جواب ددي سوال دادئ چي اوله جمله پرظاهرباندي بناده یعني په ظاهره خودوی‌له رسول اوله مومنانوسره خِداع کوله اودوهمه جمله پرباطن اوپرحقیقت باندي بناده ځکه چي دنیوي اواُخروي وبال،ضرراوعذاب دخِداع ددوی‌خاص ودوی ته راګرځیدئ نه ورسول علیه السلام اوومومنانوته .

(الانفسهم) پوسه چي د(انفس) لفظ جمع دنَفس دئ، اودنفس لفظ په خوراډیرومعني ګانو کښي مستعملیږي ، (۱)مجموع روح اوبدن (۲) روح(۳)هغه نفس چي اهل طریقت یې ثابته وي(۴)نفس اَماره(۵)نفس لَوّامه(٦)نفس مُطمئِنّه(۷)نفس حیواني(۸)نفس نباتي(۹)نفس جمادي(۱۰)نفس ناطقه انساني، دلته په اوله معني مراددئ کوم چي په پښتوکښي دځان اودځانوپه لفظوسره تعبیر ورڅخه کړکیږي.

)ومایشعرون . (

دغه فعل له شعورڅخه یاله شَعرڅخه جوړدئ کوم چي په عرف کښي واِحساس ته ویل کیږي یعني وهغه علم ته چي حاصل سویوي په یوه له حواسوسره چي قوه باصره اوقوه سامِعه اوقوه شامه اوقوه ذائقه اوقوه لامِسه وغیرها دي اوپه اصلي لغت کښي شَعرپه معني دعلم دئ اومفعول ددغه فعل محذوف دئ تقدیریې په دي ډول دئ ،(ومایشعرون انهم في الحقیقة لایخادعون الاانفسهم،)، پوسه چي په دغه قول کښي الله پاک له دوولاروڅخه ودي خبري ته اشاره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړیده چي دغه منافقین په اخیره درجه کښي احمقان اوبي عقلان دي اول له دي لاري څخه چي سره له دي چي داخبره چي ددوی دغه خداع اوچم په حقیقت کښي پردوی باندي راګرځي دمحسوسوشیانوپه ډول ښکاره دئ مګربیاهم دوی‌په دي نه پوهیږي دوهم له دي لاري چي شعوروحیوان ته هم ثابت دئ لیکن دوی سره له دي چي انسانان دي بي شعوره دي

لفـظي ترجــمه :

(فِي) په (قُــلُوبِ) زړوکښي (هِم) د دوی یعني ددغو منافقانو (مَرَض) مرض دئ یعني هم د دوی په زړو کښي ظاهري ناجوړي او مرض دئ او هم باطني اومعنوی ناجوړي ددوی په زړو کښی موجوده ده چي بیان بې ان شاءالله راسي (فَ) وروسته (زَادَ) زیات کړئ دئ(هُم) دوی لره(الله) خداي پاک (مرَضا) مرض یعنی کوم مرض چی په دوی کښی داسلام اودمسلمانانودحالاتودترقی په وجه په دوی کښی پیدا سوی ؤاویاله پخوالاپه دوی کښی ددوی دخباثتو په وجه موجودؤ هغه الله پاک نور هم ورزیات کړ (وَ) او (لَهُم) دوی لره یعني اوسته دوی‌لره دقیامت په ورځ کښي (عَذَاب) عذاب (اَلیم) درد ورکونکئ ، یا درد ناک (بِمـَا) په سبب ددې (کَانُو) چي دي دوی او یا وو دوی (یَکذِبُون)(۱۰) دروغ وایي یا دروغ بې ویل .

یعني په سبب ددې چي دوی په دروغو په خوله داسلام دعوه کوي او په زړو کښي یې کفر دئ د قیامت په ورځ دوی لره درد ورکونکئ سخت عذاب ورکیدونکئ دئ .

پوه سه چي کله چي د خدائ (جل جلاله) رسول و مدینې منورې ته له مکي څخه په هجرت ورغئ ، او مسلمانان سره پر راټول سول ، اوپه مدینه کښي د اسلام حاکمیت پیل سو ، نو د دغو منافقانو په زړو کښي ظاهري او باطني مرض پیدا سو ظاهري مرض په زړو کښي د دوی دا ؤ چي د اسلام او د مسلمانانو تجمُّع ، او دخدائ درسول د موجودیت په سبب بې زړونو درد کاوه او همیشه به غمجن او په ویر أخته ؤ . او باطني مرض یې داؤچي ددوی په زړوکښي داسلام اوداسلام دپیغمبراودقران کریم په باره کښي کفر، نفاق او شک پیداسو او بیا چي به هر آیت اوهر حکم په اسلام کښي له الهي لوري څخه پرحضرت محمدصلي الله علیه وسلم باندي نازلیدئ نو د دوی معنوي مرض به کوم چي ددوی کفر او شک او نفاق ؤ ورسره زیاتیدئ او دارنګه څونه چي به د خدائ (جل جلاله) دین او مسلمانان قوي کیدل نو هغونه به د دوی ظاهري مرض کوم چي ددوی‌دزړونو درد اوغصه او غم اوددوی دبدنونواارامي وه، زیاتیدئ .

تفصیل اوعلمي خبري .

)في قلوبهم مرض (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي د(قلوب) لفظ جمع دقلب دئ دقلب لفظ په عربي لغت كښي په ډيرومعني ګانوكښي مستعمل سويدئ(۱) خالص اوشريف جز ديوشي هرشي چي وي(۲)زړه، كه دانسان وي اويادكوم بل شي وي(۳)اړول ديوشي پربل مخ باندي(۴)دقلب له لفظ څخه دتفعيل د باب مصدرهم راغلئ دئ كوم چي تقليب دئ اوتقليب په معني دنظراوسوچ وهلوده په عاقبت اوپه انجام كښي دكارولكه په دي قول دالله پاک كښي (وَقَلَّبُوْالَکَ الْاُمُوْرَ) التوبه /۴۵

)۵(دقلب له لفظ څخه تَقَلُّب هم راغلئ دئ كوم چي دتَفَعُّلْ دباب مصدردئ، تقلب وتصرف ته و يل كيږي په كاروواوپه ښاروكښي لكه په دي قول دخدای پاک كښي (فَلَايَغْرُرْکَ تَقَلُّبُهُمْ فيْ الْبِ‍ِلَادِ) سورة غافر / ۴

اودارنګه تَقَلُّ‍ُبْ وهغه ريږديدلوته هم ويل كيږي كوم چي دويري اودترس له وجي وي لكه په دی قول دخدای كښی(تتقلب فيه القلوب والابصار،) سورة نورا يت ،،۳۷،ا وپه عرف كښي دقلب دلفظ غالباً پردوومعني ګانوباندي اطلاق كيږي لكه چي امام ابوحامدغزالي فرمايلي دي چي دلفظ دقلب پردوومعناګانوباندي اطلاق كيږي اول قلب هغه غوښه چي صنوبري شكله ده اودسينې په چپه طرف كښي پرته ده اوپه باطن كښي ددغي غوښي تجويف موجوددئ اوپه دغه تجويف كښي توره وينه پرته ده كومه چي منبع اومعدن دروح ده يعني دحيواني روح چي عبارت دئ له بخارلطيف څخه اودوهم ،،قلب لطيفه ربانيه روحانيه ده كومه چي ترهمدغه صنوبري شكله غوښه پوري تعلق لري، پوسه چي په پښتوكښي له اولي معني څخه په زړه اوله دوهمي معني څخه په روح تعبيركيږي همدارنګه پوسه چي علماؤذكركړيدي چي په قران كريم كښي دقلب لفظ په دريومعني ؤ كښي مستعمل سويدئ، اول په معني دعقل لكه په دي قول دخدای كښي

(اِنَّ فِي ذَالِکَ لَذِكْرَى لِمَن كان له قَلب)سورت احقاف/۷۳ ، اودوم په معني درأی اودتدبيرلكه په دي قول دخدای پاک كښي (تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعاً وَقُلُوْبُهُمْ شَتَّی) سورت حشر/۱۴، دريم په معني دذكرسوي صنوبري غوښي كومه چي زړه ورته ويل كيږي لكه په دي قول دخدای پاک كښي(فَاِنَّهَالَاتَعْمَلُ الابْصاَرُوَلَكنْ تَعْمی اَلقُلُوْبُ الَّتِيْ فِی الصُّدُوْرِ‍ِ) سورت حج ايت ٦٦،خوزماپه فكرپه قران كريم كښي دقلب لفظ په څلورمه معني كښي هم مستعمل سويدئ چي هغه قلب صنوبري اولطيفه ربانيه دواړه دي خوالبته دغه استعمال يې په طريقه دعموم د مجازسره دئ اودلته په ايت كښي د(قلوب)له لفظه څخه همدغه معنی مرادده

(مَرَضٌ) پوسه چی دمرض د لفظ حقيقی معنی هغه شی ده كوم چی موږ يې په پښتوكښی مرض اوناجوړی بولولكه زكام تبه اوداسی نوری بدنی ناجوړی اودمجازپه ډول وقلبی بدواوناﻻئقه صفاتوته هم ويل كيږی كوم چی قلب اوروح له اعتدال څخه خارجه وی اودقلبی اوروحی كماﻻتومانع ګرځی لكه كفر، نفاق، بخل، دګناؤمحبت، كبر، عجب،وغيره دنبی عليه السلام دزمانی په منافقينو كښی هم حقيقی مرضونه اوهم مجازی مرضونه دواړه قسمه موجودوه حقيقی مرضونه دامرضونه په دوی كښی موجود وه چی هروخت چی به دمسلمانانوله يوه پرمختګ څخه خبرسول نوددوی په ز ړوكښی به محسوس دردونه پيداسول اوپه بدنوكښی بی ناجوړی پيداسوه او طبيعتونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومزاجونه بی خراب سول او مجازی مرضونه ددوی داوه چی ددوی په زړونو کښی دخدای له رسول او له مومنانوسره حسداوکین اوبغض ؤاودارنگه په دوی کښی کفر اونفاق موجود ؤ(فزادهم الله مرضا)پوسه چی زیاتول دمرض ددوی په دی ډول وه چی اول ځل چی په مدینه کښی دخدای رسول اودده اصحاب سره یوځای سول اوداسلام دبدبه اواوازه پورته سوه اودکفارو دیهودانووغیره ریاستونه په تزلزل کښی راغلل نودمنافقینوپه بدنو اوزړو کښی ظاهری اوقلبی مرضونه پیدا سول له دی څخه وروسته چی به کوم ایت یا کوم یوشرعی حکم نازلیده نوددو ی قلبی مرض به نورزیا تیده اودارنگه چی به کومه خوشحالی اوترقی داسلام راغله نوددوی بدنی ناجوړی به نوره هم زیاته سوه دذکرسوی قول دخدای پاک مقصودهمدغه شی دی.

پوسه. چي په قران کريم کښي الله پاک دکافرانودزړوپنځه ويشت قسمه مرضونه او نارواوبدخويونه او احوال ذکرکړيدي .

)۱ (انکار ،لکه دسورت نحل په (۲۲) ایت کښی ،(۲)حمية الجاهلية لکه دسورت فتح په په (۲٦)ایت کښي (۳)انصراف لکه دسورت توبه په(۱۲۷) ايت کښي (۴)قسوة لکه دسورت بقري په (۷۴)ایت کښي (۵)موت سورت انعام (۱۲۳)ايت کښي (٦) مرض سورت بقره(۱۰)ايت کښي (۷)طبع، سورت منافقون(۳)ایت (۸)زيغ، سورت ال عمران (۷)ايت (۹) اباء، سورت توبه (۸)ايت (۱۰)ارتياب، سورت توبه (۴۵)(۱۱) اکنة، سور ة کهف (۵۷)ايت (۱۲)رعب، سورت احزاب(۲٦)ايت (۱۳)لهو، سورت انبياء (۳)ايت(۱۴) شدت، سورت يونس (۸۸)ايت (۱۵)ښائسته کيدل دمخالفت الرسول، سورت فتح (۱۲)ايت (۱٦)غلاف القلب، سورت (۱۵۵)ايت(۱۷)اقفال، سوت محمد (صلى الله عليه وسلم)(۲۴)ايت ۱۸)اشمئزاز، سورت زمر(۴۵)ايت (۱۹)۸عمي،سورت حج (۴٦) ايت (۲۰)نفاق القلب، سرت توبه (۷۷)ايت(۲۱)غمره، سورت مؤمنون (٦۳)ايت (۲۲)تشيت، سورت حشر(۱۴)ايت (۲۳)رين، سورت تطفيف (۱۴)ايت(۲۴)ضيق، صدرپه معني دقلب دئ، سورت انعام(۱۲۵)آيت(۲۵)ختم، لکه د(ختم الله)په ايت کښي ..

فايده . دقلب اودقلب دصفاتوپه اړه به انشاءالله زيات تفصيلات په نوروځايوکښي دتفسيردرته راسي .

)اليم (

پو سه چي د (أليم) لفظ فَـعِــيــلٌ وزن دئ ، فعيل وزن اگر چي په ډيرو معناؤ راغلئ دئ ، خو دلته بعض مفسرين وايي چي په معنى د اسم مفعول دئ له باب څخه د إفعال ، يعني د مُـؤلَـــم په معنى دئ ، بيا نو دغه سوال پيدا کيږي چي مؤلم يعني درناک گرځول سوئ خو هغه څوک دئ چي په عذاب کښي وي ، نه په خپله عذاب ؟

نو بيا په دي ډول جواب ورکول کيږي چي عذاب ته له وجي د مبالغې مولَم ويل سوئ دئ ،يعني دغه عذاب ددوی به دونه سخت وي چي دده د ډير سختوالي په وجه به گواکي دا عذاب په خپله لا دردناک وي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځيني علماء د (اليم)لفظ په معنى د اسم فاعل له باب څخه د إفعال ګرځوي ،کوم چي مؤلِم په معنى ددرد ورکونکي دئ، پر دغه تقديربانديي بيا دا سوال پيدا کيږي چي فعيل وزن خو د مُ‍ـفْـعِـلْ په معنى نه راځي ؟

نوبياپه دي ډول جواب ورکړکيږي چي صحيح خبره داده چي دفعيل وزن دمُفْعِلْ په معني راتلای‌سي لکه نَذيرچي په معنى د مُنذِردئ .

پو سه چي د (يکذبون) په لفظ کښي دوه قراءته راغلي دي اول په تخفيف د ذال سره نو پر دغه تقديربانديي به د(بِما) په لفظ کښي د ما کلمه مصدريه سي ، او معنى د

(بما کانوا يکذبون) به په هغه ډول سي چي له مخه تيره سوه . دوهم په تشديد د ذال سره نوفعل مضارع له باب څخه د تفعيل سي اوپر دغه تقديربه يا د (مــا) کلمه موصوله سي ، او د (يکذبون) له لفظ څخه بِه د(به) لفظ محذوف سي نو به معنى په دي ډول سي

(بما) په سبب دهغه (کانوا) چي ؤ دوی (يُکَذِّبُوْن) نسبت د درغو کاوه دوی(به) وهغه ته يعني چي هغه رسول او قرآن دئ .

او يابه مصدريه سي او معنى به په دي ډول سي (بما) په سبب ددي (يکذبون) چي تکذيب کاوه دوی ، يعني نسبت د دروغو کاوه دوی، و رسول او و قرآن ته پر دغه تقديربانديي د (بــه) لفظ له (يکذبون)څخه وروسته نه مقدرکړکيږي .

پوه سه چي دغه ډول دروغ کوم چي منافقانوبه ويل داسلام له نظره کفربلل کيږی ،او له دي څخه ماسوی هغه قسم دروغ چي مسلمانان يې وايي کبيره او غټه ګناه ده ، توبه کول ورڅخه فرض دی ، اوپه دغه قسم دروغوسره انسان فاسق ګرځي البته په ځينو ځايو کښي درواغ ويل روا دي لکه چي په يوه حديث شريف کښي راځي چي په دريو ځايو کښي درواغ ويل روا دي :

اول د ميړه او د ښځي تر منځ چي مثلا د ښځي د خوشحالۍ لپاره ميړه په درواغو وښځی ته ووايي چي ته سخته پر ما باندي قدرمنه يې ، او يا ښځه دا ډول يوڅه په درواغو وميړه ته ووايي .

دوهم د مسلمانو په منځ کښي د اصلاح لپاره .

دريم و مجاهدينو ته په دور ا ن کښی دجنګ . او کله درواغ ويل واجب ګرځي چي تفصيل بی بل ځایٔ انشاءالله راسي .

لفظي ترجمه :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(وَا) او (إِذَ)ا هغه وخت (قِــيلَ) چي وويل سي (لَهُــم) دوی لره ، يعني دغو منافقانو ته (لَا) مه(تُفسِــدُوا) کوی فساد يعنی مه کوی فساد (فِي) په (الأَرضِ) دې مزکه کښي يعني په دې مزکه د مدينې کښي ياپه جنس ځمکه کښی يا په عالم کښی ،لکه چی توضيح بی راسی(قَــالــوا) نو وايي دوی يعني دا منافقان و دغه ويونکي، نصيحت کوونکی ته (إِنَّمَــا) بېشکه خاص دا خبره ده (نَــحــنُ) موږ (مُصلِــحُــون)(١١) اصلاح کونکي يو .

يعني کله چي و دغو منافقانو ته يو څوک ووايي چي دغه د فساد کارونه د مدينې په مځکه کښي مه کوی ، نو دغه أحمقان او د نفس په خواهشاتو کښي غرق سوي منافقان خپل دغه د فساد کارونه د إصلاح کارونه بولي او وايي چي يواځي موږ يو چي اصلاح کونکي يو او دغه کوم څه چي موږ يې کوو هغه ټول د اصلاح کارونه دي مطلب ددوی په دی قول کښی داهم ؤچی ودغه نصيت کوونکی ته بی ددی خبری اشاره هم کوله چی په حقيقت.کښی مفسدين هغه خلگ دی کوم چی ته يې مصلحين بولی يعنی چی اصحاب دمحمدصلی الله عليه وسلم دی،محترمومسلمانانو دغه راز په هر وخت کښ چي کومه مفسده ډله پيدا کيږي ، او دفساد کارونه کوي ، نودوی دغه د فساد کارونه د خير کارونه بولي ا وکوم خلگ چی مصلحين وی نودوی وهغوی ته فسادکوونکی اوددوی کارونه دفسا کارونه بولی .

دارنگه د منافق انسان په ناروا خويو کښي يو غټ ناروا خوی دادئ چي يو خو هميشه د شر اوفساد کارونه کوي ، او بل دغه کارونه و خلگو ته د خير په کارو سره تعريفه وي ، او که يو څوک نصيحت ورته وکړي نو دوی پر ځائ ددې چي د نصيحت کوونکي خبر ومني مقابله ورسره کوي ، او دا ورته وايي چي کوم کارچی ته يې د خير بولې هغه په أصل کښي د شر کار دئ ، او کوم کار چي ته يې د شر بولې هغه د خير کار دئ .محترمودارنگه په هره زمانه کښي چي کومي ډلي په مسلمانانو کښي پيداکيږی ، او ټول کارونه يې په حقيقت کښي هم دبشريت اوهم د إسلام پرضدوی ، اوهرکاريې داهل شر اواهل،فساد په گټه تماميږی. او کله چي علماءاوپوهان اومصلح کسا ن و دوی ته نصيحت وکړ ي نوپه داسی حال کښ چی دوی خپل ځانونه پر حق بولي ودغو نصيحت کوونکوته بَد وايي ،نو دغه قسم ډلي د همدغو منافقينو زيږنده دي ، بلکي د ځينو علماؤ له قوله داسي معلوميږي چي له دغه آيت څخه په أصل کښي مراد همدغه د اوس وخت فاسدي فرقې دي چي په مسلمانانو کښي پيداکيږی .

لکه چي قاضي بيضاوي (رحمه الله تعالی) په خپل تفسير کښي ذکړيدي چي له حضرت سلمان څخه روايت دئ چي أهل ددغه آيت تر اوسه پوري نه دئ راغلئ ، يعني له دې څخه وروسته به راځي ، نو له دې څخه معلوميږي چي ددغه آيت أهل د موجوده زمانوفسادپيشه او گمراه ډلي دي .

پو سه چی منافقانو چي په مدينه منوره کښی کوم فسادونه کول نود هغوی ترذکرکولودمخه دمقدمی په ډول ويوی خبری ته فهم وکړی هغه خبره داده چي په انسان کښي د فساد او د شر قوتونه هم سته او د خير اود صلاح قوتونه هم سته نو کله چي انسان د شر د قوتو په مقتضی ځي او د خير قوتونه په ده کښي مغلوب سي نو دغه انسان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مفسدانسان ويل کيږي دمديني منوري منافقان همدغسي خلگ ؤ څکه چي دوی په خواهشاتو د شهوت اود نفس کښي غرق سوي وه او غضبي قوتونه يې د إفراط و درجې ته رسيدلي وه او کوم قوتونه چي د خيراودصلاح اوداصلاح قوتونه دي لکه عقلي او روحي قوتونه نوهغه په دوی کښي دشهواني اودنفساني اودغضبی قوتونوترغلبي لاندي راغلي وه ترداسي اندازي پوري چي دغومنافقانو په هيڅ ډول نسوای کولای چي دعقل اودروحي قوت په مقتضی سره عمل اوکاروکړي،اوس نو ددوی‌دهغوفسادو يوڅونموني درته ذکرکوم کوم چي دوی به په مدينه منوره کښي کول

اول،دوی به د خپلو فاسدو مفاداتو په خاطر د مسلمانانو خبري و کافرانو ته رسولې اومسلمانانوته بې بياخپل ځانونه مسلمانان ښکاره کول دا ددې دپاره چي د مسلمانو په منځ کښي هم ځاۓ ولري او د کفارو په منځ کښي يې هم ولري .

دوهم،په مسلمانانو پسي بې استهزاوي کولي اوپسخندونه بې په وهل ،

دريم، ناروا کارونه بې برملااوپه ښکاره کول ،

څلورم، کفار بې پر مسلمانانو باندي راپارَول اوکفار بې هميشه ودي ته رابلل چي دمسلمانانوپرخلاف باندي سره متحد سي اوورسره وجنگيږي

پنځم، د مسلمانانو په غم به خوشحاله کيدل ، او په خوشحالي بې خفه کيدل .

شپږم، د کمزوري ايمان د خاوندانوپه ذهنوکښي بې د اسلام اوداسلام دپيغمبراودقران کريم په شان کښي شکونه پيداکول ددې دپاره چي بيرته هغوی له اسلام څخه واړه وي ،

أوَم، چا چي به اراده د ايمان راوړلو وکړه او دوی به په خبر سول نو هغه بې له ايمان راوړلو څخه منعه کاوه ،،دغه دمديني دمنافقينو دفسادکولو يوڅونمونې وي چي درته ذکرمي کړې،

تفصيل اوعلمي خبري .

)واذاقِيل لهم (

پوسه چي دغه جمله يامعطوفه ده د(يکذبون)پرجمله باندي کومه چي په محل کښي دنصب ده اوخبرد(کانوا) ده نوبه دغه جمله هم په محل کښي دنصب سي اودارنگه به داخله سي په سببيت کښي دي قول خدای پاک لره چي (ولهم عذاب اليم)اويامعطوفه ده د(يقول) پرجمله باندي نوبياکچيري د(مَن) کلمه په (من يقولُ) کښي موصوفه سي نودغه دواړه جملي به په محل کښي درفع سي اوکه موصوله سي نوبيادغه دواړي جملي محل داعراب نلري څکه هره جمله چي صله دموصول واقع سي نو بياپه محل کښي داعراب نه وي،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال،دغه قائل څوک ؤچي ومنافقينوته بې دغه ذکر سو يې ويناکوله ،

جواب، قاضي بيضاوي رحمه الله تعالي فرمايلي دي چي مرادله دغه قائل څخه ياالله پاک دی اويارسول عليه السلام دئ اوياکوم بل څوک له مومنانوڅخه دئ اوځني مفسرينوبيا ذکرکړيدي چي دلته مرادعام قائل دئ يعني مطلب دادئ چي هرڅوک چي دغومنافقينوته دغه ذکرسوې ويناوکړي نودوی وهغه ته دغه مذکور جواب ورکوي اوځني مفسرينوويلي دي چي داهم روا ده چي مراد دي له دغه قائل څخه د منافقينودجملي څخه يوڅوک وي کوم چي داستهزا اودمجلس دتازه کولو لپاره بي دغه ذکرسوېې ويناوخپلومنافقينوملگر يوته کوله ،سوال، د(لاتفسد في الارض) جمله د(قيل) دپاره نائب فاعل واقع سويده اوحال دادئ چي نائب فاعل خو اسم وي نه فعل ياحرف ياجمله، جواب، د(لاتفسدوا)جمله مأوله په لفظ دهذالقول سره ده نوځکه نائب فاعل واقع سوي ده، پوسه چي (لاتفسدوا) فعل له فساد څخه مشتق دئ کوم چی ودي ته ويل کيږي چي يوشي له خپل اعتدال څخه خارج سي او وهرضررى او نقصاني کارته فسادويل کيږي لکه چي وهرنافع اوگټورکارته صلاح ويل کيږي ،

)في الارض (

پوسه چي دارض له لفظ څخه يامراددمديني ځمکه ده نوپردغه تقديربه الف لام د(الارض) په لفظ کښي يادپاره دعهدخارجي حضوري سي اويا به عوض سي له مضاف اليه محذوف څخه چی د(المدينة) لفظ دی اويا مرادورڅخه عامه مځکه ده نوبيا به الف لام دجنس دپاره سي اوځنومفسرينوذکرکړيدي چي د(الارض)له لفظ څخه دلته مراددنيااوعالم دئ ،

)قالواانما ...الخ (

پوسه چي دغه جمله جواب اوجزا د(اذا)ده اوحکايت ده له هغه قول څخه دمنافقينوکوم چي دنصيحت کونکي دذکرسوى خبرى په جواب کښى بي کاوه،پوسه چي د(انما)دکلمي په اړه په دى

باره کښي علماؤ اختلاف کړيدئ چي اياد غه کلمه چي پرکوم کلام باندي داخله سي نوپه غه کلام کښي افاده د حصرکوي اوکه يې نه کوي ځني علماء وايې چي دانما کلمه مطلقاً دحصرمفيده نه ده اوځني علماء وايې چي دقرائنواودمقام دتقاضاپه وجه حصرفايده کوي اودخپل ذات په اعتبارېې نه فايده کوي او ځني علماء وايې چي دانما لفظ دخپل ذات په اعتبار مطلقاً افاده کونکئ دحصردئ په دغوقولوکښي اخيري قول راجح قول دئ بيادغه علماء په خپل منځ کښي په دي باره کښي اختلاف سره لري چي د(انما) کلمه په څه ډول حصرفايده کوي نو ځني وايې چي کوم دوه شيان چي له انما څخه وروسته ذکرسويوي نوپه هغوی کښي به دوهم شی په اول کښي حصروي دمثال په ډول په دی قول کښي چي انمازيدقائم، دقائم حصرراغلئ دئ په زيدکښي خودغه قول مرجوح بلکي باطل دئ اواکثرعلماءوايې چي له(انما) څخه چي وروسته کوم دوه شيان ذکرسوی وی نوپه هغوی کښي به اول حصروي په دوهم کښي مثلاًپه ذکرسوي مثال کښي زيد حصرسويدئ په قائمٌ کښي اودلته په ايت کښي منافقينوخپل ځانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصرکړیدي په مصلحون کښي اودغه قول صحیح قول دئ، پوسه چي دمصلحون لفظ له اصلاح څخه مأخوذ دئ اواصلاح متعددي معني ګاني لري،اول، صلحه راوستل په منځ کښي ددوومختلوفریقینو،دوهم، لیري کول دفساد له یوشي څخه،دریم، دخیر کار کول،څلورم، دعالم اودخلقودنظام صالح ګرځول، دلته دمصلحون لفظ په دغومعني ګانوکښي په هره معني اخستل کیدلای سي

لفظی ترجمه

(الَا) خبردار یعني خبردار اوسی اې مومنانو(إنَّ) بې شکه (هُـم) دوی یعني دغه منافقان (هُـم) خاص دوی(المُفـسِـدون) هغه دی چی فساد کوی (وَلکِن) اومګر (لایَشعُرون)(۱۲) نه آګاه کیږي دوی یانه پوهیږی دوی یعنی په دی چی مفسدین خاص هم داموړیونه بل څوک پوسه چی د(لایشعرون)له جملی څخه مطلب دادی‌چی دغه منافقین تر حیوانانو هم بدتر دي ځکه هغه شعور لري او دوی شعور هم په خپل خیر او شر نه لري ځکه سره له دې چي دوی خالص او سوچه مفسدین دي په دی ډول چی دوی په فسادکښی حصردی اوفسادپه دوی کښی حصردی نه دوی پرته له فساد څخه بل کارکوی اونه ددوی په ډول فسادکوونکی نورڅوک سته بیاهم و ودوی ته خپل ځانونه په داسی ډول مصلحین ښکاره کیږي چي خپل ځانونه په اصلاح کښی حصر کوي ، او نور خلګ ټول مفسدین ورته ښکاري او سره له دې چي د دوې ټول کړه و وړه د دوی په ضرر تماميږي دوی يې د خپلو ځانو ل دپاره ګټه بولي .اصلاح خو په أصل کي داده چي انسان د آخرت کارونه د دنیا تر کارو مقدم او اول په نظر کښي ونیسي ، او د دنیا هغه ګټې حاصلوي چي و دین او آخرت ته په ضرر نه تماميږي ، بلکی په نفع ورته تماميږي ، او کومه دُنیوي ګټه چي و دین ته په ضرر تماميږي و هغې ګټي ته شا ګرځوي اودغه منافقین ددی پرخلاف ټول هغه کارونه کوی کوم چی ددوی ددین اوددنیا اودآخرت په ضرر تماميږی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقره دسورت د،۱۳، ۱۴،او،۱۵، اود،۱٦، مبارکوایاتوتفسیر او تحقیق،

تفسیرفضل الرحیم (۳) برخه

پوسه چی په دغه راتلونکی آیت کښی الله پاک دمناقانودیوه بل نارواجوابی کلام ذکر فرمایلی دی۔ کوم چی دیوه بل نصیحت ا و موعظت په رد کښی ئې ویلی دی۔

لفظی ترجمه

(وَ) او (اذَا) هغه وخت (قِيل) چي وويل سي(لَــهُــم) دوی۔ لره يعني دغومنافقانولره ديوه ناصح له طرفه د نصيحت په ډول وويل سی(آمِ َنوا) ايمان راوړی، يعني په الله پاک اوپه رسول صلي الله عليه وسلم اوپه قرآن مجيد باندي (کَ) په مثل(مَا) ددې آمَنَ) چي ايمان راوړئ دئ (النَّاس) دغو خلگو ،چي هغه أصحاب د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم دي يعنی ستاسی ولی دخولو اودزړو لاری سره جلادی چی په ژبوسره دايمان دراوړلودعوه کوی۔ اوپه زړوکښی داسلام دشمنی کوی۔ خودغه سی ايمان راوړی۔لکه دغوخلگوچی ايمان راوړيدی چی اصحاب کرام دی (قالُوا) نو وايي دوی۔ يعني دغه منافقان ودغه نصيحت کونکي ته په جواب کي (أ) ايا (نُؤمِن) ايمان راوړو موږ (كَمَا) په مثل ددې (آمَنَ) چي ايمان راوړئ دئ(السُّـــفَـــهـــاء) دغو ناپوهانو ،،مراددوی له سفهاؤخخه اصحاب کرام

وه(الا) خبردار(ان) بيشکه (هم) دوی۔ (هم)خاص دوی۔ (السفهاء)کم عقلان دی (ولکن) مگر

(لايعلمون) (۱۳)نه پوهيږی دوی،،په دغه چي موږپه سفهاؤکښي حصريو اوسفهاءپه موږکښي حصردی،،يعنی اوهغه وخت چی وويل سی دغومنافقينولره چی ايمان راوړی لکه څرنگه چی دغوخلکوايمان راوړيدی ،،چی رسول عليه السلام اواصحاب دده دی يعنی په زړواوپه ژبودواړوسره مومنان سی۔ ،اوپه اخلاص مومنان سی۔نووائی دوی چی ايامونږ داسی ايمان راوړو لکه څرنگه چی دغوکم عقلانوايمان راوړی د ی۔ ،الله ددوی په جواب کښی فرمايلی دی،خبرداربيشکه دوی خاص دوی کم عقلاندی مگر دوی په دغی خپلی کم عقلی اوجاهلتوب نه پوهيژی

پوسه

،چی دغوبدبختو منافقانوکوم چی سفاهت ، ناپوهي ، جهل ، او حماقت په أعلی درجه په دوی۔ کښي موجود ؤ ، ځکه وداسي په أعلی درجه کښی عقلمندو انسانانو ته کوم چي أصحاب د رسول الله صلی الله عليه وسلم وه سفهاء ويل ، او خپل ځانونه ډير هوښياران ورته معلوميدل چي آخرت او دين د دوی۔ په عقلو کي کوم أرزښت نه درلودئ

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته چي کوم شئ قابل د قدر ؤ هغه نفسي خواهشات ، دنیوي منافع ، عزت او منصب ، او دنیوي ژوند ؤ . او أصحابو چي کومه رویه غوره کړې وه هغه ددوی له دغو ټولو فاسدو أغراضو سره ټکر وه ، او دوی چي کومه د نفاق رویه غوره کړیوه هغه د دوی له دغو فاسدو ، او ناروا أهدافو سره موافقه وه ، نو ځکه خپل ځانونه عقلمند ورته معلومیدل سره له دې چي په اخیره درجه کښي جاهلان وه ، او أصحاب کرام (رضي الله تعالی عنهم) سُفهاء ورته معلومیدل سره له دې چي په أعلی درجه عاقلان او پوهان وه.

په همدغه ډول په هر وخت کښي بې دینه او جاهل انسانان پر دیندارو او پوهانو انسانانو باندي د ناپوهانو گمان کوي ، او خپل ځانونه بیخي پوهان ورته ښکاره کیږي .ددی خبری مزیدتفصیل به په علمی خبرو کښی راسی

تفصيل ا و علمی خبری

)واذاقیل لهم امنوا(

پوسه چي دغه ایت د(واذاقیل لهم لاتفسدوا) له ایت سره متعدد مناسبتونه لري ، اول مناسبت يې دادئ چي دغه دواړه ایاتونه په دي کښي سره گډ دي چي هریودعطف په واسطه سره سبب دئ ددي قول دخدای پاک چي (ولهم عذاب الیم) ،

اودوهم مناسبت يې دادئ چي په دغودواړوایاتوکښي ومنافقینوته دنصیحت اودارنگه دمنافقینو په بده لهجه سره ددغه نصیحت ردَول ذکرسویدئ ،

دریم مناسبت يې دادئ چي دکوم نصیحت ذکر چي په ړومبني ایت کښي سوئ دئ نوهغه له تخلیه سره تعلق لري کومه چي عبارت ده له تصفیه کولو څخه دانسان ظاهراوباطن خپل لره له خبیثواخلاقو څخه اوله غلطوعقیدوڅخه اوله بدواقوالواوافعالوڅخه اوکوم نصیحت چي په دغه مبارک ایت کښي ذکرسویدئ نوهغه له تحلیه سره تعلق لري کومه چي عبارت ده له ښائسته گرځولوڅخه دانسان ظاهراوباطن خپل لره په ښواخلاقوسره اوپه صحیح عقیدوسره اودارنگه په نیکواقوالو اوافعالوسره، همدارنگه پوسه چي له ترتیب څخه ددغودوومبارکوایاتو داهل طریقت دعلماؤدهغي خبري تائیدکیږي کومه چي عبارت ده له دي څخه چي تخلیه پرتحلیه باندي مقدمه ده.

فایده، په دغه مبارک ایت کښي الله پاک دمنافقینو له قبیحواونارواصفتوڅخه څلور قسمه ناروا صفتونه ذکر کړیدي ، اول دخدائ ا ورسول اودده واصحابوته ده سفهي یادسفاهت نسبت کول ، دوهم سفاهت ددوی‌په خپله ،دریم حصرددوی‌په سفهاؤ کښي اوحصرد سفهاؤپه دوی‌کښي ، څلورم داچي دوی‌په مرکب جهل کښي واقع سویدي چي هم سخت جاهلان دي اوهم له خپل جهل څخه ناخبره دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(اِمنواکمااٰمَنَ الناس) پوسه چي په دغه قول کښي دکاف لفظ په معني د(مثل) دئ اوپه محل کښي دنصب دئ صفت دئ دمحذوف مصدردپاره کوم چی مفعول مطلق دی دپاره د(امنوا) اود(آمن)فعل د(مَا)مصدریه په وجه مأول دئ په مصدرسره نوبه تقدیردکلام په دي ډول سي(اِمنواِیماناً مثلَ ایمانِ الناس)،

له (الناس)څخه مرادڅوک دي اوالف لام په (الناس) کښي کوم الف لام دئ،

جواب، قرطبي اوابن جریر اوابن کثیر له ابن عباس رضي الله عنه څخه روایت کړیدی چي مرادله (الناس) څخه اصحاب درسول علیه السلام دي اوالف لام یا دپاره دعهدخارجي دی اویا دپاره دجنس دی اوداځکه چی که دالناس لفظ په خپل ظاهری عموم پاته سی نوبیاخودغه لفظ له اصحابو څخه پرته ونوروخلکوته هم ورشا مل دی نوبه الف لام دعهدخارجی حضوری اویادپاره دعهدخارجی المعلوم المدلول من القرائن سی اوواصحابوته به اشاره په وکړه سی اوکه له الناس څخه هغه څوک مرادکړه سی کوم چی په انسانیت کښی کامل دی اویادااِدعا وکړه سی چی غیرمومن سړی دسره انسان نه دی نوبه الف لام جنسی سی، سوال له دغه کلام څخه خوداسي فهمیږي چي داډول ایمان هم سته کوم چي داصحابویاپه بل عبارت دمخلصومومنانودایمان په ډول نه وي اوسره له دي چي ایمان خوهمدغه یوقسم دئ کوم چي په اخلاص سره وي،جواب کوم ایمان چي دالله جل جلاله په نزدمعتبردئ نو هغه خوهمدغه یوقسم ایمان دئ کوم چي په اخلاص سره وي مگرمطلق ایمان عام له دي څخه چي که دخدای پاک په نزدمعتبروي اوکه نه وي یوبل قسم هم لري یو مثال دهغه ایمان دمنافقانودی کوم چی چي صرف دخولي په اقرارسره دی،

لطیفه پوسه چي د(کَمَا)لفظ په کلام دعربوکښي په متعددومعناگانوکښی مستعمل سویدی اول په معنی دتشبیه کښی لکه په دغه آیت کښی دوهم په تقییدکښی په دی ډول چی مدخول دده قیدوی دماقبل دپاره لکه په دی مثال کښی چی الحیوان کمااِنه ناطق انسان دریم لپاره ددلالت پرقِران دفعلینوپه وجودکښی لکه په دی قول کښی ذهب زیدکما جاء خلرم دتعلیل دپاره لکه په دی مثال کښی زیدکمااِنه عالم واجب الاکرام پوسه چي پردغه تقدیرچي الف لام لپاره دعهدخارجي سي نوبیاداالناس په لفظ کښي دري احتماله دي اول احتمال دادئ چي مرادورڅخه رسول علیه السلام اواصحاب دده دواړه سي اودوهم احتمال دادئ چي مرادورڅخه یوازي اصحاب سي اودریم احتمال دادئ چي مرادورڅخه هغه خلگ سي چي په اصل کښي یهودان وه اوبیایې ایمان راوړئ ؤ لکه عبدالله ابن سلام اواتباع دده اوکچیري د(الناس)په لفظ کښي الف لام جنسي سي نوبیاپه دغه لفظ کښي دوه احتماله دي اول دادئ چي مرادورڅخه دمدیني منوري انصارسي کوم چي داوس اودخزرج له قبیلوڅخه وه اوددغودواړوقبیلو اکثرخلگ مسلمانان وه اولیږېي منافقان وه اودلفظ دعموم اودجنس کله پراکثردجنس باندي هم اطلاق کیږي اودوهم احتمال دادئ چي مرادورڅخه ټول مومنان دهغه وخت سي گواکي له مومنانوڅخه پرته نورخلگ ددي لائق نه دي چي خلگ یاانسانان ورته وویل سي اود(کمااٰمن الناس)په لفظ کښي داصحاب کرامو وفضیلت ته هم اشاره ده اودغه قول پردي باندي هم دلالت کوي چي ایمان داصحابودحقانیت معياردئ اواصحاب معياردحق دي،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(كماامن السفهاء) يعني ايا ايمان راوړوموړلكه چي ايمان راوړيدئ دغوكم عقلانو، دمديني منوري منافقانو په څه سبب ومومنانواواصحاب كراموته كم عقلان ويل ؟

په دی اړه دمخه هم په زړه پوری تفصيل تيرسوخومزيدتفصيل ئی په دی ډول دی چی ددي مختلف سببونه ؤ،اول سبب يې داؤچي دغه منافقان په خپله په اخيره درج كم عقلان وه اوواصحابوته كامل عقلونه الله پاک ورکړيوه اوداقانون دئ چي دكم عقله سړي په نظركښي عاقل انسان كم عقله ورځي لكه چي په پښتوكښي يومشهورمتل دئ چي كلي پرليوني خندل اوليوني پركلي خندل

اودوهم سبب يې داؤچي دوی له اصحاب كراموسره سخت عداوت اودښمني درلوده اوداقانون دئ چي ددښمن په نظركښي دانسان هنراوكمال عيب ښكاره كيږي لكه چي شيخ سعدي رحمه الله تعالي فرمايلي دي چي ـ هُنربچشم عداوت بزرگترعيبي است ـــ گل است سعدي ودرچشم دشمنان خاراست ،،،

اودريم سبب يې داؤ چي مهاجرين داصحابويې په دي وجه كم عقلان بلل چي دوی خپل وطن، كورونه، مال، جايدادپه مكه مكرمه كښي پريښودل اودخپل قوم په دښمني كښي ودريدل اودخپلوپلرواونيكه گانو طريقه يې پريښودله اوانصارداصحابويې په دي وجه كم عقلان بلل چي هغوی‌ومهاجرينوداصحابوته پنا وركړه اوخپل مالونه يې له دوی‌سره شريک كړل حتي چي خپلي ښځي بې طلاقي كړې اوومهاجرينوته بې په نكاح وركړې،

څلورم يې په دي سبب كم عقلان بلل چي دوی داسلام دين قبول كړيووځكه چي ددوی په فكركښي العياذبالله داسلام مقدس دين يوباطل دين ؤ اودباطل دين قبلول خو دكم عقلانوكاردئ ،پوسه چي د(سفهاء لفظ دسفِيهْ جمعه ده كوم چي له سفاهت څخه مأخوذدئ داماده په قران كريم كښي،١١،ځايه راغلي ده اوپه اصل كښي خفت اوحركت ته ويل كيږي اووجهل ته هم ويل كيږي اودسفيه دلفظ اصلی معني مفسرينوپه متعددو تعبيروسره بيان كړيده،اول خفيف العقل يعي دسپک عقل خاوند، دوهم جاهل، دريم ضعيف الرأي،څلورم دضرراودفايدي په ځايوباندي نه پوهيدونكئ، پنځم كم عقله، شپږم بې علمه، اوپه قران كريم كښي هم ماده دسفيه په مختلفومعني گانوكښي مستعمله سويده اول په معني دكم عقل لكه ددغه سورت په،٢٨٢، ايت كښي، دوهم په معني دبې علمه لكه دسورت انعام په ،١٤١،ايت كښي، دريم هغه چي له دين څخه دحضرت ابراهيم عليه السلام اعراض كوي لكه ددغه سورت په ،١٣٠،ايت كښي، څلورم هغه چي پرعمل اوپركاركاربانديي دنبي عليه السلام اوداصحابو اعتراض كوي لكه ددغه سورت په ،١٤٢،ايت كښي، اوپنځم هغه چي پرالله تعالي باندي افترا وي كوی لكه دسورت جن په، ۴، ايت كښي، شپږم هغه چي له الله جل جلاله څخه دنالائقه شي سوال اوغوښتنه كوي لكه دسورت اعراف په، ١٥٥، ايت كښي(الاانهم هم السفهاء) يعنی خبردارای مومنانوبيشكه دغه منافقان خاص دوی كم عقلان دی ،په دغه قول سره الله پاک دمنافقينوذكرسوی قول په ډيرتاكيدسره ردكړيدی اوپه دغه قول كښی الله پاک دغه منافقان په سفهاؤاوكم عقلانوكی اوكم عقلان ئی په دوی كښی حصركړ يدی يعنی نه په دوی كښی له بيعقلی څخه پرته بله كومه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقلمندۍ یوه نمونه سته اونه له دوی څخه سوی نورکم عقلان سته(ولاکن لایعلمون) یعنی سفهاءاوکم عقلان خاص دوی دی خومګرنه پوهیږی دوی په سفاهت دخپلوځانو، پوسه چی په دغه کلام کښی الله پاک ددی بیان کړی دی چی دغه منافقان په جهل مرکب کښی واقع دی ،جهل مرکب ودی ته ویل کیږی چی یوسړی هم جاهل وی اوهم له خپل جهل څخه ناخبره وی اوددغه ډول انسان وسمی لاری ته راوستل دناممکن کارپه ډول دی لکه چی یوه شاعر په دی اړه فرمایلی دی ،انکس که نداند ونداندکه نداند ،، اوپای خرخیش وبمنزل نه رساند ،، وانکس که نداندوبداندکه نداند ،،اواسپ خودازګنبدفیروزه جهاند ،، سوال په مخکی ایاتوکښی الله پاک له منافقانو څخه د شعور نفی کړیده اوپه دغه آیت کښی یې له دوی څخه نفی دعلم کړیده نو په دی کښی کوم سر دی؟مفسرینوددی سوال جواب په دی ډول کړی دی چی په مخکی ایاتوکښی چی کوم خباثتونه ددوی الله پاک ذکرکړیدی لکه په دروغوسره دایمان دعوه کول اویا په ځمکه کښی فساد کول نوهغه واضح اوښکاره وو اودمحسوسواموروپه ډول وه نوهلته دشعورذکرمناسب وه اوپه دغه آیت کښی دایمان ذکراو وایمانی شیانوته رمز اواشارت فرمایل سویدی کوم چی وتامل او واستدلال ته حاجت لری نوپه دی وجه دلته دعلم ذکرکول مناسب وه،

پوه سه چي ددغه آیت او دارنګه د مخکني آیت په متعلق داسي سوال کیږي چي منافق خو و هغه ته ویل کیږي چي دوی په ظاهر کښي د کفر خبري نه کوي ، بلکي خپل کفر پټ ساتي . او له دغو دوارو ایاتو څخه خو داسي معلومیږي چي دوی خپل کفر ښکاره کاوه ، ځکه چي أصحابو ته يې مفسدین ویل ، او نفاق يې إصلاح بلله لکه له اول آیت څخه چي فهمیږي ، او دارنګه يې ټولو أصحابو ته سفهاء ویل لکه له دوهم آیت څخه چي فهمیږي نو بیا خو دوی مُجاهِر یعني ښکاره کافران وه نه منافقان ؟

ددې سوال جواب په مختلفو ډولو ورکړسوئ دئ:

اول په دې ډول چي دغه ټولي خبري دوی له خپلو ځانو سره په زړوکښی راګرځولي ، نه دا چي په ښکاره يې ویلې .

دوهم په دې ډول چي دغه نصیحت کونکئ چي په دغو دؤو ایاتو کښي ذکر دئ مسلمان نه ؤ بلکي دغه هم منافق ؤ ، دغه نصیحت بې ودوی ته د استهزاء په توګه کاوه.

نو منافقانو چي به په جواب کښي دغسي د کفر خبر ورته کوله نو دا خو دوی خپل کفر و منافق ته ښکاره کاوه نه و مسلمان ته.

دریم په دې ډول چي دغه نصیحت کونکئ خو له مسلمانانو څخه ؤ ، خو دوی دغه کفري جوابونه وده ته مخامخ نه دي ویلي بلکي کله چي به دوی سره تنها سول نو دغه ډول کفري ویناوي بې کولې.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلورم په دي ډول چي دغه خبره دوی ودغه نصيحت کوونکي ته مخامخ کوله خو وده ته يې له دغه کلام څخه يوقسم معني په خيال کي وراچوله اومراديې بله معني وه لکه چي ددغومنافقانوهميشه داعادت ؤچي درسول عليه السلام اوداصحابو په حضورکښي بې داسي خبره کوله چي چپه اوراسته دواړه اړخونه بې درلودل

لفظي ترجمه:

(وَ) او(إذَا) هغه وخت(لَقـُوا) چي ملاقي سي دوی يعني يوځاۍ سي دغه منافقان (الَّذِيــن) له هغو کسانو سره (آمَنوا) چي ايمان يې راوړۍ دۍ يعني چي أصحاب درسول صلى الله عليه وسلم دي (قالوا) نو وايي دوی يعني منافقان ودغو مومنانو ته چي دوی ورسره مخامخ سي (امَنَّـا) ايمان راوړۍ دۍ موږ يعني موږهم رسالت د حضرت محمد(صلى الله عليه وسلم) منلى دى اوپه قرآنکريم باندى موايمان راوړى دى ، او اسلام مو قبول کړۍ دۍ (وَ) او(إذا) هغه وخت (خَلَوا) چي يوازي سي يا (خلوا) چي ولاړ سي دوی يعني دغه منافقان(الى)و(شَيَاطِين) شيطانانو ته (هِم) د دوی (قالوا) نو وايي دوی يعني دغه منافقان و دغو شيطانانو خپلوته (إنَّـا) بې شکه موږ (مَعَ) سره (کُـم) له تاسي يعنى له تاسى سره يو (إنَّـمَا) بې شکه خبرداده خاص(نَـحـنُ) موږ(مُـستَهزِءُون)(۱۴) إستهزاء کونکي يو ،يا پسخن وهونکي يو ، يا مسخرې کونکي يو يعني دخداى په رسول اوپه قران اوپه اسلام او په مومنانو پسي .تفسيرطبری،،

يعني ددغو منافقانو بل صفت ، خوی ، اوعلامه داده چي کله له مخلصو ، پاکو ، او سوچه مسلمانو سره ملاقات وکړي ، نو دوی ودغه مسلمانانو ته ددې لپاره چي د مسلمانو گمان پر دوی باندي نيک وگرځي او په نتيجه کښی يې سراومال اواولادپه امن سی اوکومی گټی چی ومسلمانانوته الله پاک ورپه نصيب کوی نودوی هم په هغوگټوکښی اشتراک ولری ، په دروغو وايي چي موږ ايمان راوړۍ دۍ ، ستاسي په ډول موږ هم مومنان يو.

خو کله چي بيا دغه منافقان و خپلو شيطاني مشرانو ته ورسي نوبيا ددې دپاره چي هغه پر دوی باندي دا إعتراض و نه کړي چي تاسي چي له مسلمانو سره کښته پورته کيږی‌نو له دې څخه داسي معلوميږي چي تاسي هم مومنان سوي ياست نودامنافقان ودغو شيطانانو ته بيا داسي وايي چي تاسي پر موږ داسي گمان ونکړی چي موږ مومنان سوي يو ځکه موږ د پخوا په ډول له تاسي سره پر يوه دين ټينگ ولاړ يو ، پاته سوه دا خبره چي موږ له مومنانو سره رفت او آمد لرونو دا ددې لپاره چي خپله ميله تازه کوو او په مومنانو پسخند وهو . (واذالَقواالذين آ منوا قالوا امنا)يعني اوکله چي يوځای سي دوی‌له هغوخلگوسره چي ايمان يې راوړيدۍ نووايې دوی چي ايمان راوړيدۍ موږ ،پوسه چي په دغه مبارک ايت کښي الله جل جلاله دمنافقانو دچال چلنداو دمعاملې بيان کړيدۍ کومه چي دوی به له مومنانوسره کوله اوپه تيرواياتوکښي ئی دمنافقينودمذهب اودمسلک بيان کړيدۍ،

(مظهري، بيضاوي) فايده،قاضي بياوي اوصاحب دروح البيان اوځني نورومفسرينوددغه ايت په شان نزول کښي داسي ذکرکړيدي چي وعبدالله ابن أبيَ اودده وملگريوته يوڅونفره دصحابه ؤپه مخه ورغلل نوعبدالله ابن ابي کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رئيس دمنافقينوؤ وخپلوملګريوته وويل چي تاسي وس وماته ګورئ چي دغه سفهاءاوکم عقلان څرنګه له تاسي څخه ګرځوم نوبې حضرت ابوبکر رضي الله عنه ترلاس ونيوئ يعني دروغبږپه شکل اودابې ورته وويل چي هرکلَيْ دي وي وصديق ته چي دبني تميم سرداردئ اوشيخ الاسلام دئ اودرسول الله صلي عليه وسلم ملګرئ ؤدثورپه غارکښې اودځان اودمال ښندونکئ دئ دخدای پاک رسول لره وروسته يې حضرت عمر رضي الله عنه ترلاس ونيوی بيايې ورته وويل چي هرکلي دي وي وسردارته دبنی عدي چي فاروق دئ اوقوي دئ په دين کښې دخدای‌پاک اوښندونکئ دځان اودمال دئ رسول الله صلي عليه وسلم لره وروسته يې حضرت علي رضي الله عنه ترلاس ونيوی بيايې ورته وويل چي هرکلَي دي وي وزوی ته دکاکاد رسول الله صلي عليه وسلم اووزوم ته دده کوم چي تررسول الله رالاندي دبني هاشم سرداردئ نوحضرت علي وعبدالله ته وويل چي اي عبدالله له خدايه وويريږه دغه منافقت مکوه ځکه چي منافقان دالله پاک ترټول مخلوق بدخلګ دي ابن ابی ورته وويل چي اي د حسين پلاره دا خبره دي څرنګه راته وکړه قسم په الله جل جلاله دئ چي زموږ ايمان ستاسي دايمان په ډول دئ بيادوی سره جلاسول نو ابن ابی وخپلومنافقينوملګريوته وويل چي وګورئ څرنګه مي دوی ترځان تيرکړل اووتاسي ته هم چي هروخت په مخه درسي نودغسي ورسره کوي نودده ملګريووده ته وويل چي ته ژوندي يې نوهميشه به موږ ته خيروي ، نوددغي قصي په سبب دغه مبارک ايت نازل کړسو،

تنبيه، پوسه چي ددغي قصي دراويانووسلسلي ته ځينوعلماؤسلسلة الذهب ويلي ده اوځينوبياددي پرخلاف سلسلة الکذب بللي ده او ځينودغه قصه صحيح بللي ده اوځينوردکړيده، پوسه چي په اتفاق دمفسرينودمديني منوري دمنافقينوډله دبدرله غزاڅخه وروسته پيداسوه اودبدرغزاپه اول کښې ددوهم کال دهجرت واقع سويده،سوال منافقانوومونانوته دخپلوځانوله طرفه دتسلی ورکولوپه وجه کلام په جمله فعليه سره ووايه کومه چی دآمنا جمله ده اووخپلوشيطانانوته ئی داطمينا ن ورکولوپه وخت کښی په جمله اسميه سره خبره کړيده کومه چی د(انامعکم) جمله ده نوددغه بدلون اوتخالف سبب څه ؤ؟جواب،مفسرينوددی متعددی وجی ذکر کړيدی، اوله وجه داده چي پرمومنانوباندي دوی دسادګانوخيال کړيوواوددوی‌په باره کښي يې داګمان وه چي دوی هره خبره مني نوپه دي وجه يې په هغه خبرکښي کومه چي دوی‌به ومومنانوته کوله وتاکيدته دمجبوريت احساس نه کاؤاوددي پرخلاف شيطانان اورئيسان ددوی‌دوی‌خوراچالاک اوپوهان ګڼل چي په هره خبره نه خطاکيږي اونه هره ساده خبره مني نوځکه يې ودوی ته مؤکدکلام وايه 'فتح العزيز.

اودوهمه وجه داده چي مومنانو خوله دوی څخه دنوي ايمان مطالبه درلوده نه دبقاپرزاره ايمان باندي نوځکه دوی ومومنانوته خبره په جمله فعليه سره کړيده کومه چي پرتجدداوپرحدوث باندي دلالت کوي اوشيطانانوددوی له دوی‌څخه پرزاره ايمان باندي دثبات اوددوام تقاضاکوله نوځکه يې ودوی ته په جمله اسميه سره کلام ويلئ دئ کومه چي پرثبات اوپردوام باندي دلالت کوي، دريمه وجه داده چي ومومنانوته به چي کومه خبره دوی کوله نوهغه خودمومنانو دخطاايستلوپه خاطر دوی کوله او کوم رغبت اوشوق اوموافقت دزړه يې په هغې خبره کښي هيڅ نه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ؤ اوداهم دعلم بلاغت یوقانون دئ چي له کله یومتکلم په یوه کلام کښي رغبت نلري نوبیاکه څه هم دتاکیدضررت وي خومتکلم په هغه کلام کښي تاکي نه کوي اوکله بیاچي متکلم ته یومرغوب ومحبوب وي نوکه څه هم وتاکیدته حاجت نه وي دَيْ په هغه کلام کښي تاکیدکوي. بیضاوي مع توضیح.

)واذاخلواالی شیاطینهم(

پوسه چي ددغه کلام ترجمه اوتفسیرپه مختلف ډ ولوکیدلای‌سي اول ډول یې پردي بنادئ چي الی جاره صله سي د(خلوا)دپاره پردغه تقدیر د(خلوا)دلفظ په دوه قسمه معني کیدلای سي، اول په دي ډول '،اوهغه وخت چي ولاړسي دوی‌وشیطانانوددوی‌ته، دوهم په دي ډول اوهغه وخت چي ورتنهاسي دوی یعني له مومنانوڅخه، وشیطانانوددوی‌ته، اودوهم ډول یې پردي بنادئ چي د(خلوا)لفظ له قبیلې څخه د(خلوتُ به) سي یعني پسخند مي وواهه، مسخره مي وکړه په ده پردغه تقدیربه د(خلوا)لفظ متضمن سي معني دانهاء لره اودآیت معني به په دي ډول سي اوکله چي ورسوي دوی دغه پسخندوهل په مومنانو وشیطانانوددوی ته، اودریم ډول یې پردي بنادی‌چي دالی کلمه په معني دمع سي نوبه دایت معني په دي ډول سي،اوهغه وخت چي یوازي سي دوی‌سره له شیطانانوددوی

شیاطین)دشیطان جمع دی کوم چی یادشطن څخه جوړدی‌نوپه معنی دبعیداولیري دی یعنی دخیرله ځایوڅخه یادالله له رحمت څخه اویا له شاط څخه مأخوذ دی نو په معنی دباطل دی،او داما ده په قرآن کی اته اتیا واره راغلی ده دبقری دسورت په شپږدیرسم آیت کښی دغه لفظ په معنی دابلیس راغلی دی اوددغه سورت په،۱۰۲، اوپه، ۱٦۸، ایت کښي دغه لفظ په معني دانسي اودجني شیطان راغلئ دئ اودارنګه ددغه سورت په، ۲۷۵، ایت کښي په معني دجني شریر راغلئ دئ اوپه دغه ایت کښي په معني دشریروانسانانوراغلئ دئ چي علما دیهودو اوکافران یامشران دمنافقانودی اودسورت صافات په پنځه شپیتم آیت کښی بناپریوه تفسیرباندی په معني ده مارانوراغلئ دئ اوپه سورت ال عمران کښي په، ۱۷۵، ایت کښي په معني دجاسوس دانسانانوراغلئ دئ

سوال:

له شیطانانو د دوی څخه په دې قول د خدائ (جل جلاله) کي چي (الی شیاطینهم) څوک مراد دي ؟

جواب دا هم کیدائ سي چي مراد له شیطانانو څخه د دوی هغه یهودیان مراد سي چي په پټه اوپه ښکاره کافران وه ، او دا هم کیدائ سي چي مراد دي ورڅخه ددغو منافقانو رئیسان او غټ غټ مشران وي ، او داهم کیدائ سي چي مراد دي ورڅخه کاهنان د دوی وي.

پو سه چي دغو کفارو کاهنان درلودل چي د غیبو خبري بې کولې ، او دوی په دې عقیده ؤ چي له دغه هر یوه کاهن سره یو شیطان ملګرئ دئ چي له غیبوشیانوڅخه خبرورکوی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبني قريظه په يهودو كښي كعب د أشرف زوی ؤ ، او په بني أسلم كښي ابو بُرده كاهن ؤ ، او په جُهَينه قبيله كښي عبدالدار ، او د أسد په قبيله كښی عوف د عامر ځوی ؤ ، او په شام كښي عبد الله د أسود ځوی ؤ.

او په نن زمانه كښي هغه نارينه او ښځي چي خلګ ورځي ، او دوی وچاته وايي چي په تا فلاني كوډي كړيدي ، په فلان ځائ كښي يې پټي كړيدي ، او يا داسي نوري د غيبو خبري ورته كوي نو، دغه خلګ د همدغو كاهنانو حكم لري كوم چي په مدينه منوره كښي وه.

الله (جل جلاله) ددغو منافقانو ددغه قول په رده ولو كښي داسي فرمايي:

لفظي ترجمه:

(الله) خدائ(جل جلاله و عز مجده) به (يَستَهزئ) جزاء د إستهزاء وركړي (بِـهِـم) ودوی ته يعني دغه پسخند چي دوی يې په مومنانو وهي ددې سزا به الله تعالی هم په دنيا كښي او هم په آخرت كښي و دغو منافقانو ته وركړي (وَ) او (يَمَــدّ) كش به كړ ي خدائ پاک ، يا مهلت به وركړي يازيات به كړی(هم) دوی يا ودوی ته (في) په (طُغيان) دې سركښي كښي (هِم) د دوی يعنی ددی دپاره چی نورهم ددوی دګناه اودعذاب پيتی درانه سی نور بی هم الله په سركښی كښی ددوی كش كړی (يعـمهون)(١٥) چي حيرانتيا به كوي ، يا كوردلي به كوي يعني په داسي حال كښي به و دوی ته الله پاک ددوی په دغه سركښي كی مهلت وركړي چي كوردلي يعني د زړه ړندوالئ يا حيرانتيابه كوي يعني هميشه به په دي كښي حيران وي چي په كوم چم به دغه منافقانه رويه د كفارو او مسلمانانو په منځ كښي خوندي اوپټه وساتو چي إفشا او رسوا نه سو اوياديعمهون داسی معنی وكړی چی تردد،ګرځيدل راګرځيدل به كوی په دغه طغيان كښی اوهيڅ كله بی هدايت په برخه نسي،، تفسيرطبری وغيره

تفـصــيل اوعلمی خبری

پو سه چي د (الله يستهزئ بهم) اصلي معنی په دې ډول ده چي : الله به پسخند ووهي په دوی ، خو څرنګه چي الله (جل جلاله) له پسخند وهلو څخه پاک دئ ، ځكه پسخند وهل په انسانانو كښي لا ډير عيبجن او د جهالت كار دئ ، نو په دې وجه موږ د يستهزئ معنی داسي وكړه چي جزا د استهزاء به وركړي الله ودوی ته .پوسه چي دلته الله پاک له جزاداستهزا څخه دجزاپه لفظ سره تعبيركړی دی داپادمشاكلت له وجی اوياله دی وجی چي جزاداستهزاپه قدركښی له استهزاسره برابره ده اوياله دی وجی چی هغه ضررچی منافقانو به په استهزاكښی دهغه ضررد رسولوارادہ ومسلمانانوته كوله نوهغه ضرربه الله پاک پردوی باندی راوګرځاوه اويا د يستهزئ بهم په لفظ كښی استعاره تبعيه تمثيليه ده اومعنی ديستهزئ بهم په دی ډول ده چی الله پاک به معامله وكوی له دوی سره لكه معامله داستهزاكوونكی په دی ډول چی په دنياكښی به په ظاهره كښی خپل رسول ته ددوی په باره كښی داسی هدايت وفرمايې چی له دغومنافقينو سره ظاهره داسی رويه كوه لكه له مسلمانانوسره چی يې كوی اوله دی سره سره به نعمتونه هم ورزياتوی ددی دپاره چی نورهم په ګمرهی كښی ښخ كړه سی اوپه اخرت كښی به هغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت چی دوی ودوزخ ته ورداخل کړه سی داسی معامله له دوی سره کیږی چی په دوزخ کښی به یوه دروازه دجنت وطرفته پردوی باندی راخلاصیږی اودوی به په چټکی سره دجنت وخواته ورځغلی اوبیا به بیرته دغه دروازه پردوی باندی تړله کیږی اوموممنان به له جنت څخه ددوی ددغه حال منظره کوی اوباندی خاندی به ،بیضاوی وغیره ،

محترمو مسلمانانو:

پسخند وهل استهزاوي په خلګو پسي کول په شريعت کي سخته غټه ګناه ده ، او د انسان د دنيا او آخرت سخته لويه بربادي ده ، خاص بيا په داسي خلګو پسي چي هغه صالحان خلګ وي.

حضرت عبد الله ابن مسعود (رضي الله عنه) فرمايلي دي : چي که په سپي پسي و خاندم ، نو بيريږم چي الله به ما مسخ وګرځوي ، يعني سپئ به راڅخه جوړ کړي.

الله (جل جلاله) په قرآن کريم کي په يوه مبارک آيت کي فرمايلي دي:

هيڅ يو قوم دي په بل قوم باندي پسخند نه وهي ، ښايي دا چي هغه خلګ به د خدائ په نزد تر دوی بهتره وي.

محترمو!

هر څوک که په يوه عيب معيوب ؤ او بل په ده پسي خندل ، نو اخير به دغه سړئ په هغه عيب سره معيوب وګرځي .

او د قرآنکريم د يوه آيت مطابق په يو چا پسخند وهل د جهل علامه ده ، عاقل سړئ قطعاً دغه کار نه کوي.

اوس په راتلونکيو اياتو کښي الله پاک ددغو منافقانو ددغه منافقانه سلوک بد عاقبت او خراب أنجام بيانوي او دارنګه ددوی د بدحالۍ او ګمراهۍ د ښه واضح کولو لپاره پر دوی باندي مثالونه تيره وي ، او ددې بيان کوي چي په ظاهره که څه هم دوی اوريدل کوي ، خبري کولائ سي ، او ليدلائ سي خو حقيقي غوږونه يې کاڼه دي ، او حقيقي ژبه يې ګونګۍ ده ، او حقيقي سترګي يې ړندې دي ، نو په دې وجه ددې ځائ په دوی کښي نه دئ پاته چي وحق ته راوګرځي.

لفظي ترجمه:

(اولِئکَ) هغه چي ذکر سول يعني دغه منافقان (الذيـنَ) هغه دي(اِشتَرَوا) چي رانيولې ده دوی (الضلالة) ګمراهي(بِالهُدی) په هدايت(فَ) نو (مَا) نه(رَبِحَت) وکړه ګټه ، يعني نو نه وکړه ګټه (تِجَارَتُ) تجارت (هم) د دوی (وَ) او (مَـا) نه (کَانوا) وو دوی يعني نه وو دوی (مُهتَدِين)(١٦) دسمی لاری ميندونکي يعني په کارو ددغه تجارت کښي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني دغو منافقانو له هدايت او سوچه ايمان څخه مخ وګرځاوه او ګمراهي يې کومه چي دغه د منافقت معامله ده غوره کړه ، ددوی فکر داؤ چي په دې معامله کښي به موږ ګټه وکړو ، خو هغه ودوی ته په ډير غټ تاوان تمامه سوه . ځکه له يوه طرفه يې په قيامت کښي عذاب تر شکاره کافرانو ډير سخت دئ ، اوله بله طرفه په دنيا کښي هم الله (جل جلاله) دوی رسوا کړل ، مسلمانان يې په دې خبر کړل چي دغه خلګ مسلمانان خو نه دي خو په کفر کښي هم أغلظ کافران دي چي تر عادي او ښکاره کفارو يې حال ډير بد دئ.

تفصيل اوعلمي خبري، پوسه

چي دلته ځيني سوالونه کيږي چي جواب غواړي:

اول سوال دا کيږي چي إشتراء او بيع يعني رانيول او خرڅول خو په مالي شيانو کښي راځي او ضلالت او هدايت خو مالي شيان نه دي ، نو څنګه الله تعالى فرمايلي دي چي دوی رانيولئ دئ ضلالت په بدل کي د هدايت ؟

جواب يې دادئ چي الله پاک دا خبره د مجاز په ډول فرمايلې ده ، يعني دا چي دوی ګمراهي غوره کړه او د هدايت لار يې پريښوده ، دايې په ډول د مجاز رانيول او خرڅول وبلل ګواکی دوی هدايت په بدل کښی دضلالت پرشيطان باندی خرڅ کړاوضلالت ئی ورڅخه رانيوی

دوهم سوال دادئ چي رانيول دضلالت په هدايت سره خو ددې تقاضی کوي چي له دوی سره خو اول هدايت موجود ؤ مګر هغه هدايت دوی له لاسه ورکړ او ګمراهي يې غوره کړه ، او سره له دې چي هدايت خو له دوی سره له پخوالا وجود نه درلودئ ؟

جواب ددې سوال په مختلفو ډولو ورکړسوئ دئ اول په دې ډول چي په أصل فطرت کښي خو الله پاک په دوی کښي صحيح إستعداد د هدايت قبلولو ايښي ؤ ، لکه چي په يوه مبارک حديث کښي راغلي دي

(كُلُّ مَوْ لُوْدٍ يُوْلَدُ عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلامِ) يعني هر زيږول سوئ کوچني زيږول کيږي پرفطرة،استعداد اوصلاحيت دقبلولواسلام باندي،

نو هغه إستعداد يو قسم هدايت ؤاو دوی له هغه څخه کار نه واخيستی بلکی په کجروي او بې لاري سره يې هغه إستعداد فاسد کړ او په ګمراهي سره موصوف سول.

دوهم جواب په دې ډول ورکړسوئ دئ چي د (اشتروا) لفظ په آيت کښي په معنی د (اختاروا) دئ ، يعني چي غوره کړئ دئ دوی ضلالت پر هدايت باندي ، يعني ددوی په مخ کښي هدايت او ضلالت دواړه موجود ؤ، او په دوی کښي د هدايت قبلولو ، او د ګمراه کيدلو د دواړو صلاحيت پروت ؤ نو دوی پر ځائ ددې چي هدايت غوره کړي ضلالت يې غوره کړ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم جواب يې په دې ډول ورکړ سوئ دئ چي له دوی سره هدايت موجود ؤ ، هغه داچي د رسول (عليه الصلاة والسلام) تر بعثت له مخه حتی دده مبارک تر هجرت له مخه ټولو يهودو ته دا معلومات ؤ چي اخيري نبي راتلونکئ دئ ، او پر ده باندي نوی کتاب قرآن نازليدونکئ دئ ، او حتی ونورو خلګو ته يې کوم چي دعربومشرکان وه هم ددې خبري بيان کاوه ، خو کله چي رسول(عليه الصلاة والسلام) و مدينې منورې ته په هجرت ورغئ نو دوی د حسداو د مال او درياست د محبت دغلبې په وجه و حق ته کوم چي له پخوا لا دوی ته معلوم ؤ شا وګرځوله.

حتی په ځينو کتابو کښي داسي راغلي دي چي يهودو چي اول وار په مدينه کښي هستوګنه غوره کړه نوسبب يې داؤ چي له موسی عليه السلام سره دوی و کعبې شريفي ته راغلي ؤ بيا چي کله د مدينې وعلاقې ته راورسيدل ، نو موسی عليه السلام د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) ذکر وکړ ، نو دوی ځيني په مدينه کښي پاته سول په دې وجه چي دا د اخيري نبي د هجرت ځائ دئ.

(ربحت) دغه لفظ له رِبح څخه جوړدئ کوم چي وهغي ګټي ته ويل کيږي چي دتجارت له لاري يې انسان حاصله کړي، پوسه چي نسبت دربحت و(تجارتهم)ته دمجازعقلي په ډول سويدئ اواصلي ترکيب په دې ډول دی(فماربحوافي تجارتهم) پوسه چي دتجارت لفظ په قران کريم کښي نهه واره راغلی دیاوپه دري قسمه مستعمل سويدی اول په طريقه داستعاري تمثيلې لکه په دغه ايت کښي دوهم په خپله حقيقي معني کښي لکه دسورت نساء په ،۲۹، ايت کښي دريم په معني داخروي تجارت لکه دسورت فاطر په،۲۹، ايت کښي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقره دسورت د،۱۷، او،۱۸، ایت تفسیراوتحقیق،

تفسیرفضل الرحیم(۴)برخه

په راتلونکي اياتو کښي الله (جل جلاله) ددغو منافقانو د حال د ښه ښکاره کولو په سبب مثالونه فرمايي:

لفظي ترجمه:

(مَثَلُ) نادر حال (هُــم) ددوی ــ یعني د منافقانو په دغه منافقت کښي د دوی) کَ) په مثل(مَـَثَلِ) د نادر حال دئ (الذي) د هغه چا (استَوقَــدَ) چي بل کړي (نَاراً) اور (فَ) نو (لَمــَّا) هغه وخت (اَضَاءَت) چي روښانه کړي دَی ، يعني دغه اور (مَـــا) هغه ، يعني هغه ځايونه(حَــولَ) چي په شا او خوا کښي دي (هُ) دده ــ يعني ددغه اور بلونکي (ذَهَبَ) نو تگ وکړي (اللهُ) خدائ پاک (بِ) په (نُورِ) رڼا (هِــم) ددوی ــ يعني ددغو اور بلونکو (يعني کومه رڼا او روښنايي چي د اور په سبب ورته پيداسوې وي ، نوالله پاک هغه بيرته ورڅخه بوځي په دې وجه چي اور ورمړ کړي (وَ) او (تَــرَکَ) پريږدي دَيْ ــ يعني الله پاک (هُــم) دوی ــ يعني دغه داور بلوونکي (فِي) په (ظُلُــمَاتِ) تيارو کښي (لَا) چي نه (يُبصِرون) (۱۷) ويني دوی �، هيڅ شئ ، .يعنی نادراوعجيب حال اوصفت ددغومنافقينوپه ا عتبار دنفاق ددوی اودارنگه په اعتباردموجوداوآینده حالت ددوی په مثل دنادرحال اوصفت دهغوخلکودی چی دشپی دسختی تيا ری په وجه اوربل کړی ددی دپاره چی يوخولاراوليکه ورمعلومه سی اوبل دموذي او اوضرر رسونکيو حشراتواوحيواناتوويره اوترس ددغه اوردرڼاپه وجه له دوی څخه ليري سي نوکله چي روښانه کړي دغه بل سوی اورددوی‌دوی لره هغه ځايونه چي په شاؤخواکښي ددوی دي نو الله پاک دغه رڼاددوی کومه چي داورپه وجه ودوی ته پيداسويوه بيرته له دوی څخه يوسي په دي سبب چي دغه بل سوئ اوريې په باديايه کوم بل سبب ورمړکړی اوبيرته دوی‌په داسي تياروکښي پريږدي چي هيڅ شي نسي ليدلای ددغومنافقينوحال هم په دغه ډول دئ څکه چي کله چي دوی‌داسلام دمخالفينوهغه بدحالات وليدل کوم چي داسلام دمخالفت اوداسلام دنه منلو په وجه دوی له هغوی سره مخامخ کيدل لکه دبدرپه غزاکښي دمکي مکرمي دمشرکانوحالات نودوی‌په دی وپوهيدل چي داسلام په مخالفت کښي ژوندکول داسي مثال لری لکه دشپي په توروتياروکښي چي خلگ راگيرسی او له هرډول خطراتوسره مخامخ سي نودوی داکاروکړچي په ظاهره يې دمسلمانی دعوه وکړه اودنفاق په ډول يې کلمه داسلام وويله چي په دی وجه پردوی باندی په دنياکښي يوڅه موده رڼا جوړه سوه چي ځانونه اومالونه او کورونه يې په امن سول اوځيني هغه گټي يې هم ترلاسه کړي کومی چي مسلمانانوبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه کولې خوددوی خیال داؤ چي دغه رڼايی به په دنیاکښي هم ترپایه راسره وي اوپه اخرت کښي به هم راسره وی خوداسي ونسول ځکه چي په دنیاکښي الله پاک دوی رسوا کړل اووروسته له مرګه ددوی یې دوی په متعددوظلماتواوتاریکیوکښي پریښودل چي اول ددوی دکفرظلمت ؤ اودوهم ددوی دهغه مکراوفریب ظلمت ؤ کوم چي له خداي سره اودخدای له رسو ل اوومومنانوسره بې کاوه اودریم ددوی ددروغوظلمت ؤچي په دروغوسره بې داسلام دعوه کوله څلورم ددوی دطعن اودتشنیع ظلمت ؤچي وصحابه ؤ اوومومنانوته بې احمقان اوسفهاء ویل پنځم ددوی دجهل مرکب ظلمت ؤ چي دفسادکارونه بې داصلاح کارونه بلل اوشپږم ددوی دګناهونو او بدفعليوظلمت ؤ ااوم دقبراودقبردسختيو اودالله جل جلاله دقسم دقسم عذابو اود الله جل جلاله دقهراوغضب

ظلمت ؤ

تفــصـــيل اوعلمی خبری:

پوه سه چي د مِثل اودمَثَل اودمثيل لفظونه په أصل کښي و (نَظِير) ته ويل کيدل ، بيا دمَثَل لفظ په عربو کښي وهغه ته وويل سو چي په پښتو کښي مورِ وهغه ته مَتَل وايو ، بيا دغه لفظ کله کله په معنی د نادر صفت او نادرحال د يو شي هم راځي ، دلته په آيت کريمه کښي په همدغه معنی مراد دئ (کمثل الذی.)پوسه چي که د(بنورهم)ضميرودغه الذی ته راجع وبلل سی نوبيابه الذی په معنی دالذين ګرځول کيږی اوکه هغه ضميرومنافقينوته راجع سی نوبيابه دمفرد په معنی اخستل کيږی دقاضی بيضاويله کلام څخه داسی فهميږی چی دالذی دلفظ اطلاق پر مفرد ،تثنيه،جمع پرهريوه باندی صحيح دی(فلما اضاءت ماحوله) پوسه چي دلما کلمه کله حرف جزم راځی نوبيا پرفعل مضارع باندی داخليږی لکه لمايضرب زيداوکله دالِا په معنی راځی لکه په دی قول دخدائ کښی (ان کل نفس لماعليهاحافظ)اوکله خالص ظرف راځی په معنی د(حين)اوکله ظرف راځی سره تضمنه دشرط معنی لره بيابه له لما څخه وروسته خمخادوه ماضی فعلونه يابه لفظاً ماضی وی لکه دلته اويا به معناً وی لکه په دی قول کښی ،لما لم يکن زيدلم ينعقدالمجلس، داضاءت فعل لازمي اومتعدي دواړه راځی دلته که لازمی سی نو فاعل بې يادهِی مسترضميرسی کوم چي واورته راجع دی اود (ماحوله)لفظ به بناپرظرفيت باندی محلاً منصوب سي اومعنی به په دي ډول سی’نوهغه وخت چي روښانه سي دغه اورپه هغوځايوکښي چي پرشاؤخوادده دی اويابې فاعل د ماحوله لفظ سي اومعنی به په دي ډول سي ’نوهغه وخت چي روښانه سی هغه ځايونه چي په شاؤخواکښی دده دی او که متعدي سی نوبې فاعل مذکور ضميرسی اودماحوله لفظ بې مفعول به سی اومعنی به په دي ډول سی نوهغه وخت چي روښانه کړی دغه اورهغه ځایونه چي په شاؤخواکښي دده دی

پو سه چي په دغه مثال ځان پوهول کوم چي الله پاک د منافقانو د حال لپاره په دغه آيت کي بيان کړئ دئ و تفصيل او فکر وهلو ته ضرورت لري ، نو تفصيل يې په دې ډول دئ چي امام فخرالدين رازي (رحمه الله) په تفسير کبير کښي ذکر کړيدي چي دلته درې سوالونه کيږي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول سوال داکيږي چي الله پاک چي په دغه آيت کښي منافق له هغه چا سره مشابه کړئ دئ چي په تياره کښي اور بل کړي ، او کله چي دغه اور دده شااوخوا روښانه کړي نو الله پاک دغه رڼا بيرته ورځخه بوځي ، نو دا مشابهت به ځنګه صحيح سي ، ځکه چي منافقانو ته خو له سره ايمان او نورډايمان حاصل نه وو ، هو که داسي وائ چي دوی يواري ايمان راوړئ وائ او بيا کافران سوي وائ نو به دا مشابه والئ صحيح سوئ وائ ، او حال خو دادئ چي دوی خو له سره ايمان راوړئ نه وو؟

دوهم سوال دادئ چي هغه سړئ چي په توره شپه کښي اور بل کړي او بيا الله پاک دغه اور په باد ، باران ، يا په يو بله ذريعه ورمړ کړي ، نو هغه خوبياهم ددغه اور په رڼايي يو څه نفع اوفايده واخستله که څه هم لږ قدر وي ، او منافقانو خو هيڅ فايده په نور د ايمان نه ده اخيستې ځکه چي دوی خو يو آن اويوګړي هم په خپل ټول ژوندکښي په ايمان سره نه دي مشرف سوي ؟

دريم سوال دادئ چي دغه اور بلونکي خو چي بيرته په تيارو کښي پاته کېږه سي نودا خوپه دي سبب وي چي الله پاک ددوی اور ور مړ کړي ، او منافقان خو چي په ظلمتواوتياروکښي اوپه حيرانتيا کښي د کفر لويدلي وونوهغوی خو په خپله خپل ځانونه وراچولي وو ؟.

بيا امام رازي (رحمه الله) ددغو سوالو د جواب په ترڅ کښي دذکر سوي آيت په ارتباط ډيري وجهي بيان کړيدي ، چي ځما په فکر عمده په هغوی کښي دوې وجي دي.

اوله وجه داده چي سـدي ويلي دي چي دغو منافقانو هغه وخت چي حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) و مدينې منورې ته ورغئ په اول وارکښي ايمان راوړئ او په اسلام کښي داخل سول ، بيا يې وروسته منافقت غوره کړ ، نو دوی هم په ايمان څه لږ وخت فايده واخستله ، او په نور د ايمان يې لار اوليکه ضرر او نفع وليدل ، خو د نفاق په وجه بيرته په تياره د کفر کښي واقع سول .

دوهمه وجه داده چي حضرت حسن (رحمه الله) فرمايلي دي چي که څه هم دغو منافقانو خو ايمان نه وو راوړئ ، خو کله چي دوی په خوله کلمه د اسلام ويله ، او اظهار د اسلام يې کاوه نو په دې وجه په دغه ظاهري اسلام سره دوی دا نفع واخستله چي ددوی ځانونه اومالونه له غنيمت څخه د مسلمانانو وساتل سول ، او په غنيمتو کښي له مسلمانانو سره شريک سول ، او دارنګه له نورو أحکامو څخه د مسلمانانو هم دوی برخورداره سول.

مګرخودغه فايده اخيستل ددوی که څه هم ډير وخت وه ، خو نسبت و هغو تکليفو ته چي له مرګ څخه وروسته دوی ورسره مخامخ سول ، دهغو اور بلونکيو تر دغي لږ نفعي اخستلوکومه چي د اور په رڼا يي ئې واخلى لا هم په حقيقت کښي لږ فايده وه.

قاضي بيضاوي (رحمه الله تعالی) په خپل تفسير کښي فرمايلي دي چي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذاتونه د منافقانو الله (جل جلاله) په دغه آیت کښې له هغو خلګو سره مشابه کړيدي چي داور بلونکي وي ، او دا چي دوی اظهار د ایمان کاوه ، او ویل بې چي موږ ایمان راوړئ دئ ،نو دا الله پاک مشابه کړئ دئ ددغو اور بلونکيو د اور له بلولو سره ، او هغه فایده چي دغو منافقانو په دغه نفاق سره په ایمان حاصله کړه چي هغه ددوی د سر ، مال ، او اولاد ساتنه وه نودغه فایدي اخستني ددوی الله عزوجل مشابه کړې دي له روښانه کولو سره داور شا وخوالره ددغو اور بلونکو.

اوزوال ددغه منافقانه ایمان ددوی له دوی څخه اول په سبب ددې چي الله تعالی ددوی حال ورسول اوومومنانوته ښکاره کړ دوهم په سبب ددې چي بیا دوی مړه سول نوددوی‌له مرګ څخه وروسته دغه منافقانه ایمان ددوی بې ثمره او دذکرسویو اوربلونکو داورپه شان الله پاک ورمرکړ نو دا الله (جل جلاله) مشابه کړئ دئ له مړ کولو داور ددغو اور بلونکو سره ، او له محوه کیدو درڼا داور ددوی سره . او دا چي دغه منافقان په همیشني او دائمي زیان او خسران کي ، او په أبدي عذاب کي واقع سول ،نودا الله پاک مشابه کړیدئ له پریښودلو ددغه اور بلونکو سره په داسي تیارو کښې چي هیڅ شئ د هغه په سبب دوی نه سي لیدلایځ.

لفظي ترجمه:

(صُـمٌّ) کاڼه دي (بُـکـمٌ) ګونګیان دي (عـميٌ) ړانده دي ـــ یعني په سبب ددې چي حق په اوریدلو د قبول سره نه اوري ، او د حق له ویلو څخه منع کوي ، او د حق نښانې د عبرت په لیدلو سره نهویني ، نو که څه هم په ظاهره اوریدل ،ویل ،او لیدل کوي مګرپه حقیقت کښې په مثال د کڼو ، ګونګیانو ، او د ړندو دي (فَ) نو (هُـم) دوی (لایرجعون)(۱۸) نه ګرځي ـــ یعني له دغه نفاقه څخه وحق ته داپه سبب ددي چي په حق د پوه کیدو لاري یې تړلي بندي دي ، ځکه چي په غوږو کاڼه په خوله ګونګیان او په سترګو ړانده دي ، نو دوی نه سي کولائ چي له دغه نفاق څخه و حق ته رجوع وکړي .

علـــمي خـــبـري:

د (صم ، بکم ، عمي) لفظونه خبرونه د محذوفو مبتداګانو دي چي لفظ د (هُم) دئ په دریوسروځایوکښې ، او په کلام کښې تشبیه بلیغه ده او تقدیر دکلام په دې ډول دئ ـ هم صم الخ ، او أصل یې په دې ډول دئ چي ـ هم کالصم کالبکم کالعمي.

او د فاء کلمه په فهم کي (فَصِیحه) ده مدخول یې جزا د شرط محذوف دئ په دې ډول ـ اذا کانو صما بکما عمیا فهم الخ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالبقرة دسورت (۱۹) او (۲۰) اياتوتقسير اوعلمي تحقيق

لفظي ترجمه:

)او(يا (كَ(په مثل ـ يعني اويامثال ددغومنافقانو په مثل (صَيِّبٍ) د ډېر سخت لوی باران دئ (مِنَ) له (السماء) اسمانه ـ يعني داسي باران چي نازليږي له طرفه داسمانه (فــي) چي په (هِ) ده كښي ـ يعني په دغه باران كښي (ظُلُماتٌ) تيارې وي (وَ) او (رَعدٌ) تالنده يعني تندر وي (وَ) او (بَرقٌ) بريښنا وي (يَجعَلُون) ايږدي،نيسي، دوی ـ يعني دغه خلگ چي په دغه سخت لوی باران كښي وي (اَصَابِعَ) گوتي (هُم) ددوی (فِي) په (اذانِ) غوږو كښي (هم) د دوی (مِنَ) له وجي (الصواعِقِ) د ټكو ـ يعني له وجهي د سختو اوازو د تالندي او تندر (حذر) له ويري (الموتِ) د مرگ ـ يعني له دي وجهي دټكودسختواوازوپه سبب دوی‌په خپلوغوږوكښي ددواړو لاسوگوتي ايږدي اونيسي يې چي ويريږي دوی‌له مرگ څخه (وَ) او (اللهُ) خدائ پاک (مُحِيطٌ) راگرځيدونكئ دئ ـ يعني په علم اوپه قدرت خپل سره (على) پر (الكافرين) (۱۹)ټولوكافرانوباندي ـ يعني كا فران كه دخپلوځانو دنجات دپاره ددغوخلگوپه شان كوم چي له مرگ څخه دبچاويدوپه خاطر دټكوله وجهي څخه په غوږو كي گوتي نيسي هرقسم فريبونه اومكرونه وكړي نوبياهم دالله جل جلاله له گرفت اوعذاب څخه نجات نسي موندلای ځكه چي الله جل جلاله ددوی له گرفته څخه عاجزنه دئ اونه له دوی‌څخه اوددوی له كفري مكروڅخه بي علمه اوبي خبره دئ بلكي دده علم اوقدرت پردوی‌ټولو باندي اوددوی پرهرڅه باندي راڅرخيدلئ دئ (يَكادُ) نژدې وي (البرقُ) دغه بريښنا ـ يعني كومه چي په دغه باران كښي ده (يَخطِف) چي په چابكي سره يوسي (ابصار) سترگي (هُم) د دوی ـ يعني دغه بريښنا دونه تيزه وي چي نژدي وي ودې ته چي په منډه ،په تيزي ، سره واخلي ،يوسي، سترگي ددغو خلگوكوم چي په دغه باران كښي وي (كُلَّــمَا) هر وخت (أضاء) چي روښانه كړي دَیْ ، يعني دا برق ،بريښنا، روښانه كړي لار (لَهُم) دوی لره (مَشَوا) نوځي ، تگ كوي دوی ـ يعني دا خلگ (فِيه) په ده كښي ـ يعني په دغه روښانه سوي ځائ او لار كښي (وَ) او (اذا) هغه وخت (أَظلَمَ) چي تاريک كړي دَيْ ـ يعني دغه برق تاريک كړي ځائ د تللو په سبب دغايب والي خپل (عَلَي) پر (هِم) دوی باندي ـ يعني پر دغودباران پرخلگو باندي (قاموا) نو ودريږي دوی ـ يعني دغه دباران خلگ په دي سبب چي پردوی باندي توره تياره سي اوهيڅ لارنهويني (وَ) او (لَو) كه چيري (شاء) اراده كړې وائ (الله) خدائ پاک ـ يعني ددې اراده يې كړي وائ چي ددغو خلگوسترگي په تيزي سره ددغي بريښناپه سرعت سره واخلي اوددوی غوږونه اوداوريدلو قواوي د تا لندي په سخت اوتند اواز سره له منځه يوسي داپرهغه تقديرچي د(سمعهم) اود (ابصارهم) ضميرونه ددغه باران وخاوندانوته راجع سي ، يا دا مطلب چي كه اراده كړې وائ الله ددې چي ددغو منافقانو ظاهري غوږونه هم وركانه كړي او ظاهري سترگي يې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم وررړندې کړي لکه چي باطني غوږونه او سترګي يې ختم سويدي (لَ) نو خامخا به (ذَهبَ) تګ کړئ وائ ده ـ يعني الله پاک (بِ) په (سَمعِ) غوږو (هِم) د دوی (وَ) او (ابصار) په سترګو (هم) د دوی (إنَّ) بې شکه (اللهَ) الله پاک (علی) پر (کُلِّ) هر (شئٍ) شي ـ يعني پرهرشي باندي (قدِير)(۲۰) ښه قادر دئ .

تفـصــيل:

په دغه آيت کښې الله (جل جلاله) بل مثال لپاره د حال د منافقينو بيان کړئ دئ ، يعني او يا نادر حال او صفت ددغو منافقانو په مثل د نادر حال اوصفت د خاوندانو د ډير سخت لوی باران دئ کوم چي رانازليږي له اسمان يا له وريځي څخه ، داسي باران چي په ده کښې سختي تيارې وي ، له يوې خوا د باران د سخت والي او پرله پسې والي تياره وي ، او له بلي خوا دوريځي او د هغې د چت پر چت والي تياره وي ، او دارنګه ددې تياره وي چي وريځي د اسمان ټولي کنارې نيولي وي ، او له بله لوري د شپې او د هغې د سخت ظلماني والي تياره وي.

او دارنګه په دغه باران کښې سخته تالنده او تيزه بريښنا وي ،نو دغه د باران خلګ د تالندي د ډير شدت اود سختو اوازو له امله پر ځائ ددې چي د ګوتو سرونه په غوږو کي ونيسي ټولي ګوتي په غوږو کښې داخله وي ، اودا کار په دې وجه کوي چي له مرګه ويريږي ، يعني له دې ويريږي چي که د تالندي اوازونه واوري نو مره به سي.

او د الله (جل جلاله) علم او قدرت پر ټولو کافرانوکوم چي اي رسوله دغه دمکي اودمديني کفار هم پکښې داخل دي راڅرخيدلئ دئ ،نو هيڅ يو چم او فريب ، او هيڅ يو کُفرِي طرحه يې ددي سبب نه سي جوړيدلای‌چي دوی داالله جل جلاله له ګرفتارئ اوعذاب څخه په خلاص سي ځکه چي ددوی‌هيڅ فريب اوهيڅ يوه طرحه داسي نسي کيدلای چي الله تعالی ته دي دهغه په باب معلومات نه وي ، اودارنګه دوی هيڅ يوه داسي طريقه اولاره نسي برابرولای‌چي د هغې په وجه دي دوی‌د الله (عز مجده) د قدرت مقابله وکړي چي په نتيجه کښې يې له عذاب څخه داالله پاک نجات په برخه سي.

پوسه چي لکه څرنګه چي الله تعالی په دغه باران کي د تالندي د سخت والي حال په دې قول سره چي (ويجعلون أصابعهم الخ) بيان کړئ دئ ، دارنګه يې د بريښنا د سخت والي حال په دي قول سره چي (ويکاد البرق الخ) بيان کړئ دئ ، يعني دغه برق په دغه باران کښې دونه سخت وي چي نژدې ودې ته وي چي دسختوبريښيدو په وخت کښې ددغو خلګوکوم چي په دغه باران کښې وي سترګي په تيزي او چټکي سره يوسي ، خو له دې سره سره چي دوی پر تللو او وتلو له دې ځايه څخه دبارانه ډير حريصان وي ، نو هر وخت چي دغه بريښنا په خپله رڼايي سره لار روښانه کړي نو دوی په دغه لار کښې تګ کوي ، او کله چي د تللو ځائ پر دوی باندي تاريک سي نو دوی ودريږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودغه تالنده او بريښنا دونه سخته وي چي صرف په دې سبب چي الله (جل جلاله) اراده د دغو خلګو د کڼوالي او ړوندوالي نه وي کړې نو دوی بچ سي ، او که الله تعالی ددوی وکڼوالي اوړندوالي ته اراده کړې وای نو ددغه تندراوبريښنا په وجه بې ددوی غوږونه او سترګي له منځه وړي وای.

تفصيل اوعلمي خبري.

)اوکصيب(

پوسه چي دغه کلام يامعطوف دئ پردغه قول دخداي پاک باندي چي (مثلهم کمثل الذي استوقد... الخ) پردغه تقدير د(او) له کلمي څخه وروسته دمبتداء مقدره ول ضروردئ چي تقدير به په دې ډول سي (اومثلهم کصيب) اويامعطوف دئ پردغه قول دخداي پاک چي (الذي استوقد) پردغه تقديربه دکاف جاره لفظ کوم چي د(کصيب)په لفظ کښي دئ زائدبلل کيږي د(او) کلمه دلته يا دپاره دتخيير ده نوبه مطلب دا سي چي ګواکي له الهي لوري څخه ورسول اوومومنانوته داسي وويل سول چي دغه دمديني منافقان له دغودواړوډلوسره کومي چي عبارت دي له اصحاب النارا وله اصحاب صيب څخه مشابهت لري نوتاسي اختيارلري چي که يې اصحاب النار مثال ورګرځوئ اوکه يې اصحاب صيب او يادپاره دتنويع ده نو به مطلب داسي چي منافقان دوه قسمه دي يوقسم يې له اصحاب النارسره کوم چي په مخکښي ايت کښي ذکرسوه مشابهت لري ، اوبل قسم يې له اصحاب صيب سره مشابهت لري.

پوسه چي د(کصيب) په لفظ کښي دکاف جاره اود(صيب)په منځ کښي ديوه مضاف تقدير ضروردئ له دوووجهو څخه.

١ـــ له دې وجهي چي تشبيه دمنافقينو له صيب سره واضح نه ده.

٢ـــ له دې وجهي چي کوم ضميرونه دجمع چي په وروسته کلماتوکښي راځي دهغوی‌مرجع تحقق ومومي نو به تقدير دمذکورعبارت په دې ډول سي (اوکاصحاب صيب)

همدارنګه پوسه چي دصيب په لفظ کښي له درو وجهو مبالغه موجوده ده.

١ـــ له وجهي دمادي دده، ځکه چي دغه لفظ مأخوذدئ له (صَوب) څخه کوم چي وسخت توئيدلوته ويل کيږي.

٢ـــ دهيئت اودوزن له وجهي ، ځکه چي د(صيب) لفظ پروزن دفيعل ده اواصل يې (صَيوِبٌ) ؤ بيادصرفوددي قانون له مخي چي په هره کلمه کښي چي واو اوياء سره جمع سي اواول ددوی ساکن وي نوواو به په ياء بدليږي اوياء به په ياء کښي مدغمه کړه کيږي.

د(صَيوب) واو په ياء بدل سويدئ اوياء په ياء کښي مدغمه سويده ، اودفَيعل وزن دمبالغي دپاره راځي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ــ له دي وجهي چي د(صيب) دلفظ تنكير لپاره دتعظيم دئ نود(صيب) معني داده چي ډيرسخت لوی باران دغه لفظ لكه څرنګه چي دسخت لوی باران په معني راځي دارنګه دوريځي په معني هم راځي.

فايده: پوسه چي دلته دري لفظونه دي صيب، غيث ، مطر ،صيب په اصل كښي وهغه ډيرلوی سخت باران ته ويل كيږي چي په ده كښي سخته تالنده اوسخته بريښنا اوسختي تياري وي اوډپسرلي په موسم كښي اوريږي ،اوغيث وهغه باران ته ويل كيږي كوم چي وروسته له قحطي اووچ كلئ څخه واوريږي ، اودمطرلفظ وعام باران ته ويل كيږي اووهغه باران ته هم مطرويل كيږي كوم چي الله جل جلاله پرخلګوباندي ودوی ته دعذاب وركولوپه خاطراورولئ وي.

پوسه چي كه له (صيب) څخه مرادوريځ سي نود(من) كلمه د(من السماء) په لفظ كښي لپاره دجهت اوطرف ده نوبه معني د(من السماء) داډول سي چي له طرف څخه داسمانه ياله طرف څخه دهرافق اوكناري داسمانه اوكه (صيب) په معني دباران سي نوكه چيري د (السماء) له لفظ څخه افق مرادسي نو بياهم د(مِن) كلمه په معني دجهت اوطرف ده ،اوكه له (السماء) څخه اسمان مراد سي نوبياد(من) كلمه په معني دطرف هم كيدای‌سي ځكه چي باران خو داسمان له طرف څخه رااوريږي، اولپاره دابتداء دغايې هم كيداي سي ځكه چي باران له اسمان څخه ووريځي ته رانازليږي او وريځ دغلبيل په ډول ورته بلله كيږي اوكه (دالسماء) له لفظ څخه مرادوريځ سي نوبيا(من) دپاره دابتداء دغايې دئ ، له دغه بيان څخه وتاته داخبره معلومه سوه چي دسماءلفظ دلته ددريو معني ګانواحتمال لري ، افق، وريځ ، اسمان ، دلته ديوڅونوروخبروذكركول هم ډيرمهم دئ ، اوله خبره داده چي اكثرمفسرين داخبركوي چي په اصل كښي خوباران له اسمان څخه نازليږي خوكله كله فلاسفه اوحكماء چي وايې دځمكي له بخارڅخه كوم چي هواته پورته سي هم باران پيداكيږي.

دوهمه خبره داده چي كه (صيب) په معني دوريځ سي نوبيابه د(السماء) له لفظ څخه په حتمي ډول وريځ نه اراده كړه كيږي.

دريمه خبره داده چي كه د(السماء) لفظ دلته په معني دافق سي نوالف لام پكښي استغراقي دئ او كه مرادورڅخه وريځ سي نوالف لام پكښي جنسي دئ.

څلرمه خبرداده چي دسماء لفظ ځيني علماء مفردلفظ بولي اوځني يې اسم جمع بولي اوځني يې بيا جمع بولي اوځن يې اسم جنس بولي اووايې چي مفرديې سماوةٌ دئ.

پنځمه خبرداده چي دسماء لفظ دوي نوري معني وي هم لري كه څه هم دلته مرادي نه دي ، اول باران ، دوهم هرهغه شي چي ترتالوړوي ،يعني سربيره پرسر

ستاباندي وي لكه دخوني چت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)فِيه ظُلُماتٌ وَّرَعْدٌوَّبَرْق(

پوسه :چي په ضميرمجرورد(فيه) کښي دري احتماله دي.

اول احتمال دادئ چي راجع سي و(صيب)ته چي په معني ډير سخت لوی‌باران دئ.

اودوهم احتمال دادئ چي راجع سي و(صيب)ته چي په معني دوريځي دئ،اوياو(سماء) ته چي په معني دوريځي دئ، اودريم احتمال دادئ چي راجع سي و(سماء) ته په معنی داسمان،پرتقدير درجوع ددغه ضمير و(صيب)ته په معني دباران داسوال پيداکيږي چي (رعد) او(برق) خوپه باران کښي نه وي بلکي په وريځ کښي وي نوظرفيت دباران به رعداوبرق لره څنگه صحيح سي ، قاضي بيضاوي ددغه سوال جواب په دي ډول کړيدئ چي باران په دي وجه مکان اوظرف د(رعد) اود(برق) بلل سويدئ چي(رعد) او(برق) په منحدر ،يعني په ځای‌کښي دراکښته کيدودباران چي وريځ ده پيداکيږي نوپه دي وجه باران هم دمجازپه ډول د(برق) اود (رعد) دپاره ظرف بلل کيدلای‌سي،، همدارنگه که دفيه ضميرد(سماء) ولفظ ته راجع سي نوبياداسي سوال پيداکيږي چي د(سماء)لفظ مونث دئ اود(فيه) ضمير دمذکرضميردئ نودضمير اودمرجع په منځ کښي موافقت نه راځي ، صاحب دتفسيرمظهري ددي سوال جواب په دي ډول کړيدئ چي لفظ د(سماء) په قران کريم کښي مذکر اومونث دواړه راغلئ دئ،مونث لکه په دي قول دخدائ کښی،

(اذالسماءانفطرت) اومذکرلکه په دي قول دخدائ کښي (والسماءمنفطربه).

)ظلمات(

جمع د(ظلمة) ده چي په معني دتياري ده. .

پوسه: چي ظلمت اوتياره دوه قسمه ده:

اول محسوسه اوظاهري تياره ده لکه دشپي تياره ، اودوهمه معنوي اوباطني تياره ده لکه دکفراودنفاق اودگناووتيا ره ، همدارنگه پوسه چي:

دظلمات لفظ دجمع په صيغه سره ځکه فرمايل سويدئ چي په دغه قسم باران اووريځ کښي ډيري تياري سره راجمع کيږي، اول دشپي تياره ، دوهم دوريځي تياره ، دريم دباران دپرلپسي اوريدلوتياره.

مظهري ، روح البيان ، بيضاوي. ،.،،

سوال : په دغه ايت کښي خودشپي ذکرنه دئ راغلئ نوشپه له کوم ځای ځخه فهميږي.

جواب: له سياق څخه ددي قول دخدائ پاک چي (کل ما اضاء لهم مشوفيه واذااظلم عليهم قامو.........الاية

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له رعدڅخه مرادڅه دئ؟

په دي باره کښي علماووبيل بيل قولونه کړيدي.

اول قول دادئ چي (رعد) ديوي ملکي اوفرشتي نوم دي چي پروريځ باندي موکَّلَه اومقرره ده ، اودالهي دستورمطابق يې له يوه ځاى ځخه وبل ځاى ته شړي ،اوتسبيح دالله جل جلاله وايې اوکله چي يوه ټوټه دوريځي له بلي سره مخالفه سي نوبيادغه فرشته پر دغه وريځ باندى چيغه وکړي، اوکله چي يې غصه اوغضب سخت سي نوبې له خولي ځخه اورخارج سي اودغه اورته صاعقة اوټکه ويله کيږي ،دمجاهد،اودعکرمه، اودابن عباس،اودعلي ابن ابي طالب قول هم دادئ چي (رعد) ديوي فرشتي نوم دئ.

اودوهم قول دادئ چي (رعد) يوقسم مخلوق دئ له مخلوق څخه دالله جل جلاله چي دالله جلاله دحکم اوريدونکئ اومنونکئ دئ ،داده حضرت قتاده (رضي الله عنه) قول دئ.

دريم قول دادئ چي (رعد) وهغه بادته ويل کيږي چي لاندي ترورېځ سره تخته سي اووروسته په وريځ کښي داسمان وطرف ته پورته سي چي په نتيجه کښي دتالندي صوت او اواز ورڅخه پيداسي ،اودا د ابن ابي الجلد قول دئ.

قاضي بيضاوي ذکرکړيدي چي (رعد)وهغه صوت ته ويل کيږي کوم چي له وريځي څخه اوريدل کيږي،يعني کوم چي موږيه پښتوکښي تالنده ورته وايو.

پوسه: چي کچيري (رعد) دملکي اودفرشتي نوم سي نوبيا په ايت کښي د(رعد)دلفظ دمخه د(صوت) لفظ مقدربلل ضروردي ،چي تقديربه په دي ډول سي (فيه ظلمات وصوت رعد) ځکه هغه فرشته خو چي (رعد) ورته ويل کيږي په وريځ کښي نه وي بلکي له خارج څخه دوريځي شړونکي وي .

په دغه مبارک ايت کښی له برق څخه مرادڅه دئ؟

پوسه :چي دبرق لفظ له بريق څخه مأخوذ دئ چي پرقيدل،چمک کول ،اوځليدلوته ويل کيږي په عرف کښي خود برق تفسير په بريښنا سره کيږي ،البته مفسرينو د(برق) په تفسير کښي اختلاف کړيدئ چي تفصيل يې په لاندي ډول دئ:

اول : له حضرت علي ځخه روايت دئ چي (البرق مخاريق الملائكة) يعني برق دملائکو وغمچينوته ويل کيږي، همدارنګه له ابن عباس (رضي الله عنه) څخه روايت دئ چي (برق)يوقسم غمچيني دي چي دفرشتوپه لاسوکښي دي اووريځي ته زجرپه ورکوي.

دوهم: همدارنګه له حضرت علي (کرَّم الله وجهه) څخه بل روايت دئ چي (رعد) ملکه اوفرشته ده او(برق) ووهلودفرشتي ته ويل کيږي وريځي لره دواسپني په غمچينه سره.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم: (برق)له نورځخه جوړه سوي غمچينه اوتازيانه ده چي فرشته ووريځي ته زجر په ورکوي، ددغه قول هم له ابن عباس ځخه روايت سويدئ.

څلورم: له (برق) ځخه مراداوبه دي.

پنځم: (برق)يوه فرشته ده چي ځلورمخه لري ،يومخ يې دانسان په ډول دئ ،اوبل مخ يې دغوايې په ډول دئ ،اوبل مخ يې دنسر په ډول دئ کوم چي مشهورمرغه دئ، اوبل مخ يې دزمري په ډول دئ،کله چي دغه فرشته خپل وزرونه وښوره وي نوودغه ته برق ويل کيږي.

اوهمدارنګه په يوه بل روايت کښي داسي راغلي دي چي دعرش دحمله وو فرشتو دوزرو وښورولوته (برق) ويل کيږي .

شپږم: برق دفرشتي دغمچيني وبريښيدلوته ويل کيږي کومه چي له اورځخه جوړه ده اووريځي ته زجرپه ورکوي.

تفسير طبري ،بيضاوي، مظهري،وغيره.

پوسه :چي د(رعد) اود(برق) لفظونه دتعظيم په خاطر نکيره فرمايل سويدي، اومفرديايه دي وجه راوړل سويدي چي په اصل کښي مصدرونه دي، اوياپه دي وجه چي هريوپه خپل ذات کښي مختلف جنسونه نه دي لکه له(ظلمات)ځخه چي مختلف الجنسه ظلمتونه مراددي

)يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق حذرالموت (

پوسه :چي ديجعلون لفظ له(جِعْل) ځخه جوړدئ،په محاوراتودعربوکښي دغه لفظ په دريو معني ګانوکښي مستعمليدئ.

اول:په معنا دصَيرَّ پردغه تقديردغه لفظ دوه مفعوله غواړي، لکه په دي قول کښي جعل الله زيداً غنياً ،اي صَيره غنياً يعني ګرځولي دئ الله پاک زيدلره غني، اودوهم په معنيه د ،خَلَقَ, پردغه تقدير دغه لفظ ويوه مفعول ته تعدي کوي لکه په دي قول دخداي پاک کښي (جعل الظلمات والنور،اي خلقهما) يعني پيداکړيې دي الله پاک تياري اونور.

دريم: په معني د طَفَقَ وشَرَعَ پردغه تقدير دغه لفظ لازمي دي اويومفعول هم نه غواړي،لکه په دي قول کښی، جعل زيد يکرم العالِم، اي طفق وشرع يکرمه ،يعني شروع وکړه زيد په دي کښي چي عزت ورکوي وعالم ته همدارنګه دغه لفظ په کلام دعربوکښي په نورومعني ګانوکښي هم کارسويدئ، په قران کريم کښي هم دغه ماده پر ډيرومعني ګانوراغلي ده دلته د(يجعلون)لفظ په معني د(يضعون) ياد(يدخلون) دي يعني ايږدي دوی ياداخله وي دوی ګوتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلي په غوږو خپلوکښي پردغه تقديرېي هم تعدي و يوه مفعول ته راځي ،لکه دلته چي يې د(اصابعهم) لفظ مفعول واقع سويدئ.

پوسه:چي د(اصابعهم) په لفظ کښي له دوووجهومبالغه راغلي ده.

اول: له دي وجهي چي عادت خوپردغه باندي جاري دئ چي کله چي يوانسان په غوږو کښي ګوتي نيسي نوپه هر غوږکښي يوه ګوته نيسي چي هغه هم سبابه اومسبحه ګوته ده، اودلته په ايت کښي داسي فرمايل سويدي چي دوی ټولي ګوتي دلاسو په غوږوکي نيسي دوهم: له دي وجهي چي په غوږوکښی دګوتو سرونه نيول کيږي، اودايت له سياق څخه داسي فهميږي چي دوی ټولي ګوتي په کامل ډول په غوږوکښي داخله وي، همداسبب دئ چي مفسرينوفرمايلي دي چي د(اصابع) په لفظ کښي مجازمرسل دئ مرادله (اصابع)څخه سرونه دګوتودي په دي طريقه سره چي ذکرکل دي اومرادورڅخه جزدئ.

د(من الصواعق) په لفظ کښي دمن کلمه اجليه ,تعليليه، ده او(من الصواعق)علت دئ د(يجعلون) دپاره يعني ګرځوي دغه خاوندان دډيرسخت باران ګوتي خپلي په غوږوخپلوکي له وجهي دصواعقو.

پوسه:چي د(صواعق) لفظ جمع د(صاعقة) ده چي له (صَعْقْ)څخه جوړدئ اود(صعق) ماده په قران کريم کښی يوولس(١١)کرته ذکرسويده اوپه مختلفومعني ګانو کښي مستعمله سويده.

اول: دمرګ په معني کي ، لکه دسورت زمر په اته شپيتم(٦٨) مبارک ايت کښی.

دويم: په معني دبيهوشي ، لکه دسورت اعراف په (١۴٣) مبارک ايت کښي.

دريم: په معني دچيغي دعذاب ، لکه دسورت بقره په (٥٥)ايت کښی.

څلورم:په معني دسخت اواز د(رعد) ،لکه دلته چي هم دغه معني ورڅخه مرادده.

پنځم: هغه اور چي له دغه سخت اوازسره پرمځکه باندي راولويږي چي تندرورته ويل کيږي ،لکه دسورت رعدپه (١٣)مبارک ايت کښي ،همدارنګه وهرعذاب مهلک ته (صاعقة)ويل کيږي، دلته دصواعق په مراده معني کښي دوه احتمالونه نورهم سته.

اول: داچي مرادورڅخه هغه سخت اوازونه د(رعد)سي چي اورهم ورسره وي داسي اور چي پرهرشي باندي ورسي نوهغه په هلاکت رسوي.

دوهم: داچي مرادورڅخه هغه سخت اوازد(رعد)سي چي په داسي ډول وي چي هرڅوک يې واوري نويامري ا ويا بيهوشه کيږي.

)مظهري وغيره(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)حَذرَالمَوت(

دامفعول له دئ د(يجعلون)دپاره وروسته له دي چي معلل په (من الصواعق) سره گرځيدلئ دئ، نوبه دغه قول تدقيق سي اود(من الصواعق) قول به تحقيق سي.

)والله محيط بالكافرين (

دغه جمله ددي دپاره فرمايله سويده چي كافران په هيڅ مكراوفريب سره دالله پاک له عذاب څخه ځانونه نه سي بچ كولای، ځكه چي الله پاک په علم ا ويه قدرت سره په ټولوكافرانو احاطه كونكي دئ.

)يكادالبرق يخطف ابصارهم(

پوسه چي دغه جمله جمله مستأنفه ده په استئناف بياني سره اوددروسوالو جواب واقع سويده ، اول سوال په دي ډول كيږي چي په تيرسوي ايت كښي الله پاک د (رعد)اود(برق) ددواړوذكرفرمايلئ دئ اوبيايې د(يجعلون ... الخ) په جمله كښي ودي ته اشاره كړي ده چي له دغه رعدڅخه معمولي رعد نه دي مراد بلكي يوقسم سخت اوعظيم رعدمراددئ نوايا له برق څخه هم يوخاص قسم دعظمت والا برق مراددئ اوكه څنگه خودغه سوال استفساري سوال دئ اودغه چا له طرفه كيږي چي هغه له د ي څخه غافل وي چي د(برق) دلفظ تنكيردتعظيم دپاره دئ.

اودوهم سوال دادئ چي د(برق) لفظ كوم چي مخكي ذكرسويدئ له نكيره راوړلوڅخه داسي څرگنديږي چي مرادله دغه (برق څخه دعظمت والا برق مراددئ نودغه عظمت يې په څه ډول دئ.

دريم سوال دادئ چي نسبت ودغو خلگو ته كوم چي په دغه مذكور ډول باران كښي راگير سوي ددغه برق اوبريښناحال په څه ډول وي ،او د(يكاد) فعل له افعال مقاربه وو څخه دئ كوم چي دلالت كوي پرقرب دخبري ووجودته ، اودارنگه په دي باندي دلالت كوي چي ددغي خبري سبب دوجود موجودسويدئ مگر خبرله دي وجهي نه ده موجوده سوي چي يا دوجود له شرائطوڅخه يې يوشرط معدوم دئ اوياله دي وجهي چي دوجود له موانعوڅخه يې يومانع موجوددئ، همداسبب دئ چي خبريې فعل مضارع راځي بي له دي چي اَن مصدريه پرداخل وي ځكه چي ان مصدريه دمضارع فعل تراستقبال پور ي خاص گرځوي كوم چي له قرب دوجودسره مخالفت لري البته كله كله يې پرخبرباندي اَن داخليږي خو داپه هغه وخت كښي چي ديكاد لفظ دعسي پركلمه باندي محمول كړسي.

د(يخطف) لفظ له خطف څخه جوړدئ كوم چي واخستلوته ديوشي په تلوارسره ويل كيږي.

)كلمااضاء لهم مشوافيه(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادريمه مستأنفه جمله ده ،اوجواب دسوال ده ، سوال به په دي ډول کيدئ چي بريښنا خو کله ښکاره سي اوکله ورکه سي نودغه خلګ ددغي بريښنا دښکاره کيدو په وخت کښي څه کوي، اودورکيدوپه وخت کښي يې څه کوي .

پوسه چي د اضاء له فعل سره دکلما لفظ او د اظلم له فعل سره داذا لفظ راوړل سويدئ داپه دي وجه چي کلما خو پرعموم او تکرار باندي دلالت کوي اود اذا لفظ پر عموم اوپر تکراردلالت نکوي نوپه دي کښي اشاره ده ودي خبري ته چي ددغوخلګو دباران له ساحي څخه تلل اووتل اهم مقصدوي اوپه دغه ځای کښي دريدل دوی دمجبورئ په وجه کوي.

همدارنګه پوسه چي دااضاء فعل کوم چي داِفْعال له باب څخه دئ په کلام دعربوکښي لازمي اومتعدي دواړه راغلئ دئ دلته هم دواړه قسمه صحيح کيدلای سي، خو که لازمي سي نومعني بې په دي ډول سي هروخت چي روښانه سي دغه برق ، اوکه متعدي سي نوبيابه مفعول دده محذوف سي اوتقديربه په دي ډوسي کلمااضاء لهم طريقاً ... الخ . يعني هروخت چي روښانه کړي دغه برق دوی لره يوه لار.

د(فيه) مجرور ضمير پراول تقدير راجع دئ وځاي دلويدودرڼاددغي بريښناته نوبه دفيه معني داسي سي (في مطرح نوره)اوپردوهم تقديربه راجع سي ومحذوف طريقاً ته.

پوسه چي دارنګه دوه احتماله دلزوم اودتعدي د(اظلم) په لفظ کښي هم موجوددي.

)ولوشاء الله الخ(

پوسه چي دشاء دفعل مفعول هميشه په کلام کښي محذوف ګرځي مګر په هغه صورت کښي چي مفعول يې يونادرشي وي ، لکه په دي قول دشاعر کښي.

ولوشئتُ ان ابکي دماً لبکيته . دلته يې مفعول محذوف دئ اوتقدير يې په دي ډول دئ (ولوشاء الله ان يذهب بسمعهم وابصارهم لذهب بسمعهم وابصارهم)

پوسه چي د مشيت ماده په قران کريم کښي په ډيروځايو کښي والله جل جلاله ته منسوبه سويده البته په ځيني ځايو کښي په معني دارادي ده اوپه ځينوځايوکښي په معني درضا ده اوپه ځينوځايوکښي ددواړومعني وو احتمال لري.

)ان الله علي کل شي قدير(

پوسه چي د (شئ) لفظ په اصل کښي مصدردئ د شاء معني يې اراده کول دي ، اوبيا دهمدغي مصدري معني په اعتبار کله په معني داسم فاعل چي شاءٍ دئ يعني اراده کونکئ،اوکله په معني داسم مفعول چي مشيٌّ دئ،يعني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اراده کړسوئ راځي، اوپه اصطلاح کښي داهل سنت والجماعت لفظ د شئ په معني دموجوددئ او دمعتزله وو په نزد شئ په معني دمايصح ان يوجد دئ ،اودحکماوو په قول شئ په معني د مايمکن ان يعلم ويخبرعنه دئ.

پوسه چي دشئ لفظ چي په معني دشاءِ سي اوياپه معني دموجودسي نووخداي ته هم ورشامل دئ په دي وجه دلته داسي سوال کيږي چي له دغه کلام څخه داالله پاک داخبره فهميږي چي الله پاک پرخپل ذات باندي هم قادردئ اوسره له دي چي الله پاک دخپل ذات هم مقدور نه دئ لکه چي دبل چا مقدورنه دئ ځکه که مقدورسي نوبياواجب الوجود نسي کيدلای بلکي ممکن به سي نوبياپي جواب يا په دي ډول کيږي چي دلته الله پاک د شئ دلفظ له مفهوم څخه په استثناء عقلي سره مستثني دئ.

اوياپي جواب په دي ډول کيږي چي شئ دلته داسم مفعول په معني دئ نواالله پاک ته نه دئ ورشامل اوځي علماء داخبره کوي چي الله پاک ته شئ په هيڅ معني سره نه ويل کيږي مگر داخبره صحيح نه ده .

د ممثل اودمثال تطبيق :

پوسه چي په دغه مبارک ايت کښي چي کوم مثال الله پاک دپاره دمنافقانو بيان کړيدئ اودوی اوددوی حال يې دذکرسوي سخت لوی باران له خاوندانوسره اوددوی له حاله سره مشابه کړيدئ ددي دتطبيق اودتوضيح دپاره په مذکوره ايت کښي دوه احتماله مفسرينوبيان کړيدي ، اول احتمال دادئ چي داله قبيلي څخه دتشبيه مرکب دئ، اودوهم احتمال دادئ چي داله قبيلي څخه دتشبيه مفرق دئ پرتقديرداول احتمال باندي به تطبيق دمثال له ممثل سره اودارنگه خلاصه ددغه تشبيه داسي سي چي حال ددغومنافقانو د مديني ددوی دنفاق په سبب اودارنگه ددو ی دباطني اوقلبي امراضوپه سبب په اعتباردسختي حيرانتياددوی‌اودارنگه په اعتباردتوقف ددوی په باره کښي داسلام اودارنگه په اعتبار درغبت ددوی واسلام ته هغه وخت چي کله دوی دمسلمانانوپرمختگ او په غنيمت راوړل سوي مالونه اونوري فايدي ويني مشابه دئ له حال سره دخاوندانو دداسي صيب اوسخت لوی باران چي هغه په تيرسوي ايت کښي بيان کړ سويدئ، اوپرتقديرددوهم احتمال به دمثال تطبيق له ممثل سره په دي ډول سي چي الله جل جلاله په ذکرسوي ايت کښي دمنافقانوتشبيه له اصحاب صيب سره کړيده اواسلام اوقران کريم يې له صيب سره مشابه کړيدئ ، اوکوم تکليفونه چي په اسلام کښي سته لکه سخت سخت عبادتونه اوجهاد اودارنگه دنفس اودشيطان دخواهشاتومخالفت دا الله پاک مشابه کړيد ئ له ظلمات اوله تياروسره .اوکوم اياتونه دقران کريم چي داالله پاک له دنيوي اواخروي عذابوڅخه انسانان ويروي داالله پاک مشابه کړيدي له رعداوله تالندي سره ، اوهغه فتوحات اوغنيمتونه چي الله پاک به دخپل رسول صلي الله علي وسلم اودده داصحابوپه برخه کول يا هغه واضح واضح حجتونه اودليلونه چي داسلام پرحق والي باندي بې دلالت کاوه داالله پاک مشابه کړيدي له برق سره ،او داچي منافقينوبه په وخت کښي دتلاوت دقران کريم په خپلوغوږوکښي گوتي نيولي ددي دپاره چي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبادا دغه ایاتونه پدوی کښي تأثیرونکړي اواسلام قبول نکړي ځکه چي اسلام قبلول ددوی‌په عقیده کښي له مرگ سره برابره خبره وه، داالله پاک مشابه کړیدئ له نیولوسره دگوتودخاوندانو دباران په غوړوخپلوکښي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقره د سورت د،۲۱، او د،۲۲، مبارکو اياتو تفسير اوعلمي تحقيق

تفسير فضل الرحيم (٦) برخه ،

پوسه چي په دغه راتلونکي ايت کښي الله جل جلاله له خپلوټولو بندګانوڅخه دهغه شي مطالبه کوی کوم چي بندګان يې دهغه شي دپاره پيداکړيدی،

لفظي ترجمه:

(يا أيُّهاالناس) اې خلګو (اعبُدوا) عبادت وکړی ياعبادت کوی (رب) د رب (کُم) ستاسي (الذي) هغه ـ يعني هغه رب ستاسي (خَلَقَ) چي پيداکړي ياست ده يعنی هغه رب (کُم) تاسي (وَ) او (الذين) هغه خلق ـ يعني او پيداکړي يې دي هغه خلګ (مِن) چي له (قبلُ) مخه ـ يعني چي وو له مخه (کُم) ستاسي ـ يعني له مخه تر تاسي وو چي هغه د دتيروزمانو خلګ دی (لَـعَــلَّ) ښايي (کُــم) چي تاسي به ، يا (لعل) لپاره ددې (کُم) چي تاسي (تتقون) ،۲۱، وساتئ تاسي ـ يعني وساتئ ځانونه خپل له عذاب څخه د الله جل جلاله په واسطه دعبادت دده (الذِي) هغه ـ يعني هغه رب ستاسي (جعل) چي ګرځولې يې ده (لِ) لپاره (کُم) ستاسي (الأرض) دغه مزکه ـ يعني کومه چي تاسي په هغې کښي دژوندټولي چاري ترسره کوي (فِراشاً) فرش ـ يعني لکه فرش (والسماء) اودغه اسمان ـ يعني کوم چي ستاسي وسترګوته حاضردئ (بِناءً) چت ـ يعني او ګرځولئ يې دئ لپاره ستاسي دغه اسمان دچت په شان (وَ) او (انزلَ) نازلي کړي يې دي ده ـ يعني را اوره ولي دي الله پاک (مِن) له (السماءِ) اسمانه ياله طرف څخه داسمانه عام له دی څخه که له نفس اسمان څخه وی اوکه له وريځی څخه وی (مَاءً) اوبه (فَ) وروسته يې يابياېي (أخرجَ) راايستلئ دئ ده يعنی الله پاک (بِ) په (هِ) ده سره يادوی سره ـ يعني په دغو اوبو سره (من) له (الثمرات) ميووڅخه يعنی له قسم قسم ميووڅخه (رزقاً) روزي يابې داسی معنی وکړه بيابې راايستلی دی په دغوابو سره (من)بعض (الثمرات)دميوو(رزقا)له وجی دروزی درکولو (لَکُم) تاسي لره (فَ) نو(لا) مه (تجعلوا) ګرځه وئ ـ يعني نو مه ګرځوی تاسي (للهِ) خدائ جل جلاله لره (اندادا) شريکان ـ يعني په عبادت کي شريکان و خدائ پاک ته مه پيدا کوی (وَ) حال دادئ (أنتم) تاسي (تعلمون) ،۲۲، پوهيږی ـ يعني تاسي په دې پوهيږی چي يوازي الله پاک ستاسي رب دئ اوذکرسويوشيانو اودارنګه دهرشي خالق هم تنهاالله پاک دئ ، او لائق د عبادت يوازي هغه ذات دئ چي دغه ذکرسوي صفتونه په ده کښي موجودوي.

پوسه چي وروسته له دې چي الله (جل جلاله) د خپلو مخلصو بندګانوچی متقيان دی ، او د هغو کفارو چي خاتمه يې د الله تعالی په علم کښي پر کفروه چي هغه کافران ووچی الله پاک ددوی پرزړواوپرغوږوباندی مهرونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلی وه ، او دارنګه دمدینی د منافقانو علیحده علیحده اوځانته ځانته حالات اوصفتونه بیان کړه ، اوس و ټولوته په ګډه اوپه مجموعی ډول سره خپل خدايي فرمان صادره وي او فرمايي:

اې خلګو هر څوک چي ياست عبادت او بندګي وکړۍ درب ستاسي ، يعني د هغه ذات چي ستاسي ترمرګه پوري ستاسي تربيه کونکۍ او پالونکۍ دۍ ، او ستاسي حقيقي مالک دۍ.

هغه چي پيداکړي يې ياست تاسي ، يعني په داسي حال کښي چي هيڅ نوم او نښان مو نه وو ، معدوم او نيستي واست، الله پاک د وجود احسان دربانديي وکړ ، په بهترين صورت کښي يې چي انساني صورت دۍ و تاسي ته غوږونه ، سترګي ،خوله ، ژبه او د بدن ټول أعضاء چي هر يويې ځانته ځانته عظيم نعمت دۍ درکړه ، او نه يواځې دا چي تاسي يې پيداکړي ياست بلکي هغه ټول خلګ چي له تاسي څخه له مخه وو هم دغه ذات جليل پيداکړيدي.

ددې مقصد لپاره د رب عبادت وکړۍ چي د همدغه عبادت په وجه خپل ځانونه دالله پاک له دنيوي او أُخروي عذابو څخه وساتۍ.

او الله پاک يواځې دغه احسان پر تاسي باندي نه دۍ کړۍ چي يواځې تاسي يې پيداکړی ياست بلکي هغه رب دۍ چي سره له دې يې ستاسي د زندګۍ ټول اسباب ستاسي لپاره پيداکړيدي.

لکه دا چي ګرځولې يې ده دغه مزکه لکه فرش ستاسي د فائدې لپاره ، اودارنګه يې ستاسي د فائدې لپاره ګرزولۍ دۍ دغه اسمان چي ستاسي و سترګو ته حاضر دۍ لکه چت ، او هم يې ستاسي د نفع لپاره نازلي کړيدي له اسمان څخه اوبه ، بيايې را ايستلي دي له مزکي څخه په دغو اوبو سره ځيني له ميوو ، له وجي د روزي درکولو تاسي لره

نوکله چي دغه احسانونه ټول الله درسره کړيدي ، او هيڅوک په دې کښي له الله سره شريک نه ؤ ، او نه له الله تعالی څخه پرته بل داسي څوک سته چي ددغو کارو قدرت ورسره وي ، ځکه چي دغه ډول کارونه يواځې هغه ذات کولاۍ سي چي دده وجود له خپله ذاته وي ، او واجب، ازلي او ابدي وي ، او دغه ذات په خدایۍ کښي حصر دۍ . کله چي داسي ده نو مه مقرره وی الله (جل جلاله) لره شريکان په عبادت کښي په دي ډول چي له خدایۍ څخه پرته د بل چا عبادت هم کوی لکه د بتانو ، ياد اور ، يا د ستورو، يا د لمر، يا د انسانانو عبادتونه کوم چي تاسي يې کوی ، په داسي حال کښي چي تاسي ټول په دې پوهيږی چي خالق ځموږ او د اسمانو ، د ځمکي ، دباران ، درزق اوروزی ، او دارنګه د هر څه يوا ځې الله (جل جلاله) دۍ.

تفصيل اوعلمي خبري:

)ياايهاالناس(

پوه سه چي ځيني علماء وايي چي د (يا) لفظ وضع دۍ لپاره د مطلقي نداء عام له دې څخه که ندا دبعيد وي اوکه دقريب يعنی که ولری ته ندا وی اوکه ونزدی ته.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوځني علماء لکه قاضي بيضاوي رحمه الله وايي چي د (يا) لفظ وضع دئ لپاره د نداء دبعيد ، نو بيادلته داسوال پيداکيږي چي الله (جل جلاله) خو و خلګو ته أقرب من حبلِ الوَرِيد دئ نوبياپې د بعيد په لفظ سره څرنګه نداء وخلګوته کړې ده ؟

ددى سوال جواب دادئ چي کله کله په کلِمه د (يا) سره وقريب ته ندا کيږي په دې وجه چي دغه قريب نازل کړسي په منزله دبعيد . ياپه دې وجه چي دغه منادى يعنى کوم چې ته نداورته کوى دعظيم شان خاوندوي، لکه په دې قول کښي چي ـ ياالله ـ ياربي . اوياپه دي وجه چي په منادي کښي غفلت ، يانقصان دفهم موجودوي ، لکه چي يوڅوک نژدې درته ناست وي خوغافل ياناقص الفهمه وي نوته ورته ووايې يافلان اوياپه دې سبب چي د مَدعُوله کوم چي جواب دمنادى دئ په شان إهتمام کول کيږي اودغه راز نورى وجى هم سته .

دلته دوهمه ، دريمه وجه جاري کيدلاى سي.

پوه سه چي منادى په حقيقت کښي د (الناس) لفظ دئ ، اود أيها لفظ چي په منځ کښي درج سوئ دئ ددې لپاره چي جمع د دوو آلو دتعريف سره رانسي چي يا او الف لام دئ ، او د ناس لفظ اسم جمع دئ ، اوجمع يااسم جمع چي مدخول دالف لام وګرځي نو غالباًالف لام پکښي لپاره د عموم اوإستغراق وي لکه دلته.

همدارنګه پو سه چي دياايهاالناس په لفظ کښي له ډيرووجهوڅخه تاکيد راغلئ دئ ، اول له دي وجهي څخه چي نداء کوونکئ اومتکلم په دغه لفظ سره الله جل جلاله دئ ، دوهم له دي وجهي څخه چي په دغه لفظ کښي التفات راغلئ دئ ، دريم له دي وجهي څخه چي په دغه لفظ کښي تفصيل بعدالاجمال موجوددئ ځکه چي د (أَيّ) لفظ مبهم دئ اود(الناس)لفظ يې کوم چې په ترکيب کښي صفت د (أَي) دئ تفصيل دئ د(أَي) لپاره ، اوڅلورم له دي وجهي چي د(هَا) لفظ کوم چي په (أَيُّ) پسي متصل دئ اود(اي) له مضاف اليه څخه يوقسم جبيره هم دئ دتنبيه دپاره دئ.

پوسه چي دلته دځينونورو مهموخبرو ايزده کول ضروردي.

اوله خبرداده چي په دغه ايت کښي التفات راغلئ دئ ، التفات کوم چي دعلم بلاغت له مصطلحاتوڅخه دئ ودي ته ويل کيږي چي نقل له تکلم څخه وخطاب ته يابالعکس، اويانقل له تکلم څخه وغيبوبت ته يابالعکس او يا نقل له خطاب څخه وغيبوبت ته اويا بالعکس وکړسي په دغه ايت کښي له غيبوبت څخه وخطاب ته نقل راغلئ دئ.

التفات په کلام کښي دڅه نکتي لپاره کيږي ؟

پوسه چي التفات يوه عامه نکته لري چي هغه په هرالتفات کښي وجودلري دغه عامه نکته عبارت ده له تازه کولو څخه دشوق دسامع واوريدودکلام ته ځکه يومتکلم چي ويوه سامع ته خبره کوي نوسامع سوکه په سوکه دده دخبري له اوريدلو څخه خسته کيږي نومتکلم دالتفات له لاري دخپل کلام طرزنوئ کړي نوپه دي سبب په اوريدونکي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې هم نوئ شوق دکلام داوریدلو پیداسي اوبل قسم یې خاص نکته ده کومه چې په هرالتفات کښې یې وجودضرورنه دئ ،په دغه مبارک ایت کښې چې کومې خاصې نکتې دالتفات راغلې دي نوهغه په دې ډول دي.

اوله نکته یې داده چې په شان دامر دعبادت کوم چې د (اعبدوا) دلفظ مدلول دئ اهتمام راسي.

دوهمه نکته داده چې اظهار دعظمت دشان دعبادت راسي.

اودریمه نکته داده چې دالله جل جلاله دعبادت د کلفت اودمشقت جبران په لذت سره دخطاب دالله جل جلاله وکړسي.

دوهمه خبره داده چې د(الناس) لفظ په اصل کښې الأُناس یا اناسٌ وو بیایې همزه حذف کړسویدئ اوپراول تقدیر باندې بقاء دحرف تعریف دحذف سوي همزه عوض ګرځیدلې ده او پردوهم تقدیرباندې په خپله حرف تعریف عوض ورڅخه راغلئ دئ همداسبب دئ چې ددواړو جمع نه رواکیږي یعني داسي نسي ویل کیدلای چې الأُناس.

ددغه لفظ مأخذکوم لفظ دئ ؟

په دې باره کښې اختلاف موجوددئ ځیني وایې چې مأخذیې دنَوس لفظ دئ کوم چې وحرکت کولو ته و یل کیږي اوځني وایې چې مأخذیې اِیناس دئ کوم چې ولیدلوته ویل کیږي اوځني وایې چې مأخذیې نسیان دئ کوم چې وهیرولوته ویل کیږي اوځني وایې چې مأخذیې اُنس دئ کوم چې الفت کولوته ویل کیږي ،اود الناس اوداُناس لفظونه هریو دانسان دلفظ دپاره اسم جمع دئ.

دریمه خبره داده چٍې د (یاایهاالناس) په لفظ سره وخلګوته له الهي لوري څخه په قران کریم کښې (۱۸) اتلس ځایه خطاب راغلئ دئ چې له دې څخه داخبره ځرګنده کیږي چې نبوت اورسالت دحضرت محمد صلي الله علیه وسلم وټول بشرته ورعام دئ اوتریوه خاص قومه پورې اختصاص نلري.

څلورمه خبرداده چې د(یاایهالناس) په لفظ سره خطاب عام دئ هغو خلګو ته هم ورشامل دئ کوم چې درسول علیه السلام په زمانه کښې ددغه خطاب په وخت کښې موجودوه اووهغوخلګوته هم ورشامل دئ کوم چې دقیامت ترورځې پورې پیداکیږي په دې وجه چې دخطاب په وخت کښې غیرموجودانسانان دفرض په توګه موجودګڼل سوي دي، دغه تعمیم ته ځکه ضرورت سته چې دشریعت حکمونه دقیامت ترورځې پورې وټولوخلګوته شامل دي

)اعبدواربکم(

یعني عبادت وکړئ اې خلګودرب ستاسې.

دغه جمله جواب دذکرسوي منادې دئ.

پوسه چې دلته هم په یوڅوخبروځان پوکول ضروردي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوله خبرداده چي د(اعبدوا) لفظ له عبادت څخه جوړدئ ، اوعبادت په لغت کښي واخيري درجي دعاجزي کولوته ويل کيږي، اوپه شريعت کښي دعبادت په معني کښي دعلماوو تعبيرونه مختلف راغلي دي خو ټولوتعبيراتولره جامع تعبيردادئ چي عبادت وداسي طاعت اوبندګئ ته ويل کيږي چي په اخيره درجه عاجزي اوخضوع ورسره وي او موافق له هغه سره وي کوم چي انسان مثلا په مکلف کړسويدئ سره له دي چي دغه عبادت کونکئ به عقيده لري پرالوهيت اوپرلياقت والي دعبادت باندي دهغه چا کوم چي دَيْ يې عبادت کوي.

دوهمه خبره داده چي عبادت په خپل ذات کښي ډيرقسمونه لري مثلا عبادت قلبي ،عبادت بدني ، عبادت مالي ، عبادت قلبي لکه له خداي اوله رسول سره محبت،اوله الله څخه ويره اواخلاص اوتوکل اولکه ايمان ، اوعبادت بدني لکه لمونځ ، حج ، روژه ، اوعبادت مالي لکه زکات ورکول، اوصدقة الفطر، وغيره.

دريمه خبره داده چي واطاعت اووفرمانبرداري ته درسول يادامېريادموراوپلار يادکوم بل حقدار لکه استاذ عبادت نه ويل کيږي ځکه چي عبادت يوازي دهغي خاصي فرمانبرداريْ نوم دئ کومه چي الله جل جلاله لره وي اودارنګه په عبادت کښي غاية التذلل والخضوع شرط ده اوپه مذکوره اطاعت کښي غاية الخضوع وجودنلرياوبله داوجه هم ده چي په عبادت کښي اعتقادپرالوهيت دمعبودمعتبردئ.

څلورمه خبره داده چي يوعبادت دئ يوقربت دئ،اوبل طاعت دئ، په عبادت کښي نيت هم ضروردئ اودمن يتقرب اليه يعني دمعبود معرفت اوپيژندنه هم ضرور ده ، او په قربت کښي نيت ضرورنه دئ البته معرفت دمن يتقرب اليه ضروردئ اوپه طاعت کښي نه نيت ضروردئ اونه معرفت دمن يتقرب اليه دمثال په ډول دقرانکريم تلاوت قربت بلل کيږي ځکه چي نيت پکښي ضرور نه دئ اوپيژندنه دهغه چاچي دَ يْ په دغه تلاوت سره وهغه ته نزديکت حاصلوي چي هغه الله جل جلاله دئ ضرور دئ اودارنګه يوکافر چي داالله جل جلاله له وجود څخه منکروي اوبياپه سوچ اوپه فکر اوپه نظرسره چي په کائناتو کښي يې وکړي داالله جل جلاله معرفت حاصل کړي نوودغه نظرته دده طاعت ويل کيږي اوقربت اوعبادت نه ورته ويل کيږي ځکه چي ودغه کافر ته ددغه نظرکولوپه وخت کښي نه داالله جل جلاله معرفت حاصل وو اونه نيت ځکه چي که کافر ديوه طاعت نيت وهم کړي خوشرعاً يې دغه نيت معتبر ندئ.

پنځمه خبرداده چي په دغه امرکښي چي داعبدوا په لفظ سره سويدئ له کافرانوڅخه ايجاددعبادت مطلوب دئ سره له ايجاده دشرط دعباته چي ايمان دئ ، او له هغومومنا نو څخه چي مخلص مومنان وي دوام پرعبادت باندي مطلوب دئ اوله منافقينوڅخه اخلاص په عبادت کښي مطلوب دئ اوله مشرکانوکافرانوڅخه بي شرکه عبادت کول مطلوب دي.

شپږمه خبر داده چي (رب)يادصفت مشبه صيغه ده خوپه معني داسم فاعل يعني دمربي دئ اويامصدردئ په معني دتربيې دئ اوحمل يې پرالله باندي دمبالغي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حيث دئ اودځينوعلماوو په قول داسم فاعل صيغه ده چي په اصل کښي رابِب وو اوتربيه په لغت کښي دامام راغب په قول وانشاء الشئ حالاً فحالاً الي حدالتمام، ته ويل کيږي، او دقاضي بيضاوي په قول وتبليغ الشئ في کماله شيئا فشيئا، ته ويل کيږي پوسه چي درب لفظ په عربي لغت کښي په ډيرو معناووراغلئ دئ دتفسير قرطبي اودقاموس اودلسان العرب وغيره دبيان مطابق درب دلفظ معني ګاني په دي شرحه دي ، مالک ، سيد ، حاکم ، انتظام کونکئ ، اصلاح کونکئ ، جمعه کونکئ ، پالنه کونکئ.

همدارنګه پوسه چي د(ربکم) په لفظ کښي سره له ماقبله دده تعليق الشئ

بما يشعربالعلية راغلئ دئ ځکه چي داقاعده ده چي په کلام کښي له يوشي څخه په مشتقي سره تعبير وسي اوياپه مشتقي سره موصوف سي اودغه شي ته يوحکم ثابت سي نوعلت دثبوت ددغه حکم به مصدر ددغه مشتقي وي نو دلته به مطلب دارااوځي چي ګواکي الله پاک داسي فرمايلي دي، چي ماچي تاسي ته په دي سره امروکړ چي زماعبادت وکړئ نو داله دي وجهي څخه چي زه ستاسي تربيه کونکئ اوپالونکئ يم.

)الذي خلقکم(

پوسه چي داد(ربکم) لپاره صفت موضحه دی. کوم چی وموصوف ته توضيح ورکوی اوخفااوپوشيده ګی ورڅخه لري کوی ياکاشفه دئ کوم چی دموصوف مفهوم اومعنی پکښی بيان سوی وی لکه په دی مثال کښی الجسم الطويل العريض العميق اوياصفت مخصصه اومقيده دئ کوم چی وموصوف ته تخصيص اوتقييد وربخښی دمثال په ډول چی ته داسی ووايې چی (رجل عالم)نوپه دغه قول کښی درجل لفظ وعالم او وغيرعالم ودواړوته ورشامل وونوکله چی دعالم لفظ يې صفت وګرځيدی نوغيرعالم ورڅخه ووتی اوپه عالم پوری خاص کړسو خوداپرهغه تقدير مخصصه صفت دی چی بنا پرزعم دمشرکانويې واخلی ځکه چي دوی بتان هم دخپلوځانو ارباب بلل.

)فراشاً(

پوسه چي په لفظ د(فراشا) او(بناءً) کښي تشبيه بليغه راغلي ده اصل دعبارت په دي ډول دئ (کفراش او کبناء) پوسه چي وادعاء ته داتحاد په منځ کښي دمشبه اودمشبه به تشبيه بليغه ويله کيږي اوتشبيه بليغه مختلف صورتونه لري اول صورت يې دادئ چي مشبه به خبروګرځول سي دمشبه دپاره لکه په دي قول کښی زيداسد.

دوهم صورت يی دادئ چي مشبه به دهغه فعل دوهم مفعول وګرځي کوم چي دوهم مفعول يې پراول مفعول باندي محمول وي لکه دجعل فعل چی مثال يې دادی. (جعل الله زيداً اسداً) ، دريم صورت يې دادئ چي مشبه به حال سي له مشبه څخه لکه په دي قول کښي جاءزيدٌ اسداً .

اوڅلورم صورت يې دادئ چي مشبه به صفت سي دمشبه دپاره لکه جاءزيد الاسد،پنځم صورت يې دادئ چي مشبه به په اضافت بياني سره ومشبه ته مضاف سي ، لکه په دغه مشهورمثال کښي چي ، لجين الماء .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي په قران كريم كښي امر په عبادت سره يوكم ديرش ځايه راغلئ دئ

اوهمدارنګه پوسه چي له حضرت ابن عباس او علقمه اوله حضرت حسن رضي الله عنهم څخه روايت دئ چي د كوم آيت په سركښي چي د (ياأيهاالناس) لفظ راغلئ وي نوهغه مكي دئ ، اوچي (يا أيهاالذين آمنوا) يې په سركښي راغلئ وي نوهغه مَدَني دئ ، خوځينوعلماوو لكه بيضاوي (رحمه الله) دغه روايت صحيح نه دئ بللئ په دې وجه چي سورة بقره مدني دئ او سره له دې چي په دغه مذكورآيت كښي د ياأيهاالناس لفظ راغلئ دئ.

اوځني علماء بياداسي فرمايي : چي دغه حكم أغلَبي دئ نه كلي . (تتقون) دغه لفظ صيغه دجمع مذكري مخاطبي ده اوله تقوی څخه جوړدی کوم چي په لغت کښي وسختي ساتني ته ويل كيږی او په معنی دوقاية یعنی ذریعه دنجات اودساتنی هم راځی اوپه شر يعت کښی خوراډيری معناګانی لری چی دمخه ئی تفصيل تيرسويدی او دلته په لغوی معنی مراددی،(جَعل لكم الارض فراشاً) پوسه چي كه دجعل لفظ په معنی دصيرّسی نودفراشالفظ يې دوهم مفعول دی اوكه په معني دخَلق سي نوبيا دفراشاً لفظ حال دی دالارض له لفظ څخه اوپه لام جاره كښي كوم چي دلكم په لفظ كښي دی ودي ته اشاره ده چي دغه ذكرسوي كارونه ټول الله جل جلاله اي انسانانوستاسي دنفعي اوفايدې دپاره كړيدی ځكه چي لام جاره دپاره دانتفاع دی(بناءً) دامصدردی په معني داسم مفعول يعني په معنی دمبني دی کوم چی وداسی جوړ کړ سوی شی ته ويل کيږی چی دخونی اويا دخيمی په ډول وی دلته په معنی دبام اودچت دی(من الثمرات) پوسه چي كلمه دمِن دلته ياحرف جردی‌او دپاره دتبعيض دی اويااسمي ده مؤله ده په بعض سره (رزقالكم) درزقاًلفظ دلته يامفعول له دی‌كه كلمه دمن اسميه سی اويامفعول به دی یعني داخرج دپاره كه كلمه دمن حرفيه سی(انداداً) داجمع دنِد دی اوندپه اصل كښي وهغه مساوی اومثل دشي ته ويل كيږی كوم چي له ده سره مخالف وی دلته په معنی دشريک دی

تمت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقري د سورت د۲۳، او ۲۴، مبارکو اياتو تفسير او علمي تحقيق

تفسير فضل الرحيم (۷) برخه ،

پوسه چی کله چي الله (جل جلاله) په ذکرسويو اياتوکښي وبندګانوته أمر په عبادت خپل وکړ ، او له شرک څخه يې منع کړل او د خپل وحدانيت دپيژندني طريقه يې ورته بيان کړه نو اوس په دغوراتلونکيواياتوکښي الله (جل مجده) دقرآن دحق والي د پيژندني اودارنګه دنبي کريم صلى الله عليه وسلم دنبوت دمعرفت طريقه بيانه وی ،ځکه چي عبادت د الله تعالى بې له معرفت څخه دنبي عليه السلام اودقران کريم اوبي له تعليم څخه دنبي کريم اوبي له عمل څخه په قران کريم نسي کيدلای .

لفظي ترجمه :

(وَ) او (إن) که چيري (كُنتُم) ياست تاسي يعنی ای دمکی کفارو(في) په (رَيبٍ) شک کښي (مِمَّا) له وجي دهغه ،،يعني له وجی دهغه قرآنه(نزَّل) چي ټوټه ټوټه نازل کړئ دئ (نَا) موږ يعنی هغه قران (على) پر (عَبدِ) بنده (نَا) څموږ ، يعنی چي هغه بنده حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) دئ (فأتُوا)نوراتګ وکړی (بِ) په (سورةٍ) يوه کوتاه سورت (مِن) له (مِثلِ) مثل څخه (هِ) دده ، يعني دقرآن (وَ) او(ادعوا) دروبولی (شُهدآءَ) مددګاران(كُم) ستاسي مِن له(دُونِ) غيره(اللهِ) دخدایٔ (جل جلاله)(إن) که چيري(كُن) ياست (تُم) تاسي(صادِقين)23 رشتياويونکي ، يعني په دې خبره ستاسي کښي اې کافرانو چي دغه قرآن دخدایٔ له طرفه نه دئ نازل سوی.

يعني اې مشرکانوکافرانو که دغه خبره په زړو کښي درګرځي چي دا قرآن به محمد (صلى الله عليه وسلم) له خپله ځانه جوړکړئ وي ، اوپه دې کښي شکمن ياست چي دا قرآن همدا موږ پر خپل بنده محمد (صلى الله عليه وسلم) باندي نازل کړئ دئ نو ددې شک د ليري کولو لپاره اوددې خبري د يقيني پيژندني لپاره چي دغه قرآن الله (جل جلاله) نازل کړئ دئ دغه اسانه لارده چي تاسي خپل ټول کوښښ په کار واچوئ اوخپل مددګاران چي ستاسي بتان دي هم درونګه وی په دې باب چي ددغه قران په مثل يو کوتاه سورت جوړ کړئ . ځکه که دغه قرآن محمد (صلى الله عليه وسلم) له ځانه جوړ کړی وي نوبيا خو تاسي هم دابيخي کولای سی چي دقران دسورتوپه مثل يوسوت جوړکړئ ځکه چي تاسي خوهم فصحاءاوبلغاء عرب ياست ، نوکه ستاسي دغه شک پر ځایٔ وي ، اوتاسي صادقان ياست په دې خبره کښي چي داقرآن محمد (صلى الله عليه وسلم) له ځانه جوړ کړئ دئ نو ضرور بايد دغه کار وکړی يعني ددغه قرآن ديوه کوتاه سورت په ډول تاسي هم يوکوتاه سورت جوړ کړئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفصيل اوعلـــــــمي خبري:

)وان كنتم(

يعني اوكه چيري ياست تاسي په شک کښي.

پوسه چي د (ان) دکلمي اود(ريب) دکلمي په ارتباط دلته دوه سوالونه کيږي ، اول سوال دادئ چي د(ان)کلمه خودشک په مقام کښي راوړله کيږي، اودامقام خو مقام دشک نه دئ ځکه چي دکافرانوانکارخوله حق والي څخه دقران کريم په يقيني ډول متحقق اوثابت ؤنولهذا بايد د(ان(د کلمي پرځای باندي د(اذا)لفظ راوړل سوئ وائ ، ددي سوال يوجواب دادئ چي دان دکلمي په راوړلوکښي الله پاک دکافرانو وغټ حماقت اوجهالت ته اشاره فرمايلي ده په دي ډول چي ددغه قران کريم حقيت اوداچي دي دالله پاک له طرفه نازل سوئ دئ دده داعلي درجي فصاحت اوبلاغت په اعتباراودارنگه دده د مضامينوپه اعتباراودحقونښانواودلائلوپه لحاظ داسي واضح دئ چي انکار ورڅخه اودارنگه شک کول په ده کښي دډيرسخت جهالت اويادډيرسخت تعصب اوعناد ثمره ده، البته که په مشکوک اومترددډول ويوچاته شک اوريب ديوعذرپه وجه په قران کريم کښي پيداسي نودده ددغه مشکوک شک دليري کولو لپاره يوه لارداده کومه چي په دغه ايت کښي بيان سويده، دوهم سوال دادئ چي د (في ريب) دلفظ په بدل کښي بايد (في انکار) فرمايل سويوای ځکه چي مورمخکښي داخبره ذکرکړه چي کافران په قرانکريم کښي شکمن نه وو بلکي ورڅخه منکروه ددغه سوال جواب دمخکښي سوال له جواب څخه فهميدلای سي.

)ممانزلنا علي عبدنا (

يعني له وجهي دهغه چي نازل کړئ دئ ټوټه ټوټه مورپر بند ه زموږباندي (چي محمد صلي الله عليه وسلم دئ) دلته په يوڅوخبروڅان پوه کول پکاردي.

اوله خبره داده چي د(مما)لفظ په اصل کښي(من ما) ؤ ، دمن کلمه دلته اجليه ياپه بل عبارت تعليليه ده ، اودماکلمه موصوله ده اودنزلنا جمله يې صلة ده، اوعائد يې له صلي څخه حذف سوئ دئ چي تقديريې په دي ډول دئ نزلناه .

دوهمه خبره داده چي دنزلنا لفظ له تنزيل څخه جوړدئ، تنزيل اوانزال دځينوعلماؤپه قول په يوه معني دي چي ومطلق نازلولوته ديوشي ويل کيږي ، اوځيني علماؤددوی په منځ کښي په دي ډول فرق ثابت کړئ دئ چي تنزيل و داسي نازلولو ته ديوشي ويل کيږي چي په لرلړ اوپه ټوټه ټوټه سره وي ، اوانزال وداسي نازلولوته ديوشي ويل کيږي چي په يوه وار سره وي ،دقران کريم په نزول کښي دغه دواړه قسمه نازلول موجوددي ځکه چي قران کريم له لوح محفوظ څخه وبيت العزت ته کوم چي په اول اسمان کښي دکعبي شريفي پربرابري باندي ديوي بيت الله نوم دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درمضان مبارک په میاشت کښي دليلة القدر په شپه کښي په يوه کرت نازل کړسوئ دئ اوله بيت العزة څخه پرحضرت محمد صلي الله عليه وسلم باندي ددرويشتوکلوپه موده کښي لږلږاوټوټه ټوټه نازل سوئ دئ.

سوال : دنزلنا لفظ دانزلنا پرلفظ باندي په څه وجه دلته غوره کړسوئ دئ.

جـواب:مفسرينو ددي داوجه ذکرکړيده چي کافرانوبه ددوی ددي خبري داثبات دپاره چي قران دخداي پاک کلام نه دئ يودليل داوايه چي که داقران دخداي پاک کتاب وای نوبايدمکمل په يوه کرت نازل سوئ وای لکه نوراسماني کتاونه چي په يوه کرت نازل سويدي نوله کومي وجهي چي دوی شک اوانکار کاوه هغه تنزيل دقران کريم ؤ نه انزال ، اوزما په فکرددي يوه بله په زړه پوري وجه سته هغه داچئ دتفعيل باب دتکثيردپاره هم راځي نوځرنګه چي دقران کريم په نزول کښي هم کثرت راغلئ دئ ځکه چي يونزول يې دبلاکيف ذات دالله جل جلاله له طرفه ولوح محفوظ ته ؤ آوبل نزول يې له لوح محفوظ څخه وبيت العزت ته وو اوبل نزول يې له بيت العزت څخه پرنبي عليه السلام ؤ ، اوبيادغه اخيري نزول هم له دوولارو څخه ډيرواقع سوئ دئ ، اول له دي لاري چي درمضان مبارک په مياشت کښي به هره شپه دمکمل قران کريم تکرارحضرت جبريل عليه السلام له نبي عليه السلام سره کاوو ،اودوهم له دي لاري څخه چي دقران کريم نزول دده داجزاوو په اعتبار ډيردئ ځکه چي په ټوټه ټوټه سره نازل سوئ دئ .

اودنزلنا فعل دمتکلم مع الغيرپه صيغه سره دتعظيم په وجه ويل سوئ دئ ځکه چي فاعل يې الله جل جلاله دئ چي واحد دئ اودلوی عظمت والا ذات دئ.

دريمه خبره داده چي له حضرت محمدصلي الله عليه وسلم څخه الله جل جلاله دعبدپه لفظ سره تعبيرکړئ دئ.

اودرسول يادنبي په لفظ ، اويا دمحمد صلي الله عليه وسلم وغيره په نومويې تعبيرنه دي ورڅخه کړئ له مختلفو وجهو څخه ،اوله وجه داده چي په دغه تعبيرکښي اشاره ده ودي ته چي وکوم شي ته چي حضرت محمدصلي الله عليه وسلم خلګ رابولي چي هغه عبادت دالله جل جلاله دئ هغه شي داسي شي دئ چي په اول قدم کښي ده په خپله عملي کړيدئ.

دوهمه وجه داده چي په دي کښي اشاره ده ودي ته چي هرڅوک چي دالله پاک ودين ته يوڅوک رابولي نو اول پخپله بايددخداي تعالي ددين تابعداري په ځان کښي راولي.

دريمه وجه داده چي عبديت دنبي دنوروکمالاتو موقوف عليه دئ.

څلورمه وجه داده چي عبديت درسالت اودنبوت ترصفتوپه نبي کښي اشرف صفت دئ ځکه چي دعبديت په صفت کښي نبي له مخلوق څخه وخالق ته متوجه وي، اودنبوت اودرسالت په صفت کښي له خالق څخه ومخلوق ته متوجه کيږي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځمه وجه داده چي په دغه تعبيرکښي الله پاک بندګان ودي ته متوجه کړي دي چي ددغه نبي په شان کښي لکه چي تفريط حرام دئ کوم چي کافران يې کوي دغه راز بايد دده په شان کښي هغسي افراط هم ونکړسي کوم چي يهودواونصاري وودحضرت عيسي عليه السلام يا دحضرت عزير عليه السلام په شان کښي کړئ دئ.

اواضافت دعبد وضميرته د(نا) لپاره دفائده کولو دتعظيم دمضاف دئ اود(نا) لفظ چي دجمع دمتکلم ضميردئ.

اوپه ځای کښي دضميردواحدمتکلم فرمايل سوئ دئ لپاره ده اظهاردعظمت دمتکلم دئ چي الله پاک دئ.

پوسه چي په يوه قرائت کښي دعبدنا په بدل کښي عبادنا دجمع په لفظ سره راغلئ دئ پردغه تقديربه مرادورڅخه نبي عليه السلام اوامت دده دواړه سي.

)من مثله (

پوسه چي دمِن په کلمه کښي پنځه احتماله دي اول داچي تبعيضيه سي دوهم دا چي بيانيه سي ،دريم داچي زائده سي ، البته بناپرقول داخفش ځکه چي دي دا جائزبولي چي دمِن کلمه په مثبت کلام کښي زائده راسي ، لکه چي په منفي کلام کښي په اتفاق زائده راتللای سي پردغودروسرو تقديروباندي د (مثله) ضميرو (مانزلنا) ته راجع دئ اوتقديردکلام دلف اونشرمرتب په طريقه په دي ډول کيږي (بسورةٍ کائنةٍ من جملة مثل مانزلنا، يا بصورة عبارة من مثل مانزلنا، يا بصورة مماثلة لما نزلنا ، څلورم احتمال دادئ چي کلمه دمِن ابتدائيه سي هغه ابتدائيه چي مدخول يې منشأدماقبل وي نه هغه ابتدائيه چي په ابتداء الغاية سره شهرت لري ، پردغه تقديربه ضميردمثله ضميرو (عبدنا) ته راجع کړکيږي اوتقديردکلام به په دي ډول سي (بصورة ناشئة من مثل عبدنا) ، اوپنځم احتمال دادئ چي کلمه دمِن صلة اوظرف لغوه سي دپاره د(فأتوا) پردغه تقديربه هم د مثله ضمير وعبدنا ته راجع بلل کيږي مګر ارجاع دضميردمثله وما نزلنا ته له ډيرووجهو څخه ارجح دئ اول له دي وجهي څخه چي موافق دي له نورواياتو دتحدي سره خاص بيا له هغه ايت سره چي په عين شکل په سورت يونس کښي راغلئ دئ ، اوضميردمثله پکښي په يقيني ډول وقران ته راجع دئ ځکه چي دعبدنا لفظ هلته مقدم نه دئ ذکر سوئ، دوهم له دي وجهي چي دلته خبره اوبحث په منزَّل کښي دئ نه په منزل عليه کښي دريم له دي وجهي چي پردغه تقدير چي دغه ضميرومانزلناته راجع سي نودغه کلام په تحدي کښي ابلغ ګرځي تردي چي وعبدته راجع سي لکه چي په ادني تأمل سره داخبره فهميږي ، څلورم له دي وجهي چي قران کريم خو في نفسه معجزدئ اوپه نسبت وټولو جنيانواوانسانانوته معجِزدئ نه يوازي په نسبت ونبي عليه السلام اوومثل دده ته ، پنځم له دي وجهي چي له رجوع څخه دضميردمثله وعبدنا ته ددي خبري توهم کيږي چي دقران کريم په يوه کوتاه سورت هغه څوک راتګ نسي کولای کوم چي دنبي عليه السلام په ډول بي تعلمه اوامي رالوی سوئ وي ، اوکوم څوک چي تعليم يافته وي نوهغه کولای سي چي دقران کريم په مثل يوسورت جوړکړي ،شپږم له دي وجهي چي له رجوع سره دمذکور ضمير وعبدنا ته دغه قول دخداي پاک هم مناسب نه دئ چي وادعوا شهداءکم فتأمل .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)وادعواشهداءکم(

پوسه چي دغه حکم الله جل جلاله وکفاروته په دي خاطرکړئ دئ چي میدان اودائره دمقابلي ودوی ته پراخه سي چي بیاپه مقابله کښي دوی لره دمغلوبیت په صورت کښي بل هیڅ صحیح عذراو وجه پاته نسي پرته له دي چي یابه دحق تابعداري کوي اوتعصب اوعناد به شاته غورځوي اودابه مني چي بیشکه قران کریم دالله جل جلاله کتاب دئ ، اویاکه تعصب اوعناد پري نږدي نوبه په یوه باطله بهانه پسي لاسونه نیسي ،لکه چي همدغه ډول پیښه هم سوه چي کله دوی‌عاجزه سول نوپه دي بهانه پسي یې لاسونه ونیول چي په موږ محمدصلي الله علیه وسلم سحراوجادو وکړ یعني نوځکه موږپه دغه مقابله کښي عاجزه سوو.

همدارنګه پوسه چي ددعا ماده په قران کریم کښي (٢١١) دوه سوه اویوولس ځایه راغلي ده او په مختلفو معني ګانوکښي مستعمله سویده.

١ ــ حاجت غوښتل لکه دسورت اعراف په (٥٥) پنځه پنځوستم اودسورت مومن (٦٠) په شپیتم ایت کښي.

٢ــ په معني دنداء کولو، لکه دسورت بقري په (٢٦٠)دوه سوه شپیتم ایت کښي.

٣ــ په معني دتبلیغ کولو ، لکه دسورت حم سجدة په (٣٣) دروديرشم ایت کښي .

٤ـ په معني ددعوت دشر، لکه دسورت یوسف په (٣٣)دروديرشم ایت کښي .

٥ـ په معني د فریادکولو، لکه دسورت اعراف په (٥) پنځم ایت کښي .

٦ـ په معني دعبادت اودطاعت کولو، لکه د سورت نساء په (١١٧)یوسل اوولسم ایت کښي.

٧ـ په معني درابللوولوډوډئ ته، لکه دسورت احزاب په (٥٣)دروپنځوستم ایت کښي.

د(شهداء) لفظ جمع دشهیددئ کوم چي دشهادت له لفظ څخه مشتق دئ.

پوسه چي ماده دشهادت په قران کریم کښي په ډیرو معني ګانوکښي مستعمله سویده

١ـ په معني دلیدلو اودحاضریدلو، لکه دسورت بقري په (١٨٥)یوسل پنځه اتیایم ایت کښي .

٢ـ په معني دفیصلي کولودالله جل جلاله، لکه دسورت ال عمران په (١٨)اتلسم ایت کښي.

٣ـ په معني دحکم کولو، لکه دسورت یوسف په (٢٦)شپږویشتم ایت کښي.

٤ـ په معني دشاهدي اداکولوداندامودانسان پرانسان باندي په ورځ کښي دقیامت، لکه دحم سجده په (٢٠)شلم ایت کښي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵ــ په معني داقرارکولو، لکه دسورت انعام په (۱۳۰)یوسلودیرشم ایت کښي.

٦ــ په معني ده شاهدي ویلوپرصدق درسول علیه السلام لکه دال عمران په (۸٦)شپږاتیایم ایت کښي.

۷ــ په معني دګواهي اداکولو دقاضي په حضورکښي، لکه دسورت نساءپه(۱۵)پنځلسم ایت کښي.

۸ــ په معني دعلم، لکه دسورت بقري په(۸۴) څلوراتیایم ایت کښي.

۹ــ په معني دخبرورکولو، لکه دسورت توبي په(۱۰۷) یوسل اواوم ایت کښي.

۱۰ــ په معني دشهادت دملائکو په دنیا کښي، لکه دسورت نساء په(۱٦٦) یوسل شپږشپتم ایت کښي

۱۱ــ په معني دقسم کولو،لکه دسورت بقري په (۲۰۴)دوه سوه څلورم ایت کښي

۱۲ــ په معني دتائید کولو، لکه دسور هودپه (۱۷)اولسم ایت کښي.

۱۳ــ په معني دبیانولودتوحیددخداي پاک، لکه دسورت احزاب په(۴۵)پنځه څلویشتم ایت کښي.

۱۴ــ په معني دتوجه اودحضوردزړه، لکه دسورت ق په (۳۷) اودیرشم ایت کښي.

۱۵ــ په معني دشهادت دنبي علیه السلام اودامت دده پرنوروامتیانوباندي په ورځ کښي دقیامت، لکه دسورت بقري په(۱۴۳) یوسل دروڅلویښتم ایت کښي.

۱٦ــ په معني دوصیت کولو، لکه دمائده دسورت په (۱۰٦)یوسل او شپږم ایت کښي.

۱۷ــ په معني دشهیدکیدلوپه لارکښي دالله جل جلاله .لکه دال عمران دسورت په(۱۴۰)یوسل اوڅلویښتم ایت کښي .

۱۸ـــ په معني دحاضروشیانو، لکه دسور انعام په(۷۳)درواویایم ایت کښي.

۱۹ـــ په معني دکلمودشهادت دوحدانیت دالله جل جلاله اودرسالت دنبي علیه السلام، لکه دمعارج دسورت په (۳۳) درودیرشم ایت کښي.

۲۰ـــ په معني دمدت کولو، لکه دلته چي د(شهداءکم) دلفظ معني په مددګارانو وکړه سي.

له شهداءکم څخه دلته مرادڅوک دي؟

قاضي بیضاوي رحمه الله تعالي له دغه لفظ څخه دلته دمتعددومعني ګانودهري یوي اراده کول صحیح ګڼلئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ــ داچي په معني دحاضرينوسي، يعني اودروبولئ حاضرين ستاسي.

۲ـــدوهم داچي په معني مددگارانوسي، يعني اودروبولئ مددگاران ستاسي له انسانانو،اوله پيرانانو، اوله باطلومعبودانوستاسي.

۳ــ داچي په معني دگواهانوسي، يعني اوراوغواړئ گواهان ستاسي چي بياپردي باندي ستاسي دپاره گواهي ورکړي چي بيشکه کوم کلام چي تاسي په مقابله کښي دقران کريم جوړکړ نوهغه په مثل دقرانکريم دئ.

۴ــ داچي په معني دمعبودانواودبتانوددوی سي.

)من دون الله(

پوسه چي د دون لفظ په اصل کښي وتحت اووکښته ته ويل کيږي، اوپه قران کريم کښي په ډيرومعني وو راغلئ دئ، لکه له يوشي څخه تجاوز کول، اولکه ادني، اولکه قريب ، اولکه غيراوسوي ، دلته په معني دغيراوسوي دئ، يعني من غيرالله وسواه.

)ان کنتم صادقين(

يعني که چيري ياست تاسي اي کافرانو صادقان (په دي کښي چي دغه قران دخداي کلام نه دئ بلکي محمد صلي الله عليه وسلم له خپل ځان څخه جوړکړئ دئ)

پوسه چي جزاءددغه شرط محذوفه ده ځکه چي ماقبل کلام دلالت باندي کوي اودصادقين متعلق هم محذوف دئ، اوتقديردکلام په دي ډول دئ(ان کنتم صادقين في قولکم اِن القران من کلام البشروليس من عندالله فأتوابسورة من مثله وادعوا شهداءکم من دون الله)

همدارنگه پوسه چي دصادقين لفظ له صدق څخه جوړدئ، اوصدق په علمي تعبيردجمهوروپه قول مطابقت دخبري دئ له واقع سره عام له دي څخه که دغه خبره ددغي خبري دمتکلم له عقيدي سره مطابقه وي اوکه نه وي، اودنَظام معتزلي په نزد صدق دخبرمطابقت دخبردئ دمتکلم له اعتقادسره عام له دي څخه چي له واقع سره مطابقت لري اوياي نلري، اودجاحظ په نزد صدق دخبرمطابقت دخبردئ له واقع اوله اعتقاده دمتکلم له دواړوسره، په قران کريم کښي دصدق لفظ په ځيني ځايو کښي مقابل دکذب راغلئ دئ، اوپه ځيني ځايوکښي په معني دصواب اوحق راغلئ دئ کوم چي مقابل دخطادئ اوپه ځيني ځايو کښي په معني دوفاکولوراغلئ دئ ، وهکذا

پوسه چي کوم اياتونه دتحدي په باره کښي په قران کريم کښي راغلي دي هغه په دي شرحه دي.

۱ــ دادئ (فأتوا بکتاب من عندالله هواهدي)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ــ دادئ(قل لئن اجتمعت الانس و الجن علي يأتوابمثل هذالقران لايأتون بمثله ولوكان بعضهم لبعضهم ظهيراً)

۳ــ دادئ(فأتوابعشرسور مثله مفتريات).

۴ــ دادئ (فأتوابسورة من مثله) ،ددغو مباركواياتوپه ارتباط يوبل ضروری تفصيل، پوسه چي دهرنبي په زمانه کښي چي به دخلگو په منځ کښي کوم شی ډيرغالب ؤ اودوی به په هغه شي کښي يودبله مقابله سره کوله نو دهغه نبي مهمه معجزه به هم په ظاهره له جنس څخه دهغه شي وه دمثال په ډول دحضرت موسی عليه السلام په زمانه کښي سحراوجادو ډيرؤ چي خلگوبه دسحراودجادو په ذريعه ډيرنادر اوخارق العادته کارونه ښکاره کول نوالله پاک دحضرت موسی عليه السلام اکثره معجزې هم په ظاهره شکل کښي وهمدغه خارق العادته کاروته ورته دموسي عليه السلام په لاس سره وخلگوته ښکاره کړې لکه يدبيضا يعني داچي ده مبارک به خپل لاس په بغل کښي داخل کړاوبيابې بيرته رالرى کړ نوداډول تک سپين اوله نورڅخه ډک به وگرځيدی چي دنمرنور اوروښني ورته عاجزه وه اولکه عصادده چی پرځمکه باندی بې وغورځوله نوژوندی ماربه ورڅخه جوړسواولکه داچي درياب يې په لکړه وواهه نودؤولس کوڅی اولاری پکښی جوړی سوی اويالکه داچي ډبره بې په لکړه ووهله نودؤولس چينی به ورڅخه راووتلی اودارنگه دحضرت عيسی عليه السلام په وخت کښی طبابت ډيروونوپه دی سبب دده ډيری غټی معجزی هم دطب له جنسه څخه وې لکه دمور زاده ړانده اودارنگه دپيس دمرض والامعالجه کول اويادمړيوراژوندی کول اوداسلام دپيغمبر په زمانه کښی دفصاحت اودبلاغت اودشعر اودنظم اودنثرمقابله غالبه وه نوپه دی وجه داسلام دپيغمبرپه معجزوکښی ترټولومهمه معجزه له همدغه جنسه څخه وه چی قران کريم دی، دقران کريم داعجاز وجی ،اوله وجه داعجازدقران کريم داده چی په باب د ا يجازاود اطالت کښی په اعلی درجه دبلاغت اودفصاحت کښی قرارلری يوه قصه ئی په يوه ځای کښی په مفصلوالفاظوسره بيان کړی وی اوپه بل ځای کښی ئی بيا همدغه قصه په ډيرو کوتاه الفاظوسره بيان کړ ئی وی اوسره له دی چی مقصودپه دواړوصورتوکښی يوډول اداکړ سوی وی دوهمه وجه دايجازدقران کريم داده چی دده اسلوب اوترز دعربودکلام له اساليبوسره اودارنگه ددوی داشعاروله وزنو سره کامل مفارقت اوپري کړون لری دهم دغو دوو وجوپه سبب به عربواودمکی کفارو په خپلومجلسوکښی دقران کريم پرفضيلت باندی اقرارکاوه اوپه دی باره کښی بی دخپل تحير اوتعجب اوعجزاظهارکاوه اودابې ويل چی قسم په خدای دی، چی دغه قران لره ډيرغټ حلاوت اوخوږ والی ثابت دی، دريمه وجه داعجازدقران کريم داده چی په ده کښی دتيروامتواودارنگه ددوی دانبياووسيرتونه په واقعی ډول بيان سويدي سره له دې چی دغه قران دداسی چاپه ژبه وخلگوته ويل کيده چی هغه نه هيڅ ډول تعلم کړيووانه له يوه معلم سره ده هستوگه کړيوه اوڅلرمه وجه داعجاز دقران کريم داوه چی په قران کښی ډيرآياتونه په داسی ډول دی چی په هغوی کښی له مستقبلو شيانوڅخه اخبارسويدی، اوبيا په همهغه ډول هغه شيان واقع سويدی اوځنی ئی له دی څخه ووسته واقع کيدونکی دی دمثال په ډول الله پاک په قرآن کښی فرمايلی دی چی ورته ووايه يعنی ای رسوله وخلگوته چی خامخا که سره راټول سی انسانان اوپيريان پر دی با ندی چی دوی راتگ وکړی په مثل ددی قران نودغه راتگ به ونسی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړای که څه هم ځنی ددوی ځنونورولره پشتی اومددګار سی ا وبیاخبره،همهغسی سوه ځکه چی تراوسه پوری سره له سخته عداوته دکفاروله قرآن اواسلام سره دقرآن پاک ددی اخبارخلاف کارنسورامنځ ته دارنګه لکه دمخه چی ئی بیان وسوالله پاک په قرآن پاک کښی دمکی وکفاروته فرمایلی دی چی که چیرته تاسی په دی کښی شک لری چی دغه قرآن موږنازل کړیدی یعنی ځموږله لوری ئی نه بولی بلکی دمحمدله طرفه ئی جوړسوی کلام بولی نوتاسی ددغه قران په مثل یوکوچنی سورت جوړکړی اوکه مودا سې ونکړل اوهیڅ کله به داسی ونکړای سی الخ نولکه څنګه چی الله پاک ودوی ته دااخباروکړچی هیڅ کله به تاسی ددی توان ونلری چی دقران په مثل یوکوتاه سورت جوړکړی نوبیاهم هغسی پیښه سوه

لفظي ترجمه

(فَ) وروسته(إِنْ) کچیري(لَمْ تَفْعَلُوا) نه وکړ تاسی یعني دغه کارمونه وکړکوم چي راتګ دی په یوه کوتاه سورت سره چي په مثل دقران وی (وَ) او(لَنْ تَفْعَلُوا) هیڅ کله به ونکړی تاسی یعني دغه کار(فَاتَّقُوا)نووویریږی یا ئې داسی معنی وکړی چی نووساتی یعني ځانونه خپل (النَّارَ) له اورڅخه (الَّتِي)هغه اور (وَقُودُ)چي خاشاک (هَا)دده (النَّاسُ)خلګ دی (وَ) او(الْحِجَارَةُ) ډبری دی (أُعِدَّتْ)چي تیارکړسویدی (لِلْكَافِرِينَ)دپاره دکافرانو (24)یعنی ای دمکې کفارو وروسته له دې څخه چی تاسی دقران کریم دمقابلې لپاره خپلی متې راونغاړی او خپل ټول مددګاران هم دخپلوځانوملګری کړی او خپل باطل معبودان بتان وغیره هم درووننګه وی اودیوه کوتاه سورت په جوړولو کوم چي دقران کریم په مثل وی پیل وکړی او بیاعاجز اوناوسه وګرځی اوپه ذکر سوی ډول یوکوتاه سورت جوړنکړی نو بیاخو داخبره درته ثابته سوه چی دغه قرآن دالله کلام دی اودالله له لوری پرمحمدصلی الله علیه وسلم باندی نازل سویدی نوبیا خپل ځا نونه له هغه اور څخه وساتی کوم چی دهغه بوټی اوخاشاک انسانان اوډبری دی اودهغو خلګودپاره تیارسویدی کوم چی کافران دی اودالله له کتاب او دالله له رسول څخه انکارکوی یعنی په دی ډول خپل ځانونه وساتی چی په دغه قرآن اوپه حضرت محمدصلی الله علیه وسلم باندی ایمان راوړی

ددغه مبارک ایت د کلماتو په ارتباط تفصیل اوعلمی خبری دلته ترک سوي دی اوپه راروانو برخوکښي درج سوي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د ، ۲۵ مبارک ایت تفسیر او تحقیق

تفسیر فضل الرحیم (۸) برخه،

پوسه چی دالله پاک په خپل دغه مقدس کتاب کښې پردی باندی عادت جاری سویدی چې غالباُ په ترغیب پسی ترهیب اوپه ترهیب پسی ترغیب وبندګانوته ورکوی لکه چی دایومسلم قانون دی چی ونافرمانه ته ترهیب اوویره ول پکار دی اووفرما نبرداره ته شاباسی اوترغیب ورکول په کاردی نوځرنګه چی په تیرایت کښي الله جل جلاله ونافرمانانوته ترهیب ورکړ او ددوی دپاره یې دوعید اودعذاب ورکولوذکروکړ نواوس په راتلونکیو ایاتوکښي الله جل جلاله وفرمانبرداره بندګانوته ترغیب ورکوي اوفرمایی

لفظي ترجمه:

(وَ) او (بَشِّرِ)زيري وکړه یعنی ای محمده (الَّذِینَ)پرهغوخلګویا وهغوخلګوته ـ یعني ای رسوله پرهغو خلګوبا ندی نارینه وي اوکه ښځي وي زیری وکه (آمَنُوا) چي ایمان یې راوړئ دئ (وَ) او (عَمِلُوا) کړي یې دي (الصَّالِحَاتِ)نیک عملونه (أَنَّ)په دي سره چي بیشکه یعنی ددی زیری باندی وکه چی بیشکه (لَهُمْ) دوی لره ــ یعني سته دوی لره (جَنَّاتٍ) جنتونه (تَجْرِي)چي بهیږي به (مِنْ) له (تَحْتِ)لاندي ــ یعني له لاندي څخه (هَا) ددوی ـ یعني ددغوجنتو (الْأَنْهَارُ) و الي یعني والي دابویا والي داوبو اودعسلواودشرابواودشیدو (كُلَّمَا)هروخت یا هروار (رُزِقُوا)چی ورکړسی ودوی ته (مِنْهَا)له دوی څخه ــ یعني له دغو جنتوڅخه (مِنْ) له (ثَمَرَةٍ) میوي څخه یعني له جنسه دیوقسم میوي څخه (رِزْقًا) رزق، روزي (قَالُوا)نو وایې به دوی ــ یعني دغه جنتیان (هَذَا)دا ــ یعني دغه رزق چي په جنت کښي راکړ سو (الَّذِي)هغه دئ یعني په مثل دهغه دئ (رُزِقَ)چي راکړسوئ ؤ(نَا) موږ ته (مِنْ)له (قَبْلُ)مخه ــ یعني له مخه تردي په دنیا کښي (وَ)او(أُتُوا)راتګ به کړسوئ وی و دوی ته (بِهِ) په ده سره ــ یعني په دغه رزق سره دجنت اوددنیا (مُتَشَابِهًا)برابریوله بل سره ـ یعني په داسي حال کښي چي هغه رزق به کوم چي په دنیاکښي ودوی ته ورکړسوئ ؤبرابروي له هغه رزق سره کوم چي په جنت کښي ودوی ته ورکړکیږی مګر خو دغه تشابه اویودبله برابروالی بی صرف په ظاهره صورت اوشکل کښي وی وبس (وَ)او(لَهُمْ) دوی‌لره یعني وي به دوی لره (فِي) په (هَا) دوی کي یعني په دغو جنتو کښي (أَزْوَاجٌ) ښځي (مُطَهَّرَةٌ)ښي پاکي کړي سوئې (وَ) او(هُمْ) دوی به ــ یعني جنتیان به (فِي)په (هَا) دوی کښي ــ یعني په دغوجنتوکښي (خَالِدُونَ) همیشه اوسیدونکي وي) 25(

یعني اوزیري وکړه اي رسوله پرهغوخلګوباندي چي صحیح اوله نفاق څخه خالي ایمان یې راوړیدئ یعني په الله جل جلاله اودالله جل جلاله په رسول حضرت محمدصلي الله علیه وسلم باندي اوپه قران کریم باندي اوپه هر هغه شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي کوم چي ايمان راوړل په هغه باندي فرض دئ ، اوکړي ئې دي دوی نيک عملونه ، يعني کوم چي عبارت دي له هغوعملوڅخه چي شريعت هغه عملونه مستحب يامندوب يا سنت ياواجب يا فرض يادادب کارونه بللي دي ، په دي سره ، پردوی باندي زيرئ وکړه ، چي بيشکه ، سته ، دوی لره ، دقيامت په ورځ کښي ، جنتونه ، کوم چي عبارت دي له دغواتوجنتوڅخه ، اول جنت فردوس ، دوهم جنت عدن دريم جنت مأوي ، څلورم دارالخلد ، پنځم دارالسلام ، شپږم دارالمقامه ، اوم عليين ، اتم جنت نعيم، داسي جنتونه ، چي بهيږي به لاندي ترهغوی يعني لاندي تردرختودهغوی والي ، بيالي ، کومي چي دلته مرادورڅخه ياتنها داوبووالي دي اويامرادورڅخه هغه څلورقسمه والي دي چي په سورت محمد کښي يې ذکرراغلئ دئ چي داوبواودشهدواودشيدواودشرابووالي دي ، اوداسي جنتونه چي دهغوی دخورکي موادو حال به په دي ډول وي ، چي هروخت ياهروار چي ورکړسي ودوی ته له همدغوجنتوڅخه له جنسه دميوي څخه يو رزق اوروزي نووايې به دغه جنتيان چي دغه رزق اوروزي يعني کومه چي دااوس وموږته راکړه سوه عين هغه روزي اورزق دئ چي راکړسوي ؤ موږته له مخه يعني په دنياکښي داخبره به ځکه دوی کوي چي دجنت ميوي به دظاهره رنګ په اعتباردنيادميووپه ډول وي نوکله چي وجنتيانوته په جنت کښي يوه ميوه لکه انګورياانار ياخورما مثلاً ورکړله سي نودوی به وايې چي داخوهم هغه ميوه اورزق ده کوم چي په دنيا کښي به وموږته راکيدئ هو کله چي دوی ددغي جنتي ميوي خوند وګوري نوبيابه پوه سي چي ددغي ميوي او رزق اوددنيادميوي اودرزق ترمنځ بي انتهااوبي حسابه فرق موجوددئ اوراتګ به کړسوئ وی وجنتيانوته په رزق اوپه روزي سره ددنيااوداخرت په داسي حال کښي چي دجنت دهريوه نوبت رزق اوروزي به کومه چي دوی ته په جنت کښي ورکړه کيږي برابره وي يعني دظاهري رنګ اوصورت په اعتبار له هغه رزق اوروزي سره کومه چي ورکړه سوی وي ودوی ته په دنيا کښي،پوسه چي جنتي خورکونه به هم کوم چي له يوي نوعي څخه وي په ظاهري شکل کښي يودبله سره برابروي خو په خوند اوپه نورو معنوي امورو کښي به ډيرتوفيرسره لري او دارنګه به وي دوی لره په دغوجنتو کښي ښځي پاکي کړي سويې ، له خبيثو اوبيکاره اخلاقو اوخويو څخه اودارنګه به دغه ښځي پاکي کړي سويوي له زنانه مرضو څخه لکه نفاس اوحيض او له طبعي مستقذراتو څخه لکه دپوزي اوبه ، دخولي اوبه اولکه چرک اوخيري اولکه بدبويې او له دي سره سره به دجنتيانودپاره يوغټ نعمت داوي چي دوی به په دغو جنتوکښي هميشه اوسيدونکي وي او هغه وهم اوترس به چي په دنياکښي به دوی هميشه ورسره مخامخ وه چي هغه ترس اوويره دنعمتواودژوندذوال وه په جنت کښي له دوی سره نه وي بلکي ودوی ته به داډاډ اويقين ورکړسوئ وي چي ستاسي ژوندون او ستاسي اوسيدل په جنتو کښي اودجنت نعمتونه دابه ټول له تاسي سره هميشه اودوامداره وي .

تفصيل اوعلمي تحقيق.

)وبَشرالذين امنوا(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي دغه جمله سره له هغوټولو جملو چي له دغي جملي سره تعلق لري کومي چي په دغه ذکرسوي ايت کښې مذکوري سوي دي دمضمون اودغرض په اعتبار عطف دي د(وان کنتم في ريب... الخ) پرجمله باندي کومه چي پرډيروجملوباندي مشتمله ده چي هغه هم دغرض اودمضمون په اعتبارواخستله سي پرطريقه د عطف دقيصي پرقيصي باندي.

پوسه چي عطف دقيصي پرقيصي باندي دوي معني وي لري اوله معني يې داده چي يوه جمله دمضمون په اعتبار عطف سي پربله جمله باندي دمضمون په اعتبار بې له دي چي وذات ددوی دواړوته وکتل سي په دي ډول چي ايا ددغوووجملوپه منځ کښې ددوی دذات په اعتبارديوي عطف پرهغه بلي صحيح دئ اوکه نه دئ ځکه که ددوی دواړووذات ته وکتل سي نوبيا عطف ددوی ترمنځ نه صحيح کيږي ځکه چي مثلاًپه دوی کښې يوه خبريه وي اوبله انشائيه وي مګرخوڅرنګه چي ددوی دواړو دمضمونوپه منځ کښې مناسبت موجودوي نوپه دي وجه يوه له دوی‌دواړو څخه عطف کړه سي پربله باندي لکه په دي قول کښې (زَيْدٌ يُعَاقَبُ بِالْقَيْدِ وَالْاِزْهَاقِ وَبَشِّرْعَمْرًا بِالْعَفْوَوَالْاِطْلَاقِ) ځکه په دغه مثال کښې اوله خبريه جمله ده اودوهمه انشائيه جمله ده اوعطف دانشائيې جملي پر خبريې باندي اودارنګه عکس ددي جائزنه دئ ځکه چي ددوی دواړوپه منځ کښې کامل انقطاع اوپريکړون موجوددئ اودمعطوف اودمعطوف عليه په منځ کښې به نه کمال دانقطاع وي اونه به کمال داتصال وي مګردلته په دغه مثال کښې انشائيه جمله پرخبريه جمله باندي عطف سويده په دي سبب چي مضمونونه ددوی دواړو مناسبت دتضادسره لر ي .دذکرسوی مثال ترجمه،يعنی زيدعذاب ورکړکيږی وده ته په قيد اوپه هلاکولوسره اوزيری وکړه وعمرته په عفوه اوپه خلاصيدوده له قيده څخه،

اودوهمه معني دعطف دقيصي پرقيصي باندي داده چي ډيري جملي چي دکوم غرض دپاره ويلي سويوي عطف کړي سي پرنوروډيروجملوباندي چي ويلی سوي وي دبل کوم يوه غرض دپاره له دی وجهي چي ددوی دغرضوپه منځ کښې مناسبت موجودوي.

انظرحواشي مولاناعبدالحکيم علي الخيالي.

په دغه ايت کښې په دوهمه معني عطف دقيصی پرقيصي باندي راغلئ دئ.

د(بشر)لفظ کوم چي دواحدمذکرامرحاضرمعلوم صيغه ده له تبشيرڅخه جوړ دئ کوم چي دتفعيل دباب مصدردئ اوله بشارت څخه مأخوذدئ اوبشارت وهغي خبري ته ويل کيږي کومه چي سبب دسروراودخوشحالي وي چي په پښتوکښې زيرئ ورته ويل کيږي نودتبشيرمعني به زيرئ کول سي البته کله کله وهغي خبري ته هم بشارت ويل کيږي کومه چي دخفګان اودخوابدئ سبب ګرځي خوداستهزاء په توګه نه دحقيقت په ډول دمثال په ډول لکه يوچاته چي ووايې چي ورسه پرفلاني باندي زيرئ وکړه چي صبادي وژنم ، په قران کريم کښې هم ددي مثال سته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه په دي قول دخداي پاک کښي چی (فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ)يعني نوزيرئ وکړه اي رسوله پردغوکافرانوباندي په عذاب دردناک سره چي دقيامت په ورځ به ودوی ته ورکړکيږي.

د (وبَشّر)په لفظ کښي وچاته خطاب دئ؟

په دي کښي دري احتماله دي،اول احتمال دادئ چي دغه خطاب ورسول عليه السلام ته سي ، دوهم احتمال دادئ چي دغه خطاب وعالِم ته سي په هره زمانه کښی چي دغه عالِم وي،اودريم احتمال دادئ چي دغه خطاب وهرهغه چاته سي کوم چي ددي صلاحيت لري چي دغه زيري ونيک عمله مومنانوته ورسوي.

)وعملواالصالحات(

دغه جمله دامنواپرجمله باندي معطوفه ده او دغه عطف دليل دئ دهل السنت والجماعت لپاره کوم چي په سرکښی يې زموږاحناف قرارلري ځکه چي دوی وايی چي اعمال صالحه جزدايمان نه دي بلکي غيردي له ايمان څخه اودارنگه په دغه عطف کښی رددئ پرخوارجوباندي کوم چي داسي وايې چي اعمال صالحه دايمان جزدي اوپه گناه سره انسان کافربولي ا ودرنگه په دی کښي پرمعتزله ۇباندی هم رددی کوم چی وايې چې اعمل صالحه دايمان جز دی اوگناه کوونکی سړی نه مومن دی اونه کافردی، پوسه چی په قران کريم کښی هرځای دعملواماده دصالحات له مادی سره ذکر سويده نه دفعلوا وغيره ماده داپه دی وجه چې والله ته ډيرمحبوب عمل هغه د ی کوم چی دوامداره وی اودعمل ماده پردوام باندی دلالت کوی، اودصالحات لفظ دصالحة جمعه ده کوم چی دغلبی داسميت په وجه يې موصوف په مفهوم کښی ورداخل سويدی او په اصل کښی ونيک خصلت اونيک خوی ته ويل کيږی اوپه شريعت کښی وهغه عمل ته ويل کيږی چی په ايت ياپه حديث ياپه اجماع اويا په قياس سره يې تجويزاوتحسين سوئ وی عام له دي څخه که يې تحسين داستحباب په درجه کښي سوئ وي او که دسنتيت اويادوجوب اويادفرضيت په درجه کښي، پوسه چي داهل سنت والجماعت کوم چي عبارت دي له پيروانوڅخه دڅلورومذهبودا عقيده ده چي هغه څوک چي هم مؤمن وي اوهم دصالح عمل خاوندوي يعني له ايمانه سره سره يې له گناهوڅخه ځان ساتلئ وی اوفرض اوواجب کارونه يې کړيوي اودارنگه يې دسنتواودمستحبوکاروخيال ساتلئ وي دقيامت په ورځ کښی هم له عذاب څخه ددوږخ خلاص دی اوهم له عتاب اوسر زنښ څخه اوهم له حرمان څخه دشفاعت دنبی عليه السلام اوهم به له ابتداڅخه لاوجنت ته و رداخليږی اوکه يوه سړی گناه کړی و ه اوتوبه ئی نه وه ورڅخه کښلی نوبيا به ياالله پاک بخښه ورته وکړی اويابه دنبی يادکوم بل صالح سړی په شفاعت سره خلاص شی اويابه دگناه په اندازه ددوږخ عذاب ورکړسی او بيابه وجنت ته ولاړسی اوداسی هم کيدای سی چی دنزعی اويادقبر دتکليفو په وجه ئی گناوی توئ کړلی سی اوکه العياذبالله يو څوک کافر مړسی نوبيا به هميشه په دوږخ کښی وی او که ئی په دنيا کښی هرڅونه نيک عملونه کړی وی نو دده دکفر په وجه به هغه ټول باطل وی

)هذاالذی رزقنا من قبل(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پو سه چی له(الذی رزقنا من قبل) له لفظ څخه یامرادهغه خورکه اوزرق دی. کوم چی ودوی‌ته ترموجوده حاضرسوی رزق دمخه په جنت کښې ورکړسویوی نو دوی‌به ددغه سابق اودفي الحاله حاضررزق دشکل اود ظاهره رنګ اودارنګه دخونداوپه هرڅه کښې دپوره یووالي په وجه له خوړلوڅخه ددغه حاضررزق وروسته داسي حیران ګرځی چي ددغودوورزقوترمنځ به هيڅ فرق نسي کولای. اوداسي خيال اوګمان به کوي چي دغه رزق عين هغه رزق دئ کوم چي يوځل دمخه راکړسواوموږوخوړئ پردغه تقدیردهذا له لفظ څخه وروسته دعين دلفظ تقديرمناسب دئ، اي(هذاعين الذی.الخ) اوياله (رزقنامن قبل) څخه هغه سابق رزق مراد دئ چي په جنت کښې ترحاضررزق د مخه ودوی‌ ته ورکړسوئ وی خوپه رنګ اوپه شکل کښې سره برابروی اوپه خوندکښې سره جلاوی نوترخوړلودمخه دوی‌داووايي چي(هذالذي ...الخ) پردغه تقديربه دهذاترلفظ وروسته دمثل دلفظ تقديرمناسب وي ،اي(هذامثل الذي.الخ) اويامرادله (رزقنامن قبل) څخه هغه رزق دی چي له مخه تردي په دنياکښې ودوی‌ ته ورکړسوئ ؤ، په دغه صورت کښې بيادوه احتماله دي اول احتمال هغه دئ کوم چي په لفظي ترجمه کښې ما په وضاحت سره اشار ورته کړيده، اودوهم احتمال دادئ چي مرادورڅخه هغه نيک عملونه سي کوم چي په دنيا کښې به دوی‌ کول نوپردغه تقديربه دهغوعلماؤپه قول کوم چي وايي چي په جنت کښې وخلګوته ددوی‌عين ايمان اواعمال صالحه ورکړه کيږي مګرخوهلته دغه ايمان اواعمال صالحه ددوی‌دجنت دنعمتوپه شکل بدل سي ،له (هذا)څخه وروسته دعين لفظ مقدرکړ سي اي(هذاعين الذي) اودهغوعلماؤپرقول به کوم چي وايي چي دجنت نعمتونه دنيکواعمالوبدله اوجزاده، له هذاڅخه وروسته دجزالفظ مقدرکړسي اي(هذاجزاءالذي . الخ).

)واتوابه متشابهاً(

پوسه چي که مراد له(الذي رزقنامن قبل) څخه په جنت کښې ترحاضررزق سابق،دجنت سابق رزق مراد کړسي نوبه دبِه ضميرو(مَارُزِقُوْا فِي الْجَنَّة) ته راجع سي اومعني به په دي ډول سی (اوراتګ به کړکيږي وجنتيانوته په رزق سره دجنت په داسی حال کښې چي يودبله به سره برابروي، اوکه مرادورڅخه هغه رزق سي چي په دنيا کښې به ودوی‌ته ورکيدئ نود(بِهِ)ضميربه و(مَارُزِقُوْا فِي الدَّارَيْنِ) ته راجع سي اومعني به په دي ډول سي (اوراتګ به کړسوئ وي ودوی‌ ته په رزق سره ددنيااواخرت يودبله سره برابر) (ولهم فيهاازواج مطهرة)پوسه چي دازواج لفظ دزوج جمع ده کوم چي په اصل کښې وجوړې ته ديوشی ويل کيږی اوپه عرف کښې ددغه لفظ اطلاق پرميړه اوپرښځه دده پردواړوباندی کيږی البته کله کله دزوج دلفظ اطلاق يواځی پرميړه باندی وسي اووښځي ته دزوجةٌ لفظ وويل سی ، دمطهرة لفظ صفت دی‌ دازواج دپاره، پوسه چي دجمع صفت دجمع مونث په صيغه سره هم راځي اودواحدمونث په صيغه سره هم راځي همداسبب دی‌ چي دزيدبن علی په قرائت کښې دمطهرة په ځای باندی مطهرات راغلی‌ دی، پوسه چي دمطهرةپه لفظ کښ کوم چي دواحدمونث صيغه ده له بابه د تفعيل ډيره مبالغه ده ترلفظ دطاهرة اودترلفظ دمتطهرة کومی چي داسم فاعل صيغی دی ځکه چي دمطهرة لفظ په دي وجه چي داسم مفعول صيغه ده په دې سره مشعردی‌ چي ددغوجنتی ښځوتطهير الله جل جلاله کړيدی او مذکور دوه لفظونه په دې وجه چي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسم فاعل صيغې دی په ظاهره له دغه اشعارڅخه خالی دی(خَالدون)دغه لفظ له خُلْد یاله خلودڅخه جوړدی، کوم چې په اصل کښې ودرازځنډ ته ویل کیږی عام له دې څخه چې که په طریقه ددوام اودهمیشه توب سره وی اوکه نه وی، دلته په معنی ددوام اودهمیشه توب دی،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سورت بقره د،٢٦، مبارک ایت تفسیر او علمي تحقیق

تفسیر فضل الرحیم(٩)برخه

دراتلونکیوایاتودشان نزول بیان ،پوسه چې مفسرینوپه شان نزول کښې ددغومبارکوایاتو دوه قولونه ذکرکړيدي اول قول دادی چې کله چې الله پاک په تیروایاتوکښې دمنافقانودپاره دوه مثالونه بیان کړل نومنافقانو وویل چې الله پاک خو له دې څخه ډیرلوړ اولوی دی چې دغه ډول مثالونه ووایې له دې خبری څخه مطلب ددوی داوه چې دغه قران دالله کتاب اوکلام ندی ځکه چې که دالله کلام وای نوداډول مثالونه به په ده کښې نه ویل کیدلای نوپه دې سبب الله پاک دغه ایاتونه ددوی په ردکښې نازل کړل ،اخرجه ابن جریر وکذاعن مجاهد،اودوهم قول دادی چې کله چې الله جل جلاله دمشرکانودباطلو معبودانواوددوی دبتانوذکرپه قران کریم کښې وکړاوبیایې دهمدغوبتانوپه باره کښې داسې وفرمایل چې (وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا)یعنی دغه بتان دونه بې وسه اوناتوانه دی چې که چیري یومچ له دوی څخه یوشی یوسی یعنی دهغوشیانو څخه چې کفارو دنذر په توګه یا دتبرک په وجه ددغو بتانوپه نزدا یښې دی نودغه بتان دغه شی له همدغه مچ څخه نسی راګرځولای اودارنګه الله پاک دکفارو مکراوفریب اویاددوی عبادت بوتانولره په ضعف اوکمزوری کښې دعنکبوت له بیت،کوراوځالې سره مشابه کړنوکفارو وویل چې الله پاک څنګه دغه ډول خسیس شیان په خپل کلام کښې ذکرکوی یعنی داددې دلیل دی چې قران دالله کلام ندی ځکه که دالله کلام وای نودمچ اودغنیه په شان خسیس شیان به په ده کښې نه ذکرکیدلای نوپه دې سبب الله پاک دغه مبارک ایاتونه نازل کړل ،اخرجه الواحدی ،خواول قول دسند په اعتبارډیرصحیح دی ،مظهری

دریم قول دادی چې دغه آیاتونه په ردکښې دقول دیهودونازل سویدی ځکه یهودانوچې کله هغه آیاتونه واوریدل کوم چې په دوی کښې الله پاک په غنې اوپه مچ وغیره سره مثالونه ویلی دي نودوی دطعن اواعتراض په ډول و ویل چې الله پاک له دی څخه ډیرعزتمند اولوی دی چې په دغه رازخسیسواوخوارو شیانوسره مثالونه ووائی ،روح المعانی ،اوامام رازی دقفال په حواله ویلی دي چې دغه دری سره قوله په شان نزول کښې ددغومبارکوایاتوجائزاومحتمل دي اوڅلرم قول دادی چې دغه مبارک ایاتونه مخصوص شان نزول نلری دغه قول هم امام رازی وقفال ته منسوب کړیدی اوعلامه آلوسی په روح المعانی کښې دوه نور قولونه هم ذکرکړيدي اول قول دادی چې په دغوایاتوکښې الله پاک داهل دنیااود دنیامثال فرمایلی دی په دې ډول چې بعوضه یعنی وړوکی غوماشې مثال داهل دنیا دی ځکه چې غوماشې ترهغه پوری ژوندی وي چې دَیْ و ږی وي اوکله چې دیوه حیوان په وینه ئې نس ډک سی نوفی الحاله مړسی دارنګه اهل دنیا چې کله له دنیاڅخه ډک سی نومړه کیږی یعنی یاپه دې معنی چې د دنیاپه سبب یې زړونه مړه سی اویا په دې معنی چې کله چې هغه رزق جی ودوي ته په ازل کښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقررسویدې ختم سی نودوی مړه کيږی اوهغه وینه چی غوماشه يې دحیوان له بدن څخه کښوی په مثال د دنیا ده اودوهم قول دادی چي داالله پاک دبنده ګانوداعمالودپاره يومثال ويلي دی مطلب ورڅخه دادی چي دبنده عمل که هرڅونه لږوی اوکه ډیروی الله هغه صرف نظرنګرځه وی لکه چی ئی داذا زلزلت په سورت کښی فرمایلي دي (فمن یعمل مثقال ذرة الآیة)دیوي غلط فهمي ازاله،پوسه چی دقران کریم دآیاتوشان نزول بیانول اویاپه هغه ځان پوهه ول ډيراهم کاردی خوله دي سره سره داهم یادساته چی دقران ډيرآیاتونه اوسورتونه شان نزول نلري بلکه بی له کوم سبب څخه دنزول نازل کړه سويدي دځنوخلګوپه فکر کښی دادي چی دقران کریم هرایت اوسورت شان نزول لري حتی ځمونږ د دغه تفسیرابتدائی برخه چی کله دبینوا په ویب سایټ کښی نشرسوه نویوچایولیک ورلیږلی ؤوچی که دایاتوشان نزول هم بیانیدلای نوبه ډير ښه ؤوداخبرد دغه فکرنتیجه ده چی دټولوایاتودپاره شان نزول ضروری دی سره له دې چی په مذکوره برخه کښی چی کوموایاتوشان نزول درلودی نوهغه مونږ بیان کړی ؤو لکه دسورت فاتحی شان نزول اود دې پرخلاف ځنی علما بیاپه دې فکر کښی دي چی هغه ایاتونه چی شان نزول لری نودهغوی دشان نزول بیانول هم بې فايدې کاردی خودغه دواړه قسمه فکرونه صحیح ندي ، په دې اړه دي علم اسباب نزول اوعلم اسباب ورود الحدیث وکتل سی

لفظی ترجمه

(إِنَّ)بیشکه (اللَّهَ) خداي پاک (لَا)نه (يَسْتَحْيِي) پريږدي (أَنْ)دا (يَضْرِبَ) چي بيان کړي (مَثَلًا) يومثال (مَا) هرمثال چي وي (بَعُوضَةً)په غوماشه سره (فَ) يا (مَا)په هغه سره (فَوْقَ)چي لوړ وي، بالاوي(هَا) تردي يعني ترغوماشه په بدن اوجسد کښي لکه مچ عنکبوت غنې وغیره یاد (.فمافوقها) .داسی معنی وکړه ،، یاپه هغه سره چی بالا وي ترغوماشه، په حقارت اوکم والی کښی دجُثّی اودصورت لکه دغوماشی وزر (فَ)نو(أَمَّا)هرڅه چی (الَّذِينَ) هغه کسان دي (آمَنُوا)چی ایمان يې راوړی دی (فَ)نو(يَعْلَمُونَ)يقين کوی دوی (أَنَّ)په دی چی بیشکه (هُ)دایعنی دامثال (الْحَقُّ)حق دی‌یعنی په خپل ځای کښی ثابت دی (مِنْ)له (رَبِّ)رب څخه(هِمْ)ددوی‌یعنی نازل سوی دی له ربه ددوی (و)او(أَمَّا)هرڅه چی (الَّذِينَ)هغه کسان دی (كَفَرُوا) چی کافران سوی دي (فَ)نو(يَقُولُونَ)وايې دوی (مَا)کوم شی دی(ذَا)هغه (أَرَادَ) چی اراده کړیده (اللَّهُ)خدای پاک یعنی دهغه (بِ)په (هَذَا)دغه سره (مَثَلًا)په حیث دمثال یا.مثلا.چی مثال دی یعنی په داسی حال کښی چی مثال دی (يُضِلُّ)ګمراه کوی دَی یعنی الله پاک (بِهِ) په ده یعنی په دغه مثال سره (كَثِيرًا)ډیریعنی ډیرخلق (وَ) او(يَهْدِي)هدایت کوی (بِهِ)په ده سره یعنی په دغه مثال سره (كَثِيرًا)ډیروته(وَ) او (مَا) نه (يُضِلُّ)ګمراه کوی دَی یعنی نه ګمراه کوی الله (بِهِ) په ده سره یعنی په دغه مثال سره (إِلَّا)مګر(الْفَاسِقِينَ)هغه چی فاسقان دي یعنی بیشکه الله پاک بلا کیفه حیا اوشرم نکوی په دی سره چی ،وخلګوته دمطلب دښه واضح کولودپاره،بیان کړی

یومثال ،له مثالوڅخه برابره خبرده چی که دغه مثال،وړوکی غوماشی وی یالوړ،پورته وی ترغوماشی په حقارت اوخساست کښی اوپه صغر دجُثّی اوصورت کښی،ځکه چي مقصودخو دمثال له بیانولوڅخه دممثل له یعني دهغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شی چي دهغه دپاره مثال راوړل کيږی واضح کول دی نو که ممثل له عظيم شي ۇ نومثال بې هم په عظيم شی سره ويل کيږي اوکه ممثل له حقيراوخوارشی ۇنومثال بې هم په حقيراوخوارشي سره ويل کيږی اوداسی نه ده چي په مثال راوړلوکښي به متکلم وخپل شان ته گوری په دې ډول چي که متکلم دعظمت خاوندۇنوپه عظيم شی سره به مثال وايی اوکه متکلم خسيس اوحقيرۇ نوپه حقيراوخسيس شی سره به مثال وايې کوموکافرانوچي دقران کريم پرتمثيلاتوباندی يې اعتراض کاوه نودغه اعتراض ددوی له دۇ وجهوڅخه ددوی دډيرسخت حماقت اوجهالت اوياددوی دډيرلوی تعصب اوعناداوبې حيايې ښکارندويه ۇاول له دې وجی څخه چي د خالق په شان کښي يې داخبره ناسمه اونامناسبه بلله چي ديوحکمت اومصلحت په وجه په خپل کلام کښي دمخلوقاتوله جملې څخه دځينوذکروکړی اودوهم له دې وجی څخه چي مثال خوپرموافقت اوپرتناسب دممثل له راوړل کيږي اوددوی اعتراض پردې باندی دلالت کاوه چي مثال بايددمثال ويونکی له حال سره مناسب وی نه دممثل له له حال سره وروسته الله پاک دخپلوالهی تمثيلاتوپه باره کښی دبندگانوعکس العمل بيان کړيدی اوفرمايلی يې دي چي ،نوهر څه چي هغه خلگ دي چي ايمان يې راوړيدی نوهغوی وايې چي دغه مثال چي الله پاک ويلی دی حق دی ،له مقام اوله حکمت اوله مصلحت سره برابر دی، اوثابت دی ،نازل سويدی له طرفه درب ددوی

ځکه چي له مومنانو سره خوهغه جهل اوتعصب اوعنادنسته کوم چي له کفارو سره موجود دی نوپه دې وجه ددوی دزړو سترگی اود دوی عقلی بصيرت هم دحق اوحقيقت درک کولای سی اوهم وهغه ته دتسليم غاړی ايږدي اوکافران د دې پرخلاف دي لکه الله پاک چي فرمايلی دي چي ، اوهرڅه چي هغه خلگ دي چي کافران سويدي نووايې دوی چي دچيشی اراده کړېده الله پاک په دغه شی سره په حيث دمثال يعنی هيڅ داسی حکمت اومصلحت تصورنسی کيدلای اونه سته چي هغه دي په دې سره مناسب وي چي الله پاک دي هغه په دغه شی سره چي دمثال په حيث راوړل سويدی اراده کړی وي نوالله پاک ددوی ددغه قول په ردکښی فرمائی چي،گمرهان کوی الله پاک په دغه مثال سره ډيرخلگ يعنی کوم چي کافران دی اوهدايت کوی الله جل جلاله په دغه مثال سره يعنی کوم چي الله جل جلاله يې وايې وډيروخلگوته يعني کوم چي مومنان دی اونه گمرهان کوي الله په دغه مثال سره مگرهغه خلگ چي فاسقان دي مطلب دادی چي الله پاک گواکی ودغوکافرانوته په جواب کښی داسی وفرمايل چي داخبرستاسی دجهل يا دتعصب نتيجه ده چي تاسی واياست چي په دغومثالوکښی هيڅ يوداسی حکمت اومصلحت نسته چي هغه دي په دې سره وړوي چي داالله پاک مراد سی نولهذا دغه قران چي دغه ډول مثالونه پکښی راځی داالله پاک کلام نه سی کيدلای اوځکه داخبره دجهل يادتعصب نتيجه ده چي په دې مثالو کښی ډيرداسی حکمتونه موجود دي چي له الهی شان سره بيخی وړاولائق دي چي يوله هغوی څخه داحکمت دی چي په دغومثالو سره ډيرخلگ الله پاک نورهم پسی گمراهان کوی اووډيروته په دغومثالوسره دهغوی هدايت نورهم وراضافه کوی مگرکوم خلگ چي الله پاک په دغومثالوسره گمراهان کوی نوهغه خاص هغه خلگ دي چي فاسقان دي يعنی عادت يې فسق اوخروج دی له طاعت څخه داالله پاک ،تفصيل اوعلمی خبری(ان الله لايستحيی ان يضرب مثلاما)الآية، پوسه چي ددغه مبارک ايت تړون له دمخه اياتوسره له متعددو وجوڅخه ثابت دی چي شرحه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبيان يې دادی ،اول په مخکښې اياتوکښې الله پاک دمنافقانو دپاره ددؤومثالوذکرکړيدی او په دغه ايت کښې الله جل جلاله دمثال تحسين ښه والی اودارنګه دمثال ويلوحکمت بيان کړيدی دوهم دغه مبارک ايت دهغوکفارو دقول اواعتراض په ردکښې فرمايل سويدی دکوموپه باره کښې چې د (ختم الله على قلوبهم)اود(ومن الناس من يقول) مبارک اياتونه نازل کړه سويديدريمد(وان كنتم في ريب)په ايت کښې دکافرانو دهغی شبهې ازاله سويده کومه چې ودوی ته له دې وجی پيداسويوه چې قران کريم به پررسول عليه السلام باندی ايت آيت ياسورت سورت نازليدی اودتيرواسمانی کتابوپه شان په يوه ځل نه دی نازل سوی اوپه دغه ايت کښې الله پاک دکافرانو دهغی شبهې ازاله کړيده کومه چی ودوی ته په دې سبب په قران کريم کښې پيداسويوه چې الله پاک په قران مجيدکښې په ځنودمخلوق خپل سره لکه مچ وغيره مثال ويلی دی اوپائي پرځنوباندي مثالونه تيرکړيدي لکه پرمنافقانوباندي،د(يستحي) لفظ دجمهورودقرائت مطابق په دؤو ياګانوسره دی اودځنو دقرائت مطابق په يوه ياء سره دی اودادبني تميم عربو لغت دی پردغه تقديرپه دې کښې اختلاف دی چې ايادیستحی د لام کلمه محذوفه ده نوبه دیَستحيي وزن يستفع سی اوکه يې دعين کلمه محذوفه ده نوبيابې وزن يستفل سی په دغه فعل کښې دوه خصوصيته نورهم موجوددي اول خصوصيت دادی چې مجردفعل يې نه مستعمليږی بلکي په دغه مزيدفعل سره دمجردفعل له استعمال څخه استغناراغلې ده اودوهم خصوصيت دادی چې دغه فعل متعدي په خپله اوپه واسطه دمِن جاره سره دواړه ډوله راغلی دی نوپه دې وجه استحييته اواستحييت منه دواړه ډوله ويل کيدلای سي اودځينومفسرينو له کلام څخه داسي فهميږي چې دغه فعل په خپله متعدی ندی بلکي دمن په واسطه متعدي کيږي البته په هغه ځای کښې چې په ظاهره په خپله متعدي راغلی وي لکه په دغه ايت کښې نو هلته دخليل په نزدمفعول دده مجروردی په تقديردمن سره اودسيبويه په نزدمنصوب دی په حذف دمن سره چې ودغه قسم منصوب ته منصوب بنزع الخافض ويل کيږي او دغه فعل له استحياءڅخه جوړدی کوم چې مجردمصدرئې د حياءلفظ دی دحياء لفظ کوم چې په پښتوپې معنی په شرم سره کيږي په علمي لحاظ يې دمعنی تعبيرپه دې ډول دی چی،انقباض النفس عن القبيح مخافة الذم، يعني حياراقبض کيدل اورابنديدل دنفس دي له داسي کارڅخه چې هغه قبيح اوبدوي له وجي دويري دذم اوبدګويي، داستحياء اودحياء دلفظونو استعمال دالله جل جلاله په شان کښې دخپلي اصلي معنی په اعتبار کومه چې ذکرسوه صحت نلري ځکه چې يوخو دحيا په مفهوم اومعنی کښې اضافت ونفس ته راغلیدی اوالله پاک له نفس څخه منزه دی اوبل حياء دانفعال له مقولې څخه ده کومه چې ثبوت يې وخدای پاک ته ناجائزدی خوله دې سره سره په اياتواوپه احاديثوکښې دحياءاوداستحياء ثبوت والله پاک ته راغلی دی په دغه آيت کښې که څه هم له الله څخه استحيا نفي سويده خومقيده استحيا نه مطلقه اوداقانون دی چې نفي چې پر داسي کلام باندی داخله سي چې په هغه کښې قيدوی نومنفي په حقيقت کښې غالباهمدغه قيدوي نه هغه چې په دغه قيدسره مقيدوي نوپه دې وجه دغه آيت دلالت کوي پرثبوت دمطلقي حيا والله پاک ته اويوه وجه ددې داهم ده چې نفي ديوشي چې له يوشي څخه ؤسي نوداغالبا ددې دليل ګرځي چې ددغه منفي شي ثبوت ومنفي عنه ته ممکن دی دارازپه يوه حديث کښې چې بيهقي ئی په کتاب الزهدکښې له انس څخه اوابن

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابي الدنيائې له سلمان څخه روايت کړيدی. راغلي دي چي بيشکه الله شرميږي حياکوي له سپين ږري مسلمان څخه له دي څخه حياکوي چي ودغه سپين ږري ته عذاب ورکوي اوهمدارنگه په يوه بل حديث کښي چي ترمذي ابودؤداوبيهقي ئې روايت کړيدی. راغلي دي چي رب ستاسي حياناک،کريم دی. اوحياکوي له خپل بنده څخه چي هغه دواړه لاسونه په دعاکښي ورته پورته کړي اوالله ئی تش اوخالي بيرته ورواپس کړي نوؤس داسوال پيداکيږي چې دحيا خودخپلي اصلي معنی په اعتباروالله پاک ته نسبت نه صحيح کيږي نوپه کوموځايوکښي چي ئې والله ته نسبت راغلی دی. نوهلته به کومه معنی ورڅخه اراده کيږي ؟په دې اړه مفسرينودوه قوله ذکرکړيدي اول قول دادی. چي داهم له جملې څخه دمتشابهاتودی. نوبه داسي وايې چي مرادپه دغوځايوکښي له حياڅخه ددغه لفظ حقيقي معنی مرادنه ده بلکه يوقسم بلاکيفه حياورڅخه مرادده کومه چي داالله صفت اوداالله له بلاکيفه ذات سره لايقه ده نورنوتنها الله پاک په عالم دی. چي څنگه حياده اوکيفيت ئې څنگه دی. علامه آلوسی په روح المعانی کښی همدغه قول غوره کړيدی. اودوهم قول دادی. چې په کومو ځايوکښی چې دحيا نسبت والله پاک ته راغلی دی. نوهلته دغايې په اعتبار سره مراد ده توضيح د دې قول داده چی حيا اوشرم ابتداهم لري اوغايه هم لري ابتدايې عبارت ده له هغه انقباض څخه دنفس کوم چی مخکښی يې بيان وسواو غايه يې ترک اوپريښودل دي ځکه کله چی يوسړی. ويوقبيح اوبدکار ته اراده وکړي اوبيا په ده کښی داويره پيداسی چی کچيري زه دغه بدکار وکړم نوخلگ به ځمامذمت وکړي اوداالله په نزد به هم مذموم وگرځم نوپه دې وجه له دغه کارڅخه د ده نفس انقبا ض وکړي اورامات کړسی اوبياد دغه کاراراده له زړه څخه اوباسی اوترک يې کړي نوترک اوپريښول غايه اواخيردحياسو اوقاضی بيضاوي اوځنونورو مفسرنوپه دې اړه داکلی قانون ذکرکړيدی. چی دهرشی ثبوت چی والله پاک ته په قرآن کښی اويا په حديث کښی سوی. وي اودهغه شی حقيقی معنی والله پاک ته نسی ثابتيدلای نوله هغه شی څخه به غايه هغه شی مراده کړه کيږي نوداول قول په مطابق به په ذکرسوي ايت کښی د(ان الله لا يستحيی) معنی داسی کړه کيږي ، بيشکه الله پاک بلاکيفه حيا اوشرم نکوي، اود دوهم قول په مطابق بې معنی داسی کړه کيږي ، بيشکه الله پاک نه پريږدي

پوسه چې حيا اوشرم دانسان له ډيرو عمده کاملو اونيکوصفتوڅخه دی. داسلام پيغمبرپه يوه حديث کښی کوم چی بخاري وغيره يې روايت کړيدی. فرمايلی دي چی حيا دايمان يوه لويه شعبه اوبرخه ده اودارنگه معتمدو علماؤپه خپلوکتابوکښی داحديث ذکرکړيدی. چی بيشکه بعضی له هغوخبرو څخه چی خلگويې دانبياؤ له کلام څخه ادراک اواخذ کړيدی. يوه داخبره ده چی هغه وخت چی شرم اوحيادي نه کوله نوبيا چی ستاخوښه وي هغه کوه ، همدارنگه پوسه چی داقانون دی. چی هرنيک صفت دوه طرفه لري يويې دافراط دی. اوبل طرف يې دتفريط دی. د دې قانون له مخی دحيا صفت هم دوه طرفه لري دتفريط طرف يې وقاحت دی. کوم چی عبارت دی. له جرأت څخه پربدو کاروباندي پدېږول چی سړی. په بدوکاروباک اوپروا نکوي اونه دبدکارپه کولوشرميږي اودافراط طرف يې دادی. چی حيا اوشرم پرسړي باندي دونه غالب سی چی مباح اوشرعی کارونه هم دشرم له وجی څخه نسی کولای چی په عربې ودېته خَجْل اوپه پښتوشرمندگی ورته ويله کيږی (ان يضرب) دغه لفظ له ضَرْب څخه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړدی دضرب لفظ چي په في جاره سره مستعمل سي لکه په دې قول کښي ضرب زيدفي الارض، نوپه معنی دتللودی اوعموماًدغه لفظ په معنی دوهلوراځي اوکله چي ومَثل ته منسوب سي لکه دلته نوپه معنی داعتمال يعني کار ول اوتيره ول دمثل راځي مطلب دا دی‌چي پريوشی باندی دمتل تيره ولوته اويا ديوشی دپاره مثال راوړلوته ضرب المثل ويل کيږي بي دغه ضرب المثل پردوه قسمه دی اول قسم يې دادی چي دغه مثل له پخوالاجوړسوی‌وي او ته يې فقط ديوشي دتوضيح ذکرکړې دمثال په ډول دغه مثل چي صُلْتَ عَلَى الْاَسَدِوَبُلْتَ عَنِ النَّقَدِ،يعني حمله دي وکړه پرزمری باندي اوبولی دی وکړې له پسه څخه، له پخواڅخه لا په عربوکښي دمتل په شکل کارسويدی نوته چي دغه متل پريوچا باندي تيرکړې کوم چي له زوره ورسړی سره مقابله وکړی اودکمزوری سړی په مقابله کښي عاجزه سي نودا يوقسم دضرب المثل دی‌اودوهم قسم يې دادی چي دغه مثل جوړهم ته کړې او بيايې ديوشي دپاره مثال وګرځوې خودغه قسم ته هم ضرب المَثل په دې سبب ويل کيږي چي ته يې دمثال يادمتل په ډول ذکرکړې نه په دې حيث چي جوړښت يې تاکړيدی، دقران کريم امثال له همدغه قسمه څخه دي، تنبيه، پوسه چي يوپريوشي باندی دمتل تيرول دي اويوديوشي دپاره مثال راوړل دی مثلاً زه يوچاته ووايم چي پرزمري دي حمله وکړه اوله شغال څخه دی بولی وکړی ودغه ته دمتل تيريدل ويل کيږي اودمتل مشهوره معنی په قول سائرسره کيږي يعني هغه قول چي له وختووختوڅخه په خلګوکښي مشهور اوددوی پرژبوباندی جاري وي، که زه ويوچاته داسي ووايم چي ته ياستاشان داسي دی لکه فلانی يادفلانی شان نوودې ته مثال تيره ول ويل کيږي او ضرب المثل ودغودواړوقسموته ورشامل دی قرآني امثال اودارنګه په نورواسماني کتابوکښي چي کوم امثال الله جل جلاله بيان کړيدي اويااانبياؤ بيان کړيدي ټول له همدغه دوهم قسم څخه دي مګرکه په شاذاونادرډول يومثل له اول قسم څخه راغلی وي(مثلاّما)پوسه چي مثل دلته په معنی دمثال دی نه دقول سائرکوم چي په پښتوئې متل بولي اودما لفظ يا ابهاميه دی کوم چي په معنی دایّ شیء دی نوبه معنی دمثلاما داسي سي ،مثلااي مثل کان يعني يومثال هرمثال چي وي ،اويازئده ده دپاره ددې راوړل سوی دی چي دمثلاولفظ ته کوم چي نکره دی عام والي وروبخښي اودتخصيص اومقيدوالي لارپربنده کړي(بعوضة)پوسه چي په ترکيب کښي د[مثلامابعوضة]متعددقولونه دي اول قول دادی چي د بعوضةلفظ بدل دی له مثلاڅخه اوکلمه دما زائده ده دوهم قول دادی چي عطف بيان دی دمثلااومازائده ده دريم قول دادی چي مانکره غيرموصوفه په جمله سره ده په معني دشيءده اوبدل ده له مثلا څخه اوبعوضة صفت دی دمااوڅلرم قول دادی چی کلمه دما په معنی داي مثل ده اوتاکيد دی دمثلادپاره اوبعوضة دمحذوف فعل مفعول دی اي يبين بعوضة فمافوقهاپنځم قول دادی چي بعوضة مفعول دی دان يضرب،او مثلا حال دی له بعوضة څخه چي دذوالحال دتنکير په وجه مقدم سويدی اوشپږم قول دادی چي ان يضرب دتضمن له لاري دان يجعل په معني دی‌اومثلا ئی مفعول ثاني اوبعوضة ئی مفعول اول دی اودبعوضة لفظ مفرد دی اوجمع ئی بعوض راځي ځيني مفسرين وائی چي بق اوبعوضة سره مترادف لفظونه دي دواړه ومطلق غوماشي ته ويل اواکثر مفسرين داوائي چي بق وغټ غوماشي ته اوبعوضة وکوچني غوما شي ته ويل کيږي پوسه چي دميري په حيا ةا لحيوان کښي ليکلي دي چي بعوضه، غوماشي الله پاک دهاتی اودفيل په صورت اوشکل پيدا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړيدی خوترفيل ئی اندامونه ډير دي ځکه چي دوېپښي دده ترفيل زياتي دي اووزرونه هم لري اودفيل خړتم کوټلئ دی اودماشی خړتم ډډدی صاحب دتفسيرخازن ليکلي دي چي غوماشئ ،بعوضة يوعجيب اونادرمخلوق دالله پاک دی ځکه چي سره دډيره صغره دَیْ خپل خړتم داوښ،اوفيل اودپسه په ښرمن اوپوستوکی کښ ننه باسي اوداسي هم پيښه سي چي اوښ يافيل يا پوسه دده له چيچلو څخه مړسي اوامام ابومنصورماتريدی فرمايلي دي چي مچ اوغوماشی ته الله پاک ترزمری هم دلاوري ورکړئی ده(فمافوقها) دفاء لفظ دپاره دعطف دی سره له فائده کو دوروستووالی بې له فصله اوکلمه دما موصوله ده اودفوق لفظ بنا پر ظرفيت منصوب دی مضاف دی اودها ضميروبعوضة ته راجع دی مضاف اليه دفوق دی اومجمووع په اعتبار دثا بت مقدر سره خبر دمبتدأمحذوف دی چي لفظ د هودی اومجموع صله دکلمي دماده،لکه دمخه چي موبيان وکړله فوقيت څخه يامرادفوقيت په جُثه اوصورت کښي دی لکه مچ ياغښی اويامرادورڅخه فوقيت په حقارت کښي دی لکه دغوماشي وزرداسلام پيغمبر په يوه حديث کښي کوم چي ترمذي اوابن ماجه اواحمد ئې روايت کړيی فرمايلی دي لَوْكَانَتِ الدُّنْيَاتَعْدِلُ عِنْدَاللّٰهِ جَنَاحَ بَعُوْضَةٍمَاسَقَامِنْهُ كَافِرًاشُرْبَةً يعني که چري وای دنيا برابره برابره په نزددالله له وزرسره ديوه وړوکي غوماشي نونه بي وای ښښلې له دغي دنيا څخه په کافر،نه بې وای ورکړې وکافرته له دغي دنيا څخه يوغړپ داوبو همدارنگه په يوه بل حديث قدسي کښي چي مذکوره کتابوئې روايت کړيدی راغلي دي چی،وَ لَوْاَنَّ اَوَّلَكُمْ وَاٰخِرَكُمْ وَحَيَّكُمْ وَمَيِّتَكُمْ وَرَطِبَكُمْ وَيَابِسَكُمْ اِجْتَمَعُوْعَلَى اَتْقَا قَلْبِ عَبْدٍ مِنْ عِبَادِيْ مَازَادَذَالِکَ فِي مُلْكِيْ جَنَاحَ بَعُوْضَةٍ، يعني اوکچيري اول اواخيرستاسي اوژوندي اومړه ستاسي اووچ اولانده ستاسي سره راټول سي پر يوه ډيرپرهيز گاره زړه باندي ديوه بنده له بنده گانو ځما څخه نونه به کړي زيات داکارپه باچاهي زم کښي وزرديوه غوماشي مطلب دحديث دادی چی الله پاک فرمايلی دي چي که له تاسي ټولوڅخه په اعلی درجه پرهيزگاران جوړسي نوپه سره زما په بادشاهی کی دغوماشی دوزرقدرزياتوالی نه راځی بلکه نفعه ددې بيرته وتاسي ته راجع کيږی پوسه چي دمثالو بيانه ول دبشرپه تاريخ کښی په دوامداره توگه يوجاري اومستمرعمل پاته سويدی اوالله پاک په خپل هراسمانی کتاب کښي وبنده گانوته دالهی مطالبو دتوضيح په خاطرمثالونه بيان کړيدي په انجيل کښي چي کوم مثالونه راغلي ؤو نودهغوی له جملې څخه ځني مثالونه په دې ډول وه،اولمثال دادی‌چی،ای خلگومکيږی تاسی په مثل دغلبيل چي صاف وړه دباندي باسي اوسبوس په نس کښي رابنده وي دارنگه تاسي هم دخپلوخولوڅخه دحکمت اودپوهي اودپند خبري راباسی اوغل اوعداوت دخدای له مخلوق سره په خپلوسينوکښي باقي پريږدی مطلب داچي محاسن داخلاقووخلگوته بيانه وی اوله دی سره سره په خپلوسينوکښي ساتی،دوهم مثال دادی چي،اي خلگوزړونه ستاسی په مثل دميده ډبروگرځيدلی دي هغه ډبري چی نه يې اور پخولای سی اونه يې اوبه نرمه ولای سی ،دريم مثال دادی چی ،ای خلگومه را الوځوی ،مه راپاروی غالبوزی چی بياتاسی په نيښو و وهی همدارازله کم عقلانوخلگوسره خبری مه کوی چی بيانوښکنځل درته وکړي اوبې آبه موکړي

(انه الحق) دانه ضيريا ومثل ته راجع دی اوياوضرب المثل ته مرادله حقوالي څخه دلته موافق والي دمثل يادضرب المثل دی له ممثل له سره پوسه چي لفظ دحق په قرآن پاک کښی دوه سوه څلويښت کرته راغلی دی اودغه لفظ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل لغت کښي مصدر همراغلی دی په معنی دثبوت اوصفت مشبه هم راغلی دی په معنی دثابت اودالله پاک له نوموځخه هم یونوم الحق دی په قرآن کښی دغه لفظ په ډیرومعنی ؤوکښي راغلی دی مثلا په دغه آیت کښی په معنی د موافق یاپه بل عبارت په معنی دواقع په خپل ځای کښی راغلی دی اوددغه سورت په دوه څلویشتم آیت کښی په معنی دثابت په دلیل یقینی شرعی سره چې مقابل دباطل دی راغلی دی اودارنګه ددغه سورت په ،یوشپیتم ایت کښی په دې قول دخدای کښی چې بغیرالحق دحق لفظ په معنی دجرم شرعی راغلی دی اوددغه سورت په یواویا یم ایت کښی په معنی دکامل اوپوره بیان دخبری راغلی دی اوددغه سورت په یوسلو نونسم ایت کښی دصدق په معنی راغلی دی اوددغه سورت په دوه سوه اودواتیا یم ایت کښی په معنی دحق دبنده اودقرضوراغلی دی اودارنګه ددغه سورت په یوسل اویویشتم ایت کښی په معنی دوړاولائق راغلی دی اوددغه سورت په دوه سوه اوشپږدیرشم ایت کښی دامرواجب په معنی راغلی دی وهکذا(فیقولون)پوسه چې موافق له ماقبله سره خوداوه چې دفیقولون پرځای فلایعلمون فرمایل سوی وای خوداسی نه دي فرمایل سوي ځکه چې په مذکورکلام کښی اظهاردډیرقباحت اوجهالت ددغوکافرانوراغلی دی ځکه مذکورکلام دلیل دی پرسخت جهالت اوحماقت ددوی باندي (ماذا) پوسه چې په دغه لفظ کښی دوه احتماله دي اول دادی چې مااستفهامیه په معنی دای شيءٍ سی اوذا په معنی دالذی سی اودوهم داچې مجموع په معنی دای شيئ سی ، او(داراد)لفظ له ارادة څخه جوړدی اوارادة دالله جل جلاله له صفاتوذاتیه وو څخه ده کوم چې عبارت دي له هغوصفاتوڅخه چې په ضد سره یې خدای پاک نه موصوف کیږي پوسه چې اراده دالله پاک عبارت ده له هغه صفت څخه چې ترجیح ورکوي ویوه له دوو مقدوروفعلوته پرابل باندی اوپه اراده کښی دخدای پاک داناممکن دی چې هغه کاردی کوم چې الله اراده ورته وکړي ترسره نسي (بهذامثلا) پوسه چې دهذا په لفظ سره کله کله دتحقیر دپاره ویوشي ته اشاره کړه کیږي دلته هم دکفاروتحقیر دهغه مثال مقصود وو کوم چې په قرآنی آیاتونوکښي راځی اوله دغه تحقیرڅخه ئې طلب ودې ته اشره کول ووچې قرآن دالله کتاب ندی اودمثلا لفظ یاحال دی اویاتمیز دی له هذاڅخه(الاالفاسقین) پوسه چې دفاسقین لفظ دفاسق جمع دی کوم چې له فسق څخه ماخوذ دی اوفسق په لغت کښی ووتلوته ویل کیږی له یوشي څخه اوپه عرف کښي ووتلوته ویل کیږي له حداواندازې څخه په ضرررسولوکښي لکه چې په همدې وجه ومار،لړم اوخروړي سپي وغیره ته په یوه حدیث کښي فواسق ویل سویدي اوپه شریعت کښي فسق وخروج اووتلوته ویل کیږي له حکمه څخه دخدای اورسول قاضی بیضاوي رحمه الله ذکرکړیدی چې په شرعه کښي فاسق وهغه ته ویل کیږی چې دکبیرې ګناه په کولوسره دالله له امره څخه خارج سي اوبیادغه فسق درې مرتبې لری اوله مرتبه ئی تغابي بلله کیږي تغابي ودیته ویل کیږي چې انسان کله کله په داسی حال کښي یوه ګناه وکړي چې دکولوپه وخت کښی دغه ګناه ډیره بده ګڼي خودنفس دغلبې په وجه ورڅخه صادره سي اودوهمه مرتبه ئي انهماک بلله کیږي انهماک ودې ته ویل کیږي چې یوسړی ګناه په داسي حال کښي کوي چې ګناه خوئی بولي مګرپه کولوئي هیڅ باک اوپروانکوي اودګناه کول ئې عادت وګرځي اودریمه مرتبه ئې جحودبلله کیږي جحود ودې ته ویل کیږي چي یوسړی العیاذبالله ګناه په داسي حال کښي کوی چې رواکارئې بولي په اولودوومرتبوکښي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفسق انسان دایمان له دائرې څخه نه خارجيږي اوپه دريمه مرتبه کښي په اتفاق سره کافرګرځي نعوذبالله من ذالک پوسه چی دفسق لفظ په قرآن کښي په څلورومعنی ؤوکښی راغلی دی۔ اول دمطلق ګناه کبیره په معنی لکه ددغه سورت په یوسل اوه نویم آیت کښي دوهم دکفراوشرک په معنی لکه دالمائده په دريم آیت کښي دريم دهغی کبيرې ګناه په معنی چی له کفره څخه راکښته وي لکه دحجرات په یوولسم اودسورت نورپه څلرم آیت کښي څلرم په لغوی معنی سره لکه دسورت کهف په پنځوستم آیت کښي دلته له فاسقین څخه هغه مراددي چی دکفر په درجه کښی فاسقان وی پوسه چی الله پاک په قرآن کښی لس شیان دفسق سبب بللی دی اول له له ایمان راوړلوڅخه اوله اتباع څخه دمحمدصلیالله علیه وسلم مخ اړه ول لکه دآل عمران پهدوه اتیایم ایت کښی دوهم په ماانزل الله سره حکم اوفیصله نکول لکه دالمائده په اوه څلویشتم آیت کښی دريم نفاق لکه دتوبه په اوه شپیتم ایت کښی څلرم کفرکول لکه دنورپه پنځه پنځوستم ایت کښی مسلمان ته دزنانسبت کول لکه دنورشپږم ایت کښی شپږم وشاهد اووکاتب ته بي ځایه تکلیف ورکول لکه ددغه سورت په دوه سوه اودوه اتیایم ایت کښی اوم تبدیل دشرعی احکامو لکه ددغه سورت په نهه پنځوستم ایت کښی اتم په شرعی احکاموکښی حله اوبهانه کول لکه دسورت اعراف په یوسل اوپنځه شپیتم ایت کښی نهم وبتانوته ذبحه کول اوپه غیښو سره قسمت معلومه ول لکه دمائده په دريم ایت کښی لسم دذبحی په وخت کښی په قصدسره دالله پاک نوم پرېښودل لکه دانعام په یوسل اویویشتم ایت کښی ، تمت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقره د سورت د اوه ویشتم آیت تفسیر اوعلمی تحقیق

تفسیرفضل الرحیم لسمه برخه

لفظی ترجمه

(الَّذِينَ)هغه یعنی هغه فاسقان (يَنْقُضُونَ) چی ماتوی دوی (عَهْدَ)تړون،پیمان،یاوعده (اللَّهِ)دخدای یعنی هغه تړون چی دوی له خدای سره کړیدی چی دخدای فرمان برداری به کوي اودالله په حکموبه عمل کوی اودالله پاک رسولان به منی نوهغه ماتوي اومخالفت يې کوي (مِنْ) له (بَعْدِ)وروسته (مِيثَاقِ) دمحکم والی(ه)دده یعنی له وروسته ددې چی الله پاک ددویهغه عهداوتړون محکم هم کړلکه چی تفصیل بې راسی(و)او (يَقْطَعُونَ)پرې کوی دوی (مَا)هغه (أَمَرَ)چی امرکړیدی (اللَّهُ)خدای پاک (بِهِ)په ده سره (أَنْ)په دې(يُوصَلَ)چی پیوست دي کړ سی هغه (وَ)او(يُفْسِدُونَ)فسادکوي دوی (فِي)په (الْأَرْضِ)ځمکه کښی (أُولَئِكَ)هغه خلګ (هُمُ)خاص دوی (الْخَاسِرُونَ) (27) هغه خلګ دی چی زیان ئې کړیدی یعنی ددنیا اودآخرت زیان ئې په برخه سویدی ، ،یعنی دغه فاسقان چی ذکرئې وسو هغه کسان دي چی په دوی کښی داخویونه موجوددی ،اول دا چی دوی هغه عهداوپیمان ماتوي کوم چی الله جل جلاله له دوی څخه اخستی دی یاپه بل تعبیردوی همیشه دهغه عهداوتړون نقض اوماتول کوی کوم چی دوی له الله سره کړیدی اودوهم داچی دوئ همیشه هرهغه شی پرې کوی اوقطع کوی ئې کوم چی الله پاک دوئ دهغه شی په وصل کولواوپیوسته کولوسره امرکړی دي لکه صله رحمی وغیره چی تفصیل بې راسی دریم داچی دوئ په ځمکه کښی همیشه فساداوتباه کاری کوی، دهمداډول فسقی اوکفری خویوپه سبب دوی ددنیا اودارنګه دآخرت په ابدی خسران کښی لویدلی دی ،

تفصیل اوعلمی خبری

)،الذین ینقضون عهدالله من بعدمیثاقه(

پوسه چی دغه موصول سره دخپلی صلې صفت دی د(الفاسقین) دپاره یادپاره دذم اودتقریر دفسق ددوئ راوړل سویدی اویامخصصه صفت دی خوهلته که له فاسقین څخه عام فاسقان مرادسی کوم چی ومومن فاسق ته هم ورشامل دی ،اودینقضون لفظ له نقض څخه جوړدی کوم چی په اصل کښی دپړی اودرسی ووُشْنلوته ویل کیږی په عرف کښی دغه لفظ دعهداوتړون وماتولو ته ویل کیږی ا ودا په دې وجه چی دعهددلفظ دپا ره کله دحبل لفظ کوم چی په معنی دپړی اورسی دی په استعاره راوړل کیږی په دې مناسبت چی دعهدپه واسطه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمتعاهدینوپه منځ کښی ارتباط راځی لکه دپری دسنیو په منځ کښی چی ارتباط موجود دی،دعهد لفظ په معنی دپیمان اودتړون دی اوکله په معنی دوعدې هم راځی اودمن جاره کلمه دپا ره دابتدا ده ځکه چی ابتدا اوشروع دنقض دعهد وروسته له میثاق دعهدڅخه کېږی اودمیثاق لفظ یاپه معنی دوثوق یعنی محکموالی دی اویاپه معنی دتوثیق یعنی محکمولودی اویاپه معنی دمایوثق به دی یعنی هغه شی چی په هغه سره دیوشی لکه عهدمثلا محکموالئ راځی،

پوسه چی دآیت دمذکوره جملې په مطلب پوه کیدل وتفصیل ته حاجت لری نوتفصیل ئې دادی چی ددغودریوخبروپه حقیقت ځان پوهه ول په کاردی،اول داخبره چی له عهد څخه دالله دلته مرادڅه دی دوهم داخبره چی له نقض دعهد څخه مرادڅه دی دریم داخبره چی دمیثاق دعهدڅه مطلب دی،ددې خبروتفصیل مفسرینوپه مختلفوډولوکړی دی اول په دې ډول چی کله چی یوانسان داسلام کلمه ووائې اوپیغمبرداسلام دالله رسول وګڼی نودغه سړی له الله سره داعهداوتړون وکړچی هرڅه احکام ستا چی ددغه رسول په واسطه وماته راورسیږی نوزه به په حتمی ډول هغه منم داخودعهد الله معنی سوه بیا چی کله دغه سړئ پیغمبر ووینې اویادده حالات په کتابو کښی وګوری اوهغه خلګ چی په اسلام ئې عمل کړئ وی ووینی چی دغتېوکرامتواومقاماتوخاوندان ګرځیدلی وی اودارنګه داسلام دحقانیت نوری نښانې ورته ښکاره سی نودده یقین اوایمان نورهم محکم سی دانومیثاق دعهدالله سو نوله دې څخه وروسته که بیادَیْ داسلام په حقوالی کښی شک وکړی نوبیشکه به دی غټ فاسق اوخارج له حدڅخه دعقل اودشرع ګڼل کېږی،اوځنومفسرینوفرمایلی دی چی له عهدالله څخه دلته مرادهغه عهددی کوم چی دالست بربکم په ورځ کښی انسانانوله الله سره کړیدی کله چی آدم علیه السلام الله پاک پیداکړ نودټولوانسانانوارواحونه دوړوکیوسُرُو میږیانو په ډول الله پاک دآدم له ملا څخه راوایستل اودخپل وحدانیت علم ئې په دوئ کښی کښیښووی اوورته وې ویل چی الست بربکم یعنی ایانه یم زه رب ستاسی،قالوابلی،یعنی وویل دوی چی هوته ای پروردګاره ځموږرب یې نوپه دغه وخت کښی ټولوانسانانوله خپل رب سره داعهدوکړچی موږبه له تاسره شریک نه پیداکوواوستاله حکموڅخه به سررغړه ونه نه کوو اومیثاق اومحکمول ددغه عهدبیاپه دوه ډوله سویدی اول په دې ډول سره چی دانسانانو په عقلوکښی یی ددلائلو دتوحیداودپېژندنی دالله پاک استعدادپیداکړاوپرخپل ذات اوصفاتوباندی ئې دلائل ورته نصب کړل اودوهم په دې ډول چی رسولان ئی سره له معجزواوسره له اسمانی کتابوپه دوی کښی مبعوث کړل اوځنی مفسرین وایی چی مرادله دغه عهدڅخه هغه عهددی چی په تورات کښی الله له بنی اسرائیلو څخه اخیستی ؤچی که هروخت اخیری نبی حضرت محمدصلی الله علیه وسلم پیداسونوخامخا به تاسی پرده باندی ایمان راوړی اودده مدداوکومک به کوی،،فتح العزیز،مظهری وغیره،

)ویقطعون ماامرالله به ان یوصل(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چی د،ان یوصل، لفظ بدل دی له ضمیرمجرورڅخه د،به، په لفظ کښی اودغه جمله دینقضون پرجمله باندی عطف ده اودماکلمه عبارت ده له علاقی څخه یعنی دغه فاسقان همیشه د هغی هری یوی علاقه قطع کوی کومه چی الله دهغې په وصل کولوسره امرکړیدی ،همدارنگه پوسه چی دغه علاقه عبارت ده له څوقسمه علاقوڅخه ،

اوله داعلاقه ده چی دانسان روح یې له عالم علوی اوملائکوسره لری،وصل اوپیوسته کول ددې علا قې دادی چی انسان هغه اعمال اخلاق اومعارف په ځان کښی راولی کوم چی دملاکه ؤدی ځکه چی په دې سبب دانسان له عالم بالاسره مناسبت اوهمجنسوالئ پیداکیږی اوقطع کول ددې علاقې دادی چی انسان وشیطانی اعمالوته مخ کړی اودنفسانی خواهشاتوتابع سی ځکه په دې وجه دانسان تعلق اومناسبت له ملائکوسره قطع کیږی،دوهمه علاقه داده چی انسان یی له انبیاؤ،مرشدانواوعلماؤسره لری ددې علاقی وصل کول دادی چی انسان ددغومذکورومبارکواشخاصوکامله تابعداری وکړی او ټول نبیان ومنی اوداسی ونکړی چی ځنی پیغمبران منی اوځنی نه منی لکه نصاری اویهود،اوپرې کول ددې علاقې دادی چی انسان ددوی پرخلاف دکفارو،منافقانو،وغیره مصاحبت غوره کړی اوددوی شبهو اوغلطو خبروته غوږونه نیسی اوپردغومقدسوبندگانوداالله پاک طعنونه و ائې، دریمه علاقه دقرابت اودرحم ده اوقطع کول ددغی علاقی په ډیرووجوسره کیږی اول په دې وجه سره چی په هغووختوکښی وقریبانوته نه ورحاضریږی کوم چی دوی ئې په هغوئ کښی دده دحضورطمع کوی لکه دغم یادیوې خوشحالی وخت اودوهم په دې وجه سره چی له دوئ سره احسان اومروت نکوی اودریم په دې وجه سره چی ودوئ ته ضرررسوی وهکذا،فتح ا لعزیز وغیره ،ویفسدون فی الارض، پوسه چی دغوفاسقانوپه مختلفوطریقوسره په ځمکه کښی فسادکاوه،اول په دې طریقه سره چی خلگ بې له ایمان راوړلوڅخه منعه کول،

دوهم په دې طریقه سره چی کفاراودمسلمانانومخالفین بې دمسلمانانوپرخلاف په جنگ راپاره ول

دریم په دې طریقه سره چی کفاربې دمسلمانانو په پټواسراروخبره ول څلرم په دې طریقه سره چی دصحابه ؤاومسلمانودعیبوتجسس بې کاوه چی بیانوتشهیرورکړی اوخلگ ورڅخه ناټ ماتی کړی پنځم په دې طریقه سره چی بدرسمونه اوبدعتونه بې په خلگوکښی رائجه ول شپږم په دې طریقه سره چی دشهوت اودغضب او دتباه کاری په کاروکښی بې په اخیره درجه توغل کاوه،،

تمت والله الموفق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقرة ، د۲۸، آیت تفسیر او علمی تحقیق

تفسیر فضل الرحیم (۱۱) برخه،

لفظی ترجمه:

، (كَيْفَ) څرنګه (تکفرون)کافران کېږی تاسی (بِ)په (اللَّهِ) الله باندی(وَ)حال دادیۍ(كُنْ) واست (تُمْ) تاسی (أَمْوَاتًا)مړه (فَ)بیا(أَحْيَا)ژوندی کړاست ده ،یعنی الله پاک(كُمْ)تاسي ، یعني په دې ډول چې ستاسي بدنونه ئی ستاسي دمیندوپه رحموکښی تیار اوجوړکړل اوبیا ئې روحونه پکښی داخل کړل(ثُمَّ)وروسته یعني وروسته له دغه ژونده ستاسي چی اجلونه موراسي (يُمِيتُ)وژني دَیْ یعنی الله پاک (كُمْ)تاسی(ثُمَّ)بیایعنی بیاکله چي دقیامت ورځ راسی(يُحْيِي)ژوندی کوی دَیْ یعني الله جل جلاله(كُمْ)تاسی(ثُمَّ)بیایعنی وروسته له دې چی دقیامت په ورځ کښی بیرته راژوندی کړه سیۍ(إِلَيْهِ)خاص وده ته یعنی خاص والله اودده وحساب،کتاب اودده وجزاته(تُرْجَعُونَ)ګرځه ول کړه کیږیۍ ،وروستل کیږیۍ یعنی له قبروڅخه،البقرة(28) آیت یعنی څرنګه تاسی کافران کېږیۍ په الله جل جلاله باندی ،پرکوم یوه حال باندی تاسی کافران کیږیۍ ایا په داسی حال کښی چی جاهلان یاست په الله جل جلاله باندی اوکه په داسی حال کښی چی الله جل جلاله پیږنیۍ،که داوواياست چی دجهل په حال کښی کافران یو نوداخبره خومو ښکاره باطله ده ځکه چی تاسی پدې عالمان یاست چی الله له نیستیۍ څخه تاسی ووجودته راوستلاست ،اوکه داسی ووایاست چی سره له علمه موکفر غوره کړیدیۍ نوبیاخولانوره خبره بده سوه پردغه تقدیربه په آیت کښی ودیته اشاره راسی چی ددغوکافرنوکوم چی په تکفرون سره خطاب ورته سویدیۍ ،کفر،عنادی کفرؤیامطلب دآیت دادیۍ چی هیڅ یوحال له حالاتوڅخه ستاسی داسی نسته چی هغه دی لائق په دې سره وی چي تاسی په الله جل جلاله باندی کافران سیۍ ځکه ابتدائی حال ستاسی دموت اودمرګ حال ؤچی په مختلفومرحلودمرګ کښی تاسی قرارپیداکړځکه اول اول خوتاسی اوټول کائنات معدوم اونیستی واست بیاالله پاک دعناصروپه ضمن کښی وتاسی ته تحقق درکړبیائې دموراوپلاردغذا په شکل کښی وګرځولاست اوبیا دنطفوپه صورت کښی سولاست اوبیادمیندوپه رحموکښی یوواردکلکووینوټوټې اوبیا دغوښوټوټې په الهی قدرت درڅخه جوړی سوي اوبیاموهلته دبدنوټولی اجزا وی الله جل جلاله درپوره کړی په دغوټولو مرحلوکښی تاسي یوقسم معدومات اومړی واست بیا الله جل جلاله حیات درکړچی ستاسی په بدنوکښی ئې روحونه اوساوی داخلی کړې چی همدغه ژوند په دوومرحلوکښی تاسی تیره ویۍ اوله مرحله ئې چی بیخی کوتاه مرحله ده دمیندوپه نسوکښی ده اودوهمه مرحله ئې له هغه وخت څخه پیل کیږی چی ستاسی زوکړه وسی بیادمرګ تروخته پوری اوبیا دوهم ځل بیرته تاسی الله جل جلاله مړه کوی اوددغه مرګ مرحله بیاتاسی په عالم برزخ کښی تیره ویۍ چی په دغه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرحله کښې به تاسی دقبروله راحت اوياعذاب سره مخامخ کيږئ اودنکيراومنکرد پښتنواوسوالووجوابوته به اړکيږئ اودغه راز نورترخه ياخواږه حالات به په همدغه برزخي مرحله کښې دخپلوعملوپه وجه تيره وئ اوبياچې کله دقيامت ورځ راسی نوبيرته به الله جل جلاله تاسی له قبروڅخه ژوندی راپورته کوی اودالهی عسکرو،فرشتوپه ذريعه به دحشرگاه وميدان ته وروستل کيږئ اوبيابه هلته له قسم قسم سختوحلاتوسره مخامخ کيږئ اوداعمالومحاسبې به درسره کيږی اوبيابه ودوزخ يا وجنت ته روانيږئ ،نواوس تاسی فکروکړئ چې په دغوحالاتوکښې ستاسی کوم حال ددې وړدئ چې تاسی سرکښې وکړئ اوپه الله جل جلاله باندی کافرا ن سئ ،

روح المعانی وغيره مع توضيح،

تفصيل اوعلمی خبری،

)کيف(

پوسه چې دغه لفظ دپاره داستفهام دحال راځی په قرآن پاک کښې دغه لفظ درو اتياځايه راغلئ دئ خوپه ځينوځايوکښې مقصود ورڅخه انکار اوزجروی ياتعجيب وی لکه په دغه آيت کښې چې دواړه صحيح کېدلای سی، اوکله مقصودورڅخه اقراروی لکه دالغاشية په ۱۸،،۱۷ وغيره آياتونوکښې اوداسی په نورومعناؤ هم راځی اودبنده گانوپه کلام کښې دتعجب دپاره هم راځی،(وکنتم) الخ،پوسه چې دلته د ځنو سوالواودهغوئ په جوابوځان پوه کول ضروردئ ،اول سوال دادئ چې ددغی جملې ربط خودتکفرون له جملې سره دادئ چې حال دئ له فاعل څخه دتکفرون اوسره له دې چې حاليت ئې له مختلفووجو څخه صحت نلری،

اول له دې وجې څخه چې ماضی هلته حال واقع کېدلای سی چې ماضی قريبه وی اودقدلفظ ظاهريامقدرورسره وی دلته که دقدلفظ ورسره مقدرهم سی خودغه ماضی بعيده ماضی ده ،ددې سوال جواب دادئ چې کله ماضی بعيده ماضی قريبه فرض کړه سی نوحال واقع سی لکه په دې قول کښې �کيف تکذب وقدقال رسول الله صلی الله عليه وسلم المومن لاتکذب� يعنی څرنگه دروغ وايې ته اوحال دادئ چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي چې مومن دروغ نه وايې.

دوهم له دې وجې دمذکوره جملې حاليت نه صحيح کېږی چې پردغه تقديرد�ثم يميتکم   الخ� ددريوواړه جملوعطف پرجمله دوکنتم امواتاً باندی نه صحيح کېږی اوداپه دوه سببه اول په دې سبب چې ماضی اومستقبل په يوه وارله يوه شی څخه حال نسی واقع کېدلای دوهم په دې سبب چې دغه درې سره فعلونه دمضارع مستقبلی صيغې دی اومضارع چې مستقبل محض وی حال نسی واقع کېدای،ددې سوال

يوجواب دادئ چې دغه درې سره جملې مستأنفې جملې دی اودوکنتم امواتاً پرجمله باندی عطف ندی همداسبب دئ چې له ماقبل څخه په حرف عطف اوپه صيغه په دواړوکښې مخالفت لری.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودوهم جواب دادئ چې دغه ټولې جملې په حال والی کښې داخلې دی خوپه حقیقت کښې حال علم پردغوجملو باندی دئ نه په خپله دغه جملې اوتقدیردآیت په دې ډول دی،کیف تکفرون وانتم عالمون بانکم کنتم امواتاً الخ خوپردغه جواب باندی داسوال واردیږی چې اکثرودډغوکفاروته کوم چې په دغوجملوسره مخاطب وه پردې باندی علم نه ووحاصل چې له مرگ څخه وروسته به دوئ دوباره راژوندی کړه کېږی اووحشرگاه ته به بیول کېږی ددغه سوال جواب په دې ډول سره کېدلای سی چې ځنی په کښې دارازخلگ شائی موجودووچې مذکورعلم ورته حاصل وواودغه قدردکلام دصحت دپاره دلته کفایت کوی

اودریم جواب کوم چې ځنومفسرینوورکړیدئ دادئ چې دلته دغو مذکوره صیغو داستقبال دثم دمعنی په وجه دماضی په صیغوسره اوښتې دی ځکه چې معنی دآیت په دې ډول ده ،،فاحیاکم وتراخی اماتته وتراخی احیا ءه ایاکم وتراخی رجوعکم الیه، صاحب دفتح العزیزویلی دی چې ترټولوزیاته صحیح توجیه داده چې وویل سی چې له فاحیاکم څخه وروسته چې کومې جملې دی نوهغه دکیف تکفرون پرمجموع جمله باند عطف دی اوحاصل دکلام دادئ چې ای کافرانوسره له دې چې په خپلوحالاتوباندی ښه علم لرئ خوبیاهم کافران کېږئ نودادېرمستبعدکاردئ اوکه له دغه سره سره چې له خپلواحوالوڅخه خبریاست کفرغوره کوئ نوپه دې هم پوه سئ چې بیرته به مړه کېږئ اوبیابه دوهم ځل بیرته راژوندی کېږئ اوپه دغودواړوحالتونوکښې به دهمدغه کفرسزاوینئ.

(ثم یمیتکم ثم یحییکم،)پوسه چې له دغه مبارک آیت څخه متعددی فایدې اومسائل ترلاسه کیږی چې تفصیل ئې په دې شرحه دئ ،اول دکافرانوکفرپه داسې حال کښې چې دوی له خپل ماضی اوحال اوآینده څخه ښه خبردی دډیرشدیدانکاراوتعجب اوتعجیب محل اوځای دئ،دوهم دمیت دلفظ اطلاق پرهغه شی باندی هم کېدلای سی کوم چې بې روحه وی اودمخه هم په حیات اوژوندسره نه وی مشرف سوی یعنی ددې دپاره چې پریوشی باندی دمړه اطلاق کول کېږی ودېته ضرورت نسته چې دغه شی به تردغه اطلاق دمخه یوځل ژوند ئ اوسپدلئ وی اوکوموعلماؤ چې ویلی دی چې ،میت، صرف وهغه چاته ویل کېدلای سی چې یوځل ژوندئ اوبیاساه ورڅخه وتلی وی نوداقول ددوی دقرآنی آیاتونوله مخې ناسم دئ ځکه په دغه ذکرسوی آیت کښې انسانان تردغه دنیوی ژوندله مخه اموات اومړه بلل سویدی سره له دې چې تردغه ژونددمخه خوانسانانوبل ژوندندئ لیدلئ اودغه رازالله پاک دکفاروبتانوته اموات اومړه ویلی دی سره له دې چې جمادات دی اویووخت ئې هم ژوند ندئ موندلئ لکه چې دسورت نحل په،۲۱،آیت کښې دبتانوپه شان کښې الله پاک فرمایلی دی ،اموات غیر احیاء.

دریم،له دغه آیت څخه دامسأله راخارجیږی چې جنین یعنی هغه حمل چې دمورپه رحم کښې وی اوساه اوروح ئې لا په بدن کښې نه وی داخله سوئې له رحم څخه دموړراخارج سی نوده لره دژوندی حکم نسی ثابتیدلای همداسبب دئ چې غسل اوکفن نه ورکول کیږی اولمونځ دجنازې نه ورکړکیږی اووارث اومُوْرَث نه گرځی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلرم ،په مذکورآیت کښی الله پاک دخپل عظیم قدرت له نښانوڅخه ځنی غټې اوستری نښانې وبندګانوته ذکرکړی دی چی هغه له غذا څخه دانسان دخلقت مواد په تدریج اوترتیب سره جوړه ول لکه نطفه علقه مضغه وغیره اوبیا وروسته دمورپه رحم کښی دده دبدن ټول اعضاء برابره ول اوبیا په هغه کښی روح داخلول دی چی بیا ژوندی شخص ورڅخه جوړسی اوحرکت تکلم اوکښینستل پريوتل تګ راتګ خوراک وغیره کوی.

پنځم، له مذکوره آیت څخه دوهم ژونداودهغه ډول اوڅرنګوالئ فهمېږی ،په انسانانوکښی خوځنی داسی څوک دی چی العیاذ بالله له دوهم ژوند څخه یعنی له بعث بعدالموت څخه منکر دی لکه دنبی علیه السلام په زمانه کښی چی مثال عرب مشرکان ؤاولکه په دغه موجودعصرکښی چی دهریه اودروسانودنظريې خلګ دی اوځنی بیا لکه فلاسفه دیونان وروسته له مرګ څخه په یوداسی قسم روحانی ژوندباندی قائل دی کوم چی له آسمانی شریعتو څخه پرمخ مخالف قول دی،اوځنی بیالکه هندوان په تناسخ سره قول کوی دوی وائې چی کله چی یوانسان مړسی نوبیادده روح په یوه بل بدن کښی داخلیږی اودوباره په دنیاکښی ژوندئ سی خوداسلام دمقدس دین په شمول دټولواسمانی غیرمحرفوادیانو په دې باره کښی هدایت دادی چی ټول انسانان به په یوه مشخصه ورځ کښی کومه چی دقیامت ورځ ده دالله په حکم دوهم ځل سره له روحونو او بدنوددوئ بیرته راژوندی کړه کیږی اوبیابه له دوی سره داعمالواوعقائدومحاسبه کړه کیږی اوبیابه مستحقین دجنت جعلنا الله منهم وجنت ته ځی اومستحقین ددوزخ به ودوزخ ته ځی نعوذبالله من ذالک اوبیابه دغه ژوند ابدی وی اوفنااومرګ به بیانه وی ،

تمت ومن الله التوفیق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقره د سورت د۲۹، مبارک آیت تفسیر او علمی تحقیق

تفسیرفضل الرحیم (۱۲) برخه

لفظی ترجمه

(هُوَ) دَی یعنی الله جل جلاله (الَّذِي)هغه دی یعنی هغه وتاسی ته ای انسانانودغېوغېونعمتودرکوونکئ ذات دی (خَلَقَ)چی پیداکړي یې دي (لَكُمْ)تاسی لره، یایې داسی معنی وکړی، له وجی ستاسی ،یعنی له وجی دنفعی ستاسی (مَا)هغه یعنی هغه شیان (فِي)چی دي په (الْأَرْضِ) مزکه کښی (جَمِيعًا) ټول یعنی په داسی حال کښی چی ټول دی په دې معنی چی یوشی هم پکښی داسی نسته چی الله جل جلاله دی نه وی پیداکړئ بلکه بل چادی دهغه تخلیق کړئ وی اونه یوشی له همدغوځمکنی شیانو څخه داسی سته چی ستاسی نفعه اوفایده دی په هغه کښی نه وی ملحوظه سوې(ثُمَّ) بیایې (اسْتَوَى)قصدوکړ (إِلَى) وه (السَّمَاءِ)اسمان ته یعنی قصدیې وکړواسمان ته د دې چی پیدایې کړي (فَ)نویې (سَوَّا) برابرکړل، یاپیدایې کړل برابرله حکمت خپل سره (هُنَّ) دوی یعنی اسمانونه (سَبْعَ) اُوه (سَمَوَاتٍ)اسمانونه، یعنی په داسی حال کښی چی اُوه اسمانونه دي (وَ) او (هُوَ) دَی یعنی الله پاک (بِ) په (كُلِّ)هر (شَيْءٍ) شی (عَلِيمٌ) ښه عالم دی) 29(،،،

پوسه چی پدغه مبارک آیت کښی الله جل جلاله بل عظیم نعمت خپل چی پرانسانانوباندي یې کړیدی بیان کړیدی اودغه نعمت مرتب دی پرنعمت دوجود ورکولو وانسانانوته چی په مخکی آیت کښی یې ذکروسو ځکه چی دادهغه نعمت بیان دی چی انسان له پیدایښت څخه وروسته په بقاوپه زندگی کولوکښی ورته محتاج دی پدغه آیت کښی الله پاک داسی فرمایلی دي چی دغه الله چی تاسی په کافران سوی یاست سره له دې چی ستاسی وجود اوستاسی مرگ اوژوند دده له لوري څخه دی اوتاسی بیا دده ومحاسبې ته هم ورځی، هغه ذات دی چی پیداکړي یې دي ستاسی دفایدې اونفع دپاره هغه ټول شیان چی په مزکه کښی دي چی ستاسی دژوندانه چاری ټولی دهمدغی مزکی په شیانوسمبالیږي اوقِسم قِسم دنیوي فایدې ورڅخه اخلی اودارنگه له همدغوشیانوڅخه دینی نفعی هم اخلی ځکه هرشئ چی په مزکه کښی دی داالله پاک پروجود اویووالی باندي اودارنگه دده پرکاملو صفاتوباندي لکه علم، قدرت، اراده،اوپرپاکوالی باندي داالله جل جلاله له ټولونقصاناتو اوعیبوروښانه دلیل دی اوالله پاک په پیژندل کیږي لکه چی مولاناعبدالرحمن جامی رحمه الله فرمایلی دي

زهرزره بدوروی وراهیست براثبات وجود اوگواهیست

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اويالکه شيخ سعدي شيرازی رحمه الله چی فرمايلی دي

برگ درختان سبز درنظرهوشيار هرورقش دفتريست معرفت کردگار

همدارنگه نبيان علماء مدرسی مسجدونه کتابونه کاغذان قلمان اوداسی نور بيشماره مزکنی شيان چی دينی گټی ورڅخه اخيستلي کيدلای سی همدارنگه دغه أوه اسمانونه چی وانسانانوته دنيوي اودينی فايدي پکښی موجودي دي همدغه الله جل جلاله پيداکړيدي اودغه ټول کارونه چی ده کړيدي ددې خبری کامل دليلونه دي چی الله جل جلاله دزبردست اوکامل ترين علم خاوند دی اوپه هرشی ښه عالم دی ،،،

تفصيل اوعلمی خبری

،)هوالذی(

پوسه چی دلته مبتداچی دهولفظ دی اوخبرچی الذی سره له صلې دی دواړه معرفه دی نوپه دې وجه داکلام مفيد دحصر دخبر دی په مبتدا کښی خوڅرنگه چی دغه خبرپه اصل کښی دليل دی پر استحقاق داالله پاک عبادت لره دبندگانونوحصر دهمدغی خبری په الله کښی مفيد دی دحصر داستحقاق دعبادت په الله کښی ، اودغه جمله په تقديردعاطف سره عطف ده پر جمله دوکنتم باندی اوحرف عطف له دې وجی ترک سويدی چی دغه معطوف لکه نتيجه داسی دی معطوف عليه لره ،د،هو،په لفظ کښی مختلف لغتونه دی ،اول په ضمه دهاء اوپه تخفيف اوفتحه دواوسره لکه چی مشهورهم دادی دوهم په حذف دواوسره خوپه شعرکښی فقط،دريم په ضمه دهاء اوپه تشديداوفتحه دواوسره خوپه لغت دهمدان کښی څلرم په سکون دواوسره خو په لغت کښی دقيس اوداسد اودغه لفظ دهوداهل الله په نزدداالله پاک دذات بحت نوم دی اوپه دغه لفظ کښی اصلی حرف يواځی دهاء لفظ دی اوواوپکښی زائد دی په دليل ددې چی په تثنيه اوپه جمع کښی حذف کړکېږی نوداپه اصل کښی يوحرف دی اوپريوه ذات فردداالله باندی دلالت کوی اودغه مبارک لفظ دهو دهرانسان له تنفس سره جريان لری -

)خلق(

پوسه چی دخَلَقَ لفظ دخَلْق څخه جوړ دی خلق په اصل کښی وتقدير يعنی اندازه کولوته ويل کيږي يقال خلق النعل اذاقدرهاوسواهابالمقياس بياپه معنی کښی دايجادالشيئ علی تقدير واستواءمستعمل سويدی(لکم) تقديم ددغه جار اومجرور پرصريحی مفعول باندی کوم چی دمافي الارض لفظ دی دپاره دتعجيل دمسرَّت دی اولام جاره دپاره دتعليل اودانتفاع دی،ای خلق لاجلكم جميع مافی الارض لتنتفعوابه فی امورِدنياكم بالذات اوبالواسطه وفی اموردينكم با لاستدلال والاعتبار،پوسه چی ډيروداهل سنتولکه حنفيه اوشافعيه په دغه آيت سره پر دې خبره باندی دليل نيولی دی چی اصل په هغوشيانوکښی چی دانسانانودپاره نافع وی اباحت او رواوالئ دی البته دمخه تر راتللو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشریعت اواکثر دمعتزله ؤهم پردغه خبره باندی دی اوامام رازی په محصول کښی اوبیضاوی په منهاج کښی هم دغه خبره غوره کړیده خوځنوعلماؤپردغه استدلال باندی دااعتراض کړیدی چی لام جاره خوکله دپاره دغیردنفع هم راځی لکه په دې قول دخدای کښی چی،ان اسأتم فلها،بیا په دې ډول جواب ورکړسویدی چی دغیر نفع دپاره دلام جاره راتلل دمجازپه ډول دی نه دحقیقت په ډول، اوځنوویلی دی چی اصل په اشیاؤکښی له مخه تروروددشرع حظراوحراموالئ دی اوځینوبیا په دې مسأله کښی توقف کړیدی،روح المعانی

)ما فی الارض (

پوسه چی لکه څرنګه چی مافی الارض یعنی هغه شیان چی په ځمکه کښی دی الله پاک دانسانانودنفع دپاره پیداکړیدی نودارنګه ئې ځمکه په خپله هم ددوئ دنفع دپاره پیداکړیده نوپه دې وجه دلته داسوال کیږی چی دلته تخصیص دمافی الارض په څه وجه سویدی ؟ددې سوال په مختلفووجوسره جواب سویدی،اول په دې ډول چی بیان دامتنان په ځمکه سره الله پاک تردغه دمخه لا په خپل دغه قول کښی کړیدی چی،وجعل لکم الارض فراشا ،اودوهم په دې ډول چی دالارض له لفظ څخه خپله معنی نه ده مرادبلکه دارض لفظ دلته په معنی دجهة السفل دی نوبه دمافی الارض معنی مافی جهة السفل سی اودریم په دې ډول چی دځمکی پرهرجزباندی دمافی الارض لفظ صادقیږی نوله دغه وجی ځمکه هم په مافی الارض کښی داخله ده دلته یوسوال داهم کیږي چی ټول مافی الارض خوپه وخت دنزول ددغه آیت کښی خدای پاک نه ؤو پیداکړي ځکه ډیرله مافی الارض څخه وروسته پیداسویدي نوبیا څنګه خلق یعنی دماضی لفظ الله جل جلاله فرمایلی دی د دې سوال هم په مختلیفوډولو سره جواب کیدلاي سی اول پدې ډول چی له مافی الارض جمیعاً څخه هغه مافی الارض مراد دی چی دهمدغه آیت دنزول په وخت کښی موجود ؤو دوهم پدې ډول چی له خلق څخه دمافی الارض جمیعاً عام مراد دی که خلق دنفس مافی الارض وي اوکه خلق دمادې د ده وي اودریم پدې ډول چی هغه چی په وروسته کښی موجودسوی اویاموجودیږی دتغلیب په ډول مخلوق بلل سویدی څلرم پدې ډول چی خَلَقَ په معنی دقَدَّرَده له دغوجوابوڅخه دیوه بل سوال جواب هم وسوهغه داچی دمخه تراستواء اوقصدکولودالله پاک وپیدایښت داسمانوته خوجمیع مافی الارض نه ؤپیداسوی ځکه له مافی الارض څخه ډېرداسی شیان ؤچی وروسته ترتخلیق داسمانوالله پیداکړل اویائې اوس لاهم ندی پیداکړی بلکه له دې څخه وروسته ئی پیداکوی، ، پوسه چی اباحیه چی یوه ګمراه کافره ډله ده او واسلام ته اووصوفیه ؤته منسوبه ده وایي چی کله انسان خدا ی پاک وپیژنی اوله خدای پاک سره یې محبت پیداسی نوبیا په هیڅ شي مکلف نه دی اوهرڅه ورته روادي او په مزکه کښی چی څه دي هغه دهرچادي او ورته مباح دوئ پدغه آیت کښی دخلق لکم مافی الارض جمیعاً په جمله سره دلیل نیسی اودارنګه اشتراکیه اودهریه کفارهم پرمسلمانانوباندی دالزام په ډول دغه آیت پرخپله دې خبره باندی چی ددنیا ټول شیان وهرچاته مباح دی اوزن زرزمین دټولوسره شریک دی دلیل ګرزه وی ، ددوی ددې فاسداستلال اول جواب دادی چی له دغه آیت څخه خوصرف دونه قدرفهمیږی چی په ځمکه کښی هرشی دانسانانودنفع دپاره دی اونفعه عامه ده که دنیوی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی اوکه دینی وی او دارنگه عام له دي څخه چی دغه نفعه اخیستل په مافی الارض مشروط په یوه شرط اومقید په یوه قیدسره وی او که نه وی نوپه دغه عامه معنی سره انتفاع اباحت دهرشی لره ندی مستلزم اودوهم جواب یې دادیچی قاضی بیضاوی رحمه الله ددوی دغه استدلال په دی ډول رد کړیدی چی مذکوره آیت پردې باندی دلالت نه کوی چی هریودمافی الارض مباح دی لپاره دهریوه له انسانانوبلکی پردی باندی دلالت کوی چی مجموع دمافی الارض دمجموع انسانانودپاره دی نوداله دې سره منافات نلري چی ځنی شیان دي ترځنوانسانانوپوری دځنوعارضی اسبابوپه وجه لکه رانیول یا په میراث ور پاته کیدل اختصاص پیداکړي او ونوروته دي نه وي مباح خوالبته له آیت څخه دغه مسئله معلومیږي چی اصل په مزکنی شیانوکښی اباحت دی اونه اباحت دعارضی اسبابو په وجه پکښی راځی لکه چی تفصیل ددې دمخه تیرسو، دلته په دې اړه ویوې بلی فائدې ته فهم وکړی،محب الله بهاری په مسلم الثبوت کښی ذکرکړیدی چی دغه اختلاف چی اصل په اشیاؤکښی اباحت دي اوکه حرمت دی اوکه په دي کښی توقف دی په هغه وخت کښی ممکن دی چی شریعت نه ؤراغلی اوکله چی شریعت راغی نوبیاخودهرشی حکم شریعت معلوم کړاوځنووېلی دی چی دشریعت له نزول څخه وروسته هم واصل ته رجوع کیدلای سی یعنی دهغه شی په باره کښی چی شریعت دهغه په باره کښی څه نه وی ویلی اوشاطبی په کتا ب الاعتصام کښی فرمایلی دی چی دغه اختلاف په عادی امورو‌کښی دی نه په عباداتوکښی اوصاحب ددرمختارویلی دی چی صحیح قول داهل سنت په دې مسألہ کښی توقف دی اواباحت دمعتزله ؤرأیه ده پوسه چی دلته دیوې

بلی مسئلې څیړنه هم ضروري ده هغه داچی علماؤ پدې مسئله کښی اختلاف کړیدی چی افعال دالله جل جلاله معلول په اغراضو دي اوکه نه دي یعنی الله جل جلاله چی یوکارکوي نودیو غرض اوعلت په سبب یې کوي اوکه یا اکثرعلماء پردغه خبره باندی دی چی افعال دالله پاک معلول په اغراضو نه دي امام فخرالدین رازی رحمه الله په تفسیر کبیر خپل کښی ددغه آیت دتفصیل په ذیل کښی فرمایلی دي چی قال اصحابنا انه سبحانه وتعالی لایفعل فعلا لغرض لانه لوکان کذالک کان مستکملا بذالک الغرض والمستکمل بغیره ناقص بذاته ولان من فعل فعلالغرض کان عاجزاعن تحصیل ذالک الغرض الا بواسطة ذالک الفعل والعجز علیه تعالی محال انتهی باختصار په مذکور آیت کښی دغه قول الهی چی خلق لکم ظاهرا پردې خبره دلالت کوي چی الله جل جلاله فاعل للغرض دی ځکه چی خلق چی فعل دالله جل جلاله دي معلول په غرض گرځیدلی دی چی دلکم لفظ دلالت باندی کوي اوله دې قسمه نوراایاتونه هم سته لکه وماخلقت الجن والانس الا لیعبدون، امام رازی رحمه الله په جواب کښی د دې داسی فرمایلی دي ثم انهم تکلموافی اللام فی قوله تعالی خلق لکم مافی الارض جمیعا وفی قوله الا لیعبدون فقالوا‌انه تعالی لمافعل مالوفعله غیره لکان فعله لذالک الشئ لاجل ذالک الغرض لاجرم اطلق الله علیه لفظ الغرض بسبب هذه المشابهة اوقاضی بیضاوي په اشاره کښی وجواب ته له امثالود داسی ایاتوفرمایلی دي چی خلق دمافی الارض لاجل انتفاعکم په دې معنی نه دی مراد چی انتفاع غرض دفعل دخلق دی بلکه په دې معنی مراد دی چی انتفاع یې لکه غرض داسی دی له دې حیثیته چی دغه انتفاع عاقبت دفعل دخلق دی اومؤدایې دی انتهی مافی البیضاوي،خو په حقیقت کښی دغه نزاع لفظی نزاع ده ځکه که دغرض تفسیرپدې ډول وسی چی غرض دفعل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دی چی فاعل لره باعث وي پرفعل باندی اوفاعل بې له فعله د ده پرتحصيل باندي قدرت نلري اوفاعل لره په ده کښې نفعه وي نوهيڅوک داسی نسی ويلای چی فعل دالله پاک معلول په غرض دی اوکه يې پدې ډول معنی وسی چی غرض هغه دی چی مرتب وي پر فعل دفاعل باندی عام له دي که فاعل لره باعث وي اوکه نه وي نفعه يې فاعل ته عائده وي او که وغير ته خوالبته بې نفعې به نه وي نوبيا افعال دالله پاک په اتفاق معلول په اغراضو سره کيږی ځکه پردغه تقدير حکمت اومصلحت هم په غرض کښې داخل دی اوافعال دالله جل جلاله حتما له مصالحواوحکمتو څخه خالی نه دي،او بله مسئله دلته دا مطرح کيږي چی ايا اول الله جل جلاله مزکه پيدا کړيده اوکه اسمانونه پدې مسئله کښی هم اختلاف دی څوک چی مزکه په پيدايښت کښی له مخه بو لی نوپدغه مذکوره آيت سره دليل نيسی اوهغه اياتونه چی ظاهره پردې باندی دلالت کوی چی اسمانونه له مخه پيداسويدي نو په هغوئ کښی دوئ تاويل کوي اومقابل طرف يې بيا په هغواياتوکښی تاويل کوي چی دمزکی پرتقدم باندي دلالت کوي مثلا پدغه آيت کښی داسی وايې چی دثم لفظ دلته لپاره دتراخی فی الزمان نه ده بلکه لپاره دتراخی په رتبه کښی ده ځکه اسمانونه په مرتبه کښی بهتر اولوړ دي ترمزکه

(ثم ا ستوی)پوسه چی لفظ دثم موضوع دی دپاره دعطف سره له تعقيب اوتراخی خوکله کله دپاره داستبعاد اوکله دپاره دتعقيب ذکری اوکله له پاره دتراخی فی الرتبه اوتفاوت بين الامرين هم راځی اوتراخی فی الرتبه بيا دوه قسمه ده اول قسم ئې دادی چی مابعددثم اعلی وی په رتبه کښی ترماقبل دثم لکه په دغه آيت کښی بناپريوه قول باندی اودوهم قسم يې دادی چی ماقبل يې اعلی وی په رتبه کښی ترمابعد لکه په دې مثال کښی زيدابوک ثم جارک دلته له استبعادڅخه پرته دنوروټولوذکرسويومعناؤدهری يوې احتمال سته ،پوسه چی داستوی فعل له استواء څخه جوړدی ابن جريرذکرکړيدی چی استواء په پنځومعناؤ کښی مستعمليږی،اول په معنی دکمال اوپوره والی دځوانی دانسان ،دوهم په معنی داستقامت اوسيده و الی چی هيڅ کږ والی نه وی ورسره ،دريم په معنی دتوجه اومخ کول ويوشی ته ،څلرم په معنی دغلبه کولوپريوشی باندی،پنځم په معنی دارتفاع اوأوچتوالی، دلته له استواء څخه کومه معنی مراد ده؟په دې اړه اختلاف موجود دی ابن جريراستوی دلته ياپه معنی دعلااويا په معنی دارتفع اخيستې ده اوالی جاره يا په معنی دعلی اوياپرخپله معنی پاته ده نوکه دعلا په معنی سی نوبه معنی دآيت په دې ډول سی چی وروسته ترتخليق دمافی الارض جميعاً بلاکيفه لوړسوالله پراسمان باندی اوکه پرخپله معنی پاته سی نوبه معنی په دې ډول سی چی وروسته بلا کيفه پورته سوالله پاک واسمان ته اوابن کثيرفرمايلی دی چی استواء دلته په معنی دقصددی ،کله چی قصد ويوشی ته تام سی نوپه استواءتعبيرورڅخه کيږی،په قرينه ددی په معنی دقصددی چی په الی سره متعدی دی ځينومفسرينوهم دغه قول راجح بللی دی ،سوال، استواء اوقصدواسمان ته خوفرع دوجودداسمان دی حال داچی په وخت داستواءکښی خواسمان موجودنه وو،جواب دسماء لفظ دلته په معنی دجهت دعلو دی،اويامرا دورڅخه ماده دخلقت داسمان ده کومه چی په مثل ددخان يعنی ددوديوشی ووچی الله پاک اسمانونه ورڅخه جوړکړل لکه دحم سجده په يوولسم آيت کښی چی راغلی دی(فسويهن سبع سماوات) دهن ضميروچاته راجع دی اوله تسويه څخه مرادڅه دی اوايااسمانونه أ وه دی اوکه نهه دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوایااسمانونه مستقل اوخاص خاص جسمونه دی اوکه دهواګانومدارونه دی اویا له نمراوسپوږمۍ وغیره څخه عبارت دی؟ دایوڅوسوالونه دی چې جواب غواړي ،داول سوال جواب دادی چې دهن په ضمیرکښې دوه احتماله دی اول احتمال دادی چې دالسماء ولفظ ته راجع سی خوپه دې شرط چې له سماء څخه خپله متعارفه معنی مرادسی چې اجرام یعنی اسمانونه دی اودجمع ضمیرځکه ورته راجع سویدی سره له دې چې ظاهره دسماء لفظ مفرد ښکاره کیږی چې یاسماء دسماءة جمع دی اویادلته مؤل په جمع دی،اودوهم احتمال دادی چې دغه ضمیرضمیرمبهم دی اودسبع سماوات لفظ ئې تفسیرواقع سویدی لکه په دې قول کښې نعم رجلاً زید اوددوهم سوال جواب دادی چې تسویة یعنی برابره ول دیوشی دوې معنی وی لری اوله یې مشهوره معنی ده هغه داده چې یوشی موجودوی خوکوږوی بیابرابراوسیده کړسی،دوهمه معنی یې داده چې یوشی له اوله لاسیده بې کجوالی پیداکړسی دلته همدغه دوهمه معنی مراده ده ،ددریم سوال جواب دادی چې الله پاک په سورت ملک کښې اسمانونه په طباقاً سره اوپه سورت نبأ کښې په شداداًسره اوپه سورت المؤمنون کښې په طرائق سره موصوف کړی دی اوداټول ددې دلائل دی چې اسمانونه مستقل جسمونه دی نه هوائې مدارونه دی اونه له لمر،سپوږمۍ اوستوروڅخه عبارت دی لکه چې دباطل پرسانوخیال دی،تنبیه په دې باره کښې به چې ایا څمکه دمخه پیداسویده اوکه اسمان مکمل تحقیق په بل ځای کښې ان شاء الله درته راسی دسبع سماوات د لفظ په نصب کښې پنځه احتماله دی اول احتمال دادی چې بدل سی دهن له ضمیرڅخه دوهم احتمال دادی چې مفعول به سی خوفسویهن به په معنی دفسوی منهن سی دریم احتمال دادی چې حال مقدره سی څلرم احتمال دادی چې تمیز سی پنځم احتمال دادی چې مفعول ثانی سی دسوّی خوسویهن پردغه تقدیر په معنی دصیرهن دی،(وهوبکل شیءعلیم) پوه سه چې دغه جمله تذییل اومقرره دماقبل ده چې خلق دمافی الارض اوداسمانودی اودعلیم په لفظ کښې هغه قسم مبالغه موجوده ده کومه چې په لفظ دعالم کښې نسته خودغه مبالغه ونفس صفت دعلم ته دالله پاک نده راجعه ځکه چې علم دالله پاک داسی واحددی چې تکثراوزیاتوالی پکښې نسی راتللای بلکه دغه مبالغه یې وتعلق اومتعلقاتوته راجع ده نوپه دې وجه چې علم دالله ترکلی اوجزئی اوترمتناهی اوغیرمتناهی اوترموجوداومعدوم ترهرشی پوری تعلق نیولی دی ، پرخپل ذات باندی ئې دداسی لفظ اطلاق کړیدی کوم چې پرمبالغه باندی دلالت کوی،سوال دعلیم لفظ خوله علم څخه جوړ دی کوم چې بنفسه متعدی دی نودلته چې دعلیم لفظ ترکل شیء پوری دباءجاره په واسطه تعلق نیولی دی که با دتعدیت دپاره وی نوعلیم خوپه خپله متعدی دی اوکه دتقویت دپاره وی نوتقویت خو په لام جاره سره کیږی،جواب ددې سوال دادی چې څرنګه چې دعلیم لفظ دمبالغې صیغه ده اودمبالغې صیغې په دې وجه چې پرزیادت باندی دلالت کوی نوداسم تفضیل په ډول په تعدیت کښې له خپلوافعالوڅخه مخالفی دی اوپه تعدیت کښې ئې قاعده داده چه که یې فعل متعدی ؤاودغه اسم تفضیل یاصیغې دمبالغې پرعلم اویا پرجهل باندی دلالت کاوونوپه باجاره سره متعدی کیږی لکه په دغومثالوکښې اعلم به،اجهل به په اسم تفضیل کښې، اولکه علیم به اوجهول به،په صیغودمبالغې کښې اوکه یې دعلم یادجهل معنی نه ورکوله نوبیا په لام جاره سره متعدی کیږی لکه داسم تفضیل په مثال کښې داقول اضرب لزید اودمبالغې په مثا ل کښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

داقول دخدای فعال لما یرید اوکه يې فعل متعدی نه ؤنوبیا په هغه حرف جارسره متعدی کیږی کوم چی د ده فعل په هغه سره متعدی کیږی خوداغلبی قاعده ده ځکه رحیم دمبالغې صیغه ده اوفعل یی متعدی دی سره له دې په باجاره سره متعدی کیږی لکه رحیم به،روح المعانی وغیره ،

تنبیه،ددې خبری تحقیق به چی اسمانونه ځودی په بل ځای کښی ان شاء الله درته راسی،

تمت ومن الله التوفیق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقرة د سورت د (۳۰) مبارک آیت تفسیر اوعلمي تحقیق

تفسیرفضل الرحیم، ۱۳، برخه

لفظي ترجمه :

(وَ) او (إِذْ)هغه وخت، یعني درياد کړه اي محمده صلي الله علیه وسلم هغه وخت (قَالَ) چي و ویل (رَبُّ)رب (كَ) ستا(لِ) وه (الْمَلَائِكَةِ إِنِّي)چي بیشکه زه(جَاعِلٌ)پیداکوونکي یم(فِي)په(الْأَرْضِ)ځمکه کښي(خَلِيفَةً)دیوه خلیفه (قَالُوا) وویل دوي یعني ملائکو والله پاک ته وروسته له دې چي دالله پاک ذکرسوئې خبرېي واوریدله دپا ره دعلم حاصلولوپرحالاتوباندي ددغه خلیفه کوم چي الله ئې ودوي ته دپیدا کولواوخلیفه کولوذکروکړچي آدم علیه السلام دی(أَ)ایا(تَجْعَلُ)پیداکوي ته یاګرځوي ته، یعني اي الله پاکه(فِي)په (هَا) دې کښي یعني په ځمکه کښي(مَنْ) هغه څوک (يُفْسِدُ)چي فسادبه کوي (فِي) په (هَا)دې کښي یعني په ځمکه کښي(و)او(يَسْفِكُ)تویوي به(الدِّمَاءَ)ویني یعني په ناحقه سره ،مطلب دملا ئکوله دغي خبري څخه داووچي له خداي پاک څخه ئې ددې پښتنه کوله چي داخلیفه به هم دپیریانوپه ډول کوم چي ترآدم علیه السلام دمخه په ځمکه کښي اوسېدل فساد،تباه کاري کوي اوناحقه خونونه به کوي اوکه به ددې پرخلاف داصلاح کارونه کوي اوله نارواقتلونو څخه به ځان ګوري ددې مزیدتفصیل به انشا ءالله په علمي خبرو کښي درته راسي(وَ)حال دادی(نَحْنُ)موږ(نُسَبِّحُ)تسبیح وایو (بِ)سره (حَمْدِ)ثناویلو(كَ)ستا یعني حال دادی چي موږ له ټونقصاناتواوعیبو څخه ستا، اي الله پاکه، پاکي بیانه وواوټول کامل صفتونه وتاته ثابته ووپه دې ډول چي وایوموږمثلاسبحان الله وبحمده (وَ)او(نُقَدِّسُ)نسبت دپا کي کوومو(لَكَ)تالره(قَالَ)وویل ده یعني الله پاک وملائکوته ددوئ ددې خبري په جواب کښي(إِنِّي)بییشکه زه(أَعْلَمُ)پوهيږم (مَا)په هغه ،یعني په هغوپټواسرارو(لَا)چي نه(تَعْلَمُونَ) (30)پوهیږی تاسي، یعني په هغواسرارو۔

پوسه چي امام بغوي رحمه الله ویلي دي چي الله پاک چي اسمان اوځمکه اوملا ئکه اوجنیان پیدا کړل نوملائکوته ئې په اسمانوکښي اووجنیانو ته ئې په ځمکه کښي سکونت ورکړنوجنیان درازه زمانه په ځمکه کښي واوسیدل وروسته ئې په ځمکه کښي یودبل سره حسدکین اوبغي اوعدا وت شروع کړاوفسادکاري اوخپل منځي اختلافونه اوجنګونه ئې پیل کړل نوالله پاک یولښکردملائکوکوم چي جن ورته ویل کیدل اودجنت خازنان وواوجن هم په همدې وجه ورته ویل کیدل چي دجنت خازنان وو ددغه لښکرامیراومرشدابلیس وواودیْ تر دوي ټولوپه علم کښي زیات وونودغه لښکروځمکي ته راکښته سواوپیریانان یې دغروودرواوددریابووجزیروته وشړل اودغه لښکرپه ځمکه کښي سکونت غوره کړاوپه کوموعبادتوچي دوي مکلف ووالله پاک په هغوي کښي تخفیف وکړاووابلیس ته یې دځمکي اوداول اسمان باچاهي ورکړه اودارنګه یې دجنت خازن هم مقررکړنوده به کله په ځمکه کښي دالله پاک عبادت کاوواوکله بې په اسمان کښي اوکله بې په جنت کښي عبادت کاوو بیادده په زړه کښي عجب اوخودبېني پیداسوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوله خپله ځانه سره ئې وويل چي دغه باچاهي ماته الله پاک نده راکړي مګرپه دې سبب چي زه ترټولوملائکوپر الله باندي ډيرقدرمند يم نوپه همدې وجه الله وده اودده ولښکرته وفرمايل چي بېشکه زه په ځمکه کښي ديوخليفه پيداکوونکي يم ،دبغوي له دغه بيان څخه داخبره ثابتيږي چي ابليس په اصل کښي فرښته وه،مظهري،پوسه چي ددې خبري مکمل تفصيل به وروسته ان شاءالله راسي ـ

تفصيل اوعلمي خبري:

))واذ(

،پوسه چي دواوکلمه دلته عاطفه ده چي له پاره دعطف دقصې داستخلاف دآدم دی پرقصه دپيدايښت دمافي الارض اوداسمانوباندي،پوسه چي داذلفظ ظرف دی دماضي زمانې مبني دی په دې وجه چي له حرف سره له دوووجومشابهت لري اول له دې وجي چي په وضع کښي له حرف سره برابردی،ځکه وضع ئې پردوه حرفه باندي راغلي ده اودوهم له دې وجي چي افتقارومضاف اليه ته لري،اومابعد داذدوه قسمه جمله راځي اول جمله فعليه نوزمانه له فعله څخه فهميږي دوهم جمله اسميه پردغه تقديرفهم دزماني يا له دې څخه کيږي چي خبر ئې فعل وي اويا له دې څخه کيږي چي مضمون ددغي جملې په دې سره مشهور وي چي په فلانی معلومه ماضي زمانه کښي واقع سوي دی اوکه پرفعل مضارع باندي دغه کلمه داخله وه نووماضي ته ئې اړه وي اودغه لفظ له ظرفيت سره لازم دی مګرپه هغه وخت کښي چي زمان ورته مضاف سي په دې خبره کښي اختلاف دی چي مفعول به اوحرف تعليل اودمفاجات دپا ره اوظرف مکان اوزائده راتلاي سي اوکه يا، دلته په دغه آيت کښي اذدڅه دپاره ده؟په دې کښي هم اختلاف دی ځني وايي چي زائده ده اوځني وايي چي په معني دقد ده اوځني وايي چي په محل کښي درفع ده دمحذوفي مبتدا خبر ده اي ابتداء خلقکم اذ الخ اوځني وايي چي په محل کښي دنصب ده بنا پرظرفيت باندي دمقدر فعل دپا ره اي ابتدأ خلقکم اذ،اواحياکم اذ،اوځني وايي چيي دمذکور خلقکم مفعول دی اوواوزائدەدی اوځني وايي چي مفعول به دی داذکرمقدردپاره اوپه اصل کښي مفعول به بل شي دی کوم چي اذ دهغه دپا ره مفعول فيه دی اي اذکر الواقع اذ، اوځني وايي چي دقالوا دپا ره کوم چي په آيت کښي ورسته ذکر دی مفعول فيه دی،(روح المعاني) ،

)قال(

پوسه چي په قرآن کريم کښي دقال نسبت والله ته يوشپيته واره راغلي دی اودقلنا نسبت ورته څلير ويشت واره راغلي دی

)ربک(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي په لفظ درب کښي اودارنگه په اضافت دده کښي وضميرته دنبي عليه السلام اودارنگه په مخاطب گرځه ولوکښي دده مبارک ومختلفوشيانوته اشاره ده اول وديته چي کوم قسم ربوبيت داالله پاک چي مقتضي دخلق اوپيدا ښت دخليفه يعني د آدم عليه السلام وونوهغه هغه ربوبيت ووکوم چي ترحضرت محمدصلي الله عليه وسلم پوري متعلق ؤيعني تخليق دآدم په طفيل دده مبارک سويدی لکه چي ابن ا لفارض رحمه الله دحقيقت محمدي له ژبي څخه په يوه شعرکښي داسي حکايت کړيدی �واني وان کنت ابن آدم صورة،،فلي فيه معني شاهد بابوّتي� ،دوهم ودې شي ته اشاره ده چي دخليفه پيداکول په ځمکه کښي داالله پاک دربوالي له جملې څخه ده دريم په دغه اضافت اومخاطب گرځه ولوکښي اظهاردکامل عظمت اولوړوالي دشان دجناب سرورکائنات دی

)للملائکة(

لام جاره دلته هغه لام دی چي پرمقول لهم باندي داخل دی اوداکثر هم دی په استعمال کښي اوکله دقال له باب څخه وروسته چي لام جاره ذکر سي نومدخول يې مقول له نه وي اولام اجليه وي ،اودملائکه لفظ په مشهورقول جمع دملأک دی لکه شمائل اوشمأل ،اوملأک مقلوب دمألک دی کوم چي له الوکة څخه جوړدی چي په معني درسالت دی په دغه لفظ کښي دتالفظ ځني وايې چي دمبالغي دپاره دی اومشهوردادی چي دپاره دتانيث دجمع دی ځکه په هره جمعه کښي دوئ تانيث معنوي معتبره وي په سبب ددې چي دهري جمع په جماعت سره تاويل کيږي ۔

دملائکوحقيقت څه دی؟

په دې باره کښي اختلاف دی سره له دې چي پردې خبره باندي ټول متفق دي چي ملائکه موجوددي،اکثرودمسلمانانوداويلي دي چي ملائکه نوراني جسمونه دي کوم چي په اذن داالله په مختلفواوبيلابيلوشکلوکيدلاي سي ،اودنصاري ؤعقيده داده چي ملائکه عبارت دي له هغواروحونودانسانانوڅخه چي له بدنوڅخه جلاسوي وي اونيک ارواحونه وي او کوم چي شريرارواحونه وي اوله بدنوڅخه جلاسي نوهغه دوي له شيطانانوڅخه عبارت بولي ، اوبت پرستان بياپه دې عقيده دي چي ملائکه عبارت دي له ستوروڅخه کوم چي سعداونيک بخته ستوري دي نوهغه ملائکه درحمت دي اوکوم چي نحس اودبدبختۍ ستوري دي نوهغه ملائکه دعذاب دي اوفلاسفه وايي چي ملائکه له مادې څخه مجردجواهردي کوم چي له انساني روحونوڅخه په حقيقت کښي مخالف دي اوځني ددوي وايي چي ملائکه عبارت دي له عقولوعشره ؤڅخه اوله نفوسوسماويه ؤڅخه کوم چي اسمانوله حرکت ورکوونکي دي،

پوسه

چي زموږاهل سنت والجماعت په نزدملائکي پر دوه قسمه دي يوقسم هغه ملائکه دي چي داالله پاک په معرفت کښي غرق دي اومنزه دي له مشغولتيا څخه په غيرداالله پاک سره ودغوملائکوته عليون اومقربون ملائکه ويل کيږي اوداهغه فرشتې دي چي ددوي په شان کښي الله پاک فرمايلي دي چي،يسبحون الليل والنهار لايفترون،اوبل قسم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ملائکه دي چي له اسمان څخه بياترځمکي پوري دمخلوقاتودکارتدبيرکوي ودغوملائکوته، مدبرات امرا،ويل کيږي اودهمدغوملائکوپه باره کښي االله فرمايلي دي چي �لايعصون الله ماامرهم ويفعلون مايؤمرون�، بيا په دوي کښي ځني سماوي دي اوځني ارضي دي اوپه عدداوشميردملائکوماسوي له الله پاک څخه هيڅوک علم نلري اودوي په هيئتواوپه لوي والي کښي تفاوت سره لري اودوي په خپل شکل کښي يواځي دپاکونفسوخاوندان ليدلاي سي وبس اوکله ملائکه په شکل کښيي ددداسي بدنوشکاره سي چي عام اوخاص خلگ يي ټول ليدلاي سي سره له دي چي دوي په خپل اصلي شکل کښي باقي وي حتي ځنوعلماؤوويلي دي چي کله چي به حضرت جبريل دنبي عليه السلام په حضورکښي ددحيه کلبي په شکل کښي ښکاره سونوپه دغه وخت کښي به دي په سدرة المنتهي کښي ؤ،روح المعاني،

)جاعل(

يوسه که جاعل په معني دمصيرسي نوبې اول مفعول دخليفة لفظ سي اودوهم مفعول بې دفي الاض لفظ سي اوکه په معني دخالق سي نوخليفة بې مفعول سي اوفي الارض بې متعلق مقدم سي

)خليفة(

پوسه چي خليفه وهغه چاته ويل کيږي چي دبل چاخِلا فت کوي دلته مرادله خليفه څخه آدم عليه السلام دی اومرادله خلافت څخه دده ياخلافت دده دی دالله پاک په دې ډول چي دي به په ځمکه کښي دالله حکمونه جاري کوي اودالله پاک بندګانوته به هدايت کوي اووالله ته بي راجذبه وي خودانه په دې وجه چي الله پاک العياذبالله عاجزدی محتاج دی وخليفه ته اوياپي په علم کښي کوم کمبوددی بلکه له وجي دقصوردخلګوله قبول څخه دفيض له الله پاک څخه بې له واسطې دارنګه هرنبي په دغه مذکوره معني دالله دالله پاک خليفه ګڼل کيږي ،مظهري ،اويامرادله خليفه څخه په دې معني خليفه مراددی چي دهغه چاپرځاي باندي به وي کوم چي ترانسان دمخه يې په ځمکه کښي هستوګه کوله لکه جنيات اوياله خليفه څخه دامطلب دی چي ددغه خليفه ځني افرادبه دځنونوروده له افرادوڅخه خليفه ګان ګرځي لکه چي همداسي ده ځکه ځني له انسانانوڅخه مړه کيږي اوځني نوريې پرځاي باندي پاتيږي پراول تقديرخليفه په معني داسم مفعول دی اوپردهم تقديرپه معني داسم فاعل دی اوپردريم تقديردداړواحتمال لري ،پوسه چي دخليفه دلفظ مصدرخَلْفاًاوخِلافَةً راځي چي په معني دوروسته راتللويا وروسته کيدلويادبل پرځاي قائم کيدلوراځي اوتاء پکښي دپاره دمبالغي ده اوخليف هم په دغه معني راځي خودخليف جمعه خلفاءراځي لکه مثلا دالاعراف په نهه شپيتم آيت کښي اودخليفه جمعه خلائف راځي لکه دالانعام په يوسل اوپنځه شپيتم آيت کښي،ابن کثير وغيره،

)اتجعل فيها من يفسدالاية(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي دلته يو سوال کيږي چي جواب غواړي سوال دادی چي داخودملائکودخوايوقسم اعتراض ووپرالله پاک باندي په دې ډول چي ته اي خدايه ولي داسي خلگ په ځمکه کښي پيداکوې چي هغه به فسادپه ځمکه کښي کوي اوناحقه ويني به تويه وي اودارنګه داقول ددوي طعن ووپربني آدم باندي اودادواړه دملائکه ؤله شان سره بيخي نامناسب وو؟ددې سوال مفسرينومختلف جوابونه کړيدي خوله جملې دهغوئ څخه زه دوه جوابونه کوم چي زماپه فکرډيرپه زړه پوري دي درته ذکرکوم اول جواب دادی چي ددوي په دغه قول کښي اعتراض اوطعن مقصودنه ووبلکه ددې کارپرسر اوپرالهي حکمت باندي يې علم حاصول مطلب ووچي الله پاک داسي څوک په ځمکه کښي خليفه کوي چي فساد اوخون به ورڅخه صادرېږي اوموږدځمکي خليفه ګان نه مقرره وي سره له دې چي د تسبيح اوتحميد اودتقديس وظيفې ترسره کوواوله هرقسم ګناه څخه اجتناب کوونوپه دې کښي به الله جل جلاله کوم قسم عظيم حکمت لري خوپردغه تقديرداسوال پيداکيږي چي وملائکوته داپه څه معلومه سوه چي دغه خليفه به فساداودوينوتويول کوي؟جواب ددې سوال دادی چي دالله پاک په اخبارسره دوئ ته دامعلومات وسواويادوئ ددغه خليفه قياس پرجنياتووکړ،اودوهم جواب دادی چي ددوي مقصدداوو،چي اي الله ته چي دغه خليفه پيداکوې نودابه داسي څوک وي چي دده په افرادوکښي به داسي اشخاص پيداکيږي چي په ځمکه کښي به فسادکوي اوويني به تويوي اوکه به علي الاطلاق دغه خليفه صالح اوتالره حامداومسبح اومقدس وي نوکه اول ډول وي نوبياخوظاهراًدده نه پيدا کول مناسب ښکاري نواي الله هغه دقيق اوپټ حکمت ستا په پيداکولودده کښي څه دی اوکه دوهم قسم وي نوبياخو دغه وظيفه همداموږاجراکوونوچي موږ ته دځمکي خلافت نه سپارې اوبل خليفه پيداکوې په دې کښي دي الهي حکمت څه دی ،امام شعراني له خپل شيخ خواص رحمهما الله څخه نقل کړيدی چي له ګناؤڅخه معصوم والي داسمانودملائکوصفت دی نه دځمکي دفرشتوهمداسبب دی چي له ابليس څخه عظيمي ګناوي صادري سوي ځکه چي دئ دځمکي له ملائکوڅخه ووکومي چي به په جبل ياقوت کښي چي په مشرق کښي په نزددخط استواکښي واقع دی اوسيدلې نوبنا پردغه خبره باندي که دغه قول دوي داعتراض په ډول کړي و ي هم امکان به ولري اوپه ځينورواياتوکښي راغلي دي چي دغه اعتراض کوونکي لس زره تنه ووچي اورباندي نازل سواوټول يې وسوځل اوچاويلي دي چي دغه معترض تنهاابليس وونوروفرشتوته مجازا ددې قول نسبت سويدی لکه په دې قول کښي، بنو فلان قتلوزيدا،حال داچي قاتل يونفروي په دوئ کښي،مظهري ،روح المعاني وغيرهما

)ونحن نسبح(

پوسه چي ددغه واوپه لفظ کښي دوه احتماله دي اول داچي علتيه سي اومدخول يې علت سي دکلام محذوف ،اي لم نقل هذا القول اعتراضا عليک ياربنا لانانسبحک الخ فکيف نعترض عليک ،اودوهم احتمال دادی چي حاليه سي،سوال داقول خودملائکوپرتزکيه باندي دځانوددوئ اوپرفخرکولوددئ په تسبيح وغيره سره دلالت کوي سره له دې چي داکارګناه اوملائکه له ګناؤڅخه معصوم دي؟ددې سوال يوجواب دادی چي تزکيه دځان هلته ګناه ده چي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکبراودفخرپه ډول وي اوملائکه لکه انبیاء له فخراوکبرڅخه معصوم دي اوبل جواب یې دادی چي داکلام ددوئ دتزکیې په نیت نه ووبلکه بیان دواقع یې وکړدپا ره دمعرفت دالهي حکمت په پیداکولودمذکورخلیفه کښي

)بحمدک(

با جاره دلته دپاره دمصاحبت ده اي نسبحک تسبیحا مصحوبا بحمدک اونسبحک متلبسین بحمدک ـ

دتسبیح اوحمد اوتقدیس فرق،

پوسه چي دالله پاک په صفاتوکښي علماؤمختلف تقسیمونه دمختلفواعتباراتوپه وجه کړیدي مثلایوتقسیم یې په دې ډول کړیدی چي صفتونه دالله دوه قسمه دي اول سلبي صفتونه لکه داچي الله پاک عاجز ندی جسم اوبدن نلري جوهرندی عرض ندی اوداسي نور اودوهم ثبوتي صفتونه لکه داچي الله عالم دی قادردی سمیع دی بصیردی نوتسبیح دخداي پاک دادی چي دالله دسلبي صفتوبیان اواظهار وکړي مثلا داسي ووایې چي سبحان الله یعني پاکي ده الله لره له ټولوناقصوصفتوڅخه اوله ټولوعیبوڅخه یعني مثلا الله بې قدرته ندی بې علمه ندی فناه کیدونکي ندی او ثبوتي صفتونه دالله بیادوه قسمه دي اول جمالي صفتونه کوم چي عبارت دي له هغوصفتوڅخه چي په معني کښي یې وبندګانوته نفعه موجوده وي لکه رحمت مغفرت حلم اوداسي نوراواودوهم جلالي صفتونه کوم چي عبارت دي له هغوصفتوڅخه چي په معني کښي یې وبنده ګانوته تکلیف اوضررپروت وي لکه قهارواول قسم ته اکرام اوودوهم ته جلال ویل کیږي لکه په دې قول دخداي کښي ،ذوالجلال والاکرام، حمدودې ته ویل کیږي چي دالله دثبوتي صفتوله جملې څخه داکرام دصفتواثبات اواظهار وکړسي مثلا داسي وویل سي چي الحمدلله یعني هرکامل صفت داکرام اودجمال ثابت دی خاص الله لره چي هغه کامل صفت لکه کامل حلم اوکامل رحمت وغیرهمااوتقدیس ودیته ویل کیږي چي دجلال صفتونه والله ته ثابت کړه سي مثلاداسي وویل سي چي الله قدوس یعني الله موصوف دی په صفاتوکامله ؤدجلال سره همداسبب دی چي قرطبي اوابن جوزي د،نقدس، دلفظ معني په ،نعظمک ونکبرک،سره کړیده ،اودوهم فرق دتسبیح اودتقدیس ځني علماء په دې ډول کوي چي تسبیح بیان دتنزه اوپاکوالي دصفتو دالله دی له نقصاناتوڅخه اوتقدیس بیان دتنزه دذات دالله دی له نقصاناتوڅخه ،اوقاضي ثناءالله رحمه الله دتسبیح اوحمد فرق له تقدیس څخه دلته په دې ډول بیان کړیدی چي اول دوه له الله سره تعلق لري اوتقدیس دلته راجع دی ونفسودملائکوته اولام جاره په لفظ دلک کښي اجلیه دی نوبه معني د ونقدس لک، داسي سي،ونقدس انفسنا اي نطهرهامن الذنوب لاجلک اي لاجل رضاءک (قال اني اعلم مالاتعلمون) پوسه چي داقول الله پاک دملائکوددې قول په جواب کښي الله فرمایلي دی چي اتجعل فیهاالخ،الله پاک په دغه مبارک قول سره وملائکوته په اجمالي ډول داسي جواب ورکړیدی چي سره له دې چي ددغه خلیفه دپیداکیدووروسته به په ځمکه کښي هغه څه رامنځ ته کیږي کوم چي تاسي یې ذکروکړ چي فساداوپه ناحقه وینه تویول دي،داسي ډیرمصلحتونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوحکمتونه سته چي ددغه خليفه وتخليق ته ترجيح ورکوي اوډپيداکولوتقاضاپي کوي البته تاسي ته پرهمدغوحکمتونوباندي علم نسته اوتنهاوماته هغوئ معلوم دي،

پوسه چي دغه قول دخداي پاک همدارازنورشرعي اوعقلي دليلونه پردې باندي دلالت کوي چي الله پاک يوکاربې حکمته نه کوي خوسره له دې به هرمسلمان داعقيده لري چي په ايمان اوپه شرعي اعمالوکښي دا ضرورنه ده چي مسلمان ته به دالله دهرکاراوحکم حکمت معلوم وي همداسبب دئ چي شريعت دالله داوامرواونواهيوودحکمتوله بيانه ولوڅخه په اکثرو ځايو کښي ساکت پاته سويدئ دئ،

اعلم،

لفظ يادواحدمتکلم صيغه ده اوياداسم تفضيل صيغه ده مضافه ده ومالاتعلمون ته خوتفضيلي معني ورڅخه مرادنه ده مګرعلامه آلوسي په روح کښي داسم تفضيل احتمال ردکړيدئ۔

تمت ومن الله التوفيق،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالبقره دسورت د،۳۱،مبارک آیت تفسیر اوعلمي تحقیق

تفسیرفضل الرحیم،۱۴،برخه

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) 31(

لفظي ترجمه:

(وَ)او(عَلَّمَ)وښودل ده، یعني الله پاک(آدم)آدم علیه السلام ته (الْأَسْمَاءَ)نومونه (كُلَّ)ټول(هَا)ددوئ یعني دنومو،یعني الله پاک وآدم ته دپاسنیواوځمکنیودټولوشیانونومونه وروښودل مثلاًپه دې ډول چې ددغه شي نوم کاسه ده اوددغه نوم بدنۍ ده اوددغه شي نوم ډوډۍ ده په دغه ډول یې دهرشي له مخلوقاتو څخه نوم وده مبارک ته وروښودی نورمکمل تفصیل ددې به په علمي خبروکښي ان شاء الله درته راسي(ثُمَّ)بیائې (عَرَضَ)وروړاندې کړل ده یعني الله پاک (هُمْ) دوئ ،یعني دغه شیان کوم چې ددوئ نومونه ئې وآدم علیه السلام ته وروښودل (عَلَى)پر(الْمَلَائِكَةِ)ملائکوباندې ،یعني هغه شیان الله پاک وملائکوته وریپش کړل(فَ)نو(قَالَ)وویل ده ،یعني الله پاک وفرښتوته(أَنْبِئُو)خبرراکۍ تاسي(نِي)ماته(بِ)په (أَسْمَاءِ)نومونو(هَؤُلَاءِ) ددغو،یعني ددغوشیانویعني راوښه یاست تاسي وماته نومونه ددغوشیانو(إِنْ)که چیرې(كُنْ)یاست(تُمْ)تاسي یعني اې فرښتو(صَادِقِينَ) 31) رښتیا ویونکي ،یعني په خپل دغه قول ستاسي کښي چي ویل موچي ترهرچا په خلافت دځمکي سره موږلایق یوامام بغوي فرمایلي دي چي کله چي الله پاک وملائکوته وویل چي زه په ځمکه کښي یوخلیفه پیدا کوم نوملائکوپه خپل منځ کښي سره وویل چي پیداکوي دي رب ځموږهرغه چي اراده یې وي اوخوښه ئې وي موږباک نه په کوځکه الله پاک هیڅ داسي څوک نه پیدا کوي چي ترموږدي پرده باندي عزتمند وي اوکه بیا داسي هم وسي نوداخبره خوبه خامخاوي چي موږبه ترهغه زیات عالمان یوځکه چي موږترهغه دمخه پیداسوي یواوهغه څه مولیدلي دي چي ده نه دي لیدلي نوپه دې وجه الله علمي فضیلت دهمدغه خلیفه حضرت آدم علیه اسلام پردوئ باندي ودوی ته ور ښکاره کړ ،مظهري،

،تفصیل اوعلمي خبري

،)وعلم آدم(

ایادآدم دخلیفه ګرځولوخبره الله پاک وملائکوته دمخه ترتخلیق دده وکړه اوکه وروسته؟علامه آلوسي په روح کښي فرمایلي دي چي له دغه کلام څخه دالله پاک چي ،وعلم آدم، الآیة داسي فهمیږي چي دغه خبره ئې ترتخلیق دده وروسته وفرښتوته وکړه اودده په حضورکښي ئې ورته وکړه ځکه الله پاک ابتداپه بیان دتعلیم دده کړیده اودده دتخلیق ذکرئې له اني جاعل في الارض الخ څخه وروسته ندی کړي پردغه تقدیرباندي د،وعلم آدم ،جمله دقال اني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلم مالاتعلمون پرجمله باندي عطف ده اوځينوويلي دي چي داخبره دده ترتخليق دمخه الله وفرښتوته وکړه اودوئ جمله دوعلم آدم الخ پرمقدره جمله باندي معطوفه بولي، اي فخلقه وعلم،روح وغيره، آدم عليه السلام ته الله پاک دشيانودنومونوتعليم په څه ډول وکړ؟ددې پښتني جواب دادئ چي شاه عبدالعزيز رحمه الله فرمايلي دي چي ځينوداسي ويلي دي چي تعليم دنومونووآدم ته په دوه ډوله وسواول ډول يې داووچي دونه قدري نومونه چي تخاطب اوافاده اواستفاده پرهغه قدرموقوفه وه بې له واسطې دالفاظوعلم دهغوئ دده په زړه کښي الله پاک ورواچاوه اودوهم ډول يې داؤچي له قدرضروري څخه پرته دنورونوموتعليم يې په واسطه دکلام اوالفاظوورته وکړخوداخبره شاه صاحب نامناسبه ګڼلي ده اودايې ويلي دي چي دټولونومونوتعليم الله پاک وده ته په دې ډول وکړچي علم دهغوئ ئې په زړه کښي ورواچوئ بې له کلام اوالفاظوڅخه البته دځنوتعليم خوئې دده له پيدايښت سره سم ورته وکړلکه چي روايت دئ چي دده مبارک روح لاوټول بدن دده ته نه وه داخله سوئې چي عطسه اوتُرُچَل ئې وکړل اوددې په شکريه کښي ئې الحمدلله وويله اوددې په جواب کښې يې له سامعينوملائکوڅخه يرحمک الله واوريدل اودنوروټولونومونوتعليم ئې له پيدايښت څخه وروسته ورته وکړاوځنوعلماؤويلي دي چي تعليم دالله پاک بنده ګانوته دوه قسمه دئ اول قسم تعليم دالله پاک دئ انبياؤته داپه واسطه دوحي دئ دوهم تعليم دالله پاک دئ نوروخلګولره داپه واسطه دانبياؤاوغيرهم دئ وآدم ته تعليم دنومونوپه ذريعه دوحي سره ؤ(آدم)پوسه چي جواليقي اونوروډيروعلماؤويلي دي چي دآدم لفظ عربي لفظ دئ اوپروزن دافعل دئ اوله آدمة څخه په ضمه دهمزه اوپه سکون سره ددال جوړ دئ اومعني ئې سمرة يعني غنم رنګي ده اوځني دسمرة معني په سپينوالي سره کوي آدم عليه السلام په رنګ کښي سپين اوسوروواوياله اَدَ مَة څخه په فتحه سره دهمزه اوددال جوړدئ کوم چي په معني دقدوه اودمقتدا دئ اوياماُخوذ دئ له اديم الارض څخه کوم چي ومخ اوظاهري برخي دځمکي ته ويل کيږي لکه چي په صحيح حديث کښي کوم چي ترمذي اوحاکم ئې روايت کړيدئ راغلي دي چي الله پاک آدم عليه السلام له داسي يوه موټي خاوري څخه پيدا کړچي له ټوله مخه دځمکي رااخيستل سوئ ؤنوپه همدې سبب اولادده پيدا کيږي پرطريقه درنګو اوصفتو دځمکي يعني لکه دځمکي داجزاؤاوقطعوچي رنګونه اوصفتونه سره بدل دي نودانسانانورنګونه اوصفتونه هم دغه ډول بدل سره راځي اوځينوعلماؤويلي دي چي دآدم لفظ عجمي لفظ دئ اوپر وزن دفاعل دئ لکه چي اکثرعجمي نومونه په همدغه وزن راغلي دئ لکه تارخ، آزروغيره پر اول تقدير د آدم اصل أآدم وو، تنبيه، پوسهچي الله پاک په قرآن کريم کښي د اوويشتو نبيانوعليهم السلام نومونه ذکر کړيدي، (۱) آدم (۲)موسي (۳)ابراهيم (۴)اسماعيل (۵)اسحاق (٦)يعقوب (۷)عيسي (۸)هارون (۹)داؤد (۱۰)نوح (۱۱)عمران (۱۲)زکريا (۱۳)يحيي (۱۴)ايوب (۱۵)يونس، ذوالنون، (١٦)سليمان عليه السلام (۱۷)يوسف (۱۸)الياس (۱۹)اليسع (۲۰)هود (۲۱)شعيب (۲۲)صالح (۲۳)لوط (۲۴)ادريس (۲۵)ذوالکفل (٢٦)عزير (۲۷)محمد، علي نبيناوعليهم الصلاة والسلام (الاسماءکلها) دغه نومونه چي الله وآدم ته ورروښودل د کوموشيانو نومونه وو؟ په دې باره کښي مفسرينو مختلف قولونه ذکرکړيدي چي تفصيل ئې دادې، اول دا د ستورو نومونه وو، دوهم د آدملائکو نومونه وو، دريم دا نومونه عبارت وو له مختلفو لغتو او ژبو څخه لکه عربي فارسي پښتو وغيره چي بيا همدغه لغتونه د آدم عليه السلام په

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاده کښې تقسيم سويدي، څلورم دا د ټولو هغو شيانو نومونه وو کوم چې په هغه وخت کښې موجود وو او دا راز د هغو ټولو شيانو نومونه وو کوم چې د قيامت تر ورځې پورې پيدا کيږي، پنځم مراد له دغو اسماؤ څخه صفتونه او خاصې دا شياؤ دي ځکه الله پاک وآدم عليه السلام ته دهرشي صفات اوخواص وروښودل،شپږم مرادله دغواسماؤڅخه نومونه دټولوشيانودي که پاسني وي اوکه ځمکني وي جوهري وي اوکه عرضي وي خوپه اعتبارددلالت ددغوشيانوپرالله جل جلاله باندي اوپه اعتباردظهورداالله پاک په بلاکيفه ډول په دغوشيانوکښي اودغه شيان په همدغودوواعتباروسره نومونه داالله پاک بلل کيږي په همدې وجه ويل کيږي چې نومونه داالله پاک غيرمتناهي دي ځکه هرشي چې ووجودته راسي نوهغه داالله پاک له نوموڅخه يونوم بلل کيږي دغه اخيري قول علامه آلوسي داهل ا لله اوصوفيه ؤبللي دی اودغه قول ته ئې ترجيح ورکړيده،اوم قاضي ثناءالله رحمه الله په تفسيرمظهري کښي وروسته له دې چې اکثرذکرسوي قولونه ئې غيرمرضي بللي دي په دې استدلال سره چې مداردفضيلت خوپه کثرت دثواب اوپه مراتبو دقرب سره دی نه په مذکوره شيانوسره ودې قول ته ترجيح ورکړيده چې مرادله دغواسماؤڅخه نومونه داالله پاک دي خونه په هغه معني سره چې علامه آلوسي ذکرکړيده بلکه مراد دده له اسماؤدالله پاک څخه هغه دي کوم چې په متعارف ډول داالله پاک نومونه بلل کيږي لکه الله يارحمان يارحيم بياده پرخپل ځان باندي په دې ډل سره اعتراض کړيدی چې نومونه داالله پاک خوغيرمتناهي دي په دليل ددې قول داالله چې،لوکان البحرمداداالکلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفدکلمات ربي،اودارنګه رسول عليه السلام په يوه دعاکښي داسي ويلي دي، اسئلک بکل اسم سميت به نفسک اوانزلته في کتابک اوعلمته احدا من خلقک اواستأثرت به في علم الغيب عندک،رواه الحاکم وابن حبان وابن ابي شيبه والطبراني واحمد،نودغه حديث خوپردې باندي دلالت کوي چې داالله پاک په نومونوکښي ځني داسي نومونه سته چې له الله څخه پرته وبل هيچا ته ندي معلوم ؟بياده ددې سوال جواب په دې سره کړيدی چې مرادله تعليم څخه داسماؤوآدم ته تعليم په وجه اجمالي سره دی اوآدم عليه السلام ته علم اجمالي پراسماؤدالله پاک حاصل سو ځکه چې وده ته معيت دذات داالله پاک حاصل سونوپه دې وجه دده داالله له هرنامه اوصفت سره مناسبت تامه پيداسونودئ په دې ډول سوچي وهرنامه ياصفت داالله ته ئې توجه کړيواي نوهغه وده ته تجلي کوله شاه عبدالعزيزرحمه الله دابن عباس اوبن جريردروايت مطابق ويلي دي چې مرادله دغواسماؤڅخه داشياؤنومونه دي لکه اوښ غويئ پسه اوداسي نورده ويلي دي چې الله پاک وآدم ته دهرشي نوم وروښودي ځکه چې دده دخلافت دپاره علم پرحقائقوداشياؤضرور وواودارنګه داهم ورته ضروروچې داشياؤخواص اوګټې اوفائدې اوضررونه وپيژني نودمقدمې په ډول يې اول دهرشي نوم وروښودئ او بيائې داتعليم ورته وکړچې فلان شي داخاصي اوفائدې لري اودائې ضرررونه دي وهکذامذکورپه حواله دابن عساکر اودحاکم يومرفوع حديث هم په دې ډول ذکرکړيدی چې داسلام پيغمبرفرمايلي دي چې الله پاک وآدم عليه السلام ته په ضمن کښي دتعليم داسماؤپه زرهاؤحرفتونه اوکسبونه ورايزده کړل اوورته وې فرمايل چې اې آدمه وخپل اولادته ووايه چې که له دنياڅخه صبرنسی کولاې نو ددغوکسبوله لارې دنيا حاصله وی اوپه دين سره د دنياطلب مه کوی ځکه دين ځمادپاره دی افسوس دی پرهغه چاباندي چې ددين په کاروسره طلب ددنيا کوي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)كُلها (

پوسه چي مرادله دغه استغراق څخه استغراق عرفي مراددی نه استغراق حقيقي اوقرطبي له نحاس څخه نقل کړيدی چي مرادله الاسماءڅخه اسماءاجناس اواسماءانواع دي لکه انسان حيوان ځمکه اسمان ښځه نروغيره نه داشخاصونومونه،ديلمي له ابونافع څخه روات کړيدی چي رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي چي ځمادامت تصويرونه په ختې اواوبوکښي الله را ښکاره کړل اوپرتولواسماؤعالم سوم لکه څرنگه چی آدم پرتوواسماؤعالم سوي ؤ،فتح العزيز

(ثم عَرضهم)پوسه چي دهم ضميردعرضهم په جمله کښي واشياؤاومسمياتوته راجع دی کوم چي دهغوئ نومونه وآدم ته وروښودل سول داسوال دي نکيږي چي په دې سره خواضمارقبل الذکرلازميږي ځکه چي پردغومسماگانوباندي دالاسماءلفظ التزاماًدلالت کوي اوداپه ذکردمرجع کښي کافي دی اوداسوال دي هم نکول کيږي چي په دغومسمياتوکښي خوذوي العقول اوغيرذوي العقول دواړه داخل دي اودهم ضمير خوتنها دذوي العقولودپاره دی ځکه چي دلته دشرف په وجه دذوي العقوپرغيرذوي العقولوباندي تغليب سويدی ،الله پاک ددغوشيانوعرض پرملائکوباندي په څه ډول وکړ؟صاحب دفتح العزيزويلي دي چي ددغوشيانوتصويرونه يي وملائکوته پيښ کړل اوورته وې فرمايل چي ددغونومونه څه دي اوځنونورومفسرينوذکرکړيدي چي دهمدغوشيانوله جملې څخه ئې يوشي و دوئ ته عرض کړاوورته وې فرمايل چي ددغه نوم اوصفتونه راوښه ياست اوعلامه آلوسي په روح المعاني کښي ددې مختلفي طريقي ذکرړيدي اول داچي ددغوشيانوتصويرونه ئي دملائکووزړونوته ورواچيول ،دوهم داچي چي دکوچنيوسروميړانوپه شکل ئې ورته ښکاره کړل دريم داچي ددغوشيانو صورعلميه ئې ورته ښکاره کړل کوم چي داهل الله په اصلاح کښي اعيان ثابته ورته ويل کيږي څلورم داچي دغه شيان يې په هغه عالم کښي ورته ښکاره کړل په کوم کښي چي اعراض هم جسدونه لري(فقال انبئوني) دفالفظ يا دپاره دتفصيل دی اويادتعقيب دپاره دی ،تدبر،اوامردلته دتکليف دپاره ندی چي تکليف بمالايطاق لازم سي بلکه دتعجيز دپاره دی يعني دپاره داظهار دعجز ددوئ دی دانبئوافعل له انباءڅخه جوړدی اوانباء په اصل کښي ومطلق اخبارته ويل کيږي اوکله يي اطلاق پرداسي خبرورکولوباندي هم کيږي کوم چي په هغه کښي غټه فائده موجوده وي اوعلم اوياغلبه دظن په حاصليږي اوځينوويلي دي چي وهغه خبرورکولوته ويل کيږي چي اعلام پکښي موجودوي، دانبئوني لفظ دلته دعلموني پرلفظ باندي له دؤوجوغوره سويدی اول له دې وجي چي په تعليم کښي خوافاده دعلم مقصود وي کوم چي دلته صحت نلري اوانباءعامه ده اودوهم له دې وجي چي دلات راسي پرعظمت دشان ددغواسماؤځکه انباءله نبأ څخه جوړدی کوم چي وهغه خبرته ويل کيږي چي عظيم اوخطير وي -

،تمت ومن الله التوفيق والحمدلله رب العلمين،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د،۳۲، آیت تفسیر او علمی تحقیق

تفسیر فضل الرحیم، ۱۵ برخه، پ، الم،

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ) 32 (

لفظي ترجمه

(قَالُوا)وويل دوئ ،یعني ملائکووالله پاک ته (سُبْحَانَ)پاکي ويل(كَ)ستا،یعني پاکي وايوپاکي ويل ستا،مطلب داچي اي الله پاکه نسبت دپاکي کوومږ تاته له ټولونقصاناتواواعتراضاتو څخه په دې ډول چي ته له ټولوعيبواونقصاناتوځخه پاک يې اوستا پرهيڅ کاراوگفتارباندي داعتراض گنجايش اوځاي نسته(لَا)نسته(عِلْمَ)هيڅ علم (لَنَا) مونږلره،یعني پرهيڅ شي باندي (إِلَّا)مگریعني مگرسته مونږلره علم(مَا)پرهغه باندي (عَلَّمْ)چي راښودلي دی(تَ)تا(نا)مونږته،یعني فرښتوالله ته وويل چي مونږته صرف پرهغوشيانوباندي علم سته کوم چي تا هغه ومونږته اي الله پاکه راښودلي دي(إِنَّ)بيشکه(كَ)ته،یعني اي ربه(أَنْتَ)ته خاص(الْعَلِيمُ)ښه عالم ئې(الْحَكِيمُ) (32) خاونددحکمت يې يعني هيڅ کاراوگفتارستاله حکمت څخه خالي ندی ،

تفصيل اوعلمي خبري،

)قالواسبحانک (

داجمله مستانفه ده په استيناف بياني سره جواب دسوال دی گواکي دلته داسي سوال وسوچي کله چي الله وملائکوته داسي وفرمايل چي ددغوشيانوله نوموڅخه خبرراکړی نودوئ په جواب کښي والله پاک ته څه وويل نوالله وفرمايل چي قالوا،الخ ،پوسه چي علامه آلوسي ذکرکړيدي چي هغه جملې چي په قول سره مصدري وي اوځني ددوئ پرځنونوروباندي مرتبي وي نوددئ په منځ کښي په حرف عطف سره راتگ نکول کيږي بلکه په معنوي ترتيب اوربط سره اکتفا کړه کيږي ،پوسه چي دسبحان په لفظ کښي دصيغې په اعتبارډرې احتماله دي چي درې سره دائمه ؤدلغت اودمفسرينوپه قول ثابت دي لکه قاضي بيضاوې اوجارالله زمخشري وغيره اول احتمال دادې چي مجردمصدرسي دوهم احتمال دادی چي علم مصدرسي په معني دتسبيح هغه تسبيح چي په معني دتنزيه دی دريم احتمال دادی چي اسم مصدر سي په معني دتسبيح،دسبحانک لفظ يامفعول به دمحذوف فعل دی اي نعتقدسبحانک يعني اي خدايه عقيده لرومونږپرپاکي ستا اويا مفعول مطلق دفعل محذوف دی اي نسبح سبانک اي تسبيحک اوحذف دفعل يې پردوهم صورت باندي دشيخ رضي وغيره دقول مطابق وجوبي قياسي دی ځکه بنا پرقول ددوئ هرمصدرچي دده فاعل يامفعول به له ده څخه وروسته په دې ډول ذکرسي چي دغه مصدر ورته مضاف

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي لکه دلته اويا په حرف جرسره لکه په دې قول کښي حمداًله نوفعل ئې په حذف وجوبي قياسي سره حذف کيږي دلته که سبحان مجردمصدرسي نواضافت ئې وفاعل ته دی چي د،ک،ضميردی اوکه اسم مصدرسي په معني دتسبيح اوياعلم مصدرسي نواضافت ئې ومفعول ته دی، پوسه چي تسبيح دتفعيل باب دی کوم چي کله دايجاددپاره راځي لکه بالفرض چي تسبيح په دې معني واخلې چي جعل الشخص منزهاً نودپاره دايجادسواوکله دانتساب دپاره راځي مثلازه ووايم عظمت زيداً اومرآد مي داوي چي نسبت دلوئې مي وکړوزيدته ،والله پاک ته چي هرځاي نسبت دتسبيح په نسبت ايقاعي سره راسي نودانتساب په معني وي،بيا انتساب دپاکي والله ته دوه قسمه ده اول اختياري دی،اودوهم غيراختياري دی غير اختياري انتساب دپاکي والله ته ترمومن اوترذي عقله پورې اختصاص نه لري بلکه جماد اوکافرته هم شامل دی ځکه غيراختياري انتساب دپاکی والله ته عبارت دی له دلالت څخه دوجوددهرممکن پرپاکوالي دالله له نقصاناتو څخه کوم چي دهرممکن شي ووجودته ورشامل دی اواختياري تسبيح دالله پاک دکافرکارندی بلکه دمومن اوپرصحيح قول دحيواناتونباتاتواوجماداتوکاردی بيا دغه اختياري تسبيح دري ډوله ده اول اعضائې چي په ظا هري اندامو سره له ژبي څخه پرته په نورواندامو سره دفعل په شکل کښي ادا کړه سي دوهم لساني چي په ژبه سبحان الله مثلاًوويله سي دريم قلبي چي په زړه کښي دالله پرپاکی عقيده وکړه سي ياپه زړه کښي دتسبيح الفاظ ووېل سي ـ

تمت ومن الله التوفيق ـ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د البقره د سورت د۳۳، مبارک آیت تفسیر او علمي تحقیق

تفسیر فضل الرحیم (۱٦) برخه

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ) 33(

لفظي ترجمه

،(قَالَ)وويل ده،یعني الله پاک وآدم علیه السلام ته(يَا)اي(آدم)آدمه (أَنْبِئْ) خبرکړه ته (هُمْ)دوئ(بِ)په (أَسْمَائِ)نومو(هم) ددوئ،یعني ددغوشیانو،مطلب داچي الله پاک وآدم ته وفرمایل چي اي آدمه دغه ملائکي خووعلم تهٔ دنوموددغوشیانوعاجزه سوي نواوس ته ددوي استاذځان جوړکه اوددغوشیانونومونه ودوئ ته وروښیه(فَ)نو(لَمَّا)هغه وخت(أَنْبَأَ)چي خبرکړل ده ،یعني دالله له حکمه سره سم چي کله خبرکړل آدم(هُمْ) دوئ یعني ملائکه(بِ)په (أَسْمَائِ)نومانو(هِمْ) ددوئ یعني ددغوشیانو(قَالَ)نووویل ده ،یعني الله وملائکوته(أَ)ایا(لَمْ)نه وُ(أَقُلْ) ویلي ما(لَكُمْ) تاسي لره(إِنِّي)بیشکه زه(أَعْلَمُ)عالم یم زه(غَيْبَ)په غیب (السَّمَوَاتِ)داسمانو(وَ)او(الْأَرْضِ) دځمکي یعني ماله پخوالاوتاسي ته ویلي ؤچي زه په هغوشیانوداسمانواودځمکي عالم یم کوم چي له تاسي ټولومخلوقاتوڅخه غائب دي(وَ)او،یعني اووم زه (أَعْلَمُ) چي پوهیدم (مَا) په هغه(تُبْدُونَ) چي ښکاره کاووتاسي یعني هغه،چي عبارت دی له دي قول ددوئ څخه چي،اتجعل فیهامن یفسدفیها الآیة،(وَ)او(مَا)په هغه(كُنْ)چي واست (تُمْ)تاسي(تَكْتُمُونَ) (33) چي پټاووتاسي یعني هغه چي عبرت وو له دي قول څخه ددوئ چي هیڅکله خداي داسي څوک نه پیداکوي چي ترموږدي پرالله پاک باندي عزتمنداوقدرمن وي

تفصیل اوعلمي خبري:

پوسه چي له دغومبارکوآیاتوک څخه ډیري مهمي فائدي ترلاسه کیږي چي بیان یې په دي ډول دی،اوله دافائده ترلاسه کیږي چي بنده چي یومهم کارکوي نوبایدپه مشوره سره کړي ،دوهمه دافائده ورڅخه ترلاسه کیږي چي حاکم اواميربایدکارونه دخپلوخواصواوذوي الرأیوپه مشوره سره ترسره کوي ،دریمه دافائده ورڅخه ترلاسه کیږي چي یوڅوک چي دعظمت اولوړمنزلت خاوندوي نوپه کاروکښي که ديْ مشوره کوي نودادده‌له عظمت سره نامناسب کارنه بلکه ورسره ضروري کاردی ،څلرمه دافائده ورڅخه ترلاسه کیږي چي که دمشوره ورکوونکورأیه په یقیني ډول ومشوره غوښتونکي ته نامناسبه ښکاره سي اوخپله رأیه ورته منایبه ثابته سي نوبایدپه خپله رأیه عمل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي ،پنځمه دافائده ورځخه ترلاسه کېږي چي تنقیدپریوه خبره یاپریوه کاردیوچاباندي په صحیح نیت سره نامناسب کارندی بلکه بایدوکړسي ځکه دملائکوکه څه هم په دغه قول سره چي اتجعل الآیة پرالله پاک باندي تنقیدمطلب نه ؤخوپه دې کښي چي ددوئ له خولې څخه الله داسي جمله راوایستله چي په ظاهره تنقیدورڅخه فهمیږي حکمت دالله پاک بنده ګنولره دتنقیدتعلیم ؤ،اوشپږمه دافائده ترلاسه کیږي چي هغه څوک چي پرده باندي کوم تنقیدوکړسې نوهغه بایدیاتنقیدکوونکي ته قناعت بخښه جواب ووایې اودخپل کاریاګفتارصحت ورته ثابت کړي اویادده په تنقیدعمل وکړي اودخپل کاریا قول اصلاح وکړي لکه چي په یوه مشهورحدیث کښي چي په مشکاة وغیره کښي یې روایت سویدی راغلي دي چي داسلام پیغمبروابوهریره رضي الله عنه ته خپل نعلین مبارکان ورکړل اوورته وې فرمایل چي هرڅوک چي په درځي اوکلمه داسلام وایې مني یې نووهغه دجنت زېري کوه اوکله چي عمرپه مخه ورغي اوابوهریره دمبارک علیه السلام خبره ورته وکړه نوعمردي سخت ووا‌هه اوبیرته یې واپس کړاوداسلام وپیغمبر ته هم وویل چي داډول خبربایدو نکړه سي ځکه چي خلګ بیا ددغي خبري پرظاهرباندي ځي اوواعمالوته شا ورګرځوي اواسلام پیغمبردعمررضي الله عنه دغه خبرفي الحاله ورسره ومنله،اومه دافائده ورڅخه ترلاسه کېږي چي دمشیرتوب اوخلافت داستحقاق دپاره چي کوم شرطونه دي نوپه هغوئ کښي علم ترټولومهم شرط دی ،همداسبب دی چي بني اسرائیلودطالوت په باچاکیدلوکښي ترددوکړپه دې وجه چي ددوئ په فکروکښي مداردفضیلت اوداستحقاق دباچاهي دمال اودولت ډیر والي وواوطالوت یومسکین سړئ وونودهغه وخت نبي ددوي دغه استدلال ردکړاومدارداستحقاق دبادشاهي یې علم اوجسمي عظمت وباله لکه الله چي په قرآن کښي په دې ډول حکایت ورڅخه کړیدی،وزاده الله بسطة في العلم والجسم،اتمه دافائده ورڅخه رااوځي چي معیا ردفضیلت دیوه پربل باندي علم نافع دی مولانا رومي رحمه الله دعلم نافع په باره کښي داسي فرمایلي دي:

،خاتم ملک سلیمان است علم ـ جمله عالم صورت وجان است علم

آدم خاکي زحق آموخت علم ـ تابهفتم آسمان افروخت علم

بوالبشرچون علم الاسماءگشت ـ صدهزاران علمش اندرهرگ است ،

علم چون بردل زني یاري شود ـ علم چون برتن زني ماري شود

هین مکش بهرهواآن بارعلم ـ تابه بیني ازدرون انبرعلم

بیني اندردل علوم انبیا ـ بي کتاب وبي معیدواوستا

قالرابگذارمردحال شو ـ پیش مردکاملي پامال شو

حکمت دنیا فزایدظن وشک ـ حکمت دیني بردفوق فلک

جان جمله علمها این است این ـ که بداني من کیم دریوم دین

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانش نوراست درجان رجال ـ ني زدفترني زراه قيل وقال

تمت ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د څلور ديرشم مبارک آيت لفظي ترجمه اوعلمي تحقيق

تفسير فضل الرحيم ،

لفظي ترجمه:

(وَ)او(إِذْ)هغه وخت يعني درپيادکړه اې محمده هغه وخت ياورپيادکه وخلګوته اې محمده هغه وخت(قُلْ)چې وويل(نَا)موږ(لِلْمَلَائِكَةِ)ټولوملايکولره (اسْجُدُوا)چې سجده وکړئ تاسي (لِ)له وجي(آدم)دآدم يعني له وجي د دې چې دآدم وجود الله پاک ستاسي دپاره يولوي رحمت وګرځاوه نوپدې وجه والله پاک ته دشکرسجده وکړئ اويا يې داسي معناوکړئ چي سجده وکړئ تاسي(لِ)وطرفته (آدم) دآدم يعني سجده خوخداي پاک ته وکړئ خوآدم دخپلي سجدې قبله وګرځوئ ،،نورتفصيل به په علمي خبروکښي بيادرته راسي (فَ)نو(سَجَدُوا)سجده وکړه دوئ يعني ټولوفرشتوداالله جل جلاله له حکمه سره متصل دآدم وطرفته والله جل جلاله ته پرسجده باندي سول (إِلَّا)ماسوا(إِبْلِيسَ)له ابليسه يعني ماسواله شيطان ملعونه چي ده ملعون سجده ونکړه(أَبَى)منعه يي وکړه ده يعني له سجدې کولوڅخه وآدم ته (وَ)او(اسْتَكْبَرَ)لويي ئي وکړه يعني ځان ئي لوي اوغڼ وبالوله دې څخه چي وطرف دآدم ته سجده وکړي (وَ)او(كَانَ)وګرځېدواوياي داسي معني وکړئ چي (و)او(کان)وودئ يعني ابليس ملعون له پخوا لا په علم دخداي کښي (مِنَ)له(الْكَافِرِينَ) (34)کافرانو څخه يعني الله جل جلاله ته په ازل کښي دامعلومه وه چي ابليس ملعون دخاتمې په اعتبار العياذبالله له جملې څخه دکافرانو دی.

پوسه چي هرکله چي حضرت آدم عليه السلامو ملايکه ووته له نوموڅخه دشيانوخبرورکړ او ودوئ ته يي هغه څه وروښودل چي ودوئ ته نه وومعلوم نو وروسته له دې څخه الله جل جلاله ملائکه په دې سره امر کړل چي دحضرت آدم عليه السلام وطرفته سجده وکړي د دې کارپه ظاهر کښي درې سببونه موجود وو

اول دا چي پدغه سجده کولوسره دملائکه وو وحضرت آدم ته په عملي ډول سره اعتراف را سي دفرشتو له طرفه په فضيلت اوپه بهتري دآدم عليه السلام

دوهم دا چي پدغه سجده کولو سره دآدم عليه السلام داستاذي حق اداکړسي

دريم داچي پدغه سجده کولو سره دفرشتودهغي خبري جبران اواعتذار راسي کومه چي دآدم عليه السلام دتخليق په وخت کښي يي د ده مبارک په وخت کښي کړې وه چي ، اتجعل فيها من يفسد فيها الاية ، اوځنوعلماوو ويلي دي چي وفرشتو ته چي الله پاک امرپدې سره وکړ چي وآدم ته سجده وکړئ داله مخه تردې وو چي دآدم عليه السلام دپيدايښت اودده دخلقت تسويه کيدله په دليل د دې قول دخداي پاک چي ،فاذاسويته ونفخت فيه من

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحي فقعوله ساجدين ،فوائد،پوسه چي له دغه مبارک آيت څخه دمختلفو فائدواستنباط کيږي،اوله فائده داده چي تکبرډيرنروا اوبرباده وونکي عمل دی،دوهمه فائده داده چي دتکبرپه وجه کله انسان وکفرته هم رسيږي ،ديمه فائده داده چي دالله پاک دحکم په عملي کولوکښي تلوار پکار دی لکه ملائکوچي وکړ

څلرمه فائده داده چي دالله پاک داحکامودااسرارودمعلومه ولوپه لټه کښي بايدتوغل ونکړسي

پنځمه فائده داده چي دامرصيغه چي له قرائنوڅخه مطلقه وي نودپاره دوجوب ده،شپږمه فائده داده چي اعتبار وخاتمې ته دی حقيقي مومن هغه دی چي دده خاتمه پرايمان باندي وي،بيضاوي،

تفصيل اوعلمي خبرې

) واذقلنا (

پوسه چي کلمه دواو عاطفه ده اودغه ظرف عطف دی پرظرف سابق باندي پدې شرط چي ظرف سابق منصوب په اذکر مقدرسره سي اوعلامه يي الوسي دغه عطف له قبېلې دعطف دقصې پرقصې بللي دی په داسي حال کښي چي قاضي بيضاوي عطف دقصې پر قصې يواحتمال له احتمالاتو دقصې پرقصې بللي دی ،دلته داسوال کيږي چي په مخکښي آيت کښي واذقال ربک فرمايل سويدی اودلته اذقلنا فرمايل سويدی نوددغه بدلون وجه څه ده؟

جواب ددې دادی چي دمخه دآدم عليه السلام دخليفه کيدواودده دتعليم بيان ووملائکوته کوم جي ترتربيې پوري تعلق لري اودلته دالهي امرذکردی وملائکوته دسجدې کولوآدم ته کوم چي مناسب ورسره دآمرتعظيم اوتکلم دی نوځکه دلته دقلنا لفظ چي دمتکلم صيغه ده اوجمعوالئ ئې دتعظيم دپاره دی فرمايل سويدی

)للملائکة(

په دې مسأله کښي اختلاف دی چي مامور‌به په سجده سره کوم ملائکه وؤظاهرله دې څخه چي دملائکه لفظ مطلق ذکردی اوسره له دې چي جمع محلي په لام سره عامه اومستغرقه وي،دادی چي ټولي فرښتې په سجده سره امرسوي وې اودسورت حجرديرشم آيت هم پردې باندي دلالت کوي ،اوداکثروعلماؤقول هم دادی،اوځينوعلماؤويلي دي چي خاص هغه فرشتې په سجده سره ماموري وې چي په ځمکه کښي اوسيدلې(،اسجدوالآدم)پوسه چي سجده په لغت کښي مطابق دقول دقاضي بيضاوي ودې ته ويله کېږي چي ويوچاته عاجزي ښکاره کړي سره له يوڅه سرکښته کولواوابن منظوروغيره ذکرکړيدي چي سجده په لغت کښي درې معني وي لري اولسرکښته کول ويوچاته دوهم خضوع اوعاجزي کول دريم اطاعت اوانقيادکول اوپه عام عرف کښي سجده ودې ته ويله کيږي چي يوسړي ويوچاته تندي په ځمکه باندي کښيږدي عام له دې څخه که دپاره دتعظيم وي اوکه دپاره دتحيې ودسلام وي اوکه دپاره دعبادت وي،اوپه شريعت کښي سجده ودې ته ويله کيږي چي تندي پرځمکه باندي کښيږدي پروجه دعبادت اودبندگی،تراسلام له مخه په خلگوکښي دوه قسمه سجدې رواج وې،اول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سجده په صرف سرکښته کولوسره یوچاته دپاره دتحیې اوداکرام،دوهم سجده په ایښولوسره دتندي پرځمکه باندي دپاره دتعظیم دادواړه قسمه سجدې په اسماني حقوشریعتوکښي جائزي وې لکه چي شربیني اوخازن اونسفي ذکرکړیدي،کله چي اسلام راغلی‌نودغه دوهم قسم سجده خوپه اتفاق منسوخه سوه اووهابي مزاجه خلگ اول قسم سجده هم منسوخه بولي البته دسلام له مخه یوبل قسم سجده هم رواج وه چي هغه ایښوول دتندي ؤو پرځمکه باندي ویوشي ته په قصددعبادت لکه مشرکانوچي به وبتانوته دغه ډول سجده کوله دغه قسم سجده په هیڅ اسماني دین کښي نه ده رواکړسوې،

وآدم علیه السلام ته الله جل جلاله ملائکه په کوم قسم سجده کولو سره امرکړل؟

جواب : قاضي بیضاوي په دې کښي مختلف احتمالات ذکرکړیدي،اول احتمال دادی‌چي مرادله سجدې څخه په (اسجدوا)کښي شرعي سجده وه خومسجودله په حقیقت کښي الله جل جلاله ؤواوآدم علیه السلام دملائکودسجدې دپاره الله جل جلاله قبله وگرځاؤو نوپه دغه تقدیرباندي به لام جره په معني دالي جاره سي اویابه لام جاره لپاره دتعظیم سي، اي اسجدوالله الي آدم اولاجل آدم اي لاجل انّ تخلیقه صاررحمة علیکم،دوهم احتمال دادی چي مرادله سجدې څخه لغوي معني ده چي عبارت ده له تواضع څخه آدم علیه السلام لره له وجي دتحیې اودتعظیم دده لکه سجده دورونودیوسف علیه السلام ویوسف علیه السلام ته،اي تواضعوا لآدم تحیةً وتعظیما له، اودریم احتمال دادی چي مرادله سجدې څخه انقیاداوتابعداري دآدم علیه السلام لره په حاصلولوکښي دهغوشیانو چي دآدم علیه السلام اودده داولادې معاش اړه ترپوري لري پردغودواړواحتمالوبه لام جاره صله سي لپاره داسجدوا،اوابن انباري له فراء څخه دغه دوهم احتمال رانقل کړیدی‌اوامام رازي هم غه احتمال راجح بللی دی اوصاحب دتفسیرخازن ودغه احتمال ته اصح ویلی‌دی‌اوصاحب دتفسیرنسفي دغه احتمال له ابن عباس رضي الله عنه څخه منقول بللی دی،

)فسَجدوااِلاّاِبلیس(

پوسه چي دفاءکلمه پردې باندي دلالت کوي چي ملایکوبې چون وچرا په تلوارسره دالله پاک دحکم مطابق سجده وکړه، پوسه چي دلته درې سوالونه کیږي چي جواب غواړي اوله سوال دادی‌چي دغه استثنا استثنا متصله ده اوکه منقطعه ده،ددې سوال جواب دادی‌چي دااستثنا متصله ده یاله دې وجي ابلیس ملعون هم په اصل کښي له جنس څخه دملائکوؤو اویاله دې وجي چي دَيْ ملعون تغلیباً فرشته گڼل سویدي اویاله دې وجي چي ابلیس خوله جنس څخه دپیریانووواوپیریان هم له ملائکوسره سم الله جل جلاله په سجده کولوسره وآدم علیه السلام ته امرکړیووخوددوی ذکریې له دې وجهي نه دی کړی چي دوی دملائکوتابع وو،دقاضي بیضاوي دکلام له سیاق څخه ددې خبري ترجیح معلومیږي چي دغه استثنا متصله ده اوځني علماءدغه استثنامنقطعه بولي په دلیل ددې چي مستثني منه ومستثني ته نه دی ورشامل ځکه چي ابلیس دملائکوله جنس څخه نه وو،دوهم سوال دادی چي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابليس ملعون له جنس څخه دملائکوؤاوکه دجنياتو؟علامه آلوسي رحمه الله په روح المعاني کښي دې سوال په جواب کښي ذکرکړيدي چي په دې کښي خلګواختلاف کړيدی يوې ډلي داسي ويلي دي چي ابليس له جنياتو څخه دی اوپردې خبره دوئ متعدددليلونه پيش کړيدي اول داچي په يوه آيت کښي الله داسي فرمايلي دي چي،الاابليس کان من الجن،اودوهم داچي ملائکه استکبارنکوي اوده خواستکباروکړ،دريم داچي ملائکه خو لکه چي دمسلم په يوه روايت کښي راځي له نورڅخه پيداکړه سويدي اوابليس خوله اورڅخه پيدا سويدی لکه چي الله پاک دده له قوله څخه حکايت کړيدی چي خلقتني من نار وخلقته من طين،اوجمهوردصحابه ؤاودتابعينوداويلي دي چي دي له ملائکوڅخه ؤددوی‌قوي دليل دادی چي الله پاک دده استثنا له ملائکوڅخه کړيده اواصل په استثنا کښي اتصال دی،پرجمهوروباندي بيا ځيني سوالونه کيږي اول سوال دادی چي الله جل جلاله په قرآن کريم کښي فرمائي چي، کان من الجن، يعني ؤابلس له جنسه دپيريانو؟بيا دوئ ددې سوال دوه جوابونه ورکړي دي ،اول جواب دادی‌چي مراد له آيت څخه دادی‌چي دَیْ دفعل اودکارپه اعتبارله جملې څخه دجنيانووونه داچي دحقيقت په اعتبار له دوی‌څخه وو،

دوهم جواب دادی چي دکان لفظ په کان من الجن کښي دصارپه معني دی يعني ابليس دستکباراودتمردپه وجه له ملکي حقيقت څخه دمسخي په ډول له جملې څخه جنيانووګرځيدی‌لکه يهودان چي دمسخي په ډول بيزوګان ياخنزيران وګرځيدل اودريم جواب دادی‌چي په دې کښي منافات نسته چي دي جن هم سي اوملک دي هم سي ځکه دجن اطلاق لکه چي مقابل دملائکوکيږي دارنګه يې دملائکوپريوخاصي نوعي باندي هم اطلاق کيږي ځکه چي په ملائکوکښي يوقسم ملائکي دي چي دجنت خازناني دي اويادجنتيانودګينوجوړونکي دي اوځني علماوو ويلي دي چي جن په ملائکوکښي يوداسي قسم دی چي ملائکي يې هم نسي ليدلای لکه موږچي يې هم نسوليدلای اوابن اسحاق ويلي چي وملائکوته مطلقا په دې اعتبارجن ويل کيدلای سي چي زموږله سترګوڅخه پټي دي،اودوهم سوال دادی چي ابليس چي فرشته سي نوبيايې دالله پاک له حکمه څخه سرکښي اواستکبارڅنګه وکړځکه چي فرشتې خوله ګناووڅخه معصومي دي ددې سوال جواب يوپه دې ډول ورکړسويدی‌چي په ملائکوکښي ځني داسي ملائکي سته چي معصومي نه دي داخبره چي ملائکه معصوم دي ددې مطلب دادی‌چي عصمت په دوی کښي غالب دی لکه څرنګه چي عدم دعصمت په موږ کښي غالب دی‌اوبل جواب په دې ډول ورکړسويدی‌چي ابليس ملعون هلته سرکښي اواستکباروکړچي الله جل جلاله جامي دملکي صفتوله ده څخه وکښي اودشيطاني صفاتوجامې يې ورواغوستي دريم پرجمهوروباندي داسوال کيږي چي ابليس له اورڅخه پيداسويدی‌اوملائکه له نورڅخه پيداسويدي نوبيابه څنګه ابليس له ملائکوڅخه سي ، ددې سوال جواب يوپه دې ډول ورکړسويدی چي اوراونورپه ماده اوپه جنس کښي متحددي صرف په عوارضوکښي اختلاف سره لري، اوبل په دې ډول چي داخبره چي ملائکه له نورڅخه پيدادي پرغلب بناده ځکه ډيرله اثاراوله رواياتڅخه پردې باندي دلالت کوي چي ځني ملائکه له اورڅخه پيداکوي اوځني له واوري څخه وغيرذالک اوپه يوه روآيت کښي داسي راغلي دي چي ترعرش عظيم لاندي يونهردی‌چي کله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرئیل علیه السلام غسل په کښي وکړي اوبیاخپل وزرونه وځنډي نوله هرڅاڅکي څخه یوه فرشته الله جل جلاله پیداکوي،

فایده: پوسه چي مخلوقات ټول که علوي دي سفلي سعیددي اوکه شقي دي له حقیقتمحمدي څخه پیداسویدي لکه چي روایات اواثارپردې باندي دلالت کوي البته علوي ملائکه له ده مبارک څخه من حیث الجمال پیداسویدي اوابلیس ملعون له ده مبارک څخه من حیث الجلال پیداسویدی،

روح المعاني

)ابي واستکبر(

دایامستأنفه جمله ده ګواکي کله چي الله جل جلاله داسي وفرمایل چي ،الاابلیس، نویوسائل داسي سوال وکړچي ابلیس نوڅه وکړل نوالله پاک جواب ورکړچي ،ابي واستکبر، اویاحال دی له له لفظ څخه دابلیس په تقدیردقَد،پوسه چي دآَبي لفظ له هغوبابوڅخه دی چي دعي کلمه یې په ماضي اومضارع کښي خلاف القیاسه مفتوحه راغلې ده اودغه لفظ په کسره دعین کلمې سره هم اوریدل سویدی لکه رَضِيَ نوبیایې په مضارع کښي مخالفت دقیاس نسته ده لفظ له اِباڅخه مأخوذدی چي معني یې ده اَلامتناع من الفعلِ مع التَّمکن علیه لِلأُنفة،اواستکباروتکبرته ویل کیږي اوچاویلي دي چي تکبرودې ته ویل کیږي چي یوڅوک تربل چا خپل ځان لوی‌وګڼي عام له دې څخه که په واقع کښي هم لوی وي اوکه نه وي اواستکبارودې ته ویل کیږي چي لوی نه وي ځان لوی وګڼي، اودااِباذکردمخه راغلی دی سره له دې چي په وجودکښي تراستکباروروسته دی په دې سبب چي اِباله احوال ظاهره وو څخه ده اواستکبارله احوال نفسانیه وو څخه دی،

روح المعاني

)وکان من الکافرین(

داجمله هم یامستأنفه ده اویاحالیه ده،دکان لفظ یاپرخپل حال پاته دی‌نوبه معني په دې ډول سي ،وکان في علم الله من الکافرین اوکان من القوم الکافرین الذي کانوافي الارض قبل خلق آدم'اوچاویلي دي چي کان دلته په معني دصاردی اوابوالعالیه ویلي دي چي معني دوکان من الکافرین داده چي وکان من العاصین، پوسه چي دابلیس کافرکیدل په دې وجه نه ؤچي ترک دواجب ئې وکړچي سجده کول ؤوآدم ته بلکه په سبب ددې ووچي دالله پاک امرئې قبیح وګاڼه داخودعلامه آلوسي خبرده ځما په فکرکه څه هم ځموږپه شریعت کښي خوحکم دادی چي په ترک دواجبوسره څوک نه کافرکیږي خوممکن دهغه وخت حکم دي له دي څخه جلاووسره له دې چي داخوداسي ترک دواجبووچي دالله دبالمشافهه حکم مخالفت وواودالله په حضورکښي مخالفت وو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

روح المعاني مع توضيح وزيادة پوسه چي امام رازي دلته يوعجيب تحقيق کړيدی چي ستاسي دنفع په وجه يې عبارة رانقل کوم ،عبارت دادي،

المسألة السادسة، للعقلاء في قوله تعالي (وكان من الكافرين)قولان احدهماان ابليس حين اشتغاله بالعبادة كان منافقاً كافرا وفي تقريرهذالقول وجهان ،احدهما،حكي محمدبن عبدالكريم الشهرستاني في اول كتابه المسمي بالملل والنحل عن ماري شارح الاناجيل الاربعة وهي مذكورفي التوراة متفقة علي شكل مناظرة بينه وبين الملائكة بعدالامربالسجود قال ابليس للملائكة اني اسلم ان لي الها هوخالقي، وموجدي،وهوخالق الخلق لكن لي عي حكمة الله تعالي اسئلة سبعة، مالحكمة في الخلق لاسيما ان كان عالما بان الكافرلايستوجب عندخلقه الآلام؟ ،الثاني، مالفائدة في التكليف مع انه لايعودمنه ضرولانفع وكل مايعودالي المكلفين فهوقادرعلي تحصيله لهم من غيرواسطة التكليف؟،الثالث،هب انه كلفني بمعرفته وطاعته فلماذاكلفني السجودلآدم؟،الرابع، ثم لماعصيته في ترک السجود لآدم فلم لعني واوجب عقابيمع انه لافائدة له ولالغيره فيه ،ولي فيه اعظم ضرر ؟،الخامس، ثم لمافعل ذالک فلم مکنني من الدخول الي الجنة ووسوسة لآدم عليه السلام؟،السادس،ثم لما فعلت ذالک فلم سلطني علي اولاده ومکنني من اغوائهم واضلالهم؟،السابع، ثم لما استمهلته المدة الطويلة في ذالک،فلم امهلني،ومعلوم ان العالم لوکان خاليا عن ا لشر لکان ذالک خيراً،قال شارح الاناجيل فاوحي الله جل جلاله اليه من سرادقات الجلال والکبرياء،ياابليس انک ماعرفتني،ولوعرفتني لعلمت انه لااعتراض علي في شئ من افعالي فاني ان الله لااله الاانالااسئل عمافعل،واعلم انه لواجتمع الأولون والاخرون من الخلائق وحکموابتحسين العقل وتقبيحه لم يجدواعن هذه الشبهات مخلصا وکان الکل لازماً،اماااذا أجبنا بذالک الجواب الذي ذکره الله تعالي زالت الشبهات واندفعت الاعتراضات وکيف لا وکما انه سبحانه واجب الوجودفي ذاته واجب الوجود في صفاته فهومستغن في فاعليته عن المؤثرات والمرجحات اذلوافتقرلکان فقيراً لاغنياً فهوسبحانه مقطع الحاجات ومنتهي الرغبات ومن عنده نيل الطلبات واذاکان کذالک لم تتطرق اللمية الي افعاله ولم يتوجه الاعراض علي خالقيته وما احسن ماقال بعضهم جل جناب الجلال عن ان يوزن بميزان الاعتزال فهذالقائل اجري قوله تعالي (وکان من الکافرين)علي ظاهره،وقال انه کان کافراً منافقا منذکان ،الوجه الثاني في تقريره انه کان کافرا ابداقول أصحاب الموافاة وذالک لأن الايمان يوجب استحقاق عقاب الدائم والجمع بين الثواب الدائم والعقاب الدائم محال فاذاصدرالايمان من في وقت ثم صدرعنه والعياذبالله بعدذالک کفرفامان يبقي الاستحقاقان معاً وهومحال علي مابيناه اويکون الطارئ مزيلاللسابق وهوايضا محال لان القول بالاحباط باطل فلم يبق الاان يقال ان هذالفرض محال وشرط حصول الايمان ان لايصدرالکفرعنه في وقت قط فاذاکانت الخاتمة علي الکفرعلمنا ان الذي صدرعنه اولاماکان ايمانا اذاثبت هذافنقول،لماکان ختم ابليس علي الکفرعلمناانه ماکان مومناًقط،القول الثاني، ان ابليس کان مومنا ثم کفر بعدذالک وهؤلاءاختلفوافي تفسيرقوله تعالي(وکان من الکافرين) فمنهم من قال معناه وکان من الکافرين في علم الله تعالي اي کان عالماً في الازل بأنه سيکفر فصيغة کان متعلقة بالعلم لابالمعلوم،والوجه الثاني،انه لماکفرفي وقت معين بعدان کان مومنا قبل ذالک فبعدمضي کفره صدق عليه في ذالک الوقت انه کان في ذالک الوقت من الکافرين ومتي صدق عليه ذالک وجب ان يصدق عليه انه کان من

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الکافرین جزءمن مفهوم قولناکان من الکافرین في ذالک الوقت ومتي صدق المرکب صدق المفردلامحالة،الوجه الثالث، المرآدمن کان صاراي وصارمن الکافرین،وهاابحاث،البحث الاول،اختلفوافي ان قوله تعالي(وکان من الکافرین)هل یدل علي انه وجدقبله جمع من الکافرین حتي یصدق القول بانه من الکافرین،قال قوم ان یدل علیه لان کلمة من للتبعیض،فالحکم علیه بانه بعض الکافرین وجودقوم اخرین من الکافرین حتي یون هوبعضالهم والذي یؤکدذالک ماروي عن ابي هریره انه قال(ان الله تعالي خلق خلقا من الملائکة ثم قال لهم اني خالق بشرا من طین فاذاسویته ونفخت فیه من روحي فقعواله ساجدین قالواله لانفعل ذالک فبعث الله علیهم نارافاحرقتهم وکان ابلیس من اولئک الذین أبوا،وقال آخرون هذه الآیة لاتدل علي ذالک ثم لهم في تفسیرالآیة وجهان،احدهما،معني الایة انه صارمن الذین والقوه في الکفربعدذالک وهوقول الأصم وذکرفي مثاله قوله تعالي(والمنافقین والمنافقات بعضهم من بعض،فاضاف بعضهم الي بعض بسبب موافقة في الدین فکذاههنالما کان الکفرظاهرامن اهل العالم عندنزول هذه الآیة صح قوله وکان من الکافرین،وثانیها،ان هذاضافة لفردمن افرادالماهیة االي تلک الماهیة وصحة هذه الاضافة لاتقتضي وجودتلک الماهیة کماان الحیوان الذي خلقه الله تعالي اولایصح ان یقال انه فردمن افرادالحیوان لابمعناانه واحدمن الحیوانات الموجودة خارج الذهن بل بمعني انه فردمن افرادهذه الماهیة وواحدمن آحآدمن هذه الحقیقة،واعلم انه یتفرع علي هذالبحث ان ابلیس هل کان اول من کفربالله،والذي علیهاالاکثرون انه اول من کفربالله،

تمت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د مبارک سورت د پنځه دیرشم مبارک آیت لفظي ترجمه او علمي تحقیق

تفسیرفضل الرحیم ،۱۸برخه،

لفظي ترجمه:

(وَ)او(قُلْ)وویل(نَا)موږیعني وآدم علیه السلام ته مووویل (یَا) اې (آدم) آدمه(اسْكُنْ)واوسیږه،سکونت غوره کړه (أَنْتَ)ته (وَ)اویعني اوسکونت دي غوره کړي،ودي اوسیږي(زَوْجُ)ښځه (كَ)ستایعني چي بي بي حواء رضي الله تعالي عنهاده (الْجَنَّةَ)په جنت کښي (وَ)او(كُلَا)خورئ یعني تاسي دواړه (مِنْ)له (هَا)ده څخه یعني له جنت څخه مرادداده چي له میوودجنت څخه خورک کوي (رَغَدًا)پریمانه،پراخ یعني خورک کوي خورک کول فراخ (حَيْثُ)هرچیري یعني په جنت کښي هرچیري (شِئْ)چي خوښه سي (تُمَا)ستاسي دؤو (وَ)او (لَا)مه (تَقْرَبَا)نزدیکیږئ تاسي دواړه (هَذِهِ)ودغي (الشَّجَرَةَ)درختي ته (فَ)نوبه یعني کچیري تاسي ودغي درختي ته ورنزدې سئ اوخورک ورڅخه وکړئ نوبه (تَكُونَا)سئ تاسي دواړه (مِنَ)له (الظَّالِمِينْ) (35) ظالمانوڅخه،پوسه چي کله چي واقعه دسجدې کولودملائکووآدم علیه السلام ته اوشخړه دانکاردابلیس له سجدې کولوڅخه وآدم ته اودارنګه سلسله دملعون کیدلودده پاي ته ورسیده نوآدم علیه السلام تنها په ځمکه کښي اوسیدئ اوپرته له حیواناتوڅخه ئې بل شي په ځمکه کښي نه لیدئ اوهمجنس یې نه درلودئ اوپه خپل زړه کښي بې داآرزواوخواهش کاووچي کاشکي مي یوهم جنس درلودلاي چي صحبت اومجلس مي ورسره کولائ نو الله پاک چي ارحم الراحمین رب دئ دده دخواهش په وجه پرده باندي رحمت وکړاو ددوهمي جمعي په ورځ په داسي حال کښي چي دئ ویده وو ملائکودالله د حکم مطابق دآدم علیه السلام چپه بغل څیري کړ اوله هغه ځاي څخه یې یوه ښائسته دښه شکل خاونده ښځه راوه ایستله چي په یوه لمحه کښي یې قداوقامت برابرسوبیا فرشتوبیرته دآدم علیه السلام څیري سوئ بغل سره پیوسته کړ اوپدې واقعه کښي وآدم علیه السلام ته هیڅ کوم ربړ اوتکلیف نه دئ رسیدلي کله چي حضرت آدم علیه السلام له خوب څخه رابیدارسو نودغه ښځه یې ولیدله چي وبغل ته یې ناسته وه نوپوښتنه یې ورڅخه وکړه چي ته څوک یې د الله جل جلاله له طرفه ورته و ویل سول چي داځما مینځه ده لپا ره دانس اوالفت نیولوستا مي پیداکړه حضرت آدم علیه السلام وغوښتل چي ودېته لاس ور وغځه وي نو د الله جل جلاله له طرفه حکم ورته وسو چي ترهغه پوري به وحوا ته لاس نه وروړې چي د دې مهر اوو رول دي اداکړي نه وي آدم علیه السلام عرض وکړ چي ای الله د دې مهر اوورول څه دي الله جل جلاله ورته وفرمایل چي ورول یې دادي چي پر محمد صلي الله علیه وسلم اوپر اهل د ده باندي لس واره درود و وایې آدم علیه السلام بیاوالله تعالي ته عرض وکړ چي محمد څوک دي الله پاک ورته وفرمایل چي محمد خاتم دانبیاوو دئ اوستاله اولاد څخه دئ اوکه د ده پیدایښت ځما منظور نه واي نوته مانه پیداکولې نوبیا حضرت آدم علیه السلام پرحضرت محمد صلي الله علیه وسلم باندي درود و وایو اوبیا دملائکوپه شاهدي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوګواهي سره د دوي په منځ کښي نکاح وتړله سوه داکارونه ټول دجمعې په ورځ کښي ترسره سول دهمدغي ورځي په اخيرکښي الله جل جلاله وپرشتوته حکم وکړ چي حضرت آدم عليه السلام اوحوا دواړه په قسم قسم زېوراتو اودښايست په شيانو ښائسته کړئ اوپرډول دبادشاهانويي دزروپرتخت باندي کښېنوئ او وجنت ته يي داخل کړي ، داهغه څه دي چي شاه عبدالعزيز رحمه الله په فتح العزيز کښي ذکر کړيدي ، همدارنګه پوسه چي پدې خبره کښي اختلاف دي چي دحضرت حوا پيدايښت تردې دمخه سويدی چي حضرت آدم عليه السلام وجنت ته ورداخلېدی اوکه په جنت کښي سويدی لکه چي امام رازي په تفسير کبيرکښي داسي فرمايلي دي ، واختلفوافي الوقت الذي خلقت زوجته فيه ،فذكر السدي عن ابن عباس وابن مسعود وناس من الصحابه ان الله تعالي لما اخرج ابليس من الجنة واسكن آدم الجنة فبقي فيها وحده وما كان معه من يستأنس به فألقي الله تعالي عليه النوم ثم أخذ ضلعا من اضلاعه من شقه الأيسرووضع مكانه لحما وخلق حواء منه فلما استيقظ وجد عندرأسه امرأة قاعدة فسألها من انت ؟ قالت : امرأة قال ولم خلقت ؟ قالت لتسكن الي فقالت الملائكة مااسمها ؟ قال حواء ، قالو ولم سميت حواء ؟ قال لأنها خلقت من شئ حي ،وعن عمر وابن عباس رضي الله عنهما قال : بعث الله جندا من الملائكة فحملوا آدم وحواء عليهماالسلام علي سرير من ذهب كماتحمل الملوك ولباسهما النور علي كل واحد منهما اكليل من ذهب مكلل بالياقوت واللؤلؤ وعلي آدم منطقه مكللة بالدروالياقوت حتي ادخل الجنة .فهذاالخبريدل علي ان حواء خلقت قبل ادخال آدم الجنة والخبر الأول يدل علي انها خلقت في الجنة والله اعلم بالحقيقة .پوسه چي دقران کريم ځني اياتونه پردې خبره باندي دلالت کوي چي حضرت حواء رضي الله تعالي عنها له حضرت آدم عليه السلام څخه الله جل جلاله پيداکړه چي اول له هغواياتوڅخه دسورت نساء دغه مبارک آيت دی (الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها) يعني هغه خداي چي پيداکړي يې ياست تاسي له نفسه يوه څخه ، چي آدم عليه السلام دی ، اوپيداکړي يې ده له همدغه يوه نفسه څخه ښځه د ده ، چي حواء رضي الله عنها ده ،اودوهم آيت دسورت اعراف دغه قول دخداي پاک دی (وجعل منها زوجها ليسكن عليها) يعني اوپيدايې کړه له دغه يوه نفسه څخه ښځه د ده د دې دپاره چي سکون اوارامي ونيسي ودېته اوهمدا رنګه احاديث دنبي عليه السلام پردې باندي قاطع دلالت کوي چي حواءرضي الله تعالي عنها له حضرت آدم عليه السلام څخه الله جل جلاله پيداکړېده لکه داقول درسول عليه السلام [ان المرأة خلقت من ضلع الرجل فان اردت ان تقيمها كسرتها وان تركتها انتفعت بها واستقامت] يعني بېشکه ښځه ، حواء ،پيداکړه سوېده له پښتئ څخه دسړي ،د آدم عليه السلام ،يعني نوشان د دي داډول دی لکه دپښتي ،نو کچيري تا داسېده کوله نوماته بې کړې اوکه دي چيري پرېښو وه دايعني پرخپل حال باندي نوبه نفع واخلې پدې باندي اومستقيمه به سي دا ،تفسيرکبير ،تنبيه پوسه چي په موجوده زمانه کښي کافران اوځني صرف په نامه سره مسلمانان نارينه اوښځي داخبره دپسخند په ډول تعبيره وي چي حواء له آدم څخه پيداکړه سوې ده اوحتي په ځنوراديو ګانو کښي هم کله کله دپسخند په ډول پردې خبره باندي بحثونه سوي دي داقسم خلګ داسلام دښمنان دي اوکه يوڅوک دجهالت په وجه داخبر وکړي چي داخبره صحيح نه ده چي حواء له آدم څخه پيداکړه سوې ده نوضرور بايد تجديد دايمان وکړي اووپردغه خپله خبرباندي توبه وکاږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفصيل اوعلمي خبري

)أسكن(

پوسه چي د�اسكن�لفظ په اصل كښي له �سكني� څخه هم احتمال داخذلري اوله سكون څخه هم، �سكني� و،�اتخاذالمسكن� يعني و نيولو دځای د سكونت،ته ويل كيږي ،اوسكون وترک ،پرېښوول دحرکت ته ويل كيږي،په دغه آيت كښي د�اسكن�لفظ له �سُكني�څخه جوړدی نوبه د�اسكن�معني داسي چي،ونيسه ته اوستاښځه جنت ځای دسکونت،نه له �سكون� څخه،ځکه چي بياد�أُسْكُنْ� معني داسي كيږي چي ساكن سه ته اوستاښځه يعني په جنت كښي حرکت مه کوئ نودامعني خوصحيح نه ده ځكهچي منع له حرکت څخه په جنت كښي خويوقسم دعذاب دئ اونعمت نه دئ.

)انت(

دانت لفظ چي په اسكن كښي دمستترضميرتائيددئ ددې لپاره راوړل سويدئ چي د�زوجک� عطف پرمستترضميرباندي صحيح سي ځكه چي ضميرمستتر متصل ضمير دی اوعطف پرضميرمتصل باندي بې له تاكيده په منفصل ضميرسره نه صحيح كيږي او په � أُسْكُنَا� سره يې په يوه صيغه ودوی دواړوته خطاب ونه فرمايو،له پاره ددې چي داخبره ښکاره سي چي آدم عليه السلام اودارنگه هرنر،مېړه اصل دئ اوحواء رضي الله عنها اوهره ښځه يې تابع ده

)الجنة(

د�الجنة�په لفظ كښي الف اولام لپاره دعهدخارجي دي،اشاره ده وهغه جنت ته چي دقيامت په ورځ به مومنان ورځي،رزقنا الله الرحمن الرحيم اياها،

)ذالک(

پوسه چي اهل سنت والجماعت په دې عقيده دي چي جنت اودوږخ له پخوالا خدائ پاک پيداکړيدي اوكوم جنت چي آدم عليه السلام اوحواءرضي الله عنهااول واردا‌خل سول اوبياورڅخه راووتل همدغه جنت ووچي مقابل ددوږخ دئ،اومعتزله چي يونارو‌ا اومبتدعه ډله ده وايي چي جنت اودوږخ تراوسه پوري نه دي پيداسوي اوكوم جنت چي حضرت آدم عليه السلام اوحواءرضي الله عنهاپكښي وو هغه يوباغ ووپه ځمكه كښي دفلسطين اوياپه منځ كښي دفارس اودكرمان چي دآدم عليه السلام اوحواءرضي الله عنه دابتلادپاره خدائ پاک پيداكړيوو.

بياچي دوی ته داعتراض په ډول وويل سي چي دوی دواړه چي الله جل جلاله له جنت څخه ايستل نود�اهبطوا�په لفظ سره يې امرورته وكړ،،اواهباط خوله لوړه ځايه وكښته ځاي ته كيږي نومعلومه سوه چي داهغه جنت ووكوم چي په اسمانوكښي دئ چي دارالثواب دئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نودوی ددي سوال په جواب کښي وايي چي �اهباط�ونقل کولوته له يوه ځايه وبل ځای ته هم ويل کېږي لکه په دې قول دخدای پاک کښي �اهبطوا مصرا�..

)رغدا(

دغه لفظ د�واسعا� په معني دئ صفت دئ دمصدرمحذوف، اي اكلارغداً،اومجموع مفعول مطلق دئ،

د�كلا� دپاره،

)حيث شئتما(

يعني په هرځای کښي له جنت څخه چي ستاسي خوښه سي،

پوسه چي لفظ د�حيث� وضع دئ لپاره دمكان مبهم، دلته عام مكان ورڅخه مراددئ ځکه مکان مبهم دعموم تقاضا کوي اوپه خصوص قرينه هم نسته،دغه ظرف تعلق تر�كُلا�نيسي نه تر�اُسْكُنْ� ځکه مقصود له دغه ظرف څخه عموم ده اجازې په خور ک کولو کښي ودوی دواړوته له هرقسمه خورکه دجنته لپاره ددې چي دوی ته له هغي درختي څخه چي ورڅخه منعه سول دخوړلوعذر نسي پاته،ځکه چي ټول خورکي شيان دجنت ورته رواسول ماسواله هغي يوې درختي، مولاناعصام الدين دلته يوه عجيبه دقيقه خبره کړېده هغه داچي،تر�كلا�پوري له دې وجي تعلق نيسي چي پردې دلالت وکړي چي په ډکه خېټه خورک مه کوئ، ځکه چي د�شئتما� لفظ چي له�حيث� سره ضم سويدئ پردغه مفهوم دلالت کوي ځکه په ډکه خېټه خورک په مشيت سره نه کيږي،نودعصام دقول مطابق به په آيت مذکوره کښي ددغه آيت مضمون راسي چي (كلواواشربواولاتسرفوا)

يوبزرگ فرمايلي دي، گرچه خداگفت کلوا واشربوا ، ليک نگفته است كُلوا تاگلو

پوسه چي په ډک نس خورک هم شرعاً ممنوع دئ اوهم دډاکټيري او طبي په مسلک کښي ممنوع دئ،ځکه چي دااسرا ف دئ او دمرضوپيداکونکئ دئ،پوسه چي الله جل جلاله داسي نه دي ويلي چي (ولاتأكلامن هذه الشجرة،الخ) بلکي داسي يې وفرمايل چي(ولاتقربا)يعني مه نزدې کيږئ داپه دې سبب چي په منع کولوکښي ددوی مبالغه راسي ځکه يوڅوک چي ته له يوه کارڅخه منع کوې نوچي داسي ورته ووايې چي داکارمه کوئ تردې داډېرتاکيدفايده کوي چي ورته ووايې ودې کارته مه ورنږدې کېږه لکه چي په منع کښي له زنا څخه الله جل جلاله فرمايلي دي (ولاتقربوالزناء)الآية، اوپه دې کښي وبندگانوته داتعليم هم دئ چي هغه کارونه چي په شرعه کښي ممنوع دي له هغوڅخه دځان ساتلوطريقه داده چي وشاخواته يې ورنږدې نه سي ځکه چي نږدېکت ويوشي ته سبب ددې گرځي چي په هغه شي سره سړي مبتلاسي.

دغه کومه د رخته وه؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې باب متعددروآيتونه راغلي دي له حضرت کعب اوابن عباس رضي الله عنهماڅخه روآيت دئ چي دادغنمودرخته وه اومشهورهم دغه قول دئ،خودلته داسوال پيداکيږي چي دغنموبټي خودرخته نه بلل کيږي،

جواب يې په مختلفوډولوکيږي اول جواب چي زماپه ذهن کښي راغلئ دادئ چي دجنت شيان خوددنياله شيانوسره صرف په نامه کښي ګډدي نوښايي چي دغه بوټئ دغنمودي ددرختي په شکل کښي وو اومفسرينويې په نوروډولوهم جواب کړيدئ،اوله حضرت عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه څخه روآيت دئ چي دادانګوردرخته وه اوله حضرت ابن جريج رضي الله تعالي څخه روآيت دي چي دادانځردرخته وه،اوله حضرت علي رضي الله تعالي عنه څخه روآيت دئ چي دادکافوردرخته وه،مولاناعصام الدين رحمه الله تعالي په يوه رقم کښي چي په ځينونسخودبيضاوي شريف کښي موجوددئ فرمايلي دي چي مايوځاى ددغي شجري تفسيرپه علم سره وليدئ بيايې په فهم کښي حيران سوم ترڅوچي په خوب کښي واسمانوته وختلم اوآدم عليه السلام مي وليدئ بيامي له ده څخه پوښتنه وکړه چي ته په جنت کښي الله جل جلاله له کوم شي څخه منع کړيوې ده راته وويل چي زه يې له علم استدلالي څخه منع کړيوم ځکه چي په جنت کښي خومعرفت دخدائ پاک وماته دمشاهدي له لاري حاصل وو خوبهتره خبره داده چي په تعين کښي ددې درختي څه نه وويل سي لکه چي د مخه يې ماذکروکړ،پوسه چي علماووپه دې کښي اختلاف کړيدئ چي دغه نهي تحريمي وه،يعني الله جل جلاله دغه درخته پرآدم عليه السلام اوحواءرضي الله تالي عنه باندي حرامه کړېوه اوکه تنزيهي وه، يعني له درختي څخه خورک ورته حرام نه ووخو خلاف اولي وونوپه دې سبب د�فتکونامن الظالمين�په معني کښي هم اختلاف راغلئ دئ ځکه هغه څوک چي دغه نهي تحريمي بولي نودمذکوري جملې معني په دې ډول کوي چي که تاسي له دې درختي څخه خورک وکړ نودګناکولوپه وجه به له ظالمانو څخه سئ،يعني ګنهګاران به سئ اوهغه څوک چي دغه نهي تنزيهي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د شپږ دیرشم مبارک آیت لفظي ترجمه اوعلمي تحقیق

تفسیر فضل الرحیم،۱۹ برخه

مرجع العوام والخواص العلامة ابوالفضل محمدمعین الدین کان الله له ودامت برکاته

لفظي ترجمه

(فَ)بیا(أَزَلَّ)وښویول (هُمَا)دوی دواړه (الشَّيْطَانُ)شیطان یعني په دې سبب چې دهغې ونې په خوړلوېې مبتلاکړل (عَنْ)له (هَا)ده څخه یعني له جنت څخه (فَ)نو(أَخْرَجَ) وې ایستل ده،یعني شیطان (هُمَا) دوی داړه (مِمَّا)له هغه (كَانَا)چې وودوی دواړه (فِي)په(هِ) ده کښې (وَ)او(قُلْ)وویل (نَا)موږ،یعني ودوی ته (اهْبِطُوا)چې کښته سي،یعني له جنت څخه ومځکې ته (بَعْضُ)چې ځني (كُمْ)ستاسي به یعني په داسې حال کښې چې ځني ستا سي به(لِبَعْضٍ)ځنونورولره (عَدُوٌّ)دښمنان وي (وَ)او (لَكُمْ)تاسي لره،یعني سته تاسولره (فِي) په (الْأَرْضِ)مځکه کښې (مُسْتَقَرٌّ)ځای دقرار،یعني ځای دسکونت ،دهستوګې (وَ)او (مَتَاعٌ)سامان دنفعې اوفایدې اخستلو (إِلَىٰ)تر (حِينٍ)یووخته پورې) 36(

یعني چې وخت داجل ستاسي دی اویادقیامت ورځ ده ،پوسه چې کله چې آدم اوحواء

دواړودشیطان ملعون په وسوسه چې تفصیل بې په علمي خبروکښې راسي له هغې درختې څخه خورک وکړکومه چې دوی ورڅخه منع سوي وو نوحکم ورته وکړسوچې اوس له جنته څخه وځمکې ته کښته سئ په داسې حال کښې چې ځني ستاسي به دشمنان وي ځنونورولره یعني نسل ستاسوبه په دې ډول وي چې بعضې ددوی به دښمنان وي بعضونورولره لکه چې ددغې خبرې اول مصداق په قابیل اوهابیل اوبیا په کافرانواوبیاپه مومنانوکښې پیداکړسو اوپه ځمکه کښې به ترهغه پورې وتاسې ته دقراراوهستوګې ځایونه اوستاسي دفایدواوګټواسباب اووسائل موجودوي چې دقیامت ورځ راځي ،

تفصیل اوعلمي خبرې

)فأزلهما(

پوسه چې دغه فعل له زلَّة یازُلل څخه جوړدی کوم چې په اصل کښې وبې اختیاره ښوئېدلوته په خته کښې ویل کېږي امام نسفي ویلي دي چې دغه قول دخدای پاک دلیل دی پردې خبره باندې چې دانبیاؤپرفعل باندې دزلة دلفظ اطلاق کېدلای سي ځکه چې زلة وهغه فعل ته ویل کېږي چې خلاف له حکمه څخه دشرع وکړسي خوپه بې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختياره توګه لکه يوځوک چې بې اختياره په ختِه کښي وښوئېږي ،اوګناه وهغه فعل ته ويله کېږي چې په خلاف دحکم دشرع وکړسي اوپه قصداوپه اراده سره وي

(الشيطان)الف لام پکښي دپاره دعهدخارجي دئ مرادورځخه ابليس ملعون دئ دالفظ يا له شطن ځخه ماخوذدئ په معني دبَعُداوياله شاط يشيط ځخه جوړدئ په معني دهَلَک اواحتدفي غضبه يعني تېره اوتېزسوپه غضب خپل کښي

(عنها)پوسه چې د�عنها� ضميرددې احتمال هم لري چې ولفظ د�الشجرة� ته راجع سي اوددې احتمال هم لري چې وجنت ته راجع سي،پراول تقديرد�عن�کلمه لپاره دسببيت ده معني يې په دې ډول ده �فاصدر زلتهما بسببها�نوبه دازل په فعل کښي هغه قسم تضمين راسي کوم چې په معني کښي مصدردمتضمِّن فعل مفعول وي لپاره دمتضمَّن فعل اوپردوهم تقديرمعني په دې ډول ده،فاذهبهماعن الجنة، نوبه �عن� لپاره دمجاوزت سي، ابو حيان دلته دوه نوراحتمالونه هم ذکرکړي دي اول داچې داضميرراجع سي وطاعت ته کوم چې له دلالت دکلام ځخه فهمېږي دوهم دا چې راجع سي وحالت دلذت اوخوشحالۍ ته په جنت کښي

،شيطان په څه طريقه سره په آدم عليه السلام اوپه حوارضي الله عنهادغه کاروکړ ،

علماووپه دې باب مختلفي ويناوي کړيدي، ځني وايي چې دوسوسي له لاري يې دوی خطاکړل لکه ځرنګه چې مورته په زړوکښي وسوسي را ا چوي،اوځني وايي چې دَيْ په خپله وجنت ته ورداخل سو ځکه چې له جنت ځخه دي ملعون په دې ډول منع سوچې دپخواپه ډول په عزت سره ورسي،اوپه حقارت اوپه سپک حالت کښي دوسوسې اودشيطاني وظيفي داجراکولودپاره وجنت ته له ورتللوځخه نه وومنع سوئ، ځوک وايي چې دجنت په دروازه کښي ودريدواونعره يې وروکړه،ځوک وايي چې دجنت ديوي دابې اوخزندې په شکل يې ځان وګرځاوواورننوتئ اوپيره درانواومحافظينونه وپيژندئ اوځوک وايي چې ديومارپه خوله کښي ورغلئ،بهرحال نوچې ورغئ څه يې ورته وويل اوبهانه يې وخبروته ځنګه جوړه کړه،

امام بغوي رحمه الله تعالي فرمايلي دي چې کله چې آدم عليه السلام دجنت نعمتونه اومېوي وليدلي نويې داوويل کاشکي ثابته وای داچې ښشکه مالره وای همېشه توب يعني په جنت کښي نوئې دي خبري وشيطان ملعون ته طمع پيداکړه ددې چې يوځه وکړي نوورغئ دآدم اودحواء رضي الله عنه په منځ کښي ودرېدی او دوی په دې نه پوهېدل چې دغه ابليس دئ ځکه چې ده شکل بدل کړيووبيا شيطان په زوره چغي اوبغاري کړي دَيْ خبيث اول هغه ځوک دئ چې نوحه اوچغاري يې کړيدي اوپه دروغوبې ژړلي دي بياديعقوب عليه السلام ځامنوچې کله يې يوسف عليه السلام وځاه ته وغورځاوه اوپلارته راغلو نوپه درواغوبې وپلارته وژړل لکه چې الله جل جلاله فرمايي(وجاءواباهم عشاء يبکون)اوهم له دغه ملعون ابليس ځخه وښځوته چې پرمرده باندي حرامه نوحه اوچغه کوي اوپه نادرډول يې ځني نارينه هم کوي په ميراث پاته ده ،بهرحال آدم عليه السلام اوحوارضي الله تعالي عنها

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته وويل چي ولي ژاړې ده ملعون ورته وويل چي ستاسي پرحال باندي ژاړم ځکه چي تاسي به يووخت مړه سی‌اودغه نعمتونه به درڅخه پاته سي، نودوی په دې خبر ډېر پرېښانه سول اوورته وې ويل چي يوه چاره راوښيه نوده ورته وويل ايازه وتاسوته داسي درخته دروښيم چي له هغې څخه که تاسي خورک وکړی نوبه هميشه په جنت کښي پاته ياست لکه چي په يوه مبارک آيت کښي راغلي دي(هل ادلكم علي شجرةالخلد وملک لايبلي)اوهم يې ورته وويل چي له دغي درختي څخه چي الله جل جلاله تاسي منع کړي ياست په دې وجه که تاسي خورک ورڅخه وکړی نوبيابه تاسي دواړه ملکي وګرځی اويابه له همېشه اوسېدونکوڅخه په دې جنت کښي سی،لکه چي الله جل جلاله فرمايلي دي(مانهاکماربکماعن هذه الشجرة الاان تکونا ملکين اوتکونا من الخالدين) اوقسم يې ورته وکړ چي زه ستاسي لپاره له خيرخواهانويم،لکه چي الله جل جلاله فرمايلي دي (وقاسمهماانی لکما لمن الناصحين)بغوي،بيضاوي،مع بعض توضيح،

)فاخرجهما(

پوسه چي نسبت د�اخرج� وشيطان ته مجازعقلي دئ ځکه چي دي سبب داخراج ددوی دواړو وګرځيدی اوحقيقي فاعل داخراج الله جل جلاله دئ،

)مماکانافيه(

پوسه چي د�ما�په کلمه کښي دري احتماله دي ،اول داچي مرادورڅخه طاعت سي يعني وايستل شيطان دوی دواړه له هغه طاعت اوفرمانبرداری څخه دالله پاک چي دوی‌دواړه په هغه کښي وو ، دوهم داچي مرادورڅخه نعمت دجنت سي ،او دريم داچي مرادورڅخه لوړوالی دمرتبې سي،

)قلنااهبطوا(

دغه صيغه دجمع صيغه ده سره له دې چي مخاطب دوه شخصه وو چي آدم عليه السلام اوحواءرضي الله تعالي عنها وه نوجواب په دوه ډوله ورکړکيږي اول په دې ډول چي څرنګه چي دوی دوه دټول بشراصل دي نوځکه خطاب دجمع په صيغه ورته سويدئ داتسليمي جواب دی، دوهم په دې ډول چي خطاب يوازي ودوی دووته ندی بلکي شيطان په دې خطاب کي ورسره داخل دی ځکه دي هم په دغه وخت کښي دوسوسي اچولولپاره هلته وو، بيضاوي بالحاصل،

)بعضکم لبعض عدو (

دلته داسوال کېږي چي داخو جمله اسميه حاليه ده اوپه واوسره نه ده مصدره سره له دې چي اکتفاءپه ضميرسره په جمله اسميه حاليه کښي ضعيفه ده اودقرآن کريم له معجزنظم سره لياقت نلري،قاضي بيضاوي ددې سوال جواب په دې ښکل ورکړيدی چي که ددغه قسم جملې اسميې تاويل په مفرد سره کيدلای سوای نوبيااکتفاپه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضمیرضعیفه نه ده دلته یې تاویل په مفردسره کیدلاي سي چي دمتعادین لفظ دی،اوځني په دې ډول جواب ورکوي چي دغه حال حال دائمه ده په دائمه حال کښي واومنع دی خوتحقیقي خبرداده چي جمله اسمیه حالیه په درې ډوله ده اول داچي سببیه دذوالحال وي لکه جاء زیدابوه قائم په دې قسم کښي واو او ضمیر دواړه لازم دي مګر نادر لکه کلمته فوه الي في دوهم دا چي له ذوالحال څخه اجنبیه وي لکه قدم عمرو وبشر قام الیه په دې قسم کښي واو لازم دئ خو دغه واو نائب له ضمیر څخه هم دی اوکله دواړه سره جمع سي لکه په مذکور مثال کښي اوبي له دواړو هم راځي دریم دا چي دغه جمله صفت دذوالحال وي لکه په دې قول کښي تولیتم وانتم معرضون په دې کښي دواړي وجي په اطراد سره روادي په مذکور قول دآیت کښي که خطاب آدم اوحواء اواولادې د دوئ ته سي او یا ودوئ دوو اوابلیس ته سي نوله دغه اخیري قِسم څخه ګرځي نوسوال نه واردیږي (ومتاع) دمتاع لفظ په اصل کښي دشپانه وخوري ته ویل کیږي دلته یاپه معني دمصدر دی چي تمتع یعني نفع اخیستل دي اویا په معني دسامان دنفعي اخیستلو دی او له حین څخه یا وخت دمرګ یا دقیامت ورځ مرادده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبقري دسورت د(۳۷) اوه دیرشم آیت لفظي ترجمه اوعلمي تحقیق

تفسیرفضل الرحیم: :

لفظي ترجمه :

(ف)بیا(تَلَقَّی)زده کړې(آدم)آدم (مِنْ)له (رَبِّ)رب څخه (هِ) دده(کَلِمَاتٍ) یو څوکلیمې (فَ)نو(تَابَ)رجوع وکړه ده یعني الله په رحمت اوپه قبول دتوبې سره (عَلَيْ)پر(هِ)ده یعني پر آدم علیه السلام باندي (إِنَّ)بېشکه (هُ)دَی یعني الله پاک (هُوَ) خاص دَی (التَّوَّابُ)ښه توبه قبلوونکی دی ،یا ډیرتوبه قبلونکئ دئ (الرَّحِيمُ) ښه مهرباني کوونکی دی) 37(

پوسه چي کله چي آدم علیه السلام دالله جل جلاله له لوري داعتابي حکم واوریدی چي، اهبطوا، یعني کښته سی له جنته نوپداسي حال کښي چي ډېرپرېشانه وو اوسخت پښېمانه اوله افسوس څخه ډک وو په ژړا سو اوپه همدغه حال کښي الله جل جلاله د داسي کلموالهام ورته وکړ چي مضمون یې توبه اوبخښنه غوښتل وو مکمل تفصیل به په علمي خبروکښي راسي خو مشهور اوله قرآنه سره موافق قول دادی چي دغه کلِمې هغه وي چي بل ځای په قرآن کریم کښي الله جل جلاله ذکرکړئ دي چي (ربنا ظلمنا انفسناوان لم تغفرلناوترحمنا لنکونن من الخاسرین) یعني ای ربه موږ ظلم وکړ پر نفسو ، ځانو ځموږ او کچیري نه وکړې ته بخښنه موږ لره اونه وکړې رحم پرموږ نوخامخابه سوموږ له زیان والاوو څخه په هرباب کښي هم دغه رواَیت له حسن بصري رحمه الله تعالي اوله ځینو نورو علماوو څخه راغلی دی بهر حال آدم علیه السلام دتوبې یوڅوکلِمې له خپل رب څخه زده کړې اوهغه یې ویلې نوبیاالله پاک پرده باندي دتوبې په قبلولو سره رجوع وکړه د ده توبه یې قبوله کړه ځکه په دې کښي شک نسته چي الله جل جلاله ښه توفیق ورکوونکی دتوبې ده یا ښه توبه قبلوونکی دی و بنده ته توفیق دتوبې هم دی ورکوي اوتوبه یې هم قبلوي اوډېر رحم کوونکئ دئ چي سره له قبلولودتوبې نور احسان هم دتوبه ګار سره کوي .

تفصیل او علمي خبري :

پوسه چي دآدم اودکلمات په لفظونو کښي دوه قرائته راغلي دي اول په رفع دآدم اوپه نصب دکلمات سره بناپر دغه قرائت باندي بیضاوي دتلقي معني په استقبال سره کړېده پدې ډول چي بیااستقبال وکړآدم په زده کولواوقبلولو اوعملي کولوسره دیوڅوکلمواوپه بل قرائت کښي عکس د دې دی نوبیامعني دآیت په دې ډول ده چي بیااستقبال وکړ دآدم یوڅوکلمویعني ورته راغلې له ربه د ده څخه .

دآدم علیه السلام توبه څه وخت قبوله سوه ؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصلي حقيقت خو الله جل جلاله عالم دئ خوپه تفسيرقرطبي کښي راغلي دي چي اول آدم عليه السلام والله ته توبه وکښه يعني اوتوبه يې قبوله سوه بياومزکي ته کښه سو اوپه روح البيان اوتفسير مظهري کښي يوروآيت له ابن عباس رضي الله عنه څخه ذکردی چي آدم اوحواء دوه سوه کاله وژړل اونه يې خورک کړيدی اونه يې چښل کړيدي اويوسل او څلوېښت کاله وحواء ته نه دی ور نزدې سوی له دې څخه داسي معلومېږي چي دآدم عليه السلام د توبې کښل په مزکه کښي هم دوام درلودی اوقبلېدل يې په مزکه کښي وسول، له يونس بن حباب اوله علقمه بن مرثد څخه روآيت دی چي که د ټولو مزکني مخلوقاتواښکي راټولي سي بيابه هم دداود عليه السلام اښکي پرېږيري سي اوکه دغه ټولي بياسره يوځای سي نو دآدم عليه السلام اښکي به پر ډيري سي پوسه چي په ډيرو کتابو کښي داسي هم راغلي دي چي آدم عليه السلام حضرت محمد صلي الله عليه وسلم والله ته شفيع کړ نوپه دې وجه الله د ده توبه قبوله کړه،او بيضاوي دقيل په حواله ذکرکړيدي چي بيهقي يې اخراج کړئ دئ چي هغه کلمې چي وآدم ته يې الهام وسو دغه وي : سبحانک اللهم وبحمدک وتبارک ا سمک وتعالي جدک ولااله الا انت ظلمت نفسي فاغفرلي انه لايغفر الذنوب الا انت .

يعني پاکي ده تالره اې خدايه اوتلبس کوم يعني پيوستون کوم له ثنا ستاسره اوډېر برکتناک دئ نوم ستا اوډېر لوړ دئ شان ستا اونسته هيڅ لايق دعبادت موجود مگرته ، ظلم وکړ ماپر ځان خپل نوبخښه وکړه ماله ؛ ځکه نه سي بخښلای گناهونه هيڅوک ماسوي له تاڅخه.

د بقرې د سورت د (۳۸)آيت لفظي ترجمه اوعلمي تحقيق

تفسير فضل الرحيم : ۲۱برخه

لفظي ترجمه :

(قُلْ)و ويل (نَا)موږيعني وآدم او وحواء ته (اهْبِطُوا) کښته سیٔ (مِنْ)له (هَا) جنت څخه، يعني ومزکي ته (جَمِيعًا)ټول ،يعني په داسي حال کښي چي ټول ياست او يوهم پاته نه سیٔ (فَ)نو(إِمَّا)کچيري (يَأْتِيَنَّ)راغي خامخا (كُمْ) وتاسي ته (مِنِّي) له ما څخه يعني له طرفه څما څخه (هُدًى) هدآيت ،يعني لاربښو ونه په واسطه درسول اوکتاب څما(فَ)نو(مَنْ)هغه څوک(تَبِعَ)چي پيره وي وکړي (هُدَا)دهدآيت (يَ)څما (فَ)نوبه (لَا)نه وي (خَوْفٌ)وېره (عَلَيْ)پر (هِمْ) دوئ باندي ، يعني پر دوئ باندي به دقيامت په ورځ کښي هيڅ قسم وېره نه وي (وَ)او(لَا)نه به (هُمْ)دوی (يَحْزَنُونَ) (38) غمجن کيږي .

يعني وروسته له دې چي يووار خومو له مخه وآدم عليه السلام اودده وملگريوته چي په دغه ساعت کښي په جنت کښي ول چي حواء رضي الله تعالي عنها اوابليس ملعون ؤ حکم وکړ چي له جنت څخه ومځکي ته کښته سیٔ ، دوهم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل مو بیا دتاکید لپاره هغه حکم ورته مکررکړ ، خوپه اول ځل مو دوی په دې وپوهه ول چي په زمکه کښي به ستاسي ژوندپه دې ډول وي چي ځني ستاسي به دځينو نورو دښمنان وي، او په دوهم وار مو په دې پو ه کړل چي په ځمکه کښي به ستاسي ژوندپه دې ډول وي چي ځما له طرفه به دځنو کارو په کولو اودځنوکاروپه نه کولو مکلف گرځئ، ځما له خوا به هدایت، شرعي احکام ، دپیغمبرانو او کتابو په ذریعه درځي ، نو که هرچاپه تاسي کښي ځما داحکاموتابعداري وکړه په منلواوپه عمل کولو سره نوبيا چي کله دقيامت ورځ سي اودوی دوباره راژوندي سي نوبه دوی ته هيڅ وېره له عذاب څخه او له ضائع کېدودعملو نه وي ، اونه به په دې غمجن کيږي چي ددنیاژوندئې له لاسه ووتئ اوياپې په دنیاکښي عبث عمرتېرکړ ؛ ځکه خوعبث عمرئې نه دئ تېرکړئ اونه به په دې غمجن کېږي چي بېرته راژوندي سول ـ

تفصيل اوعلمي خبري :

پوسه ! چي که ددوو جملو په منځ کښي کامل اتصال ؤ نو هم يوه پرهغه بله نسي عطف کيداۍ اوکه ئې ترمنځ کامل انقطاع ؤ نوهم يوه پرهغه بله نسي عطف کېدلا ئ ؛ ځکه چي دمعطوف اودمعطوف عليه تر منځ به نه کمال اتصال وي اونه به کمال انقطاع وي ، دلته د�قلنا اهبطوا،الخ � جمله يا تاکيددئ دله مخه جملې نو ددوی دوو ترمنځ کمال اتصال موجوددئ نوځکه حرف عطف نه دئ ورسره راغلئ ،او يا مقصود ور څخه دادئ چي کښته کېدل ددوی لپاره دمکلف کېدودي ، اواول امرپه دې باندي دلالت کوي چي کښته کېدل ددوی به وداسي حال ته وي چي هغه به ددوی ترمنځ دعداوت حال وي اووځمکي ته چي ورسي نوهلته به هم دهمېش دپاره نه وي نوپردغه تقدير ددغودووجملوترمنځ په دې وجه چي مقصدونه ئې سره جلادي کمال انقطاع راغله نوبيا هم دعطف مانع موجودسو .

پوسه ! چي په اوله جمله کښي امر تکويني دئ اوپه دوهمه کښي تکليفي دئ، اوځنو علماوو ويلي چي اول امرلپاره دراوتلو ددوی وله جنت څخه واول اسمان ته اودوهم امر لپاره دراکښته کېدو ددوی وله اول اسمان څخه چي سماء دنيا ورته ويل کيږي وځمکي ته، خودغه قول له دوو وجهوضعيف بلل سويدئ : اول له دې وجي چي له اهباط څخه په دواړوځايوکښي اهباط وځمکي ته مراددئ ځکه هبوط ونزول الی الارض ته ويل کيږي ،لکه صاحب دکشاف چي ذکرکړيدي، دوهم له دې وجهي چي ددغوځينو په قول به خامخا ضميردمنها په دوهم امرکښي واسمان ته راجع وي سره له دې چي داسمان ذکرمخکي نه دئ راغلئ بلکي دجنت ذکرراغلئ دئ .

)جميعاً(

دجميعالفظ ، په لفظ کښي دماقبل لپاره حال وي اوپه معني کښي تاکيدوي دماقبل نوپه دې سبب مقتضي داجتماع په يوه زمانه کښي ندئ لکه په دې قول کښي�جاءواجميعا�په خلاف ددې قول �جاءوامعا� ـ

)فمن تبع : (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسه چي داشرطيه جمله جزاد�فاماياًتينكم الخ �ده اوپه دغه فعل مضارع پسي نون تاكيديه ثقيله ځكه پيوسته سويدئ چي يوله هغوځايوڅخه چي په مضارع پسي په هغوځايوکښي دتاکيدنون پيوسته کيږي دادئ چي مضارع له داسي اِن شرطيه څخه وروسته راغلې وي چي دهغه تاكيدپه مَاسره سوئ وي ، لكه دلته، ځكه �فاما� په اصل كښي � فا ن ما� ده .

پوسه ! چي سره له دې چي دهدآيت راتلل خوپه علم دالله جل جلاله كښي يقيني وو سره له دې ئې په اِنْ شرطيه سره مصدركړئ دئ كوم چي پرمحتمل اومشكوک کلام باندي داخليږي ،په دې وجه چي نظر و بندګانو ته اودارنګه په خپل حدذات کښي ئې راتلل محتمل ؤ .

پوسه چي د � هداي� لفظ اسم ظاهرپه ځائ كښي دضمير راغلئ دئ ځكه چي د,,هدي’’ لفظ مخكښي ذكرسوئ دئ ، اووضع دظاهر پرځائ دضميرنكته غواړي , نونكته دلته داده چي له اول هدي څخه هدآيت درسولانواوكتابوپه واسطه مراددئ ،اوله دوهم څخه عام مراددئ كه درسولانو اوكتابوپه واسطه وي اوكه دعقل په واسطه وي .

)بيضاوي مع زيادة من حواشيه وغيره. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د (۳۹) مبارک آيت لفظي ترجمه اوعلمي تحقيق

تفسيرفضل الرحيم ـ

لفظي ترجمه:

(وَ)او (الَّذِينَ)هغه کسان (كَفَرُوا)چي کافران سوي دي(وَ)او (كَذَّبُوا)نسبت ددروغوئي کړي دی۔ يعني دروغ يې بللي دي(بِ)و(آيَاتِ)اياتوته(نَا)زموږ(أُولَئِكَ) هغه خلګ به (أَصْحَابُ)خاوندان (النَّارِ)داور وي ،،يعني دقيامت په ورځ(هُمْ) دوی به (فِي)په (هَا)ده کښي يعني په اورکښي (خَالِدُونَ) (۳۹)همېشه اوسېدونکي وي ـ

يعني ځمادهدايت له درتګ څخه وروسته که چا ځمادهدآيت تابعداري وکړه نودهغه حال خوله مخه ذکرسواوبالمقابل هغه کسان په تاسي کښي چي په ځماپه اياتو په زړوکښي کافران سي، ځمادهدآيت تابعداري ونکړي ورڅخه منکرسي اوپه خولو سره د درغو نسبت ورته وکوي نودهغوحال به بيا دقيامت په ورځ کښي داوي چي د دوږخ خاوندان به وي په دې معني چي په دوږخ کښي به وي اوهمېشه به پکښي اوسي ـ

تفصيل او علمي خبري:

پوسه چي ځموږ عقيده دنبيانو په شان کښي داده چي دوئ له ګناوو څخه معصوم اوپاک دي يوه مبتدعه ګمراه ډله چي حشويه ورته ويل کيږي داعقيده لري چي انبياء عليهم السلام له ګناوو څخه پاک نه دي دوئ اول دحضرت آدم عليه السلام په قصه دليل نيسي دوئ وايې چي حضرت آدم عليه السلام نبي وو اوسره له دې يې ګنا کړېده نومعلومه سوه چي انبياء معصوم نه دي پاته سوه داخبره چي آدم عليه السلام په څه سبب دوئ ګناکوونکی بو لي د دې دپاره دو ئ څو وجهي وړاندي کوي : اوله وجه داده چي الله جل جلاله چي دَی د کومي درختي له خوړلو منعه کړی‌وو ده له هغې درختي څخه خورک وکړ ـ دوهمه وجه داده چي الله جل جلاله وآدم عليه السلام ته فرمائلي دي چي که تاسي له دغه درختي خورک وکړ نوبه تاسي دواړه له ظالمانو سی۔ نوظالم خو دګنا په سبب يوڅوک ګرځي ـ

دريم دليل يې دادی۔ چي الله جل جلاله وده ته دعصيان اود غوايت نسبت کړيدی۔ لکه چي الله پاک فرمايلي دي فعصي آدم ربه فغوي ـ

اوڅلرم دليل يې دادی۔ چي الله پاک وآدم ته توبه ورزده کړه اوتوبه خوله ګنا څخه کيږي ـ

پنځم دليل يې دادی۔ چي آدم عليه السلام پخپله و ويل چي که ته ای۔ ربه مغفرت راته ونکړې اورحم پرموږ ونکړې نوموږ به له خاسرينو سو اوخاسر خو په سبب دګنا سړی۔ ګرځي ، ـ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم دليل يې دادی چي که آدم عليه السلام ګنا نه وای کړې نوهغه قصې به پر ده باندي نه راتللائ کومي چي پرراغلې ـ

پوسه چي زموږ علما ءدآدم عليه السلام په دغه کارکښي مختلف تاويلونه کوي:

اول دا چي دغه نهي تنزيهي وه تحريمي نه وه ـ

دوهم داچي آدم عليه السلام په اجتهاد کښي خطاسو يا په دې ډول چي نهې تحريمي وه ده دتنزيهي خيال باندي وکړ ياپه دې ډول چي نهې له جنسه د درختي وه اود ده خيال راغی چي دغه منعه د دغه جنس له يوې معلومي درختي څخه ده اويا په دې ډول چي شيطان چي کله قسم ورته وکړنو د ده په فکر کښي داورغلل چي صادق د ی ځکه په خدای په دروغو قسم څوک نه کوي اوپه دغه وخت کښي ئې له الهي منعي څخه ذهول راغی ـ

دريم داچي د ده الهي منعه هېر سوه دهېري په حال کښي يې خورک وکړ پاته سوه دحشويه وو دليلونه نوځموږ علما وو مفسرينو لکه قاضي بيضاوي دهغوئ په زړه پوري جوابونه کړيدي دلته يې بيان ډېر طوالت ته مفضي کيږي ـ

والسلام ومن الله التوفيق

دبقرې دسورت د(۴۰)آيت تفسيراوعلمي تحقيق

تفسيرفضل الرحيم ـ

لفظي ترجمه :

(يَا)ای (بَنِي)اولاده (إِسْرَائِيلَ)ديعقوب (اذْكُرُوا)درپيادکړئ (نِعْمَتِيَ)نعمت ځمايعني انعام اواحسان ځما (الَّتِي)هغه (أَنْعَمْ)چي کړي دی (تُ)ما (عَلَيْ)پر(کم)تاسي باندي يعني اي بني اسرائيلوما چي کوم نعمتونه وتاسي ته درکړيدي هغه په دې ډول درپيادکړی چي شکرئې اداکړی په منلوسره درسول اوکتاب زما چي حضرت محمد صلي الله عليه وسلم اوقرآن پاک دی (وَ)او (أَوْفُوا)وفاوکړئ (بِ)په (عَهْدِي) عهد،وعده زما،يعني اواي بني اسرائيلو په هغه وعده او ترون چي تاسي له ما سراسره له پخوالادتورات دمنلوپه ضمن کښي راسره کړئ دی،وفاوکړئ (أُوفِ)نوبه وفاوکړم زه (بِعَهْدِ)په ترون ياوعده(كُمْ)ستاسي يعني که تاسي په خپله وعده اوترون وفاوکړی نوبيابه زه په هغه وعده او ترون له تاسي سره وفاوکړم کوم چي ماله تاسي سره ستاسي دوعده پالني په صورت کښي کړيدی (وَ)او (إِيَّايَ)خاص له ما څخه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فَ)نو(ارْهَبُو)و وېرېږئ (نِ) (40)له ماڅخه ـ

بني اسرائيلو څه قِسَم تړون اووعده له الله جل جلاله سره کړې وه چي په ذکرسوي آيت کښي الله جل جلاله ودوئ ته امر کړيدئ چي تاسي په هغه تړون او وعده اوعهد چي له ماسره موکړيدئ وفاوکړئ ؟اودارنگه الله پاک بيا څه قِسم تړون اوعهد له دوئ سره کړئ وو چي فرمايلي يې دي چي نوزه به په هغه خپل عهد او وعده وفا وکړم چي له تاسي سره مي کړېده ؟

داول سوال جواب دادئ چي له بني اسرائيلو څخه الله پاک داعهد او وعده اخيستې وه چي که اخيري نبي حضرت محمد صلي الله عليه وسلم هر وخت پيدا اومبعوث سو نوتاسي به د ده تابعداري کوئ اود دوهم سوال جواب د ادئ چي الله پاک بيا په مقابل کښي له دوئ سره دا عهد او وعده کړې وه چي په دې شرط که تاسي داخيري نبي(صلي الله عليه وسلم) متابعت وکړنوزه به بيادوه اجره وتاسي ته درکړم يعني يواجربه په سبب د متابعت ددين دحضرت موسي عليه السلام درکړم اودوهم اجرپه سبب د متابعت ددين دامام الانبياء محمد صلي الله عليه وسلم درکړم ـ

پوسه چي په دغه آيت کي څلورقسمه تعليم الله جل جلاله وبندګانوته کړيدي ،اول داتعليم دئ چي بندګان ضروربايددخدای‌پاک په نعمتوکښي کوم چي ودوئ ته يې ورکړيدي فکرکوي اودهغوشکر اداکوي اودخدای پاک داحساناتومننه اوقدردانئ‌کوي اودوهم داتعليم دئ چي بندګان بايد په خپلوعهدواوعدو وفا کونکي وي اودريم داتعليم دئ چي دبندګانوښک عمل داالله جل جلاله په دربارکښي نه ضائع کيږي بلکي الله جل جلاله دهغه ښکه جزاپه آخرت کښي ورکوي اوڅلورم داتعليم دئ چي بندګان ضروربايدتنهااويوازي له الله جل جلاله څخه په وېره کښي وي نه له بل چاڅخه ـ

تفصيل اوعلمي خبري :

)بني (

پوسه چي لفظ دبني جمع دابن ده نون ئې په سبب داضافت غورځېدلئ دئ اولفظ دابن له بناڅخه مأخوذدئ چي وښوولوديوشي ته پربل شي باندي ويل کيږي،وځوئ ته ځکه ابن ويل کيږي چي دَيْ مبني دپلاردئ په همدې سبب يوڅوک چي يوشي جوړکړي نودابن يادبنت په لفظ سره وصانع ته منسوب گرځي اويوه خبره چي څوک په فکرسره معلومه کړي نوودغي خبري ته بنت فکرويل کيږي۔

)اسرائِيل (

اوداسرائيل لفظ په اصل کښي عبراني لفظ دئ لقبي نوم ديعقوب عليه السلام دئ معني يې عبدالله ياصفوة الله دئ ځکه اسراء په معني دعبداويادصفوت دئ اوايل په معني داالله (جل جلاله)دئ ـ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)اذکروا (

د الفظ له ذکر څخه مشتق دئ ذکرپه ضمه سره د ذال یادول د شي دي په زېره سره او په کسره د ذال یادول دشي دي په ژبه سره۔

)نعمتي (

دنعمتي لفظ دمفرد لفظ دی وضمېر دمتکلم ته مضاف دئ خودلته معني دجمع ورڅخه مرادده ۔

)بعهدي (

لفظ دعهد په دواړوځایوکښي ومفعول ته مضاف دئ ۔

)ایاي (

دایاي لفظ ما اضمرعامله علي شریطة التفسیردی ۔

)فارهبون (

دفاکلمه په فارهبون کښي جزائیه ده اصل دکلاپه دي ډول دئ,,ان کنتم راهبین فایاي فارهبون'' اورهبة وداسي ویري ته ویل کیږي چي تحرزله یوشي څخه ورسره وي، مظهري مع زیادة تفصیل واختصار۔

پوسه چي کله چي الله جل جلاله په تېرآیت کښي وبني اسرائیلوته امرپه شکر اوذکردنعمتودخدای جل جلاله اوپه وفاکولوسره دعهد ا ووعدې اوپه وېره خاص له الله پاک څخه وکړ نوپه راتلونکي آیت کښي یې دوی په داسي شي امرکړل چي دهغه په عملي کولوسره هغه درې سره امرونه پرځای کیږي اوپه نه عملي کولوسره دهغودریوسره امرومخالفت راځي گویابني اسرائیلوویل چي الله جل جلاله ستادنعمتوذکراوپه خپل عهدسره وفا اوخاص له تاڅخه وېره په څه ډول وکړو نوالله پاک په جواب کښي راتلونکي آیت ورته وفرمایو۔

والسلام ومن الله التوفیق ۔

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبقرې دسورت د ۴۱ آیت تفسیراوعلمي تحقیق

تفسیر فضل الرحیم ، :

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ) 41(

لفظي ترجمه :

(وَ)او (آمِنُوا)ایمان راوړئ ،یعني اي بني اسرائیلو (بِمَا) په هغه ،یعني په هغه کتاب (أَنْزَلْتُ)چي نازل کړیدی ما،)یعني چي نازل کړیدی ماهغه کتاب پرحضرت محمد صلي الله علیه وسلم باندي چي قرآن شریف دئ (مُصَدِّقًا) چي تصدیق کونکئ دی دي،یعني هغه کتاب چي قرآن پاک دی یعني په داسي حال کښي ماناازل کړیدی چي تصدیق کونکی دئ (لِمَا) دهغه ،یعني دهغه کتابو (مَعَ)چي سره (کُمْ)له تاسي دي ،یعني چي هغه کتابونه له تاسي سره دی،چي تورات اوداسي نور الهي کتابونه دي (وَ)او (لَا)مه (تَکُونُوا)کېږی تاسي (أَوَّلَ)اول (کَافِرٍ)دکفرکونکي (بِهِ) په ده ،یعني داسي مه کیږی چي په دغه قرآن ترټولواول کافران تاسي سی (وَ)او(لَا)مه (تَشْتَرُوا)اخلی تاسي (بِ) په بدل کښي (آیَاتِي)دایاتوځما، یعني په بدل کښي دایمان راوړلو په ایاتوځما چي دقرآن پاک ایاتونه دي (ثَمَنًا)عوض (قَلِیلًا)لږ ،یعني په دي وجه له ایمان راوړلوڅخه په قرآن باندي مخ مه ګرځوی چي که موږایمان راوړو نوبیابه هغه مالي کومکونه چي عوام اومشیران دبني اسرائیلوپې راسره کوي اوهغه احترام چي دوی یې ځموږسره کوي اوهغه مرتبې اومقامات چي اوس یې موږلرو ځموږله لاسوڅخه ټول خارج سي (وَ)او (إِیَّايَ)خاص له ماڅخه (فَ)نو (اتَّقُو) وویرېږی (نِ) (41) له ماڅخه ـ

تفصیل اوعلمي خبري :

دغه مبارک آیت پنځه برخي دی اوله برخه ئې دغه قول دی چي�وامنوبماانزلت� په دغه قول کښي الله جل جلاله ټول بني اسرائیل په دي سره امرکړي دي چي په قرآنکریم ایمان راوړی اودغه ایمان راوړل به ذکراوشکردنعتوهم سي اووفاپه وعده اوعهدبه هم سي اوخاص له الله جل جلاله څخه به وېریدل هم سي کوم چي په مخکښي آیت کښي ئې ذکرسویدئ ـ

دوهمه برخه ئې دغه قول دئ چي �مصدقالمامعکم� یعني چي تصدیق کونکی دئ دغه قرآن پاک دهغوالهي کتابو چي هغه له تاسي بني اسرائیلوسره دي چي تورات وغیره دي ـ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته ددوو خبرو په تفصيل سرخلاصول ضروردئ اول داخبر چي دقرآن كريم دتصديق هغوكتابولره چي له بني اسرائيلوسره وو مطلب څه دی سره له دې چي بيخي ډېرحكمونه دقرآن كريم له تېرو اسماني كتابوسره مخالفت لري -

دوهم داخبرچي دغه قول الله پاک دڅه مقصد دپاره ويلئ د ی، داولي خبري تفصيل دادی چي قرآن كريم له دوولارو دتېروكتابوتصديق كونكی دئ اول له دي لاري چي په تېروكتابوكښي ددې ذكرسوی وو چي اخيري نبي به راځي اوپرده باندي به قرآن پاک نازلېږي نوكله چي قرآن مجيد نازل سونو دتېروكتابورښتياوالی ښكاره سو دوهم له دې لاري چي تېروكتابوچي په كوموشيانوايمان راوړل ضروري بللی وو، قرآن كريم هم په هغه ډول دايماني شيانوبيان كړيدئ اوكوم مخالفت چي ورسره لري هغه صرف په عملي شيانوكښي دی لكه لمونځ روژه وغيره -

دلته يوه دريمه لارهم سته هغه داچي قرآن كريم دتېروكتابو په دې معني هم تصديق كونكئ دی چي قرآن پاک وخلګوته داهدايت هم كوي چي مخكني كتابونه لكه تورات انجيل زبور حق كتابونه دي اوحق ووا دخدای پاک له طرفه نازل سويدي البته دقرآن كريم په نازلېدوسره منسوخ وګرځېدل -

او ددوهمي خبري تفصيل دادئ چي يوخوپه تورات كښي دقرآن پاک په شان كښي د تصديق كونكي يعني د مصدق صفت فرمايل سوي وو،اوبل دالهي كتاب يوه غټه علامه داوه چي دَيْ به دله مخه الهي كتاب موافق اوتصديق كونكی وو،په هغومعناووچي ذكرسوې - دريمه برخه يې داقول دئ چي � ولاتكونوا اول كافربه� په دې قول كښي الله جل جلاله بني اسرائيل ودې لوري ته متوجه كړيدي چي مناسب له حال ستاسي سره خودادی چي ترټولواول مومنان سی په قرآن كريم ځكه تاسي دمشركانو دعربوپه شان ناخبره نه ياست بلكي دعلم اوداسماني كتابو خاوندان ياست اوددغه نبي حضرت محمد صلي الله عليه واله واصحابه وسلم اودقرآن كريم له حال څخه له پخوالاخبرواست نوكه ددې پرځای تاسي اول كافران په دغه قرآن پاک سئ نوبه داډېره بدمرغه واقعه وي -

دلته يوسوال پيداكيږي په دې ډول چي اول كافران خوپه دغه قرآن دمكې مكرمې مشركان ګرځېدلي وو ځكه يهود دقرآن اودحضرت محمد مصطفي (صلي الله تعالي عليه وسلم) له وجودڅخه خبرلانه وه چي مشركان دمكې مكرمې ئې په دښمني اخته سوي وو نوكه بني اسرائيل په هروقت كښي په قرآن پاک كافران سويوای اول كافران نه بلل كېدل نوڅنګه الله جل جلاله فرمايلي دي چي �ولاتكونوا الخ�؟

جواب ددې دادی چي مراد دادئ چي له جملې داهل كتابو څخه تاسي اول كافران مه جوړيږی،اوددې نورجوابونه هم سته چي په تفاسيروكښي مذكوردي -

څلورمه برخه ئې دغه قول دئ چي �ولاتشتروا الخ� په دې برخه كښي الله جل جلاله دبني اسرائيلووعلماووته هدايت فرمايلئ دی دبني اسرائيلوعلماوول وجهي ددې چي كه ايمان راوړي اودتورات هغه اياتونه وخلګوته ښكاره كړئ كوم چيدمحمدمصطفي(صلي الله تعالي عليه وسلم) په شان كښي راغلي وو نوبيابه بني اسرائيل هغه كومكونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دوی څخه بندکړي کوم چي دوی به ماهواره یاسالانه ورسره کول اوهم به عزت اوقدرددوی بیاپه بني اسرائیلوکښي ختم سي له ایمان راوړلواودحق له بیانولوڅخه ډېره کوله نوالله پاک دوی ته له دې کارڅخه منع وفرمایله ـ

اوپنځمه برخه ئې دامبارک قول دی چي�وایاي فاتقون� په دې برخه کښي اَلله جل جلاله ددوی دایمان راوړلودیوبل مانع ودفع ته اشاره کړئې ده هغه داوو چي ښایي په دوی کښي وځنوته دایمان دراوړلودامانع موجودوو چي که موږ ایمان راوړو نودغه نوربني اسرائیل به موږمړه کړي یابه نورضرر ونه راورسوي یعني خوف اووېره ورته مانع وه نوالله پاک ودوی ته داسي هدایت وفرمایو چي اصلي عذاب ورکونکی خوزه یم اوځمابې اذنه یوڅوک هیڅ نسي کولای که تاسي ایمان رانه وړئ نوبیاخوځماله عذاب سره مخامخ کېږئ نوخاص له ماباید وویرېږئ نه له بل چاڅخه ـ

والسلام ومن الله التوفیق ـ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د،۴۲، آیت تفسیر او علمي تحقیق

تفسیر فضل الرحیم ،:

(وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (42)

لفظي ترجمه :

(وَ) او (لَا) مه(تَلْبِسُوا)پټه وئ (الْحَقَّ)حق،یعني هغه بیان چي په تورات کښي دمحمد صلي الله تعالي علیه وسلم په باره کښي الله جل جلاله درته نازل کړیدی (بِالْبَاطِلِ)په سبب دباطل، یعني په سبب دهغه غلط بیان چي تاسي ئې په تورات کښي داخله وی (وَ)او تَكْتُمُوا)مه پټه وی (الْحَقَّ)حق(وَ) حال دادی (أَنْتُمْ)تاسي (تَعْلَمُونَ) (42)پوهېږی ،یعني په دې چي حق پټول ځونه غټه گناه ده.

تفصیل اوعلمي خبري :

پوسه چي په یهودویعني په بني اسرائیلوکښي خاص بیاپه علماووددوی کښي دوه قسه نارواخویونه موجودوو:

اول کفراوگمراهي چي په خپله گمراهان اوکافران وو،دوهم داچي دنوروخلگوپه گمراه کولوکښي ئې کوښښ کاوو اوداکوښښ یې په مختلفوشکلوکښي وو اول په دې شکل کښي چي دتورات هغه ایاتونه چي دحضرت مُحمد صلي اللهُ تعالي علیه وسلم په صفتوکښي نازل سوي ؤهغه بې وخلگوته نه بیانه ول اویابې بیانول خوترجمه اوبیان بې غلط کاوو۔

اودوهم په دې شکل کښي چي دتورات په هغوځایوکښي بې لاس وهنه کوله اوله ځانه بې خبري په گډه ولې کوم چي دنبي علیه السلام بیان به پکښي راغلئ وو۔

اودریم په دې شکل کښي چي وخلگوته بې داسي شبهې اوخبري ذکرکولې چي درسول الله صلي الله علیه وسلم په شان کښي بې خلگ په شک او ترددکښي اچول ۔

څلورم په دې شکل کښي چي له ځانه بې دموسي علیه السلام په دین پسي داخبره تړله چي په دې دین کښي داحکم سته چي دغه دین به ترقیامته پوري وي او منسوخ به نه گرځي ۔

اوپنځم په دې شکل کښي چي په عامواقعاتوکښي به هم ددوی دعلماوو داعادت ووچي دمال په لالچ بې دحق خبره پټه وله ۔

له اولي قسم بدخویي څخه چي کفراو گمراهي وه الله جل جلاله دوی په دې قول سره منع کړل چي وامنوا۔

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوله دوهم قسم بدخويي څخه ئې په دې قول سره رامنع کړل چي �ولاتلبسوا الحق الخ�۔

پوسه چي ددغه قول په دې ډول هم معني کيدلای‌سي (ولا تلبسوا)اومه ګډه وی۔ تاسي(الحق)حق،يعني هغه حق چي الله جل جلاله نازل کړيدئ(بالباطل)له هغه باطل سره چي تاسي ئې له ځانه جوړوئ پوسه چي پټول دحق سخته لويه ګناه ده خاص بيا علماوو لره په يوه روايت کښي راغلي دي چي کله چي بدعتونه نوي کارونه مخالف له دين څخه په خلګو کښي ښکاره سي نوعالم لره دا پکار دي چي و خلګوته دهغوئ نارواوالئ ښکاره کړي اوکه داډول ونکړي نوپر ده باندي دي دخداي اودملائکه وواو دټولو خلګو لعنت وي ۔

والسلام ومن الله التوفيق.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بقرې د سورت د (۴۳) آیت ترجمه او تفسیر

تفسیر فضل الرحیم:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ) 43 : (

لفظي ترجمه :

(وَ)او(أَقِيمُوا) سم اداکوئ (الصَّلَاةَ)لمونځ [یعني په صحیح طریقه سره لمونځ کوئ یعني پدې ډول چې دلمانځه فرضونه ، واجب ، مستحب اوسنت کارونه ټول په لمانځه کښې پر ځای کوئ] (وَ) او (آتُوا) ورکوئ (الزَّكَاةَ) زکاة (وَ) او (ارْكَعُوا)رکوع کوئ (مَعَ)سره (الرَّاكِعِينَ) له رکوع کوونکیو [یا] (وارکعوا)اولمونځ کوئ (مع الراکعین)سره له لمونځ کوونکو) 43 . (

پراول ډول به مطلب داسې چې اې بني اسرائیلو ! ستاسې په پخوانۍ طریقه اوس لمونځ مه کوئ ځکه چې هغه طریقه منسوخه سوه ، دبني اسرائیلو په لمانځه کښې رکوع نه وه نو الله پاک چې ودوئ ته فرمایلي دي چې تاسې رکوع کوئ له دې څخه مطلب دادئ چې اضافه لمونځ داسلام پر طریقه کوئ . له �راکعین� څخه مراد رسول علیه السلام اواصحاب د ده دي .

او پر دوهم ډول به مطلب داسې چې په جماعت سره لمونځ کوئ .

پوه سه ! چې ترڅو پورې چې سړي ایمان نه وي راوړئ نو د ده هیڅ عبادت صحت نه لري ، نو ځکه الله (جل جلاله) اول ځل بني اسرائیل په ایمان راوړلو سره امر کړل ، وروسته یې په دغه آیت کریمه کښې په عباداتوسره امر کړیدي ، چې لمونځ ، زکات او وجماعت ته حاضرېدل دي ، اوپه دغه آیت کښې یې ودوئ ته د دې تعلیم وکړ چې تنها ایمان راوړل کافي نه دي ، بلکه نور حکمونه به هم عملي کوئ .

پوه سه ! چې دجماعت لمونځ دځینو علماؤ په نزد (لکه داؤد ظاهري) دلمانځه رکن دئ یعني که لمونځ په جماعت سره نه وي نوصحت نه لري ، اوداامام محمد رحمه الله تعالي په نزد لمونځ په جماعت سره فرض دئ ، مګر دلمانځه رکن نه دئ ، نوکه یوسړ ئ بې جماعته لمونځ وکړي نو لمونځ خوبه صحیح سي مګر په دې وجه چې یوفرض یې پرېښووئ (چې جماعت دئ) ګنهګار دئ ، اوداکثرو علماؤ په نزد د جماعت لمونځ داسې ټینګ سنت دئ چې واجبوته نژدې دئ ، په متفق علیه حدیث کښې چې بخاري اومسلم یې روایت کړئ دئ راغلي دي چې دجماعت لمونځ پر بې جماعته لمانځه باندې په اوه ویشتو درجو سره فضېلت اوبهتري لري [تفسیر مظهري مع توضېح].

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبقرې دسورت د (۴۴) آیت تفسیراوعلمي تحقیق

تفسیرفضل الرحیم

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ) 44 .)

لفظي ترجمه :

(أَ)ایا (تَأْمُرُونَ)امر کوی تاسي (یعني اې ملایانو دبني اسرائیلو!) (النَّاسَ)خلگ (بِالْبِرِّ)په نېکۍ (وَ)او(تَنْسَوْنَ)هېروئ تاسي (أَنْفُسَ)ځانونه (كُمْ)ستاسي [یعني په خپله هیڅ نیکي نه کوی ، وخپلوځانوته هیڅ توجه او حکم په نېکۍ سره نه کوی ، گویاخپل ځانونه په قصد سره هیره وی] (وَ)حال دادئ (أَنْتُمْ) تاسي (تَتْلُونَ)تلاوت کوی (الْكِتَابَ) دکتاب ستاسي [چي تورات دئ] (أَ)ایا(فَ)نو(لَا)نه (تَعْقِلُونَ) پوهېږی تاسي [یعني په دې چي قول اوعمل چي سره برابر نه وي نوداځونه لوی جرم اوبدکاردئ]) 44 .)

تفصیل او علمي تحقیق :

دغه آیت دبني اسرائیلو دعلماؤ په شان کښې الله جل جلاله فرمایلئ دئ ، دبني اسرائیلو علماء عمومًاپه دغه غضب اخته وه چي نور خلگ بې دخیر پر کارو امر کول اوپه خپله بې نه کول ، یوه طائفه په دوی کښې بیا داسي وه چي په پټه بې وځینو خلگوته داویل چي دغه محمد (صلي الله علیه وسلم) حق نبي دئ ایمان باندي راوړئ ، دارنگه په اصحابوکښې بې و هغو خلگو ته چي له دوی سره بې تعلق درلو دئ ویل چي دغه نبي حق نبي دئ گوری ! چي له دغه ایمان څخه چي پرده باندي مو راوړئ دئ وانه وړی ، پردغه خپل ایمان باندي تینگ سۍ ، ونورو ته خو بې دغه ویل مگر په خپله بې ایمان نه راوړئ اوصرف داکاریې د نجات سبب بالئ چي مونږ ونوروته په نیکي اوپه ایمان راوړلو پر محمد (صلي الله علیه وسلم) باندي امر کوو ، نوکه مونږ نیکي ونکړو اوایمان رانه وړو هم داسي یو لکه چي نیک کارونه مونږ وکړو اوایمان راوړو ؛ ځکه چي «الدال علي الخیر کفاعله» یعني کوم سړئ چي ونورو ته ښوونه دخیر وکړي نوداسي بلل کیږي لکه چي په خپله هغه کارونه وکړي .

دغه مبارک ایت ددغو علماؤ ددغې غلطي طریقې اوباطلي مفکورې په رد کښې الله پاک نازل کړئ دئ ، له حضرت انس رضي الله عنه څخه روایت دئ چي رسول علیه السلام و ویل چي په شپه داسراء (معراج) کښې پر یوه داسي قوم راغلم چي شونډان د دوی داور په غچیانو ور پرې کېدل ، ما و یل چي اې ځما وروره ! اې جبرائیله ! دغه خلگ څوک دي ؟ ده راته وویل چي دا داهل دنیا له خلگو څخه هغه خطیبان دي چي دوی به نورو خلگوته په نیکۍ سره امر کاوو اوخپل ځانونه بې هېره ول .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

والسلام ومن الله التوفيق .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسير فضل الرحيم د بقرې د سورت د، ۴۵،آيت تفسير او علمي تحقيق

لفظي ترجمه :

(وَ)او(اسْتَعِينُوا)مددوغواړئ(بِالصَّبْرِ)په صبر سره (وَ)او (الصَّلَاةِ)لمانځه سره (وَ) او (إِنَّ)بېشکه (هَا)دَا ، يعني دغه لمونځ يامددغوښتل په صبراولمانځه (لَ) خامخا (كَبِيرَةٌ)ډېره درنه ده ،يعني داډېردروندکار دئ(إِلَّا)مگر،يعني مگرنه دئ دروند (عَلَى) پر(الْخَاشِعِينَ) (45)وېرېدونکېو، ياعاجزي کونکيو،ياخونداخستونکوله طاعت څخه دخدای جل جلاله ـ

تفصيل :

پوسه چي ديهودو ورئيسانوته درياست پرېښوول اووعلماووته ئې دهغه جاه اوجلال چي ديهودو په منځ کښي ئې درلودئ اودهغومالي کومکوچي يهودوبه ورسره کول داسلا م دمقدس دين دمنلوپه وجه پرېښوول ،اودارنگه ودغودوارو ډلوته اوعامويهودوته داسلام داحکاموپابنده کېدل اوداسلام دمنلوپه وجه چي کوم تکليفونه ددوئ ومخ ته راتلل دهغوئ گالل اوسرببېره پردې ديهوديت دين چي له پېړيودوئ عادت ورسره نيولئ وو پرمخ پرېښوول ډېرمشکل اوله طاقت څخه وتلي کارونه ښکاره کېدل.

نوالله پاک ودوئ ته په دغه آيت کښي داسي طريقه ورښوولې ده چي په هغې سره دغه ټول کارونه چي ودوئ ته مشکل معلو مېدل اسانه گرځېدل چي هغه صبراولمونځ کول دي؛ځکه هر څوک چي له کومي سختئ اومشکل سره مخامخ کيږي نوددې دپاره چي دغه سختي باندي اسانه سي اويا ورڅخه ليري سي اوخوشحالي ورباندي راسي، اوسره له دې الله پاک دقيامت په ورځ لوئ اجرهم ورکړي بايددغه څوک له خدای‌پاک څخه کومک او مدد په صبر کولو او په لمانځه کولو سره وغوا ړي ځکه په صبر سره هم مشکل لري کيږي او په لمانځه کولو سره هم.

داسلام پيغمبر صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي «الصبرمفتاح الفرج » يعني صبر کِلي اوچابي دخوشحالئ اودلري کېدو دغم دئ مولانارومي رحمه الله تعالي فرمايلي دي : « صبرتلخ آمدوليکن عاقبت ،، مېوه شيرين دهدپر منفعت »

يعني صبرکول په سختي کښي خوپه ظاهره تريخ دئ خوپه اخيرکښي له فايدې اومنفعت څخه ډکه خوږه مېوه وصبرکوونکي ته ورکوي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارنګه دلمانځه په باره کښي په يوه حديث کښي چي احمد اوابوداؤد اوابن جريرېي روايت کړيدی راغلي دي چي کله چي به دخدای رسول له يوه مشکل اودپرېشانی له کار سره مخامخ سو نو ولمانځه ته بې پناه وړله ،په يوه بل روايت کښي راځي چي چټکي بې کوله ولمانځه ته.

همدارنګه په يوه بل حديث کښي چي امام تر مذي يې له عبدالله ابن ابي اوفي رضي الله عنه څخه اوپه مثل د دې ئې حاکم په مستدرک کښي روايت کړيدی،راغلي دي چي هرچاته که يو حاجت وخداي ته اويا ويو چاته له بني آدم څخه پيداسو نواودس دي وکړي بيادي دغه اودس نېک وګر ځوي يعني په صحيح طريقه سره دي اودس وکړي بيادي دوه رکعته لمونځ وکړي يعني نفلي دحاجت لمونځ بيادي خداي لره حمد و وايې بيا دي پرنبي صلي الله عليه وسلم باندي درود و وايې اوبيا دي دادعا و وايې « لااله الاالله الحليم الکريم سبحان الله رب العرش العظيم الحمدلله رب العالمين أسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک والغنيمة من کل بر والسلامة من کل اثم لا تد ع لي ذنبا الا غفرته ولاهما الافرجته ولاحاجة هي لک رضا الا قضيتها يا ارحم الراحمين ـ پوسه چي په سختئ کښي صبر کول اودارنګه په عبادت اولمانځه سره کومک غوښتل وهرچاته نه اسانه کيږي بلکه هغه څوک داکار کولای سي چي دخدای پاک له عبادت سره دونه تعلق لري چي خوند پر اخلي اودخدای وېره اوعاجزي اوتواضع پکښي موجوده وي ـ

پوسه چي ځني علماءد«بالصبر» معني په دغه آيت کښي په روژه سره کوي ، اوځني بيا له «والصلوة »څخه دلته دعا اخلي ،همدارنګه پوسه چي صبرپه شريعت کښي دري قسمه دی اول صبرکول پر عبادت باندي دوهم صبرکول له ګناه څخه دريم صبر کول پر مصيبت باندي.

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library